

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν'

Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 1998, ημέρα Παρασκευή και ώρα 18.20', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Σπυρίδωνα Δανέλλη, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων Νομού Εύβοιας ζητεί την άμεση καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών στα μέλη του.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ, ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Αγρότες του Νομού Λάρισας ζητούν να γίνει κρατική συγκέντρωση των σιτηρών με τελική τιμή 55 δρχ. ανά κιλό.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Γερμανίας ζητεί την εφαρμογή του ενιαίου Λυκείου και στα σχολεία του εξωτερικού.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Συνεταιρισμός Γρι-Γρι Νέας Μηχανιώνας Χαλκιδικής, Καβάλας και Θεσ/νίκης ζητεί τη λήψη μέτρων για την πάταξη της παράνομης αλιείας στο Θερμαϊκό Κόλπο.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Νεφροπαθών Κρήτης ζητεί την άμεση λειτουργία της Νέας Μονάδας Τεχνητού Νεφρού στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο Ηρακλείου.

6) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία ζητεί νέες ρυθμίσεις φορολόγησης.

7) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αποστράτων Αξιωματικών διαμαρτύρεται για το νέο στρατιωτικό μισθολόγιο.

8) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ξινού Νερού Νομού Φλώρινας καταγγέλλει νοσηρά φαινόμενα ομάδας νεοφασιστών στην περιοχή της.

9) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ και ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Οικοδόμων Λιτόχωρου "Αγ.Διονύσιος" ζητεί την ικανοποίηση αιτημάτων του κλάδου του.

10) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Διδυμοτείχου και Περιφέρειας ζητεί να δοθούν οι άδειες λειτουργίας των λατομικών επιχειρήσεων περιοχής Κουφοβούνου.

11) Η Βουλευτής Αθηνών κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων ενίσταται στην επιχειρούμενη κατάργηση της δημοσιονομικής ιδιότητας των μελών του με τη μετατροπή τους σε ιδιωτικού δικαίου εργαζόμενους.

12) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Επαγγελματική Ένωση Εργαστηριακών Γιατρών Βιοπαθολόγων, Κυτταρολόγων, Παθολογοανατόμων διαμαρτύρεται για τη μη καταβολή δεδουλευμένων ιατρικών αμοιβών επί μια διετία και πλέον στα μέλη της συμβεβλημένα με τον Οίκο Ναύτου.

13) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Καλύβου του Νομού Ρεθύμνου ζητεί την καθιέρωση της καταβολής ισόβιας χορηγίας των εν ενεργεία προέδρων των κοινοτήτων που συνενώνονται.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παραγωγών Ζώντων Ορνιθίων Κρεατοπαραγωγής, καταγγέλλει την εξαπάτηση παραγωγών κτηνοτρόφων από την ΑΤΕ στα πλαίσια της συνεργασίας τους με την υπό τον έλεγχό της εταιρεία Αφοι Μιμίκου Α.Ε.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος

Ελλήνων Φοιτητών Πανεπιστημίου Βουλγαρίας ζητεί ελληνική κυβερνητική παρέμβαση ώστε η παραμονή (VISA) των ελλήνων φοιτητών στη Βουλγαρία να είναι ένα συμβολικό ποσό και σταθερό.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 349/20.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 26/22.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 349/20.7.98 που κατέθεσαν στη Βουλή, οι Βουλευτές κύριοι Απ. Τασούλας και Μαρία Μπόσκου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΕ τα εξής:

Η "Εγνατία Οδός ΑΕ" παρακολουθεί την πρόοδο της Αναδόχου Εργολαβικής Κοινοπραξίας, στο έργο "Σήραγγες Μεσοβουνίου και Γρκίκας" της Εγνατίας οδού, στο οποίο αναφέρεται και η υπόψη ερώτηση.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο εργολάβος εκτέλεσε ήδη το 80% του προβλεπόμενου στόχου του. Γι' αυτό εκτιμάται ότι το συγκεκριμένο έργο δεν παρουσιάζει, σήμερα, ιδιαίτερα προβλήματα, όσον αφορά την εκτέλεσή του.

Για το θέμα των μέτρων για την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους είναι αρμόδιο να σας απαντήσει το συνεργαζόμενο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων το οποίο είναι συναποδέκτης της ερώτησης.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 354/20.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 28/22.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 354/20.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Σταύρος Παπαδόπουλος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΕ και σε θέματα της αρμοδιότητάς μας τα εξής:

1. Σε όλα τα έντυπα και χάρτες, εσωτερικής ή κοινής χρήσης που εκδίδει η "Εγνατία Οδός ΑΕ" παρουσιάζεται ο οδικός άξονας Καβάλα-Δράμα-Κ. Νευροκόπι-Εξοχή-Βουλγαρικά σύνορα, με τελωνειακό σταθμό στην Εξοχή.

2. Η οδική σύνδεση Εξοχή-Δράμα-Καβάλα δεν περιλαμβάνεται στο Διευρωπαϊκό Οδικό Δίκτυο της χώρας.

Η υπ' όψη σύνδεση συνιστά Διακρατικό Άξονα μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει ήδη επιληφθεί της βελτίωσης/συμπλήρωσης των τελευταίων 13 χλμ προς τα Σύνορα όπου η διατομή αποκτά μικτό πλάτος 13,0μ. Οι δαπάνες, προεκτιμώμενου τελικού ύψους περίπου 2,5 δισ. δρχ. επιδοτούνται ήδη από το INTERREG II, η δε αποπεράτωση των σχετικών εργασιών αναμένεται εντός του 1999. Το υπόλοιπο τμήμα της σύνδεσης μέχρι την Καβάλα (όπου τέμνει την Εγνατία Οδό) αποτελεί δρόμο του Εθνικού Οδικού μας Δικτύου (τυπική διατομή: 9,01-11,0 μ.) και δεν απαιτεί προς το παρόν επεμβάσεις αρμοδιότητάς μας.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

3. Στην με αριθμό 359/20.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 29/22.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση στην ερώτηση 359/20.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κορκολόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή ότι οι μελετητικές εταιρείες, που έχουν εγγραφεί ή έχουν κάνει άλλες αλλαγές κατά τα τελευταία 3 έτη είναι καθ' όλα σύννομες, όπως απαιτείται από το ν.716/77.

Όσον αφορά τις μελετητικές εταιρείες, οι οποίες είχαν εγγραφεί παλαιότερα των 3 ετών, η αρμόδια Υπηρεσία σε εύλογο χρονικό διάστημα θα ζητήσει από αυτές να προσκομίσουν όλες τις τροποποιήσεις των καταστατικών τους, προκειμένου να διενεργήσει

τον σχετικό έλεγχο, ως προς την νομιμότητά τους.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

4. Στην με αριθμό 499/22-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 32/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 499/22-7-98 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Σταύρος Παναγιώτου και Μαρία Μπόσκου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές ότι ο προγραμματισμός, η χρηματοδότηση και η εκτέλεση εργασιών για την ασφαλιτόστρωση του δρόμου στον οικισμό Πάχνης της Κοινότητας Κωτύλης είναι αρμοδιότητας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ξάνθης και κατ' επέκταση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το οποίο είναι συναποδέκτης της ερώτησης.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

5. Στην με αριθμό 521/23-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 33/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 521/23-7-98 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Βαγγέλης Μπούτας και Αχιλλέας Κανταρτζής, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) τα εξής:

1. Το έργο αποπεράτωσης της Σήραγγας Λεονταρίου προκηρύχθηκε στις 16-9-98 και είναι στη διαδικασία ελέγχου των δικαιολογητικών, προβλέπεται να ολοκληρωθεί σε 24 μήνες και χρηματοδοτείται από Εθνικούς Πόρους.

2. Είναι γεγονός ότι δεν θα κατασκευασθούν τα δίκτυα με την αρχική μελέτη λόγω κόστους και λόγω μη ένταξής τους στο "Πακέτο Ντελέρ", αντ' αυτών πρόκειται να προκηρυχθεί σύντομα (η διακήρυξη είναι προς έγκριση) νέα μελέτη δικτύων η οποία θα χρησιμοποιεί τμήματα της αρχικής μελέτης αλλά και τις υφιστάμενες τάφρους και ρέματα για τη διοχέτευση του νερού του ταμειωτήρα φράγματος Σμοκόβου στην πεδιάδα Καρδίτσας.

Οπωσδήποτε το έργο αυτό θα προταθεί στο πακέτο ΣΑΝΤΕΡ.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

6. Στην με αριθμό 542/24-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 37/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 542/24-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Δήμας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι τα θέματα που θίγονται στην ερώτηση είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προς το οποίο κοινοποιείται η ερώτηση και του συνεργαζόμενου Υπουργείου Ανάπτυξης (ΕΟΤ) το οποίο είναι συναποδέκτης της ερώτησης.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

7. Στην με αριθμό 549/24-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 38/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 549/24-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Βαρίνος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα αρμοδιότητας μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) τα εξής:

Για τη Ν. Χίο είχε εκτιμηθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ το ποσό

των 50 εκ. δρχ.

Η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν προχώρησε στη χρηματοδότηση Αντιπλημμυρικών έργων στη Ν. Χίο, διότι δεν είχε ανάλογες προτάσεις από τις περιφερειακές Υπηρεσίες.

Μετά τις πρόσφατες πλημμύρες και πυρκαγιές και τη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ μεταξύ αρμοδίων Υπουργών και Υφυπουργών, αποφασίστηκε η έκτακτη χρηματοδότηση επείγοντων αντιπλημμυρικών έργων κατά προτεραιότητα στις πυρόπληκτες περιοχές. Στα πλαίσια του προγράμματος για τη Ν. Χίο αποφασίστηκε το ποσό των 100.000.000 δρχ.

Ύστερα από τα παραπάνω το συνολικό αδιάθετο ποσό για τη Ν. Χίο είναι 150.000.000 δρχ.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

8. Στις με αριθμό: 1) 1101/12-8-98 και 759/48/5-8-98 ερωτήσεις και ΑΚΕ, 2) 2907/140/6-10-98 ερώτηση και ΑΚΕ, και 3) 3092/20-10-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 84/189/186/203 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων και ΑΚΕ: 1) με αριθμό 1101/12-8-98 και 759/5-8-98 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Ευάγγελος Μπασιάκος και Σάββας Τσιτουρίδης, 2) με αριθμό 2907/140/6-10-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Κουρής και 3) στην ερώτηση με αριθμό 3092/20-10-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Γιώργος Καρατζαφέρης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές σε θέματα της αρμοδιότητάς μας, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΑΠ, και της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

1. Αμέσως μετά τις πυρκαγιές του καλοκαιριού πραγματοποιήθηκαν συσκέψεις μεταξύ ηγεσιών των Υπουργείων ΥΠΕΧΩΔΕ - Γεωργίας και διαφόρων υπηρεσιακών παραγόντων των εμπλεκόμενων φορέων, ώστε να καθορισθεί το πλαίσιο παρέμβασης ενός εκάστου φορέα και το αντίστοιχο χρονοδιάγραμμα.

Στην ΕΥΔΑΠ ανετέθη να μελετήσει και να κατασκευάσει τα απαραίτητα έργα ανάσχεσης των πλημμυρικών φαινομένων, με στόχο τη μείωση της επικινδυνότητας των πλημμυρικών παροχών.

Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα η ΕΥΔΑΠ δεσμεύθηκε μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου να ολοκληρώσει τη διαδικασία για την ανάθεση των έργων, με την εφαρμογή των πλέον συνοπτικών διαδικασιών, όπως αυτές προβλέπονται από τις Κείμενες Διατάξεις. Η εγκατάσταση των εργολάβων συμφωνήθηκε να γίνει μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του Οκτωβρίου.

2. Πράγματι έγινε σύσταση πέντε (5) εργολαβιών για την κατασκευή των απαραίτητων αντιπλημμυρικών έργων και αφορούν κυρίως την κατασκευή φραγμάτων ανάσχεσης σε διάφορες θέσεις των καμμένων περιοχών.

Οι εργολαβίες το αντικείμενο τους και η δαπάνη τους, σύμφωνα με τις υπογραφείσες συμβάσεις είναι:

- Εργολαβία : ΑΡ -375 "Κατασκευή επείγοντων έργων αντιπλημμυρικής προστασίας λόγω των πυρκαγιών Ιουλίου-Αυγούστου 1998: Έργα στην περιοχή Ανατολικής Αττικής Ι" προϋπολογισμός δαπάνης : 501.547.200 δρχ.

- Εργολαβία : ΑΡ -376 "Κατασκευή επείγοντων έργων αντιπλημμυρικής προστασίας λόγω των πυρκαγιών Ιουλίου -Αυγούστου 1998: Έργα στην περιοχή Ανατολικής Αττικής 2" προϋπολογισμός δαπάνης: 495.576.400 δρχ.

- Εργολαβία : ΑΡ -377 "Κατασκευή επείγοντων έργων αντιπλημμυρικής προστασίας λόγω των πυρκαγιών Ιουλίου -Αυγούστου 1998: Έργα στην περιοχή Ραπεντώσας", προϋπολογισμός δαπάνης: 524.344.800 δρχ.

- Εργολαβία : ΑΡ -378 "Κατασκευή επείγοντων έργων αντιπλημμυρικής προστασίας λόγω των πυρκαγιών Ιουλίου -Αυγούστου 1998: Έργα στην περιοχή Ραφήνας και Αυλώνας", προϋπολογισμός δαπάνης: 467.350.800 δρχ.

- Εργολαβία :ΑΡ -379 "Κατασκευή επείγοντων έργων αντιπλημμυρικής προστασίας λόγω των πυρκαγιών Ιουλίου -Αυγούστου 1998. Έργα στην περιοχή Ρ.Χαλανδρίου-Υμηττού και Σεληνίων Σαλαμίνας, προϋπολογισμός δαπάνης: 524.344.800 δρχ.

Στις 7-10-1989 υπογράφησαν από τους Αναδόχους οι Εργολαβικές Συμβάσεις με χρονικό ορίζοντα τριών (3) μηνών και η έναρξη των εργασιών έγινε στις 12-10-98.

Επίσης πληροφορούμε τους κυρίους Βουλευτές ότι παράλληλα με τα παραπάνω αντιπλημμυρικά έργα βρίσκεται σε εξέλιξη η Εργολαβία ΑΡ-367 που αφορά τον καθαρισμό ρεμάτων και χειμάρων στο Λεκανοπέδιο της Αττικής με προϋπολογισμό δαπάνης: 250.508.985 δρχ.

3. Από τα ανωτέρω, διαπιστώνεται μικρή απόκλιση (5 ημέρες) σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα της αρχικής εκτίμησης.

Όμως πρέπει να σημειωθεί ότι υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση και αβεβαιότητα στη χορήγηση των πρωτογενών στοιχείων (αεροφωτογράφιση - χαρτογράφηση) από τους αρμόδιους φορείς για αυτό η ΕΥΔΑΠ αναγκάστηκε να αναλάβει με δική της δαπάνη και το έργο αυτό.

4. Τέλος σε ότι αφορά τις περιπτώσεις παράνομων συνδέσεων αυθαίρετων κτισμάτων που βρίσκονται σε δασικές περιοχές, με το δίκτυο ύδρευσης της Εταιρείας μας, η ΕΥΔΑΠ ουδέποτε έδωσε νερό σε αυθαίρετα κτίσματα στο παρελθόν και ούτε προτίθεται να δώσει στο μέλλον. Οποιαδήποτε σύνδεση ύδρευσης με αυθαίρετα δεν παρέχεται από την ΕΥΔΑΠ, αλλά από άλλους τοπικούς φορείς.

5. Για την επισκευή ή την ανοικοδόμηση κτιρίων που έπαθαν ζημιές από τις πυρκαγιές του 1998, σε περιοχές των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Αθηνών, Ανατολικής Αττικής και Πειραιά, έχει εκδοθεί κοινή Απόφαση των αρμόδιων Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ΠΕΧΩΔΕ, η οποία εγκρίνει τη χορήγηση στεγαστικών δανείων για το σκοπό αυτό, και καθορίζει τους όρους και τον τρόπο χορήγησης των, καθώς και την εξόφληση των δανείων αυτών.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

9. Στις με αριθμό 1388/19-8-98, 2071/7-9-98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 64/94/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων 1388/19-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Αποστόλου και 2071/7-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ελευθέριος Παπαγεωργόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές τα εξής:

Η αντιμετώπιση της χρηματοδότησης μελετών και έργων του ανωτέρω άξονα από το 3ο ΚΠΣ θα γίνει στα πλαίσια άλλων προγραμμάτων των (Περιφερειακών κλπ.) που βρίσκονται υπό κατάρτιση.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

10. Στην με αριθμό 1506/59/21-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5003 Β/16-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων με αριθμό 1506/59 που κατατέθηκε στις 21-8-98 από τους Βουλευτές κυρίους Σταύρο Παναγιώτου και Στρατή Κόρακα σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μετά την ισχύ του 358/96 π. δ/γματος (ΦΕΚ 158Α/10-10-86, 2Α άρθρο 2) τα θέματα προστασίας διατηρητέων κτιρίων και παραδοσιακών οικισμών στις περιφέρειες Μακεδονίας και Θράκης εμππίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης.

Σχετικά με τα αναφερόμενα στην ερώτηση κτίρια επισυνάπτουμε φωτοαντίγραφο του με αρ. πρωτ. 12/8842/98 εγγρά-

φου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Καβάλας, σε απάντηση της ενημέρωσης που ζητήθηκε.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

11. Στην με αριθμό 1870/31-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 82/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1870/31-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Κουρής, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Οδικών Έργων Περιφέρειας Αττικής (Δ9) τα εξής:

Η Λεωφόρος Εθνικής Αντιστάσεως έχει συντηρηθεί στο παρελθόν και προγραμματίζεται και για το τρέχον έτος η συντήρησή της, όπου θα συμπεριληφθεί και ο ηλεκτροφωτισμός της σε όλο το μήκος της.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

12. Στην με αριθμό 1871/31-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1871/31-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Κουρής, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Οδικών Έργων Περιφέρειας Αττικής (Δ9) τα εξής:

Το συγκεκριμένο οδικό τμήμα είναι υπεραστικό και δεν έχει φωτισμό ακόμη διότι έχουν προταχθεί άλλα οδικά τμήματα μέσα σε κατοικημένες περιοχές.

Προγραμματίζεται όμως, ο ηλεκτροφωτισμός και του ανωτέρω τμήματος εντός του προσεχούς έτους 1999 με την εργολαβία της παράκαμψης Κερατέας που κατασκευάζεται.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

13. Στην με αριθμό 1917/1-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 85/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1917/1-9-98 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Σταύρος Παναγιώτου και Μαρία Μπόσκου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

- Κατά το τρέχον έτος εγκρίθηκε συνολικά η διάθεση πίστωσης 120 εκ. δρχ. για την καταβολή αποζημίωσης των κατακλυζομένων εκτάσεων της λίμνης Κερκίνης για τα έτη 1996 και 1997. Από το ανωτέρω ποσό για το έτος 1996 πίστωση 55 εκ. δρχ. μεταβιβάστηκε στη Νομαρχία Σερρών, η οποία προωθεί την κατανομή των πιστώσεων και στη συνέχεια την πληρωμή των δικαιούχων με βάσει τα υπάρχοντα δικαιολογητικά που της έχουν διαβιβαστεί.

- Το ύψος της αποζημίωσης καθορίζεται κάθε φορά από αρμόδια Επιτροπή ανάλογα με το είδος της καλλιέργειας και το μέσο γεωργικό εισόδημα.

- Για τις αποζημιώσεις του τρέχοντος έτους δεν έχουν υποβληθεί ακόμη οι αιτήσεις όλων των θιγομένων προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία της εκτίμησης των ζημιών.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δανάλλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

Ο ειδικός εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ευάγγελος Αποστόλου έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, με την κατάθεση του Προϋπολογισμού η Κυβέρνηση διαβεβαίωσε τον ελληνικό λαό ότι δεν επιβάλλεται κανένας νέος φόρος, ότι επέρχεται δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, ότι προστατεύεται η αγοραστική δύναμη των μισθών και των συντάξεων και ότι η αύξηση των κοινωνικών δαπανών είναι τέτοια που θα ανακουφίσει τους οικονομικά ασθενέστερους.

Ταυτόχρονα χαρακτηρίζει το νέο Προϋπολογισμό ως Προϋπολογισμό ένταξης στην ΟΝΕ με δίκαιο επιμερισμό του αναγκαίου κόστους προσαρμογής. Βέβαια, τις παραπάνω διαβεβαιώσεις δεν αποδέχθηκε καμιά κοινωνική ομάδα προς τις οποίες απευθύνθηκε η Κυβέρνηση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι κορυφαίες συνδικαλιστικές οργανώσεις αντέδρασαν, εξαγγέλλοντας ταυτόχρονα και απεργιακές κινητοποιήσεις.

Ακόμα και αν επαληθευθούν οι προβλέψεις της Κυβέρνησης, ότι στο τέλος του 1999 θα έχουμε καλύψει τα κριτήρια που θα εξασφαλίσουν την ονομαστική σύγκλιση, το θέμα είναι τι θα σημάνει αυτό για τον απλό Έλληνα εργαζόμενο. Θα έχει ανάλογο επίπεδο διαβίωσης με αυτό του Ευρωπαίου; Επιπλέον, η πορεία αυτή δεν είχε ένα βαρύτατο κόστος, ένα κόστος του οποίου το αντίτιμο, δυστυχώς, είναι η κοινωνική απόκλιση της χώρας μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς, όχι μόνο δεν έχουμε καλύψει, έστω και ελάχιστα, την τεράστια κοινωνική απόσταση που μας χωρίζει από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού δεν έχουμε θεμελιώσει ένα κράτος πρόνοιας με παροχές, που να πλησιάζουν αυτές των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο δεν έχουμε προσεγγίσει το επίπεδο εκπαίδευσης, υγείας, αλλά κυρίως, λόγω της εισοδηματικής πολιτικής που ακολουθείται τα τελευταία χρόνια, έχουμε καταστήσει τον Έλληνα εργαζόμενο κοινωνικό ουραγό της Ευρώπης.

Τελευταίοι στο κατά κεφαλήν εισόδημα, πρώτοι στην παραοικονομία, δεύτεροι στην κατανομή του εισοδήματος, δεύτεροι στη φτώχεια νοικοκυριών, τελευταίοι στις δαπάνες για τη παιδεία και δυστυχώς τελευταίοι και στις κοινωνικές δαπάνες.

Όλα αυτά ποια σχέση έχουν με την πραγματική σύγκλιση, την οποία πραγματικά επιθυμεί ο ελληνικός λαός;

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν η ονομαστική σύγκλιση σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό ευημερεί, η πραγματική πάσχει. Και πάσχει γιατί σε αυτήν τη πορεία τα θύματα είναι τα αδύνατα οικονομικά στρώματα. Είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, οι οποίοι την τελευταία δεκαετία έχουν χάσει τουλάχιστον το 10% της πραγματικής αξίας των μισθών τους, όταν αντίστοιχα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχαμε μία αύξηση κατά μέσο όρο 10%. Και το εξωφρενικότερο όλων είναι ότι η θυσία αυτή δεν έχει γι' αυτούς κανένα αποτέλεσμα -έχει για άλλους αποτέλεσμα- γιατί στο αντίστοιχο διάστημα το κεφάλαιο της χώρας μας είχε αύξηση στο ποσοστό κερδοφορίας του κατά 23%, ενώ αντίστοιχα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά 14%.

Πρόσφατα ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος στην Επιτροπή Οικονομικών μίλησε για μείωση του εργατικού κόστους το 1998

κατά 3,5% και ταυτόχρονα άφησε υπόνοιες για πληθωρισμό κερδών ειδικά στη μεταποίηση και στον εμπορικό τομέα. Μάλιστα όταν σε αυτούς τους τομείς δεν υπήρξε καμία αύξηση της απασχόλησης, αλλά αντίθετα υπήρξε το αρνητικό αποτέλεσμα της μείωσης των εξαγωγών.

Και ερχόμαστε σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, και αυξάνει η Κυβέρνηση τους μισθούς του δημόσιου τομέα κατά 2% -κάτι ανάλογο θα συμβεί και στον ιδιωτικό τομέα- και κατά 2,7% τις συντάξεις, όταν έχουμε μία αύξηση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος κατά 6,7%. Γι' αυτό σε εμάς γεννάται το ερώτημα, τη διαφορά αυτή ποιος την καρπούται; Να προσθέσουμε και τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, πράγμα που σημαίνει ότι τουλάχιστον ένα 20% με 30% της ονομαστικής αύξησης που θα δοθεί, θα παρθεί πάλι πίσω με τη φορολόγηση.

Βέβαια η Κυβέρνηση λέει ότι δεν μπαίνει κανένας νέος φόρος. Αυτό δεν σημαίνει μη αύξηση της φορολογίας. Και, επιτέλους, δεν πρέπει να ξεχνάμε ποιοι πληρώνουν μέχρι σήμερα φόρους. Το 1998 οι μισθωτοί πλήρωσαν περισσότερο φόρο από πέρυσι κατά 27,3%, ενώ οι αυξήσεις των μισθών κυμάνθηκαν στο 5%. Και το πιο τραγικό από όλα είναι ότι η συμμετοχή τους στα φορολογικά βάρη αυξήθηκε από 41,2% που ήταν πέρυσι σε 44,9% φέτος.

Υπάρχει μία μείωση των έμμεσων φόρων κυρίως στη ΔΕΗ, στα αυτοκίνητα, στη βενζίνη, κινήσεις βέβαια, οι οποίες έγιναν με στόχο τη μείωση του πληθωρισμού και δεν λύνουν το πρόβλημα που προανέφερα, της επιβάρυνσης των οικονομικά ασθενέστερων.

Για μας είναι αναγκαίο ένα φορολογικό νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, με στόχο την εξομάλυνση και τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών. Γιατί αυτό που ενδιαφέρει τους εργαζόμενους δεν είναι αν οι φόροι έχουν πολλά ή λίγα ονόματα. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι αν οι φόροι που τους επιβάλλει η πολιτεία, είναι δίκαιοι ή άδικοι.

Βέβαια στον αντίποδα αυτής της πολιτικής η Κυβέρνηση αντιπαράτάσει ένα δήθεν κοινωνικό πρόσωπο με την αύξηση του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης, του γνωστού ΕΚΑΣ. Για μας πρόκειται για επίδομα ελεημοσύνης. Είναι ξεκάθαρη η θέση μας. Επαναλαμβάνουμε, άμεση θεσμοθέτηση ως κατώτερης σύνταξης τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη και σύνδεση της σύνταξης με το 80% των συντάξιμων αποδοχών.

Επίσης, η Κυβέρνηση προσπαθεί να δώσει ένα κοινωνικότερο στοιχείο στην πολιτική της, διατηρώντας τις αυξήσεις στις δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού, σε επίπεδα λίγο υψηλότερα, από τη γενική αύξηση των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού, όσον αφορά τις κοινωνικές δαπάνες. Αυτό είναι υπέρσδεκτο, ως μέτρο, αλλά δεν αρκεί. Δεν αρκεί στην υγεία, στην πρόνοια και στην παιδεία αυτή η συμπεριφορά. Όχι μόνο, γιατί οι ελλείψεις από άποψη δημοσίων πόρων είναι τεράστιες, αλλά κυρίως, γιατί με τις υφιστάμενες δομές και πολιτικές σ' αυτούς τους τομείς, η ελάχιστη μικρή αύξηση δεν ανταποκρίνεται στην αναγκαιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Ας δούμε, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, τι γίνεται με την κοινωνική διάσταση του προϋπολογισμού με τις κοινωνικές δαπάνες. Αυτές σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT, το 1997 μας φέρνουν στην τελευταία θέση μαζί με την Πορτογαλία, αφού φθάνουν στο 21% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, όταν ο αντίστοιχος μέσος όρος στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι κοντά στο 30%. Μάλιστα οι δαπάνες της Ελλάδας για την κοινωνική ασφάλιση και την προστασία είναι σε σταθερές τιμές μικρότερες απ' ό,τι ήταν το 1990 τη στιγμή που στις υπόλοιπες χώρες που επίσης είχαν προσαρμόσει την οικονομική πολιτική τους, με στόχο την ΟΝΕ, υπήρξε αισθητή αύξηση των δαπανών. Με άλλα λόγια οι ελληνικές κυβερνήσεις, και δεν εξασφάλισαν τη συμμετοχή της χώρας μας στην ΟΝΕ και υπέσκαψαν την κοινωνική προστασία των πολιτών, εξέλιξη που από μόνη της καθιστά τραγελαφική κάθε φιλολογία για κοινωνικό πρόσωπο, κοινωνική ευαισθησία.

Αποτέλεσμα αυτών των παραπάνω είναι σήμερα το 80% των συνταξιούχων του ΙΚΑ, δηλαδή πάνω από εξακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι να παίρνουν σύνταξη κάτω από το όριο της φτώχειας. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με άλλα ταμεία ΙΚΑ, ΤΕΒΕ, ΤΣΑ που δεν διασφαλίζουν συντάξεις, τουλάχιστον πάνω από ένα ανεκτό όριο διαβίωσης. Βέβαια, προσθέστε σ' αυτούς και τους απόμαχους του αγροτικού τομέα με το βοήθημα των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών.

Εδώ για εμάς μπαίνει ένα ερώτημα: Αναγνωρίζουμε ως χώρα, ως κοινωνία ότι πρέπει να υπάρχουν κάποια κοινωνικά όρια, ότι πρέπει να υπάρχει ένα ελάχιστο εισόδημα για τα άτομα που βρίσκονται εκτός παραγωγικής διαδικασίας; Πώς να δοθούν καλύτερες συντάξεις, όταν η αύξηση της επιχορήγησης προς τα ασφαλιστικά ταμεία το 1999 -αν αφαιρεθεί το επίδομα κοινωνικής αντίληψης- ανέρχεται στο 1,79%, δηλαδή είναι χαμηλότερη του πληθωρισμού;

Πρόβλημα επίσης υπάρχει και με το ταμείο κύριας ασφάλισης αγροτών. Κι όντως υπάρχει, διότι σύμφωνα με το νόμο 2458/97, τέλος της χρονιάς -δεν ξέρουμε ακόμη, δεν έχουμε τα αποτελέσματα- επτακόσιες εξήντα χιλιάδες αγρότες έπρεπε να πληρώσουν στον ΟΓΑ τις εισφορές τους για το νέο ταμείο κύριας ασφάλισης των αγροτών, που θα ανέλθουν περίπου τα εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές.

Σύμφωνα με το νόμο, αρχές της επόμενης χρονιάς, θα πρέπει η Κυβέρνηση να καταβάλει στο ταμείο εκατόν σαράντα δισεκατομμύρια (140.000.000.000) δραχμές. Δεν γνωρίζουμε τι έχει γίνει με τους αγρότες, κατά πόσο έχουν καταβάλει τις υποχρεώσεις τους, όμως, δεν θα έπρεπε η Κυβέρνηση την υποχρέωσή της να την έχει προβλέψει; Έχουν προβλεφθεί στον Προϋπολογισμό εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές, με ομόλογα του δημοσίου εμείς λέμε ότι δεν μπορούμε να διανοηθούμε ένα ταμείο, να ξεκινά τώρα και να αρχίζουν τα προβλήματα αμέσως, τώρα τη στιγμή που γνωρίζουμε τι έχει συμβεί μέχρι τώρα, για τα υπόλοιπα ταμεία.

Βέβαια δεν είναι μόνο οι συνταξιούχοι, είναι και οι άνεργοι και ειδικά οι άνεργοι μακράς διαρκείας που αποτελούν για τη χώρα μας το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα. Τα επιδόματα ανεργίας στη χώρα μας -που όπως γνωρίζουμε η ανεργία έχει ξεπεράσει το 10,3% και ειδικά πλήττει τους νέους και τις γυναίκες- αντιπροσωπεύουν το 48% του βασικού ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, ενώ στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης φθάνει στο 60%.

Ποιες πολιτικές στήριξης των ανέργων και ειδικά των μακροχρόνια ανέργων μπορούν να εφαρμοσθούν, όταν διαχρονικά μειώνονται οι πόροι, σε αντίθεση με την ανεργία που αυξάνεται;

Ακόμη και αυτά τα κοινοτικά κονδύλια που απορροφώνται, σπαταλώνται σε αμφιβόλου αξίας έρευνες και ινστιτούτα και μάλιστα χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Αναπτύχθηκε μια ερευνητική για την ανεργία, πραγματοποιήθηκαν αμφιβόλου ποιότητας επιδοτούμενα προγράμματα κατάρτισης ανέργων που δεν είχαν καμία σχέση με την αγορά εργασίας, με τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς. Γέμισε η βορειοκεντρική Εύβοια, η πατρίδα μου με υδραυλικούς και ηλεκτρολόγους οι οποίοι να εργαστούν πού; Ποια σύνδεση με τις παραγωγικές ανάγκες της Εύβοιας είχε αυτή η κατάρτιση;

Παρ' ό,τι οι δαπάνες για την υγεία αυξάνουν κατά 4,6%, δηλαδή μόλις 0,8% πάνω από το μέσο όρο αύξησης των συνολικών δαπανών, η τραγική κατάσταση στον τομέα αυτό δεν χρειάζεται να τονιστεί. Και είναι τραγική γιατί οι ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα, που τις βιώνει καθημερινά ο Έλληνας πολίτης είναι τεράστιες. Και εδώ πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι επενδυτικές δαπάνες στην υγεία είναι ανύπαρκτες. Ίσως βέβαια, η Κυβέρνηση να μην τις θεωρεί αναγκαίες στο βαθμό που οι ιδιώτες επενδύουν όλο και περισσότερο στον τομέα αυτόν. Αν δεν αντιληφθεί η Κυβέρνηση ότι η ανάπτυξη στον τομέα υγείας περνάει μέσα από την αναβάθμιση των περιφερειακών νοσοκομείων και κυρίως την αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης που θα προσφέρουν τα κέντρα υγείας, η κατάσταση όλο και θα χειροτερεύει.

Ξέρετε τι συμβαίνει, αγαπητοί συνάδελφοι, με τα περιφερειακά νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας; Τα μεν περιφερειακά νοσοκομεία αγωνίζονται από τα μέσα της χρονιάς πώς να περικόπουν τις δαπάνες τους για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις περικοπές

που τους έχει επιβάλλει η Κυβέρνηση στους προϋπολογισμούς τους, τα δε κέντρα υγείας έχουν μεταβληθεί σε κέντρα ουσιαστικά μέτρησης της πίεσης και παροχής ασπιρίνης.

Και έρχομαι στις δαπάνες για την εκπαίδευση. Παρ'ό,τι οι κυβερνώντες δεν διστάζουν να διακηρύσσουν ότι η παιδεία είναι η καλύτερη επένδυση, η Ελλάδα είναι μακράν, τελευταία, στις δαπάνες για την παιδεία. Σε μέσο κοινοτικό όρο 5,2%, η Ελλάδα δαπανά για την παιδεία των πολιτών της μόνο το 2,9% του ΑΕΠ και μάλιστα όταν αυτό αντιπροσωπεύει τα 2/3 του μέσου κοινοτικού όρου.

Βέβαια, είναι γνωστό το πρόβλημα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Ήδη, ο χώρος βρίσκεται σε μια αναστάτωση, μια μεταρρύθμιση, η οποία έχει συναντήσει την καθολική αντίδραση και των μαθητών και των εκπαιδευτικών και των γονέων. Ακόμη και αυτά τα προγράμματα της εκπαίδευσης που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν απορροφητικότητα που μετά βίας φτάνει στο 35%.

Και έρχομαι, αγαπητοί συνάδελφοι, στον αγροτικό τομέα, έναν τομέα που θεωρείται ο βασικός παράγοντας συγκράτησης των Ελλήνων στην ύπαιθρο, συγκράτησης των κατοίκων της υπαίθρου στις ρίζες τους.

Υπάρχει μία αύξηση κατά 11,8%, η οποία βεβαίως οφείλεται αποκλειστικά στην αύξηση των εισορών από τους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το ερώτημα είναι, αν είναι δυνατόν μ' αυτές τις ενισχύσεις να αντιμετωπιστούν τα διαρθρωτικά προβλήματα και οι αδυναμίες που όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν, όταν πρέπει ο αγροτικός τομέας να αντιμετωπίσει ένα νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Το ευρωπαϊκό σκηνικό αλλάζει άρδην στα πλαίσια της "Ατζέντας 2000" και εμείς παρακολουθούμε απαθείς τα γεγονότα.

Οι συζητήσεις έχουν ξεκινήσει με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και όλα δείχνουν ότι η μάχη θα είναι ιδιαίτερα σκληρή για να μπορέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να διατηρήσει το ευρωπαϊκό μοντέλο της γεωργίας που στηρίζεται κατά βάση στην οικογενειακού τύπου αγροτική εκμετάλλευση.

Οι προτάσεις της "ΑΤΖΕΝΤΑ 2000" για την αγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανοίγουν τεράστια ζητήματα αλλαγής του χαρακτήρα της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που επιβάλλονται μεταξύ άλλων από την GATT, αλλά και από την προσπάθεια περιορισμού του κόστους της προς ανατολές διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι αλλαγές στον τρόπο χρηματοδότησης της γεωργίας και οι μεταρρυθμίσεις των κοινών οργανώσεων αγοράς, μας βρήκαν για μια ακόμα φορά ανέτοιμους να συμμαχήσουμε, να διαπραγματευτούμε και να προτείνουμε.

Η πρότασή μας για διαμόρφωση εθνικού σχεδίου διαπραγμάτευσης στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ενιαία εθνική θέση που θα υποστηρίζεται και θα προβάλλεται απ'όλους δεν ευδοκίμησε. Αντί γι'αυτό το Υπουργείο Γεωργίας επέμενε στην άνευ σχεδίου διαπραγμάτευση με αποτέλεσμα να διαφαίνονται δυσμενείς εξελίξεις για την ελληνική κοινωνία.

Η πρόταση για περικοπή των ιδίων πόρων, που θα έχει ως αποτέλεσμα την περιστολή των κονδυλίων για την Κοινή Αγροτική Πολιτική κατά 25% -αυτό προτείνεται σήμερα από τις χώρες του Βορρά- είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα που εκτός από τις τεράστιες οικονομικές επιπτώσεις που θα έχει για τη χώρα μας, αν τελικά ψηφιστεί, ενέχει και ιδιαίτερες πολιτικές προεκτάσεις για το μέλλον και την υπόσταση της ίδιας ακόμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε σχέση με την εθνική πολιτική που ακολουθήθηκε στον αγροτικό τομέα, μπορούμε αγαπητοί συνάδελφοι να μιλήσουμε για ανεπάρκειες και καθυστερήσεις. Νομοσχέδια που δεν μπορούν να εφαρμοσθούν σχεδόν δύο χρόνια μετά την ψήφισή τους. Προχθές είχαμε, μετά από ενάμιση χρόνο, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη ρύθμιση των χρεών των συνεταιριστικών οργανώσεων. Νομοσχέδια που εξαγγέλλεται η

εφαρμογή τους και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό δυο και τρεις φορές, νομοσχέδια που περιφέρονται σε κομματικά, βουλευτικά και δημοσιογραφικά γραφεία. Και μέσα σε όλη αυτήν την κατάσταση αιωρείται μία μεταρρύθμιση στον αγροτικό τομέα, η οποία ποτέ δεν πραγματοποιείται.

Στο μεταξύ τα προβλήματα συσσωρεύονται, οι αγρότες διαμαρτύρονται και η ύπαιθρος φθίνει.

Πρόχειρα και αποσπασματικά το περασμένο καλοκαίρι η Κυβέρνηση διέλυσε δυο βασικούς οργανισμούς, τον Οργανισμό Βάμβακος και τον Οργανισμό Καπνού και μία υπηρεσία, τη ΓΕΔΙΔΑΓΕΠ, χωρίς να προβλέψει τι θα υπάρξει αύριο με αποτέλεσμα να υπάρχει σήμερα το πρόβλημα της καταβολής των πληρωμών και των ενισχύσεων του αγροτικού τομέα.

Όλοι γνωρίζουμε ότι υπήρχε πρόβλημα και με τη ΓΕΔΙΔΑΓΕΠ, η οποία διαχειριζόταν πάνω από ένα τρισεκατομμύριο κοινοτικές ενισχύσεις, ότι υπήρχε πρόβλημα και με τη συνολική λειτουργία των συγκεκριμένων οργανισμών. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι διαλύουμε αυτούς τους οργανισμούς χωρίς να έχουμε προετοιμάσει τις αντίστοιχες πληρωμές. Και καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για στέλνουμε στον εισαγγελέα. Δεν διαλύουμε τις υπηρεσίες.

Το θέμα είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι πλησιάζουν οι γιορτές και όπως και ο νέος Υπουργός Γεωργίας δήλωσε πρόσφατα, υπάρχει περίπτωση αγροτικές οικογένειες να μην μπορέσουν να εισπράξουν τις αντίστοιχες πληρωμές. Και καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για εισόδημα το οποίο είναι εισόδημα επιβίωσης.

Δεν είναι βέβαια μόνο οι καθυστερήσεις των πληρωμών, δεν είναι η αύξηση των χρεών είναι και η μη καταβολή των σχετικών αποζημιώσεων του αγροτικού τομέα. Υπάρχουν σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές αυτήν τη στιγμή σε εκκρεμότητα για πληρωμές αγροτικών αποζημιώσεων. Και να αναλογιστείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι στον Προϋπολογισμό προβλέπεται για την ερχόμενη χρονιά λιγότερη επιχορήγηση για τον ΕΛΓΑ γιατί λέει η Κυβέρνηση ότι τη χρονιά που μας έρχεται δεν θα είναι τόσο δυσμενείς οι καιρικές συνθήκες. Δηλαδή, προβλέπει από τώρα ότι οι καιρικές συνθήκες θα είναι καλύτερες.

Τα προβλήματα στον αγροτικό τομέα δυστυχώς οξύνονται αντί να επιλύονται. Σήμερα οι σιτοπαραγωγοί αντιμετωπίζουν πρόβλημα όχι μόνο με την καθυστέρηση της καταβολής των στρεμματικών ενισχύσεων και τη μείωση των εκτάσεων καλλιέργειας μετά την πρόσφατη αναθεώρηση, αλλά κυρίως γιατί έχουν μεγάλη παραγωγή αδιάθετη. Επιτέλους, δεν θα πρέπει η Κυβέρνηση να κινηθεί προς την κατεύθυνση της επισιτιστικής βοήθειας προς τις τρίτες χώρες, η οποία επιδοτείται, ενισχύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να λύσει ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα;

Τι να πούμε για τους βαμβακοπαραγωγούς, οι οποίοι τη φετινή χρονιά θα εισπράξουν δέκα με δώδεκα δραχμές λιγότερο από την περσινή χρονιά και αυτό βέβαια εξαιτίας της συνυπευθυνότητας; Και επιτέλους, θα πρέπει να εξετασθεί μια πρόταση την οποία εμείς εδώ και χρόνια κάνουμε, σχετικά με τη συνυπευθυνότητα. Να μην ισχύει μέχρι τα εκατό στρέμματα ή τους τριάντα πέντε έως σαράντα τόννους; Μπορούμε να το επιδιώξουμε και να το πετύχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με αυτήν την ποσότητα εξασφαλίζεται ένα ελάχιστο βιώσιμο εισόδημα για μια τετραμελής αγροτική οικογένεια.

Με τους ελαιοπαραγωγούς, μετά την πρόσφατη αναθεώρηση του κοινοτικού καθεστώτος, έχουν και αυτοί την αγωνία τι τιμές θα επικρατήσουν στα προϊόντα τους. Το ίδιο συμβαίνει με τους καπνοπαραγωγούς, που βλέπουν βασικές ποικιλίες τους να χάνονται μετά την καινούρια κοινή οργάνωση αγοράς και οι ίδιοι να οδηγούνται σε αδιέξοδο.

Να μιλήσουμε για την κτηνοτροφία, για τα προβλήματά της, όταν είναι γνωστό ότι η αιγοπροβατοτροφία αποτελεί μία από τις βασικότερες, αν όχι τη βασικότερη δραστηριότητα, η οποία κρατά ζωντανό τον εναπομείναντα κοινωνικό ιστό στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές; Δεν θα πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να αντιμετωπίζονται από την πολιτεία το ίδιο, όπως αντιμετωπίζονται οι κάτοικοι των αστικών περιοχών; Αρκεί να φανταστούμε, αγαπητοί

συνάδελφοι, ότι το εισόδημα αυτών των κατοίκων είναι μικρότερο από το 50% του μέσου εισοδήματος των κατοίκων των αστικών περιοχών.

Αναλογιστείτε και τις υπόλοιπες υπηρεσίες, ποια διαφορά υπάρχει μεταξύ των υπηρεσιών του αγροτικού τομέα και των υπηρεσιών των αστικών περιοχών. Ξέρετε τι επιφυλάσσει σήμερα η Αγροτική Τράπεζα στην κτηνοτροφία; Τη γνωστή εγκύκλιο-διαταγή 192/98, η οποία στέλνει για εκτέλεση δύο τουλάχιστον πιστούχους από κάθε χωριό για παραδειγματισμό, στους δε υπόλοιπους επιφυλάσσει άμεση ρευστοποίηση. Όταν σήμερα περισσότερο από το 60% των απαιτήσεων του αγροτικού τομέα είναι ληξιπρόθεσμο, αυτό δεν είναι δυνατόν να το θεωρήσουμε αποτέλεσμα κακοπιστίας. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί. Και τι κάνει η πολιτεία, για να αντιμετωπίσει αυτό το όντως σοβαρό πρόβλημα; Επιλεκτικές παρεμβάσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις -στην περιφέρειά μας επιλεκτική παρέμβαση στην επιχείρηση "ΜΙΜΙΚΟΣ"- αδιαφορώντας τι θα συμβεί για τον υπόλοιπο κλάδο και χαριστικές ρυθμίσεις σε συνεταιριστικές οργανώσεις, χωρίς συγκεκριμένες μελέτες βιωσιμότητας, με αποτέλεσμα να κατασυκοφαντείται ο αγροτικός κόσμος και όπως προείπα να εγκαλείται η χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αν υπήρχε κάποια απόφαση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πολιτική, δεν έχει αυτή κάποιο κόστος; Και τι θα γίνει με τα υπόλοιπα αγροτικά χρέη; Οι οποιεσδήποτε ρυθμίσεις έτσι όπως γίνονται είναι αυτές, οι οποίες ουσιαστικά δημιουργούν το πρόβλημα της υπερχρέωσης στη ρίζα του. Για να έχουν αποτελεσματικότητα, θα πρέπει να είναι δίκαιες, θα πρέπει να ανταποκρίνονται στη δυνατότητα του πιστούχου να πληρώσει, γιατί διαφορετικά θα συνεχιστεί μια κατάσταση σαν αυτή, που ζούμε μέχρι σήμερα.

Και δεν είναι μόνο αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν έγινε καμία ουσιαστική κίνηση για τη μείωση του κόστους των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, όταν γνωρίζουμε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα, που έχει ο αγροτικός τομέας, είναι ο μικρός και πολυτεμαχισμένος κλήρος.

Δεν έγινε καμία κίνηση για την οργάνωση και τη διάθεση της παραγωγής. Ποια δίκτυα εμπορίας αγροτικών προϊόντων αναπτύχθηκαν; Ποιες αγορές καινούριες εν όψει της παγκοσμιοποίησης βρήκαμε; Ποιες παρεμβάσεις έγιναν για την αλλαγή του συσχετισμού μεταξύ φυτικής και ζωικής παραγωγής, όταν εμείς συνεχίζουμε να καλλιεργούμε με την επιδοματική αντίληψη, μία αντίληψη η οποία έχει καλλιεργηθεί στη χώρα μας από τη δεκαετία του 1980, όταν την ευθύνη χάραξης του αγροτικού τομέα είχε ο σημερινός Πρωθυπουργός.

Μια αντίληψη, η οποία τελικά μετέτρεψε το Υπουργείο Γεωργίας, από πραγματικό σύμβουλο του Έλληνα αγρότη, σε απλό διαχειριστή των κοινοτικών επιδοτήσεων. Και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα αυτά που σας προανέφερα, γεγονότα που οδηγούν στη διάλυση υπηρεσιών. Και σήμερα, βρισκόμαστε στη θέση να μην υπάρχει η δυνατότητα έγκαιρης πληρωμής των αγροτών.

Ποια προγράμματα προωθήθηκαν για την ανάπτυξη των ορεινών και ημιορεινών περιοχών, των νησιωτικών περιοχών, με αποκλειστικό σκοπό να μείνει αυτός ο κόσμος στις ρίζες του;

Και μέσα σε αυτό το ρευστό πλαίσιο, έρχεται ο φετινός Προϋπολογισμός ο οποίος δυστυχώς συνεχίζει να έχει, αγαπητοί συνάδελφοι, τις ίδιες ανεπάρκειες με τους προϋπολογισμούς των προηγούμενων χρόνων.

Επιτρέψτε μου όμως, κύριε Πρόεδρε, έστω για λίγο, να σταθώ σ'ένα θέμα το οποίο εμείς το θεωρούμε εθνικό θέμα. Είναι το θέμα της δασοπροστασίας. Όταν η χώρα μας είναι η τελευταία σε ποσοστό δασοκάλυψης στην Ευρώπη -18%-19% σήμερα, ενώ στις αρχές του αιώνα ήταν 49%- νομίζουμε ότι δεν υπάρχουν περιθώρια αναβολής της σοβαρής αντιμετώπισης του συγκεκριμένου θέματος. Και αυτό που χαρακτηρίζει τουλάχιστον σήμερα την πολιτεία, είναι η προχειρότητα, είναι η αναγκαστική αντιμετώπιση του προβλήματος μόνο στην

περίοδο των πυρκαγιών. Όταν η εκτελεστική εξουσία βλέπει τη δασοπροστασία ως πάρεργο και ως πρόβλημα, τότε έχουμε σαν επακόλουθο αυτά τα γεγονότα τα οποία ζήσαμε το καλοκαίρι. Δεν θα αναφερθώ αναλυτικά. Είναι γνωστές οι καταστροφές που έγιναν. Είναι γνωστή και έχει εδραιωθεί η άποψη της εγκληματικής απόφασης της Κυβέρνησης για τη μεταφορά της ευθύνης της δασοπυρρόσβεσης. Αυτό που πρέπει άμεσα να γίνει, είναι να δοθεί νέα λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα. Και επιτέλους, δεν θα πρέπει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας να λειτουργεί πάντα με τη λογική, του πώς θα ξεπεράσει τις ρυθμίσεις τις συνταγματικές και τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, για να νομιμοποιήσει τους καταπατητές, τους εμπρηστές, όλους αυτούς που βιάζουν το δασικό σύστημα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δασοπροστασία, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να υπάρξει αν σ' αυτόν τον σχεδιασμό δεν έχουν τον πρώτο ρόλο αυτοί που ζουν από και μέσα στο δάσος. Και αυτοί είναι οι υλοτόμοι, είναι οι ρητινεργάτες, είναι οι κτηνοτρόφοι, είναι όλοι αυτοί που αναφέρονται ως παραδόσιος πληθυσμός.

Τελειώνοντας αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια υπήρξε μια σχετική βελτίωση ορισμένων δεικτών, όπως στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, στον πληθωρισμό κλπ. Ταυτόχρονα όμως, έχουμε και μια χειροτέρευση ορισμένων άλλων δεικτών, όπως συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης, αύξηση της ανεργίας κλπ. Ενώ, σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διαφορές που υπήρχαν σε βασικούς δείκτες, όχι μόνον παραμένουν, αλλά και διευρύνονται. Και έτσι, αντί της πραγματικής σύγκλισης, έχουμε απόκλιση οικονομιών. Το τελευταίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό και θεμελιώνει για μας την εντύπωση ότι οι οικονομικές επιλογές της Κυβέρνησης, εκτός από κοινωνικά άδικες, είναι και οικονομικά αναποτελεσματικές.

Γι'αυτό ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου καταψηφίζει στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό του 1999.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστόλου.

Ο κ. Καλός, ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σκεφτόμουν πριν ανέβω στο Βήμα: Τι συνήθεια, μέρες χρονιάρες, κάθε χρόνο να επαναλαμβάνουμε πράγματα δυσάρεστα στον ελληνικό λαό, λίγο πριν φτάσει στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι! Να του λέμε άχαρους αριθμούς, δείκτες, οικονομικά. Και όλα κάτω από έναν κοινό παρονομαστή: Απελπισία!

Τι είναι, τέλος πάντων, αυτός ο φετινός Προϋπολογισμός; Τον λέτε ρεαλιστικό, κύριοι της Κυβέρνησης και εμείς σας τον λέμε οφθαλμαπάτη. Τον στηρίζετε ως έντιμο. Εμείς τον θεωρούμε μαγειρεμένο με πολλά καρυκεύματα, άρα δύσπεπτο. Τον βλέπετε εσείς αναπτυξιακό και τον αποδεικνύουμε εμείς καταναλωτικό, λόγω του μεγάλου όγκου του κράτους στην αναδιανεμητική διαδικασί. Τον θεωρείτε δίκαιο. Τον ανακηρύσσουμε, όμως, ποίημα κοινωνικής αδικίας και άσμα πένθιμο, τουλάχιστον για το 1/3 του πληθυσμού, της χώρας.

Τι, τέλος πάντων, είναι ο Προϋπολογισμός του 1999; Μήπως είναι, όπως έγραψε ευφύστατος κοινωνικός και οικονομικός αναλυτής πρόσφατα "τα δώρα του Γιάννη για όλους"; Πιστεύω ότι αυτό θα του ταίριαζε, επειδή μοιάζετε όντως με μάγους, όχι μαθητευομένους -θα είμαι ειλικρινής- αλλά με τους άλλους, τους φασμαμένους. Οι μάγοι του 1999, κύριοι συνάδελφοι, όπως τα τρία εννιάρια έρχονται στη σειρά σαν να είναι όντως μάγοι, κρατώντας δώρα, από την Ανατολή. Εσείς νομίζω προσανατολισμό έχετε τη Δύση. Τι σύμπτωση και ποια διαφορά!

Σκέπτομαι και το λέω έτσι χαριτολογώντας, ο Γκασπάρ Παπαντωνίου φέρνει στο θείο βρέφος της Ελλάδος όχι χρυσό, αλλά ανεργία και ανέχεια. Ο επόμενος, εσείς, ο Μελάχιρ, ο κ.

Χριστοδουλάκης, αντί για λιβάνι, φέρνετε αναποτελεσματικότητα κράτους και αβεβαιότητα πολιτών. Και τέλος ο τρίτος, ο Βαλτάσαρ, ο κ. Δρυσ, δεν έχει να μας δώσει συμύρνα, μας φέρνει όμως ανασφάλεια φόρων και μας φέρνει αδικία στη διανομή του κοινωνικού βάρους, μέσω αυτού του Προϋπολογισμού. Να τα δώρα χρονιάρες μέρες! Τα τρία άλφα της κακής μοίρας της δικής μας, μέσω ενός Προϋπολογισμού εικονικής και μόνο ευτυχίας στο δρόμο των αναζητήσεών μας. Πού πάμε τέλος πάντων; Η απάντηση είναι καταλυτική, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τι δώρο θέλετε εσείς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Θα σας το πω στο τέλος τι θέλω.

Πορευόμαστε προς το 1999 με βεβαρυμένο το παρελθόν μας. Οι πολιτικές που δεν ευτύχησαν να γίνουν πράξη, ενώ τις είχε ανάγκη η οικονομία της χώρας, μας εκδικούνται τώρα, οδηγώντας την κρίση αξιοπιστίας μας ως κράτος, στις επιδόσεις κατάληξης του 1999. Το τοπίο είναι στην ομίχλη και το υποστηρίζω, επειδή η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται σήμερα στη δίνη των αναταράξεων, με πολλά και επικίνδυνα βαρομετρικά χαμηλά αστάθειας των διεθνών αγορών.

Αν η κρίση αποδειχθεί -και το εύχομαι- απλά μια αναπόφευκτη διόρθωση των συσσωρευμένων στοιχείων της παγκόσμιας ανισορροπίας, όλα θα έχουν καλώς. Εάν όχι, τότε τι μας περιμένει; Τότε η ελληνική οικονομία θα εύχεται, για να πω τη λαϊκή παροιμία, μήτε το διάβολο να ξανασυναντήσει, μήτε το σταυρό της να κάνει, καθώς της επιφυλάξατε την τύχη ενός τρεμμένου ωραίου ζελέ, έκθετο σε όλες τις δονήσεις.

Η σημερινή Ελλάδα που καθυστερημένα και με δυσκολία προσπαθεί να ανταποκριθεί στο δικό της ευρωπαϊκό ρόλο, κινδυνεύει ως μικρή και ρηχή και ανοιχτή οικονομία από τις επιπτώσεις των διεθνών κρίσεων. Μια απευκαία αποτυχία τελικής συμμετοχής μας στην ΟΝΕ θα ανοίξει, το παραδέχομαι, τους χειρότερους ασκούς του Αιόλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μάθημα που δεν έμαθαν μέχρι σήμερα εκείνοι που μας κυβερνούν είναι αυτό που θα σας περιγράψω, όσο μπορώ πιο σύντομα και περιεκτικά.

Τον περασμένο Μάρτιο η Κυβέρνηση Σημίτη απτόητη και κατά τα άλλα εθνικά υπερήφανη, υποτίμησε τη δραχμή αναγκαστικά υπό το βάρος των χειρισμών που δεν έγιναν τα προηγούμενα χρόνια με ευθύνη της, επειδή δεν βγήκαν έγκαιρα από τον εγκληματικό νιρβάνα της μακαριότητας που τους έδερνε, Πρωθυπουργός και οικονομικό επιτελείο.

Η ανέμελη αντιμετώπιση των οικονομικών εξελίξεων συνεχίστηκε δυστυχώς, και μετά την υποτίμηση. Το γεγονός της υποτίμησης δεν αξιοποιήθηκε, όπως έπρεπε, ώστε να κερδηθεί κυρίως ανταγωνιστικότητα. Αντίθετα, τα όποια θετικά, αφέθηκαν να εξανεμιστούν εις βάρος του εθνικού νομίσματος που πρόσφερε με τη νέα σκληρότητά του γη και ύδωρ στην απελπισμένη προσπάθεια μείωσης του πληθωρισμού, με κτύπημα στο σκληρό του πυρήνα, ενώ εκείνος αδηφάγος και σήμερα παρμένει αρκετά πιο ψηλά, από τα προϋπολογισθέντα επίπεδα του 1998.

Έτσι, ενώ τα πράγματα βαδίζουν σ' αυτόν το δρόμο, απομένουν μόλις δώδεκα μήνες για να αντιμετωπιστούν με γενναιότητα τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, ώστε να εμφανιστούν τελικά, αξιόπιστοι και να διεκδικήσουμε τη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ ισοδύναμα. Το οικονομικό επιτελείο αυτής της Κυβέρνησης εθελοτυφλεί, προσπαθώντας με τεχνάσματα να ωραιοποιήσει την κρισιμότητα της κατάστασης, αναστρέφοντας κυρίως την αλήθεια, που είναι μια και αδιαφιλονίκητη. Ποια; Η πραγματική μακροοικονομική κατάσταση της χώρας σήμερα δεν είναι αρκετά καλύτερη σε σύγκριση με εκείνη που ήταν πριν τις 16.3.98, ημέρα της υποτίμησης κατά 14% του εθνικού νομίσματος.

Οι συμφωνίες κυρίων για τη συγκράτηση των τιμών των αγαθών, το πάγωμα των τιμολογίων των ΔΕΚΟ και η μείωση των έμμεσων φόρων που διαφημίζονται ως κοινωνικά μέτρα, είναι μέτρα επιφανειακά και μόνο δημοσιονομικής λογικής. Είναι μέτρα διαχείρισης και εντυπώσεων και δεν αποβλέπουν στη βελτίωση, δυστυχώς, του υποβάθρου της οικονομίας. Τα

βασικά μεγέθη δεν ευτυχούν, με αποτέλεσμα να διατηρούνται, δυστυχώς, οι κίνδυνοι των συναλλαγματικών αλλά και των δημοσιονομικών κρίσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρωθυπουργικό σχόλιο για τον Προϋπολογισμό του 1999 με την κατάθεσή του, αποδίδει πλήρως τις προθέσεις εκείνων που τον συνέταξαν. "Είναι προϋπολογισμός ένταξης" μας είπε ο κ. Σημίτης. Μας το είπε ακριβώς για να υπονοήσουμε ότι δεν είναι -επιτέλους δεν είναι- Προϋπολογισμός σύγκλισης. Γι' αυτόν το λόγο, παρ' όλη την κρισιμότητα του 1999 ως τελευταίου προεναξιακού έτους, κατά το οποίο δεν πρέπει από τη σημερινή σκληρή πραγματικότητα να χάσουμε το μπούσουλα, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και το οικονομικό επιτελείο αυτής της Κυβέρνησης, αποτόλμησαν σύνταξη Προϋπολογισμού κομμένου και ραμμένου στα μέτρα όχι των περιστάσεων αλλά κατώτερου των περιστάσεων, μόνο και μόνο για να ικανοποιηθούν τα άμεσα απαιτητά κριτήρια του Μάαστριχτ. Τα είπαν λογιστικά τρικ και αμέσως μετά τα είπαν τερτίπια και μαγειρέματα και είχαν δίκιο οι εγγυρότατοι οικονομικοί αναλυτές. Τα είδαν αληθινές μιας λογιστικής που την απεκάλεσαν δημιουργική εκείνοι που την εφεύραν, ως ικανή να καλύψει ασύμφορες αλήθειες με αναλήψεις και ανακρίβειες. Η μέθοδος από μόνη της ήταν ικανή να αναδείξει αναξιοπίστα τα στοιχεία και επισφαλείς τις προβλέψεις.

Επιχειρώντας μια περιληπτική και μόνο αναφορά στο περίγραμμα αυτών των ειδικών υπολογιστικών χειρισμών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφέρω τα εξής:

Την εφεύρεση της νέας ταξινόμησης των δαπανών για την απόκτηση στοιχείων "ενεργητικού", η οποία περιέλαβε το 1998, δηλαδή το τρέχον έτος, ποσά πεντακοσίων είκοσι πέντε δισεκατομμυρίων (525.000.000.000) δραχμών υπολογιζόμενα στο δημόσιο χρέος, φυσικά, χωρίς όμως να καταγράφονται στο έλλειμμα.

Την απόκρυψη στοιχείων αποπληρωμής τόκων από το δημόσιο χρέος, οι οποίοι ουσιαστικά κεφαλοποιούνται και πηγαίνουν στις καλές των επομένων ετών.

Τις καταπτώσεις των εγγυήσεων του εξωτερικού, οι οποίες πληρώνονται χωρίς να καταγράφονται στις δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού.

Η διάθεση εσόδων από αποκρατικοποιήσεις για τη μείωση του δημόσιου χρέους μέσω της γνωστής ΔΕΚΑ Α.Ε., η οποία καλύπτοντας ανάγκες του τακτικού Προϋπολογισμού -γιατί δεν το ομολογείτε;- λειτουργεί ως ένας παράλληλος δεύτερος Προϋπολογισμός.

Αλλάζοντας αυτήν την κυβερνητική οπτική των νέων εθίμων σύνταξης του τακτικού Προϋπολογισμού, μπορούμε να δούμε καθαρότερα δύο στοιχεία από την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 1997 ενδεικτικότερα όμως γι' αυτήν τη νέα γραφή.

Πρώτα απ' όλα το έλλειμμα του δημόσιου τομέα από το 4% του ΑΕΠ της κυβερνητικής εκδοχής, θα ήταν 7,5% του ΑΕΠ και το δημόσιο χρέος από τα αναγραφόμενα 108,8% θα ήταν στην πραγματικότητα χωρίς αυτήν την τεχνική που περιέγραψα, 111,8% του ΑΕΠ. Φυσικά τέτοια μεγέθη θα οδηγούσαν την Ευρωπαϊκή Ένωση σε εκτιμήσεις εντελώς διαφορετικές με δυσμενείς επιπτώσεις. Συμφωνώ στην προοπτική επίτευξης της ένταξης της χώρας, γι αυτό ας πούμε, χαλάλι!

Όμως, η παραποίηση πολλών δημοσιονομικών μεγεθών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τελικά ανώδυνη, επειδή "την φιλοτιμία τάχα έργο ποιεί".

Η νέα τακτική μετάθεσης των προβλημάτων επεκτείνεται με τη μη ανάληψη από το κράτος υποχρεώσεων των ΔΕΚΟ ύψους περίπου -εκεί το υπολογίζω-ενάμιση τρισεκατομμύριου δραχμών, τα οποία ούτως ή άλλως υπάρχουν στο τραπεζικό σύστημα. Έτσι φαντάζει αιωρούμενο ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό στην τάξη των τριών τρισεκατομμυρίων (3.000.000.000.000) δραχμών, το οποίο αναγκαστικά θα αναληφθεί από το δημόσιο τα επόμενα χρόνια, δηλαδή τα δύσκολα χρόνια που μπορεί να έρθουν, προκαλώντας απότομη αύξηση του χρέους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και παραπάνω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Συμφωνώ, κύριε Πρόεδρε. Εγώ το λέω όσο πιο συμμαζεμένα, διότι όταν το ανέφερα στην επιτροπή ο κ. Χριστοδουλάκης εξεράγη.

Μία τέτοια τακτική, λοιπόν, συν τοις άλλοις εξανεμίζει κάθε δυνατότητα εκσυγχρονισμού ακόμη και αυτών των κρατικών τραπεζών που έχουν ανάγκη τον εκσυγχρονισμό.

Να πούμε τέλος ότι η κλασσική νοοτροπία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της ευπρόσκλητης παρουσίασης των προηγούμενων προϋπολογισμών με τις γνωστές υπερεκτιμήσεις εσόδων και τις υποεκτιμήσεις των δαπανών, εγκαταλείφθηκαν φέτος; Κάθε άλλο.

Σας αναφέρω και μόνο ενδεικτικά ότι η υπέρβαση των δαπανών το 1998 κατά εκατόν σαράντα έξι δισεκατομμύρια (146.000.000.000) δραχμές και των τοκοχρεωλυσιών, λόγω και της υποτιμήσεως φυσικά, κατά πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές, δεν ήταν δυνατόν να αντισταθμιστεί με τα πρόσθετα έσοδα των τελευταίων αυξημένων φορολογικών βαρών όσο και αν έβαλε ο ελληνικός λαός βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Η λύση βρέθηκε, με τον εύκολο περιορισμό του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια, μένει όμως να αναρωτηθούμε με φιλότιμο σ' αυτήν την Αίθουσα, αν όντως αυτό είναι το ζητούμενο, την ώρα που η χώρα διψάει για έργα υποδομής, εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και από την άλλη πλευρά η περιφέρεια, για μικρά, όπως λέει η εισηγητική έκθεση, τοπικής εμβέλειας έργα, που τα έκοψαν ασυζητητί.

Ας αναλογιστεί ο απλός δημότης-πολίτης των κοινοτήτων που καταργήθηκαν πρόσφατα τι του έταξε η Κυβέρνηση ως δώρο ανάπτυξης στο νέο σχήμα και ποιες δαπάνες βρήκε αβίαστα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας να περικόψει χωρίς να δώσει λόγο σε κανένα, φέρνοντας και αυτόν τον Υπουργό Εσωτερικών στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγονται αυτά τα έργα, σε δύσκολη θέση, όταν του το ανακοίνωσε.

Εξάλλου η συνολική πορεία του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων -για να ολοκληρώσω με αυτό- για το 1998 με βάση τα μέχρι σήμερα απολογιστικά δεδομένα κάθε άλλο παρά ικανοποιητική είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι απορροφήσεις ανά Υπουργείο σε αυτό το πρόγραμμα, κυμάνθηκαν σε επίπεδα απαράδεκτα εντελώς και έτσι η συνολική απόκλιση δεν είναι μείον εξήμισι τα εκατό αναμενόμενα, αλλά εγώ την υπολογίζω με τα δεδομένα του δεκαμήνου και όχι του εννεαμήνου, ότι θα κυμανθεί στο τριπλάσιο απ' αυτό που αναφέρετε ύψος.

Να πω ένα ενδεικτικό παράδειγμα; Το Υπουργείο Παιδείας - επίκαιρο και γι' αυτό το αναφέρω - με απορρόφηση συγχρηματοδοτούμενων έργων που δεν ξεπερνά το 41% στο τρέχον έτος, αποδεικνύει περίτρανα στον ελληνικό λαό που μας ακούει, την προχειρότητα και τις αγκυλώσεις μίας Κυβέρνησης η οποία σχεδίασε τόσο βιαστικά την εκπαιδευτική πολυδιαφημισμένη της μεταρρύθμιση, ώστε δεν πρόλαβε καν να την προικίσει με την απαραίτητη υποδομή, έστω και αν της την προσέφερε αφειδώς η Ευρωπαϊκή Ένωση. Την ώρα που τα λύκεια της χώρας στενάζουν σήμερα υπό το βάρος τεράστιων ελλείψεων και μαζί τους τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ αναζητούν πόρους πολύτιμους για τα προγράμματα σπουδών επιλογής που τους τάξατε, για τα νέα τμήματα που τους υποσχέθήκατε, εσείς ως Υπουργείο Παιδείας, εσείς ως Κυβέρνηση θα επιστρέψετε πάνω από το 50% των πόρων που σας διέθεσε η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως ανίκανοι να τους απορροφήσετε.

Να ποια είναι η αλήθεια, να την ακούσει ο ελληνικός λαός, ο οποίος αυτήν τη στιγμή προβληματίζεται, επειδή έχουμε ανάγκη χρημάτων για να βελτιώσουμε την παιδεία, που δεν έχει υποδομή, όπως το ομολογεί ακόμα και ο κύριος Υπουργός Παιδείας.

Θα ήθελα να πω ότι η καθυστερημένη απορρόφηση τελικά των κοινοτικών κονδυλίων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για το τρέχον έτος, προκάλεσε συν τοις άλλοις, τα όχι κολακευτικά σχόλια πολλών αρμοδίων επιτρόπων. Να θυμηθώ τους Μπατίες και Λικάνεν οι οποίοι δήλωσαν ότι είμαστε οι τελευταίοι από πλευράς μπλοκ του Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης; Την έχω μαζί μου, αν θέλετε να σας την καταθέσω.

Σήμερα η Κυβέρνηση Σημίτη σχεδιάζει -ας πάμε στα μελλούμενα- το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με επίσης αφανείς διαδικασίες, που στόχο έχουν να εξυπηρετήσουν τις πελατειακές σχέσεις του κυβερνώντος κόμματος. Γιατί; Γιατί ο χρονικός ορίζοντας, που εδόθη ως εντολή στη σύνταξη -και το λέω χωρίς να αποκαλύπτω και τα αναποκαλύπτα- είναι ο χρονικός ορίζοντας της άνοξης του επόμενου έτους. 'Ε, εμείς το κατανοούμε. Έρχεται το συνέδριό σας, έρχονται οι ευρωεκλογές, αλλά θα σας συμβουλευάμε να το σκεφθείτε καλά. Γι'αυτό και με βάση τη μέχρι σήμερα εμπειρία ο ισχυρισμός σας ότι μέχρι τα μέσα του '99 θα απορροφήσετε το 80% εκείνων που δεν κατορθώθηκε ικανό να απορροφήσετε το 1998, είναι και παραπλανητικός, είναι όμως και αβάσιμος, όσο κι αν είναι μικροπολιτικά ευεξήγητος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός 1999 καλείται να χαράξει την ασταθή του πορεία με εμφανέστατη την αποτυχία στην συγκράτηση των δημοσίων δαπανών, οι οποίες που έφθασαν στο επίπεδο, αισίως, του 25% σχεδόν, με μεγάλες αποκλίσεις στις δαπάνες για τόκους, αφού τη λογιστική βοήθεια των κρατικών τραπεζών τη δεχθήκατε, για να αποκρύπτονται σήμερα, όπως είπα, τόκοι ενός τρισεκατομμυρίου από τους υπολογισμούς του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους. Με αυστηρότατα περιοριστική εισοδηματική πολιτική εις βάρος μισθωτών και συνταξιούχων, η αύξηση του 2% σε αυτό το επίπεδο -εικονική- σε μισθούς και συντάξεις και κάτω από το σημερινό επίπεδο πληθωρισμού είναι και τα αυξημένα φορολογικά βάρη δεν μπορεί να αντισταθμίσει σε καμία περίπτωση.

'Ετσι συνεπέστατα για πέμπτη συνεχή χρονιά η μοναδική τακτική αυτής της Κυβέρνησης αυτής είναι να συμμαζεύει, περιορίζοντας μόνο τις δαπάνες σε μισθούς και συντάξεις. Με επίπεδο τελικών συνολικών επιχορηγήσεων προς τις ΔΕΚΟ αυξημένο κατά 7,8% -το ποσοστό είναι τριπλάσιο του ανεμενόμενου πληθωρισμού- μας κάνει να ρωτάμε: Τι απέδωσαν στην πράξη οι νόμοι Σημίτη και τα σχέδια εξυγίανσης για τον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών; Ελάχιστα έως τίποτα. Και πού μας οδηγεί ο λειτουργικός και διοικητικός εκσυγχρονισμός που είναι ένα τρένο το οποίο δεν ήρθε και δεν θα το δούμε; Ποιος θα δώσει λόγο στο λαό; Κανείς. Εύγλωττη σιγή ιχθύος, αλλά δύσκολη για κάθε πολίτη που την υπολογίζει και σύντομα θα την πληρώσει.

Τέλος, θα πορευτούμε με το άγχος, όπως και το 1998, της ανάληψης νέων χρεών από το κράτος, υπέρ εκείνων που τους χαρίστηκαν ήδη εκατοντάδες δισεκατομμύρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πέραν του 7% που μνημονεύσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Μιλώ, λοιπόν, για τον ΟΣΕ, για τις αστικές συγκοινωνίες, για τα ΕΛΤΑ, για τα χρέη των νοσοκομείων και των συνεταιρισμών που αν τα προσθέσετε στα αντίστοιχα του τρέχοντος έτους, ο λαός θα έχει μπροστά του το δυσθεώρητο ύψος των 8,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών χρέους. Την ίδια ώρα δεν βρέθηκε κανένα κονδύλι πρόβλεψης δαπάνης για να το βάλετε στην άκρη με φιλότιμο και να ξεκινήσει -το λέω για να το ακούσουν οι νέοι αγρότες- το περιβόητο ταμείο κύριας ασφάλισης των αγροτών. Έχει καταντήσει ταμείο "φάντασμα".

'Ομως, από την άλλη πλευρά ο αριθμός των απασχολούμενων κατά Υπουργείο καλά κρατεί! Προϋπολογίζεται φέτος να αυξηθεί κατά 2%. Δηλαδή, προς δόξα των πελατειακών σχέσεων και της πλήρους αδυναμίας της Κυβέρνησης να περιστείλει αυτό το σπάταλο κράτος που η ίδια δημιούργησε. Συγκεκριμένα, ακόμα και για το 1998 που εκπνέει κατεγράφησαν υπερβάσεις δαπανών για πρόσθετες προσλήψεις της τάξεως των εκατόν είκοσι δισεκατομμυρίων (120.000.000.000) δραχμών, ενώ η καθαρή πρόβλεψη για αύξηση του προσωπικού στο στενά δημόσιο τομέα δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας για ένα νέο συμμαζέμα.

Και αν συνυπολογίσει κανείς και τη μέθοδο της εισαγωγής υπαλλήλων από το παράθυρο στο ευρύτερο δημόσιο, τότε αποδεικνύεται παραμύθι η πολυδιαφημισμένη με ειδικό σλόγκαν πρότασή σας, ότι θα ισχύσει επιτέλους η αναλογία ένα προς πέντε ανάμεσα σε εκείνους που αποχωρούν στη σύνταξη και σε εκείνους

που έρχονται ως νεοπροσλαμβανόμενοι. Για να καυχάται με την άνεσή της η Ελλάδα της εκσυγχρονισμού σας, ότι τάχα δεν έχει ιδιαίτερες επιδόσεις σε δαπάνες επενδυτικού χαρακτήρα! Δυστυχώς, όμως, είναι μία πολύ καλή "γλάστρα" για τις άλλες δαπάνες, τις ύπουλες, τις μη επενδυτικές, τις μοιραίες, τις καταναλωτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λόγω έλλειψης χρόνου ενδεικτικά και μόνο θα ήθελα να αναφέρω τους μεγάλους ασθενείς του χειρουργείου περικοπής δαπανών, σε αυτό το ιδιότυπο νοσοκομείο του Υπουργείου Οικονομικών, για το 1999. Πρώτα από όλα ο Πολιτισμός, με σημαντικά μειωμένα κονδύλια τα οποία εγγράφονται και φέτος στον Προϋπολογισμό, όχι υπέρ του, αλλά εναντίον του. Συγκεντρώνοντας μόλις το 0,27% του εθνικού συνόλου στις δαπάνες, δεν έχει καμιά δυνατότητα αναπτυξιακής πολιτικής, ούτε καν στους επιχορηγούμενους από αυτόν οργανισμούς. Σε απόλυτα μεγέθη ο πολιτισμός καλείται να αρκестεί σε σαράντα ένα δισεκατομμύρια (41.000.000.000) δραχμές από τον τακτικό Προϋπολογισμό και σε τέσσερα δισεκατομμύρια (4.000.000.000) δραχμές από το φτωχό και περικομμένο Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο εσείς το διαφημίζετε ως "φουσκωμένο".

Με τέτοια κυβερνητική πολιτική πώς να προκόψει ο πρώτος, ίσως, ανταγωνιστικός πανευρωπαϊκός τομέας, στον οποίον αναμφισβήτητα η Ελλάδα έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τα μισά από όσα στοιχίζουν οι "Κολλάδες", στοιχίζει ο πολιτισμός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Ακριβώς, τόσα, κύριε Πρόεδρε. Φαίνεται ότι αυτός ο συλλογισμός βρίσκει αδιάφορο τον Πρωθυπουργό-καθηγητή. Θέλω να το πω με παράπονο απ'αυτό το Βήμα, ως νέος άνθρωπος: Φαίνεται ότι τα αγάλματα, οι ανασκαφές, οι ορχήστρες, τα εικαστικά, οι βιβλιοθήκες, ακόμα και αυτός ο λαϊκός πολιτισμός, δεν έχουν φωνή για να του φωνάξουν και να τους ακούσει, ώστε να πάρουν λίγο περισσότερα, από τα ψίχουλα της διανομής που κάνετε.

Στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας, σε αυτόν τον τόσο ευαίσθητο τομέα κατ'εξοχήν άσκησης κοινωνικής πολιτικής, προβλέπονται για το 1999 συνολικές δαπάνες 1,11 τρισεκατομμύρια δραχμές, ενώ για το 1998 τα προϋπολογίζατε σε 1,052 τρισεκατομμύρια. Ασχέτως πού θα φθάσει η συνολική απορρόφηση, ο τελικός απολογισμός του τρέχοντος έτους, τα στοιχεία που μας έδωσε δηλαδή, αρκούν για να μας δείξουν προϋπολογισμένη αύξηση μόνο κατά εξήντα τέσσερα δισεκατομμύρια (64.000.000.000) δραχμές για τις τόσο αυξημένες κοινωνικές ανάγκες της χώρας και στην περίθαλψη και στην υγεία και στην κοινωνική ασφάλιση.

Τι να πω παραπάνω; Να πω και άλλους αριθμούς; Λέτε ότι τα νούμερα κουράζουν. Εάν δεν αναληφθούν χωριστά, κύριε Υπουργέ, οι δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση, οι οποίες θα αναγκαστούν να ενυμερίσουν, όπως μας λέτε στην εισηγητική σας έκθεση για το 1999, με αύξηση μόλις τριάντα επτά δισεκατομμυρίων (37.000.000.000) δραχμών περίπου τότε μπορούμε να συμπεράνουμε εύκολα ότι για να πετύχετε τον ενταξιακό στόχο, εκτός από τα εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000) δραχμών που περικόψατε από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, αφαιρέσατε με δυνατό και αποτελεσματικό χέρι, κατά τρόπο ύπουλο, ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (85.000.000.000) δραχμές από τη συνολική προϋπολογισμένη φεινική κοινωνική δαπάνη για το σύνολο της υγείας, της πρόνοιας και της κοινωνικής ασφάλισης.

Για να συμπληρωθεί η εικόνα της σταδιακής απομάκρυνσης αυτής της Κυβέρνησης από το ελάχιστο αποδεκτό επίπεδο κοινωνικών παροχών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρκεί να υποσημειωθεί και άλλο ένα μέγεθος. Στον τομέα των λειτουργικών δαπανών για τα νοσοκομεία περικόπτονται οι δαπάνες για το προσωπικό κατά πεντακόσια εκατομμύρια (500.000.000) δραχμές, μείωση σε επίπεδο 4% που σημαίνει και μειωμένες για το 1999 προσλήψεις προσωπικού στα νοσοκομεία.

Την ίδια, όμως, ώρα, το ειδικό κονδύλι που αναφέρεται σε νέες προσλήψεις της κεντρικής κυβέρνησης, στα γραφεία των

Υπουργών και στα Υπουργεία για το 1999 αυξάνεται κατά εξακόσια εκατομμύρια (600.000.000) δραχμές, δηλαδή ποσοστό 6,5%. Η πληροφορική, λοιπόν και οι νέες τεχνολογίες στην υπηρεσία της δικής σας πολυδιαφημισμένης, αναποτελεσματικής Δημόσιας Διοίκησης δεν έφεραν κανένα σωτήριο αποτέλεσμα, ώστε να μειώσετε το προσωπικό στα Υπουργεία, όπως συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, αλλά βρήκατε να το μειώσετε μόνο στα νοσοκομεία; Ελληνικό το παράδοξο, να σωρρεύονται οι κομματικοί καρεκλοκένταυροι στα γραφεία των Υπουργών με παχυλούς μισθούς, ενώ τα νοσοκομεία και τα πανεπιστήμια, όπως κατήγγειλαν χθες οι πρόεδροι των ΤΕΙ και οι πρυτάνεις των ΑΕΙ να βάζουν λουκέτο λόγω έλλειψης και αυτού του στοιχειώδους διοικητικού προσωπικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ανάγκη να δείξω με αριθμούς -που θα αναφέρω και που τα έχω καταθέσει- πώς δείχνετε την κοινωνική σας ευαισθησία στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, στο Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής, στον ΟΑΕΔ και κυρίως, πώς διαμορφώσατε κατακυλώντας τις εδώ και τρία χρόνια στο ελάχιστο δυνατόν, στο ποσοστό δηλαδή του 0,09%, τις δαπάνες για έκτακτες καταστάσεις. Όπως σας είπε ο προλαλήσας συνάδελφος, όπως στη γεωργική παραγωγή δεν περιμένετε ή τουλάχιστον προεξοφλείτε ότι δεν θα έλθουν θεομηνίες, έτσι φαίνεται υπολογίζετε -γι' αυτό κάνατε και αυτό το "μαξιλάρι" απελατιστικά μικρό- ότι δεν έχετε ανάγκη να βάλετε στην άκρη κάποια χρήματα για την κακή ώρα, γιατί είσατε σίγουροι ως "βροχοποιοί", ότι δεν θα έλθει η κακή ώρα. Εγώ το εύχομαι. Αν, όμως έλθει, τι θα κάνετε;

Για τους πραγματικούς γνώστες των οικονομικών πραγμάτων της χώρας -για να έλθω ακροθιγώς και μόνο στα θέματα της ανεργίας- το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Απασχόλησης, με ανακοίνωση που δόθηκε πρόσφατα στη δημοσιότητα και αφορά την εξέλιξη της ανεργίας στην Ελλάδα, είπε γνωστές, αλλά δυσάρεστες αλήθειες. Ανέβασε το πραγματικό ποσοστό πάνω από εκείνο που η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία υπολογίζει, στα επίπεδα του 13,3% άκρως ανησυχητικό για το σύνολο της αγοράς εργασίας.

Εάν δοθεί ιδιαίτερη σημασία στις καταγραφές του φαινομένου κατά φύλλο, ηλικία, επίπεδο σπουδών και περιοχή προέλευσης, τότε οι διαστάσεις του ανεργειακού κύματος και στη δυτική Μακεδονία που είναι πρώτη στον πίνακα και στη Στερεά Ελλάδα, και στην Ήπειρο που ακολουθούν και έχουν ήδη ξεπεράσει την Αττική με το μεγαλύτερο πληθυσμό, νομίζω ότι ήδη φαίνεται καθαρά ότι χρεώνεστε αυτόματα ένα επιπλέον εκρηκτικό κοινωνικό φαινόμενο στην Κυβέρνηση Σημίτη. Όσο και εάν προσπαθήσετε με αλχημείες αριθμών δεν μπορείτε να χρεώσετε ανεργία του επιπέδου αυτού, στην δική μας κυβέρνηση Μητσοτάκη, γιατί εμείς τότε είχαμε ποσοστά που φαινόταν καθαρά στην καμπύλη, ότι ήταν κάτω από το μέσο επίπεδο της ανεργίας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ η Κυβέρνηση θα έπρεπε να προετοιμάζεται σωστά και γρήγορα, όπως πιστεύει η Νέα Δημοκρατία, στο επίπεδο των δομικών αλλαγών διαφορετικής οφής και τεχνολογικής προσαρμογής προς την κατεύθυνση μιας ολοένα και πιο ευλίσθητης οικονομίας, περιορίζεται απλώς σε θεαματικές λύσεις εξαγγελίας προγραμμάτων απασχόλησης και κατάρτισης, όπως αυτά τα προχθεσινά που είπε πομπодώς και τα εξήγγειλε στο Ζάππειο ο κύριος Πρωθυπουργός. Και να ακουστεί η αλήθεια, γιατί κανείς δεν του την είπε σ' αυτήν την Αίθουσα ή δεν πρόλαβε να την πει: Ότι αυτά τα προγράμματα και νέα δεν είναι, κύριε Υπουργέ, και αποτελεσματικά δεν έχουν κριθεί από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή τους. Πώς, λοιπόν, με αυτά πιστεύετε ότι θα κάνετε θαύματα;

Τις ημέρες αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής την ώρα που συζητούσαμε τον Προϋπολογισμό, η εκπαιδευτική κοινότητα της χώρας ήταν ανάστατη και εξακολουθεί να είναι εξαιτίας των τεράστιων δυσχερειών που αντιμετωπίζει στην εφαρμογή του αυτό το κακό πείραμα Αρσένη που εσείς το ονομάσατε πάλι επικοινωνιακά μεταρρύθμιση. Και επειδή πλην του μη ποιοτικού χαρακτήρα αλλά και της προχειρότητας των αλλαγών που επιχειρούνται εκεί τόσο στο λύκειο όσο και στην τριτοβάθμια

εκπαίδευση φανερό είναι η ανάγκη της αύξησης των δαπανών για την παιδεία, ο Πρωθυπουργός θα έπρεπε να καταλάβει αυτό το παλιό και φιλοσοφημένο, "δη δει χρημάτων και άνευ τούτων δύναται γενέσθαι". Δυστυχώς, όμως, τέτοια αύξηση στις πιστώσεις του Υπουργείου Παιδείας για τις ανάγκες της εκπαίδευσης αποδεικνύεται πενιχρή. Τι είναι εκείνο το 5,7% που μας λέτε ότι σε σχέση με πέρσι αυξήσατε; Τι είναι εκείνο που δίνετε; Θα κατευθυνθεί στις αυξημένες απαιτήσεις επιχορήγησης, όπως προείπα, στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, στις απαιτήσεις αύξησης των ποσών κάλυψης μειοδοσίας για κείνους που υπόσχεστε να διορίσετε, επειδή καθηγητές δεν υπάρχουν, και θα πάει και στις δαπάνες για την υποδομή και την υλοποίηση των νέων προγραμμάτων σπουδών από την πρωτοβάθμια μέχρι και την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και επαίρεσθε ότι θα φθάσουν αυτά τα χρήματα; Η αλήθεια, εξ άλλου, είναι ότι ως ποσοστό του ΑΕΠ, ο προϋπολογισμός του '97 αφιέρωσε -ακούστε- το 3,44% και δεν υπάρχει αμφισβήτηση. Αντίστοιχα για το τρέχον έτος τα στοιχεία του δεκαμήνου, μας δείχνουν ότι φθάσαμε στη δαπάνη του 3,39% επί του ΑΕΠ. Δηλαδή σαράντα τέσσερα δισεκατομμύρια (44.000.000.000) λιγότερα, σε απόλυτα μέγεθος. Είναι ή δεν είναι αφορσύνη αυτό; Την ώρα που βάλατε πλώρη απ' αυτό το εκπαιδευτικό έτος να εφαρμόσετε στην πράξη αυτό που λέγεται εκπαιδευτική μεταρρύθμιση Αρσένη, φθάσατε να μειώσετε κατά σαράντα τέσσερα δισεκατομμύρια (44.000.000.000) και αυτές ακόμα τις λίγες δαπάνες που εμείς σας φωνάζουμε καθημερινά να τις πάτε στο 5% του ΑΕΠ. Δηλαδή, να δώσετε στην εκπαιδευτική κοινότητα αυτό που της ανήκει, άλλα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές γιατί τα έχει ανάγκη και γιατί με αυτά κάτι μπορεί να γίνει, αν πειστούν οι μαθητές ότι και τα υπόλοιπα θα τα βελτιώσετε και γυρίσουν στα θρανία τους.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί άλλου επιλόγου, να πω τα εξής. Για να περπατήσει ο Προϋπολογισμός αυτός, έπρεπε να ήταν εφοδιασμένος με την πραγματική σφραγίδα αποφασιστικότητας για την πραγμάτωση αυτού που λέγεται στόχος σύγκλισης και ένταξης στην ΟΝΕ. Και δυστυχώς -δεν είναι γι' αυτό- θα τον καταψηφίσω. Το μείγμα οικονομικής πολιτικής αυτής της Κυβέρνησης που τον στηρίζει, δεν είναι ικανό να σαλπίσει έναν εθνικό συναγερμό για να προλάβει η χώρα όσα δεν κατάφερε χρόνια τώρα. Οι ασκήσεις καλής θελήσεως, Παπαντωνίου-Σημίτη, είναι μοιραία ασκήσεις επί χάρτου. Και μη γελάσετε, είναι μάλιστα ασκήσεις αισιοδοξίας σε τετράδια ανάγκης. Ποιας ανάγκης; Μα ακριβώς εκείνης, την οποία επιτάσσει να μην εγκαταλείψετε στην τύχη της την πραγματοποίηση αυτής της, έστω εικονικής, ευτυχίας των προϋπολογισθέντων, γιατί θα μπειτε στον πειρασμό να την εγκαταλείψετε μόλις έρθει η εκρηκτική άνοιξη που σας περιμένει.

Επιτέλους, ο ελληνικός λαός, τονίζω κλείνοντας, πείστηκε με αυτόν τον Προϋπολογισμό, ότι ολόκληρο το 1999 πρέπει να περπατά σαν ακροβάτης πάνω σε τεντωμένο σχοινί. Αν και είστε κατώτεροι των περιστάσεων, παρακαλώ, κρατείστε τουλάχιστον από κάτω γερά το σεντόνι για να μην έχουμε και άλλες μοιραίες πτώσεις, πλην της δικής σας, που την ευχόμαστε, για να σταματήσει η χώρα να φαντάζει ως κακό τσίρκο.

Δώστε επιτέλους ένα παράδειγμα, αν έχετε το θάρρος, αυτοπεριορισμού.

Θα ήθελα να σας προτείνω το εξής και το λέω εμφαντικά και παραδειγματικά: Κόψτε το ένα δισεκατομμύριο που πληρώνετε για τα κινητά τηλέφωνα των Υπουργών και των συμβούλων σας στο δημόσιο τομέα -το βρήκα μέσα στον Προϋπολογισμό- και μαζί κόψτε κι εκείνα τα τρία δισεκατομμύρια για μπουφές, φαγοπότια, λουλούδια, δημόσιες σχέσεις. Τι ανάγκη τις έχετε τις δημόσιες σχέσεις, όταν ο λαός από την άλλη πλευρά, πρέπει να σφίξει το ζωνάρι; Κάντε το για να αποδείξετε ότι τιμάτε τις ανάγκες εκείνων που σας έφεραν με την ψήφο τους να κάθεστε σ' αυτές τις περίοπτες καρέκλες, αλλιώς να φύγετε και να ζητήσετε συγγνώμη από το λαό, που δεν πήρατε μέχρι σήμερα κανένα μήνυμα από το

λαό. Ένας τόσο αξιοπρεπής ταχυδρόμος, χτυπάει πάντα δύο φορές. Θα τον ακούσετε και στις Ευρωεκλογές. Μετά τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, να ολοκληρώσετε. Σεβαστείτε και το χρόνο των υπολοίπων συναδέλφων. Είχατε ανοχή δύο λεπτών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Τον σέβομαι, κύριε Πρόεδρε.

Μετά θα φύγετε νύχτα από το Μαξίμου. Νύχτα, για να μη σας δουν τα παιδιά και απορήσουν για την αέναη δύναμη του πεπρωμένου, που εσείς την ξεχάσατε, επιζητώντας με αυθάδεια μιαν ακόμα ημέρα, πέρα από την... υποτιθέμενη αιωνιότητα της εξουσίας σας σ' αυτή τη χώρα...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κατσικόπουλος έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι ο Προϋπολογισμός ένταξης στην ΟΝΕ, ο οποίος έρχεται να συμπληρώσει και να επισφραγίσει τους προηγούμενους προϋπολογισμούς σύγκλισης.

Είναι η σφραγίδα μιας μακράς πορείας που ξεκίνησε από το 1994 με στόχο την ανόρθωση της οικονομίας και την εδραίωση συνθηκών σταθερότητας και ισχύος, που επιτρέπουν την ικανοποίηση των απαιτήσεων του ελληνικού λαού για ευημερία και δικαιοσύνη.

Τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας, που οφείλονται αποκλειστικά στην ενεργό στήριξη της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα των εργαζομένων, είναι πλέον ορατά.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 κατατέθηκε σε μία περίοδο που σημειώνονται θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία και η χώρα προετοιμάζεται για την ένταξη στην ΟΝΕ.

Αναρωπιέται βέβαια ο Έλληνας πολίτης ποιο θα είναι το όφελος για τον ελληνικό λαό από την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ και ποιο εντέλει θα είναι το καλό για τη χώρα μας συνολικά.

Τρία, μπορεί να πει κανείς, ότι θα είναι τα πλεονεκτήματα αυτής της πορείας.

Το πρώτο είναι ότι υιοθετούμε το Ευρώ, ένα πολύ ισχυρό νόμισμα, παγκόσμιας εμβέλειας, ως μέσο προστασίας των εισοδημάτων των μισθωτών και των συνταξιούχων, αλλά και ως μέσο που εξασφαλίζει τις συνθήκες σταθερότητας και ανάπτυξης για την εθνική οικονομία.

Το δεύτερο είναι η μείωση των επιτοκίων, το μεγάλο πλεονέκτημα που αποκτά ο κάθε Έλληνας και η κάθε Ελληνίδα, δηλαδή το χαμηλό κόστος δανεισμού για οτιδήποτε θέλει παραγωγικό και καταναλωτικό.

Το τρίτο πλεονέκτημα αφορά τον κρατικό Προϋπολογισμό και το κοινωνικό κράτος, αφού κάθε μονάδα μείωσης των επιτοκίων, των τίτλων του δημοσίου, των εντόκων γραμματίων, των ομολόγων χαρίζει στην Κυβέρνηση εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000) δραχμές.

Η Ελλάδα ζει πλέον στιγμές συναίνεσης χωρίς προηγούμενο περί την οικονομία, καθώς λίγες μόλις εβδομάδες μετά την έξαρση των φόβων για παγκόσμια ύφεση, το κλίμα έχει αναστραφεί και όλοι πλέον διαβλέπουν ραγδαίες θετικές εξελίξεις.

Τα κεφαλαιώδους σημασίας μεγέθη του πληθωρισμού και των επιτοκίων βρίσκονται ένα βήμα πριν από την εκκίνηση της αποκλιμάκωσής τους. Ήδη ο πληθωρισμός για το μήνα Νοέμβριο διαμορφώθηκε στο 4,4%, βελτιώνοντας τις προβλέψεις που εκφράστηκαν προ καιρού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Ο επόμενος στόχος του τιμάρημου είναι 4,1% με 4,2% στο τέλος Δεκεμβρίου.

Το νέο ελληνικό θαύμα της προσαρμογής των δεικτών της οικονομίας με τους δείκτες της υπόλοιπης Ευρώπης, αλλά και η εξαιρετικά καλή συμπεριφορά της ελληνικής συναλλαγματικής αγοράς, κατά τη διάρκεια της τελευταίας διεθνούς κρίσης, έχουν εντυπωσιάσει μερικούς επενδυτικούς οίκους του εξωτερικού και κυρίως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Οι Αμερικανοί επενδυτές αναδιπλώνονται σήμερα, αφού έχουν εγγράψει τεράστιες ζημιές στη Νοτιοανατολική Ασία, τη Ρωσία,

καθώς και στη Λατινική Αμερική.

Η Ελλάδα μέχρι πρότινος ευρίσκετο στην τελευταία θέση των Αμερικανών επενδυτών μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών.

Με δεδομένη όμως την κατά έξι ως επτά μονάδες αποκλιμάκωση των επιτοκίων μέσα στους επόμενους δεκαοχτώ μήνες δημιουργείται μία νέα κατάσταση και ισχυροποιείται το επενδυτικό κλίμα.

Εξάλλου, η έντονη προβολή την οποία κάνουν μεγάλοι συμβουλευτικοί οίκοι στο εξωτερικό, αναβαθμίζουν την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας.

Το 1998 η Ελλάδα εκπληρώνει και τα δύο δημοσιονομικά κριτήρια, δηλαδή το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης μειώνεται στο 2,2% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος και το δημόσιο χρέος παρουσιάζει πτωτική τάση, που φθάνει το 105,5% έναντι 109,5% που ήταν πέρυσι.

Η ένταξη στην Ο.Ν.Ε θα αποτελέσει μία ασπίδα προστασίας στις έντονες διεθνείς νομισματικές αναταράξεις, θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών στην εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική και θα βοηθήσει στην αξιοποίηση των οφελών που προκύπτουν από τη συμμετοχή της χώρας σε μία από τις μεγαλύτερες οικονομικές αγορές του κόσμου.

Η μείωση του πληθωρισμού συνεπώς κατά 2,5 εκατοστιαίες μονάδες αποτελεί εθνικό στόχο όλων των παραγωγικών τάξεων, καθώς η μείωση αφορά πλέον το σκληρό πυρήνα του πληθωρισμού, δηλαδή τον πληθωρισμό που δεν εξαρτάται από συγκυριακούς παράγοντες, όπως είναι οι τιμές των οπωροκηπευτικών και τα καύσιμα. Απαιτείται ευρύτερη κοινωνική συναίνεση για συγκράτηση του κόστους εργασίας, συγκράτηση των τιμών των πρώτων υλών και απρόσκοπτη λειτουργία των κανόνων του υγιούς ανταγωνισμού.

Η διεθνής συγκυρία, παρά τον κίνδυνο μιας διαρκούς και παρατεταμένης κρίσης, είναι ευνοϊκή ως προς τη δημιουργία τάσεων αποπληθωρισμού, που προκαλείται από τη μείωση των τιμών των αγαθών.

Συνεπώς, η πτώση των τιμών των εισαγομένων, σε συνδυασμό με τη σταθερότητα της συναλλαγματικής ισοτιμίας, μετακυλύει το βάρος της προσπάθειας για την περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού στους εγχώριους συντελεστές.

Η ελληνική οικονομία έδειξε ιδιαίτερη αντοχή στο διάστημα των δώδεκα μηνών που εντάθηκε η αναταραχή στις διεθνείς αγορές από το Σεπτέμβριο του 1997 δηλαδή με την ασιατική κρίση μέχρι τον Αύγουστο του 1998 με τη ρωσική κρίση.

Σύμφωνα με την εξέλιξη ορισμένων δεικτών, παροδικές επιπτώσεις υπήρξαν κυρίως στα επιτόκια και στο κόστος εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, αλλά γρήγορα απορροφήθηκαν οι κραδασμοί και επανήλθε η προηγούμενη τάση.

Το 1998 συνεχίζεται η επιτάχυνση της οικονομικής δραστηριότητας και η συνολική εγχώρια ζήτηση αναμένεται να αυξηθεί όσο και πέρυσι, περίπου 3,3%.

Οι επενδύσεις θα συνεχίσουν την επιτάχυνση των ρυθμών ανόδου των προηγούμενων ετών.

Ειδικότερα, εκτιμάται άνοδος των δημοσίων επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων και των δημοσίων επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα ο συνολικός ρυθμός ανόδου να ανέλθει στο 9,8% έναντι 9,6% το 1997.

Σημειώνεται ότι ο ρυθμός αυτός είναι ένας από τους υψηλότερους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο μέσος όρος της οποίας εκτιμάται σε 4,5% για το τρέχον έτος.

Σημαντικά αυξημένες κατά 16,5% προβλέπονται οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, όπως επίσης και τα αντίστοιχα έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία προβλέπεται να ανέλθουν σε χίλια τριάντα τρισεκατομμύρια δραχμές, ενώ το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων ύψους 2,2 τρισεκατομμυρίων δραχμών αποτελεί το βασικό μέσο αναπτυξιακής πολιτικής της Κυβέρνησης, με έμφαση κυρίως στις υποδομές, την υγεία, την παιδεία, την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και την προστασία του περιβάλλοντος.

Κύρια επιδίωξη αποτελεί η ενίσχυση της απασχόλησης, που προέρχεται από τις νέες επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, οι οποίες θα χρηματοδοτηθούν από το πρόγραμμα δημοσίων

επενδύσεων του 1999.

Οι επενδύσεις αποτελούν το βασικό μέσο προώθησης της αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας στα πλαίσια του νέου προγράμματος σύγκλισης με τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο την είσοδο της χώρας στην Ο.Ν.Ε.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αποτελεί βασικό εργαλείο για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής, το οποίο μαζί με την προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων ενισχύει αποφασιστικά την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Η συμμετοχή τους στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν προβλέπεται να αυξηθεί από το 5,3% που ήταν το 1998 στο 5,8% το 1999.

Ο περιορισμός των διαθέσιμων πόρων επιβάλλει επιτακτικά την ορθολογική αξιοποίησή τους, ώστε να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυνατή συμβολή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, τόσο στην αναδιάρθρωση, όσο και στον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και να εξυπηρετήσει έτσι τους βασικούς στόχους του συγχρηματοδοτούμενου προγράμματος 1994-1999 που είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και η αύξηση της απασχόλησης.

Η εφαρμογή του ολοκληρωμένου θεσμικού πλαισίου ανάθεσης και παρακολούθησης των δημοσίων έργων, του προγράμματος προμηθειών, η εισαγωγή ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος για την παρακολούθηση των έργων σε όλη τη χώρα, της εξυγίανσης του δημόσιου τομέα και ιδιαίτερα της διοικητικής αποκέντρωσης με μεταφορά πόρων μέσω του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων προς τις περιφέρειες, για την εκτέλεση έργων και προγραμμάτων και αφετέρου με την κατάρτιση και εφαρμογή του προγράμματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εξασφαλίζονται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη και ορθολογικότερη αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

Κατά το 1999 θα συνεχισθεί και θα ολοκληρωθεί η αποκέντρωση της ευθύνης παρακολούθησης και χρηματοδότησης των έργων από τα κεντρικά υπουργεία προς τις περιφέρειες με την έκδοση από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας όλων των συλλογικών αποφάσεων έργων κάθε περιφέρειας.

Με τη διαδικασία αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσφέρεται πλέον η δυνατότητα προγραμματισμού και ελέγχου καθώς και η αναγκαία ευελιξία στα αρμόδια περιφερειακά όργανα ως προς την κατανομή των πόρων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που διατίθενται σε επί μέρους έργα έτσι ώστε να μεγιστοποιείται η αποτελεσματικότητα καθώς και η απορρόφηση των πιστώσεων.

Για λόγους καλύτερου ελέγχου της προόδου των έργων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία και της απορρόφησης των αντίστοιχων κοινοτικών πόρων, εντάσσεται και κατά το 1999 στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και η κοινοτική συμμετοχή για τα έργα όλων των ΔΕΚΟ και των ανωνύμων εταιρειών του δημοσίου που συγχρηματοδοτούνται από τα ταμεία αυτά. Το συνολικό ποσό αυξάνει ισόποσα τη συμμετοχή του δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των αντίστοιχων ΔΕΚΟ και των ανωνύμων εταιρειών του δημοσίου.

Η κατανομή των πιστώσεων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 1999 ανά τομέα και φορέα παρουσιάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε δύο πίνακες τους οποίους θα καταθέσω για τα Πρακτικά. Δεν θα τους αναφέρω γιατί είναι αριθμοί. Ο πρώτος πίνακας αφορά δαπάνες προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων ανά τομέα σε εκατομμύρια δραχμές και ο δεύτερος δαπάνες προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων κατά Υπουργείο σε εκατομμύρια επίσης δραχμές.

(Στο σημείο, αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κατσίκοπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ 2.20 ΛΟΙΠΕΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΛΗΡΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ανά Τομέα
(σε εκατ. δρχ.) 4/1 2Ε 18.12.98

Ονομασία Τομέων	1998			1999			
	Εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων			Προβλέψεις		Συμ/γή %	Μεταβολή %
	Συντ/ρ/ση	Λοιπά έργα	Σύνολο	Συντ/ρ/ση	Λοιπά έργα		
Επικοινωνίες	8.540	--	8.540	20.853	--	20.853	144,2
Βασικά έργα	67.059	33.344	100.403	25.616	29.000	54.616	45,6
Γεωργία	120.000	500	120.500	134.872	3.268	138.140	14,6
Δάση - Αλιεία	122.612	--	22.612	32.687	--	32.687	44,6
Εργασιοβελτιστικά έργα	31.425	16.150	47.575	48.649	8.430	57.079	20,0
Βιομηχανία - Βιοτεχνία	103.291	78.175	181.466	111.613	49.996	161.609	7,4
Ενέργεια	103.400	7.670	111.070	115.173	--	115.173	3,7
Διογκωνομίες	306.544	11.534	318.078	295.356	52.351	347.707	15,8
Συμμετοχές	133.700	40.000	173.700	185.700	40.000	225.700	29,9
Τουρισμός, Μουσεία, Μνημεία	17.280	--	17.280	33.259	5.000	38.259	1,7
Εκπαίδευση	80.000	74.498	154.498	123.656	70.000	193.656	8,8
Οικτισμός-Περιβάλλον	55.412	13.780	69.192	59.022	10.000	69.022	3,1
Υγεία - Πρόνοια	57.937	10.336	68.273	86.667	13.155	99.822	46,2
Υδρεύση - Αποχέτευση	49.368	2.024	51.392	60.247	5.340	65.587	3,0
Δημόσια Διοίκηση	30.192	7.619	37.811	42.246	9.830	52.076	24,4
Έρευνα - Τεχνολογία	32.600	--	32.600	36.277	--	36.277	1,6
Νομισματικά έργα	95.876	163.345	259.221	167.271	159.130	326.401	14,9
Παράφορα Προγράμματα	24.500	--	24.500	42.872	--	42.872	11,9
Διάφορα (Λοιπά)	12.105	33.745	35.850	72.964	33.500	106.464	4,8
Απολεπματικό	--	--	--	5.044	6.000*	11.000	0,5
Σύνολο	1.375.000	500.000	1.875.000	1.700.400	495.000	2.195.000	100,0
							17,1

* Από το ποσό των 6.000 εκατ. δρχ. του αποθεματικού, ποσό 2.500 εκατ. δρχ. θα διατεθούν στον τομέα Τουρισμός.

Πηγή : Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

Πίνακας 5.27 Αιτήσεις Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων κατά Υπουργείο
(σε εκατ. δρχ.) 5/1 2Ε 18.12.98

Υ π ο ρ γ ε ί ο	1998				1999			
	Εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων		Συμπ/γή %	Σύνολο	Προβλέψεις		Συμπ/γή %	Μεταβολή %
	Συμπ/γή/να	Αιτιά Έργα			Συμπ/γή/να	Αιτιά Έργα		
Εισοτηριών, Δημ. Διοικ. και Αποκέντρωσης	58.988	120.918	9,6	179.906	54.721	134.340	8,6	5,1
Εξομητικών	--	1.238	0,1	1.238	--	1.500	0,1	21,2
Εθνικής Άμυνας	2.116	--	0,1	2.116	201	--	--	-90,5
Εθνικής Οικονομίας	89.183	120.162	11,2	209.345	198.505	78.256	12,6	32,2
Υγείας, Πρόνοιας	57.937	10.336	3,6	68.273	86.667	13.155	4,5	46,2
Δικαιοσύνης	53	2.680	0,2	2.733	1.939	4.000	0,3	117,3
Εθν. Παιδείας και Θρησκ.	78.510	74.498	8,2	153.038	121.458	70.000	8,7	25,1
Πολιτισμού	26.237	15.640	2,2	41.877	19.996	30.000	2,3	19,4
Οικονομικών	10.376	--	0,6	10.376	4.525	1.830	0,3	-38,7
Μικρομεσαίας - Θράκης	247	3.600	0,2	3.847	--	3.500	0,2	-9,0
Αγρών	4.780	1.650	0,3	6.430	5.747	1.300	0,3	9,6
Γεωργίας	150.611	8.040	8,5	158.651	209.007	5.268	9,8	35,1
ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.	450.701	72.318	27,9	523.019	427.726	83.851	23,3	-2,2
Εργασίας και Κοιν. Ασφαλ.	16.716	7.604	1,3	24.320	32.248	--	1,5	32,6
Ανάπτυξης	239.776	17.945	13,7	257.724	244.012	1.000	11,1	-4,9
Μεταφ. και Επικοινων.	144.719	40.000	9,8	184.719	212.054	59.000	12,3	46,7
Εμπορική Ναυτιλίας	16.390	986	0,9	17.376	20.122	1.000	1,0	21,6
Δημόσιας Τάξης	2.617	2.385	0,3	5.002	12.957	1.000	0,6	179,0
Τόπου και Μ.Μ.Ε.	513	--	0,0	513	243	--	0,0	-52,6
Ε.Π. Περιφερειών	24.500	--	1,3	24.500	42.872	--	2,0	75,0
Αποθεματικό	--	--	--	--	5.000	6.000*	0,5	--
Σύνολο	1.375.000	500.000	100,0	1.875.000	1.700.000	495.000	100,0	17,1

* Από το ποσό των 6.000 εκατ. δρχ. του αποθεματικού, ποσό 2.500 εκατ. δρχ. θα διατεθεί στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

⇒

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στις δημόσιες επενδύσεις εκείνες των οποίων το κέντρο βάρους είναι ο άνθρωπος και συγκεκριμένα αυτές που αναφέρονται στην παιδεία, την υγεία και την πρόνοια, στην ποιότητα ζωής και το περιβάλλον.

Η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος αποτελεί μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας σε μία περίοδο παγκόσμιων διαρθρωτικών αλλαγών. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που επιχειρείται σήμερα στηρίζεται στις αρχές της δημοκρατίας, της παροχής ίσων ευκαιριών σε όλους, της ενίσχυσης του δημοσίου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης, της ανθρωπιστικής παιδείας, της καλλιέργειας της γλώσσας και της πολιτιστικής μας παράδοσης.

Η ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης αποτελεί την αιχμή του δόρατος στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας, θέτοντας τα θεμέλια ενός σύγχρονου και κοινωνικού κράτους στο κατώφλι του 21ου αιώνα ενώ συγχρόνως αποτελεί τη μεγαλύτερη επένδυση για τη χώρα μας.

Οι προβλεπόμενες δαπάνες για το 1999 είναι της τάξης των 193,7 δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 154,5 δισεκατομμυρίων δραχμών που ήταν το 1998. Έχουμε μία αύξηση, δηλαδή, της τάξης των 25,3%. Οι πιστώσεις αυτές θα χρηματοδοτήσουν την υλοποίηση των δράσεων και ενεργειών του προγράμματος "εκπαίδευση και αρχική επαγγελματική κατάρτιση", καθώς και έργα κατασκευής και συντήρησης σχολικών κτιρίων, αγορά οικοπέδων και προμήθεια εξοπλισμού για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Οι παρεμβάσεις της Κυβέρνησης στον τομέα της υγείας και πρόνοιας αποτυπώνονται όχι μόνο στο επίπεδο των δαπανών για τον τομέα αλλά στην κατεύθυνση των πόρων, ώστε να βελτιωθεί η καθημερινή ζωή του πολίτη, επιβεβαιώνοντας έτσι μέρα με τη μέρα τη δημιουργία ενός νέου κοινωνικού κράτους.

Προβλέπεται ποσό 99,8 δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 68,3 δισεκατομμυρίων δραχμών το 1998. Δηλαδή, έχουμε αύξηση 46,2%. Οι πιστώσεις αυτές θα καλύψουν τις απαιτούμενες δαπάνες για την απρόσκοπτη συνέχιση και ολοκλήρωση των έργων των νέων νοσοκομειακών μονάδων, καθώς και των υποδομών της δημόσιας υγείας με την προμήθεια του αναγκαίου εξοπλισμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η λειτουργία τους.

Συγκεκριμένα, στον τομέα υγείας πρόνοιας βρίσκεται σε εξέλιξη σε όλη την Ελλάδα ένα γιγάντιο πρόγραμμα για την κάλυψη των αναγκών σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια περίθαλψη, με στόχο τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων, την αύξηση της αποτελεσματικότητας του συστήματος υγείας και πρόνοιας με τον παράλληλο εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη των κοινωνικών υποδομών με ειδικότερους στόχους:

Πρώτον, την ανάπτυξη των υπηρεσιών της δημόσιας υγείας.

Δεύτερον, τη δημιουργία αυτοδύναμων υγειονομικών περιφερειών.

Και τρίτον, τη βελτίωση του επιπέδου της κοινωνικής προστασίας των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού.

Για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής, προβλέπεται ποσό εξήντα εννέα δισεκατομμυρίων (69.000.000.000) δραχμών, έναντι 69,2 δισεκατομμυρίων δραχμών το 1998. Εδώ έχουμε μείωση της τάξης του 0,3%. Το ποσό αυτό διατίθεται για διαμορφώσεις κοινόχρηστων χώρων, για αναπλάσεις πυκνοδομημένων περιοχών, για αναπαλαιώσεις διατηρητέων κτιρίων, για πεζοδρομήσεις, για κυκλοφοριακές ρυθμίσεις, ξαναζωτάνεμα ιστορικών κέντρων διαφόρων πόλεων, για διαχείριση οικοτόπων, για προστασία και ανάδειξη υγροτόπων και βιοτόπων, που συνθέτουν το μεγάλο φυσικό πλούτο της χώρας μας.

Τέλος, η χρηματοδότηση του Εθνικού Κτηματολογίου. Αξίζει όμως να αναφερθεί κανείς και σε άλλους τομείς στους οποίους γίνονται μεγάλα έργα και αυτοί είναι οι τομείς των μεταφορών, της βιομηχανίας και του τουρισμού.

Έργα υδρεύσεων και αποχετεύσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματοποιούνται στις περισσότερες πόλεις της χώρας. Σχεδόν σε όλες τις πόλεις και κωμοπόλεις στη χώρα κατασκευάζονται δίκτυα ύδρευσης, αποχέτευσης και βιολογικών καθαρισμών. Όλα αυτά τα έργα αναβαθμίζουν τη ζωή στις πόλεις μας, για να ζουν οι

πολίτες σε ένα περιβάλλον ποιοτικά βελτιωμένο και μεταβάλλουν έτσι το τοπίο από άποψης περιβαλλοντικής προστασίας. Οι υποδομές αυτές εκσυγχρονίζουν το πρόσωπο και των παραλιακών πόλεων και κωμοπόλεων της χώρας, προσφέροντας έτσι καλύτερες συνθήκες ανάπτυξης στον τουρισμό. Δεκαπέντε έργα για δίκτυα και συστήματα παρακολούθησης του ελέγχου υδάτων και ατμόσφαιρας, προγράμματα υποδομής για τη διαχείριση και προστασία των οικοτόπων της χώρας μας.

Σε εξέλιξη είναι το Εθνικό Κτηματολόγιο. Ήδη, υλοποιούνται εκατόν εννέα έργα που αφορούν κτηματογραφίες σε ενενήντα πέντε περιοχές της χώρας, δηλαδή οκτώ εκατομμύρια στρέμματα σε τριακόσιους πενήντα επτά ΟΤΑ, πρώην δηλαδή κοινότητες. Το έργο αυτό είναι εθνικής σημασίας, αφού θα θέσει ουσιαστικά τέλος στο φαύλο κύκλο των αυθαιρεσιών και των καταπατήσεων, των πυρκαγιών, με στόχο να προστατευτεί η δημόσια και η δημοτική περιουσία, αλλά και οι περιουσίες των πολιτών.

Αναφορά πρέπει να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα μεγάλα οδικά έργα. Η Ελλάδα εδώ και μερικά χρόνια είναι ένα εργοτάξιο και μάλιστα ένα από τα μεγαλύτερα στην Ευρώπη. Κατασκευάζονται έργα τεράστιου μεγέθους, όμοια των οποίων έχει να δει η χώρα μας από την εποχή του Τρικούπη, από την κατασκευή της διώρυγας της Κορίνθου.

Η κατασκευή των δύο μεγάλων αξόνων της χώρας, της ΠΑΘΕ, άξονος Πατρών-Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων, και της Εγνατίας Οδού, σε συνδυασμό με την κατασκευή νέων λιμένων και τη λειτουργία των μεγάλων αεροδρομίων, θα συμβάλλει μεταξύ άλλων στην υψηλή προδιαγραφών διασύνδεση της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με τρίτες χώρες στην καλύτερη και ασφαλέστερη εξυπηρέτηση σημαντικής διεθνούς κυκλοφορίας, αλλά και στην ανάπτυξη νέων υπηρεσιών που αφορούν μεταφορές και συνδυασμένες μεταφορές.

Με τους δύο αυτούς άξονες Βορά-Νότου και Ανατολής-Δύσης που βρίσκονται υπό κατασκευή δημιουργείται ο βασικός κορμός αυτοκινητοδρόμων και η Ελλάδα εντάσσεται πλέον στα μεγάλα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών. Ωφελούμενοι από την υλοποίηση των έργων αυτών είναι η εθνική οικονομία και ειδικότερα η περιφερειακή ανάπτυξη, η απασχόληση, η ενίσχυση των εξαγωγικών δυνατοτήτων, καθώς και οι χρήστες των οδικών δικτύων και των άλλων αξόνων, συμβάλλοντας σε θεαματική μείωση του χρόνου και του κόστους μεταφοράς.

Η κατασκευή του ΠΑΘΕ συμβάλλει στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς της Ελλάδας με σύνδεση με σύγχρονο αυτοκινητόδρομο και σιδηρόδρομους των κυρίων καταναλωτικών κέντρων της νότιας Ελλάδας με τα παραγωγικά κέντρα της βόρειας Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε εδώ να πει κανείς ότι υπάρχουν και βραδείς ρυθμοί στην εκτέλεση των μεγάλων έργων. Όλοι θα θέλαμε να υπάρχουν ταχέως ρυθμοί στην εκτέλεσή τους, η Κυβέρνηση βεβαίως έχει το σθένος και το αναγνωρίζει, χρειάζεται όμως στήριξη και συμπαράσταση όλων των κοινωνικών δυνάμεων.

Άλλωστε πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο ξένος Τύπος αναφέρεται με κολακευτικά σχόλια για τα μεγάλα έργα που γίνονται στην Ελλάδα και τα επαινεί τις περισσότερες φορές.

Επίσης δεν θα πρέπει να λησμονήσουμε ότι η χώρα μας ανέλαβε τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων και αυτό οφείλεται στο ότι έχει εδραιωθεί πλέον εκτός των συνόρων μας η βεβαιότητα ότι η Ελλάδα βαδίζει σε άλλους ρυθμούς και αποκτά επιτέλους τις υποδομές που χρειάζονται.

Άλλο μεγάλο έργο είναι η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου. Με το έργο της μόνιμης ζεύξης Ρίου-Αντιρρίου επιτυγχάνεται η συνέχεια των ζωτικών οδικών δικτύων της Πελοποννήσου, της Στερεάς Ελλάδας και της δυτικής Ελλάδας και μειώνεται ο μέσος χρόνος διέλευσης από σαράντα πέντε λεπτά που είναι σήμερα, κατά μέσο όρο, στα πέντε μόλις λεπτά.

Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου είναι εκατόν ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια (195.000.000.000) δραχμές και σύμφωνα με την υπογραφέισα σύμβαση, στις 24.12.1997,

γίνεται σαφής διαχωρισμός των δύο φάσεων εκτέλεσης του έργου.

Η μία φάση είναι η προπαρασκευαστική περίοδος, δηλαδή το διάστημα από 1.1.1998 μέχρι 31.12.1999 και η δεύτερη φάση είναι η κατασκευαστική περίοδος που είναι το διάστημα από 1.1.2000 έως 31.12.2004.

Το έργο της μελέτης και κατασκευής, αυτοχρηματοδότησης και εκμετάλλευσης της Λεωφόρου Ελευσίνας - Σταυρού - Αεροδρομίου Σπάτων, καθώς επίσης και της Δυτικής Περιφερειακής Λεωφόρου Υμηττού, είναι επίσης έργα πολύ σημαντικά.

Ο συνολικός προϋπολογισμός των έργων ανέρχεται στο ύψος των τετρακοσίων εξήντα οκτώ δισεκατομμυρίων (468.000.000.000) δραχμών σε τρέχουσες τιμές.

Ο εκ βάθρων εκσυγχρονισμός των σιδηροδρόμων που έχει δρομολογηθεί με το δεύτερο Πακέτο Ντελέρ, αποσκοπεί στην αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων και των υπηρεσιών που μπορεί να παρέχει ένα σύγχρονο σύστημα σιδηροδρομικών μεταφορών, όπως η σημαντική μείωση του χρόνου μεταφοράς επιβατών και εμπορευμάτων, η ασφάλης και σε συνθήκες υψηλής άνεσης μετακίνηση, ενώ ταυτόχρονα και η διοχέτευση μέρους του κυκλοφοριακού φόρτου στους σιδηροδρόμους αναμένεται ότι θα βελτιώσουν τις συνθήκες κυκλοφορίας και ασφάλειας στους οδικούς άξονες. Και τέλος αναμένεται μείωση της επιβάρυνσης του περιβάλλοντος.

Τα έργα εκσυγχρονισμού των σιδηροδρόμων είναι τα εξής: Ο εκσυγχρονισμός της σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας - Θεσσαλονίκης. Η κατασκευή της νέας σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας - Θριάσιου Πεδίου - Ελευσίνας - Κορίνθου. Η ηλεκτροκίνηση της σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας - Θεσσαλονίκης. Καθώς επίσης και η κατασκευή συγκροτήματος εγκαταστάσεων στο Θριάσιο Πεδίο με γραμμή σύνδεσης.

Το Μετρό της Αθήνας. Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου, ανέρχεται σε πεντακόσια ογδόντα επτά δισεκατομμύρια (587.000.000.000) δραχμές, με τιμές του 1997.

Η ολοκλήρωση του Μετρό της Αθήνας αναμένεται να επιφέρει σημαντική βελτίωση στο κυκλοφοριακό πρόβλημα της πρωτεύουσας. Ωφέλειες από την κατασκευή του έργου είναι: Η μείωση των Ι.Χ. οχημάτων και λεωφορείων στο κέντρο της πόλης. Η μείωση των δαπανών χρήσης των ιδιωτικών αυτοκινήτων. Η μείωση του κόστους ατυχημάτων και η μείωση δαπανών λειτουργίας της οδικής υποδομής. Η μείωση του χρόνου διαδρομής τόσο των χρηστών του οδικού δικτύου όσο και των χρηστών του Μετρό.

Επίσης, θα υπάρξουν ωφέλειες για το ενεργειακό ισοζύγιο με τη μείωση στην κατανάλωση πετρελαίου και ωφέλειες για το περιβάλλον, από τη λειτουργία του Μετρό, με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης κατά 35%.

Το νέο αεροδρόμιο των Σπάτων αναμένεται να τεθεί σε λειτουργία την 1η Μαρτίου του 2001. Η ολοκλήρωση της κατασκευής του θα επιτρέψει στη χώρα μας να κατακτήσει μία καλύτερη θέση στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές και να μετατραπεί σε κρίσιμο συγκοινωνιακό κόμβο μεταξύ Ανατολής και Δύσης για την ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου.

Με το νέο αεροδρόμιο στα Σπάτα, το διεθνή αερολιμένα Αθηνών "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", θα επιτυγχάνεται η εξυπηρέτηση δεκαέξι εκατομμυρίων επιβατών ετησίως, έναντι δέκα έως έντεκα εκατομμυρίων που διακινούνται σήμερα από το κορεσμένο Ελληνικό, με δυνατότητα επέκτασής του βεβαίως στα επόμενα εκατομμύρια επιβάτες το χρόνο.

Με δυνατότητα εξακοσίων προσγειώσεων και απογειώσεων ημερησίως καθώς επίσης, και τη μεταφορά εμπορευμάτων διακοσίων είκοσι χιλιάδων τόνων ετησίως. Πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες επενδύσεις που έγιναν ποτέ στην Ελλάδα. Το ύψος της σύμβασης είναι εξακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (670.000.000.000) δραχμές και είχε υλοποιηθεί μέχρι το Σεπτέμβριο του 1998 το 40% του φυσικού και οικονομικού αντικείμενου του έργου. Πρόκειται ίσως για το μεγαλύτερο εργοτάξιο της Ευρώπης αυτήν τη στιγμή με τέσσερις χιλιάδες διακόσιους ενενήντα

εργαζόμενους που απασχολούνται σε αυτό.

Ως προς το φυσικό αέριο, έχει πλήρως ολοκληρωθεί η κατασκευή του κυρίως αγωγού μήκους πεντακοσίων χιλιομέτρων, που συνδέει το ελληνικό σύστημα αερίου με τα κοιτάσματα της Ρωσίας. Από το φθινόπωρο του 1996 το φυσικό αέριο έχει αρχίσει να εισάγεται στη χώρα μας και σήμερα τροφοδοτούνται πλέον δεκάδες βιομηχανίες και δύο μεγάλες μονάδες ηλεκτροπαραγωγής της ΔΕΗ στο Κερατσίνι και το Λαύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ρίχνοντας μία ματιά για το τι γίνεται και το τι επικρατεί στη παγκόσμια οικονομία αντιλαμβάνεται κανείς ότι παντού επικρατεί αναταραχή.

Στη Ρωσία η οικονομική κατάσταση δεν έχει βελτιωθεί και η κατάρρευση μπορεί να προκύψει άμεσα. Στη Βραζιλία ενδέχεται να ξεσπάσει μεγάλη κρίση, η οποία θα συμπαράσχει την Αργεντινή, το Μεξικό και όλη τη Λατινική Αμερική. Ενώ η Ιαπωνία, η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο, δεν έχει αναρρώσει ακόμα και τα προβλήματά της επηρεάζουν την ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ασίας και κυρίως την Κίνα. Ανάλογα συμβαίνουν και στην Ευρώπη και επομένως, για το επόμενο έτος βλέπουμε ότι υπάρχουν σημαντικές αβεβαιότητες σχετικά με την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας.

Μέσα σ' αυτό το παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι η χώρα μας φιλοδοξεί να επιτύχει τους στόχους και να ενταχθεί στην ΟΝΕ. Η Κυβέρνηση με το υπεύθυνο, ρεαλιστικό και καθαρό πρόγραμμά της προσπαθεί να αρπάξει τις ευκαιρίες και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εκείνες, ούτως ώστε να ολοκληρωθεί επιτυχώς η μεγάλη προσπάθεια, μια προσπάθεια που απαιτεί τη συνεργασία, τη συμπράταξη και τη στήριξη από όλες τις υγιείς δυνάμεις αυτού του τόπου, δηλαδή των εργαζομένων, των επαγγελματιών και των επιχειρήσεων. Η Κυβέρνηση και όλοι μας γνωρίζουμε ότι, έχοντας αυτό το στόχο, εκ των πραγμάτων αναγκάστηκε πολλές φορές να επιβάλει σκληρά και δυσβάστακτα οικονομικά μέτρα στον ελληνικό λαό. Θα πρέπει όμως να γίνει πίστη ότι κανένας Πρωθυπουργός, κανένας Υπουργός, κανένας κυβερνητικός παράγοντας, αλλά πολύ περισσότερο κανένας συμπολιτευόμενος Βουλευτής δεν αρέσκεται στο να ψηφίζει παρόμοιους νόμους ή να λαμβάνει τέτοια μέτρα. Μέτρα τα οποία περιστέλλουν τις κοινωνικές παροχές, συρρικνώνουν εισοδήματα, επιβάλλουν φορολόγηση.

Η σκέψη μας πρέπει να τρέχει στο εξής: Υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλος δρόμος; Υπάρχουν περιθώρια ελιγμών; Υπάρχουν περιθώρια για αλλαγή πορείας; Εδώ που φτάσαμε πιστεύω πως όχι. Έχουμε διανύσει μεγάλο δρόμο, είμαστε κοντά στη πηγή και θα πρέπει να πιούμε νερό.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οραματιζόμαστε το μέλλον της χώρας μας και πασχίζουμε για ένα καλύτερο αύριο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό σας καλώ να υπερψηφίσουμε τον προϋπολογισμό αυτό, ο οποίος είναι ένας από τους κρίσιμους προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών, προκειμένου να ενταχθεί η χώρα μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και να πάρουμε και εμείς τους καρπούς απ' αυτήν την ένταξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Λεωνίδας Κουρής έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΟΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός και ο Απολογισμός κατατέθηκαν, χωρίς δυστυχώς καμία αλλαγή στις προβλεπόμενες διαδικασίες επεξεργασίας. Έτσι εξανεμίστηκαν τα όποια πλεονεκτήματα της επίστευσης κατάθεσής τους, εφόσον δεν υπήρξαν οι ουσιαστικές αλλαγές, τόσο στον τρόπο της συζήτησης, όσο και στον τρόπο της έγκρισής τους.

Η υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων, προκειμένου να υπάρξει βελτίωση των μέχρι σήμερα ακολουθούμενων αναποτελεσματικών διαδικασιών, είναι αναγκαία, τόσο για τον Προϋπολογισμό, όσο και για τον Απολογισμό. Η καθιέρωση χωριστής συζήτησης για τον Απολογισμό, η ενοποίηση

Τακτικού Προϋπολογισμού και Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων, η τακτή ενημέρωση της Βουλής για τον Προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους και η κατ'αρχήν συζήτηση εξειδικευμένων τμημάτων του συνολικού Προϋπολογισμού και Απολογισμού στις Διαρκείς Επιτροπές της Βουλής, είναι βέβαιο ότι μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Η κατάθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του φετινού Προϋπολογισμού γίνεται υπό το βάρος της αποτυχίας της Κυβέρνησης να εξασφαλίσει τη συμμετοχή της χώρας μας στην πρώτη φάση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η αδυναμία της Κυβέρνησης να προχωρήσει στις απαραίτητες ριζοσπαστικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις, την αναγκάζει να καταφύγει σε σειρά λογιστικών τεχνασμάτων, κοντόφθαλμων μεθοδεύσεων και υπέρμετρων επιβαρύνσεων των κατ'εξοχήν ασθενέστερων πληθυσμιακών ομάδων του ελληνικού λαού.

Η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει και με τον φετινό Προϋπολογισμό την ένταση της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση ως αυτοσκοπό. Η αδυναμία διασφάλισης των απαραίτητων προϋποθέσεων, προκειμένου να συνεχίσει η χώρα την αναπτυξιακή της πορεία και μετά την ένταξη στην Ο.Ν.Ε. αποτυπώνεται ανάγλυφα στα μεγέθη του Προϋπολογισμού, αφού η κυβερνητική προσπάθεια εξαντλείται στον εξωραϊσμό κρίσιμων μεγεθών της οικονομίας, χωρίς να προχωρήσει στην ουσιαστική οικονομική εξυγίανση και στην αναδιάρθρωση του παραγωγικού δυναμικού.

Έτσι, ενδεικτικά αναφέρονται:

Πρώτον, η πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση κάθε ελληνικής οικογένειας με εκατόν εξήντα έξι χιλιάδες (166.000) δραχμές το χρόνο που σημαίνει μια αύξηση της φορολογίας κατά 6,1%.

Δεύτερον, η συμπίεση εισοδημάτων υπαλλήλων και συνταξιούχων από 2% έως 2,7% σε σχέση με τον πληθωρισμό του 1998.

Τρίτον, η αδυναμία των κυβερνώντων να μειώσουν ή έστω να συγκρατήσουν την ανεργία που πλήττει με ιδιαίτερη ένταση τους νέους και τις γυναίκες. Η κατασπατάληση εκατοντάδων δισεκατομμυρίων από το κοινωνικό ταμείο σε αναποτελεσματικές πολιτικές και η επικράτηση φοροεπισπρακτικής λογικής στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων έχουν δημιουργήσει εξαιρετικά αρνητικές συνθήκες στην αγορά εργασίας.

Τέταρτον, το χαμηλό ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος, που διατίθεται για δαπάνη στην εκπαίδευση και μας κατατάσσει τελευταίους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε μεγάλη απόσταση από τις άλλες χώρες. Αν μάλιστα αναλογιστούμε ότι το ποσοστό αυτό χρόνο με το χρόνο μειώνεται και ότι τα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση έργα καρκινοβατούν, εύκολα αντιλαμβανόμαστε, γιατί μετά τους πρόσφατους άκριτους κυβερνητικούς πειραματισμούς καταλήξαμε στις τραγικές για την παιδεία μας συνέπειες της σημερινής εκπαιδευτικής απορρίθμησης.

Πέμπτον, η αδυναμία εφαρμογής συγκροτημένης πολιτικής στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων και η ανάλωση της οποιας κυβερνητικής δραστηριότητας στη διάθεση των εσόδων από τον εφευρεθέντα νεολογισμό των "μετοχοποιήσεων" για την κάλυψη της "μαύρης τρύπας" του δημόσιου χρέους, δημιουργούν νέα τραγικά αδιέξοδα.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι, ενώ για το 1999 οι προβλεπόμενες επενδύσεις από τις δημόσιες επιχειρήσεις αυξάνονται με ρυθμό 22%, οι δανειακές τους ανάγκες προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό 146%, διευρύνοντας το φαύλο κύκλο των χρεών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη μεταπολεμικής ανασυγκρότησης των ευρωπαϊκών κρατών οδήγησε, μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1970, στην επιλογή ενός μοντέλου περιφερειακής πολιτικής που είχε τα χαρακτηριστικά μιας κεντρικά οργανωμένης κρατικής παρέμβασης, ενός μοντέλου που έδωσε υψηλούς ρυθμούς αύξησης του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος, αλλά και αρκετές

παρενέργειες, όπως περιφερειακές ανισότητες, διόγκωση των αστικών συγκροτημάτων, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και αναποτελεσματική λειτουργία της κρατικής μηχανής.

Αν αυτές οι διαπιστώσεις ισχύουν για τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη, ισχύουν πολύ περισσότερο για τη χώρα μας, όπου όλοι συμφωνούν ότι η κατ'εξοχήν συγκεντρωτική, διοικητική μας μηχανή έχει χάσει προ πολλού την όποια προωθητική της δύναμη.

Επιτακτική, λοιπόν, προβάλλει η ανάγκη για την υιοθέτηση μιας στρατηγικής που να προσεγγίζει και να απαντά στα μεγάλα προβλήματα της κοινωνίας μας, προκειμένου να αντιμετωπιστούν άμεσα και αποτελεσματικά στο ξεκίνημα του αιώνα που έρχεται.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση, παρά τις αλληλεπάλληλες νομοθετικές της ρυθμίσεις, δεν μπόρεσε να διαμορφώσει και να εφαρμόσει μια συνολική πρόταση, για την αποκέντρωση και την αυτοδιοίκηση. Μια πρόταση που να δίνει το περίγραμμα των θεσμοθετημένων επιπέδων πρώτου και δεύτερου βαθμού αυτοδιοίκησης, αλλά και την οριοθέτηση της περιφέρειας που βέβαια δεν μπορεί να έχει, ως περιεχόμενο, αυτό που επίμονα, υπό το πρόσχημα μιας ψευδεπίγραφης αποκέντρωσης προσπαθεί με συνεχείς νομοθετικές ρυθμίσεις να τις προσδώσει η Κυβέρνηση.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει η περιφέρεια να καταλήξει να είναι, όπως κάποιοι επιδιώκουν απόληξη κυβερνητικών υπηρεσιών και εξάρτημα κομματικών μηχανισμών, που δρα μάλιστα, χωρίς διάφανεια και χωρίς οποιονδήποτε έλεγχο, αντί να είναι το επίπεδο συνάντησης των αιρετών εκπροσώπων, στο οποίο διαμορφώνεται και εφαρμόζεται η συνολική αναπτυξιακή πρόταση κάθε περιοχής.

Πριν προχωρήσω σε μια λεπτομερή ανάλυση του δέκατου κεφαλαίου του Προϋπολογισμού, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να δώσουμε μια ξεκάθαρη απάντηση στο τι αυτοδιοίκηση θέλουμε να έχουμε στον τόπο μας. Θέλουμε να έχουμε μια αυτοδιοίκηση που να λειτουργεί σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή σαν ένας μεσάζων, μεταξύ κεντρικής εξουσίας και πολίτη ή θέλουμε να έχουμε μια αυτοδιοίκηση, που να είναι ανεξάρτητη και να έχει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, έναντι της κεντρικής εξουσίας; Αν συνομολογήσουμε το δεύτερο, τότε θα πρέπει, πρώτον να αποσαφηνίσουμε τους ρόλους, κάτι που φαίνεται να μην εξυπηρετεί πάντοτε, ούτε την Κυβέρνηση ούτε την αυτοδιοίκηση, αφού όταν το τοπίο είναι θολό, η μία αποδίδει συχνά στην άλλη ευθύνες για λάθη και παραλείψεις.

Δεύτερον, να υιοθετήσουμε τις απαραίτητες προϋποθέσεις που είναι αποκέντρωση εσόδων, επαρκής χρηματοδότηση και βέβαια δυνατότητα ιεράρχησης από τα αιρετά όργανα των προτεραιοτήτων στα οικονομικά κάθε αυτοδιοικητικού οργανισμού, για να μπορεί να έχει η αυτοδιοίκηση κύριο και πρωταγωνιστικό ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αντικειμενικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια στη χώρα μας, σε συνδυασμό με τον περιορισμό των εσόδων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης από αυτοτελείς τοπικούς φόρους, οδήγησαν κατ' ανάγκη σε σημαντική αύξηση των κρατικών επιχορηγήσεων προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η αύξηση αυτή, αν και δεν αναπλήρωσε πλήρως τα απωλεσθέντα έσοδα, δημιούργησε μια ισχυρή σχέση εξάρτησης της αυτοδιοίκησης από την κεντρική εξουσία. Η αδυναμία συνέχισης αυτού του πολύπλοκου και γραφειοκρατικού συστήματος χρηματοδότησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης οδήγησε στη διαμόρφωση του νόμου 1828, προϊόν συνεργασίας των αρμόδιων Υπουργείων και της ΚΕΔΚΕ, για τη θέσπιση των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων της αυτοδιοίκησης (ΚΑΠ). Η άρνηση της κεντρικής διοίκησης να συμπεριλάβει τον επιβληθέντα φόρο επί του τόκου των καταθέσεων, στο φόρο εισοδήματος, απέτελεσε ένα εκ των σημείων τριβής με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όσον αφορά τους ΚΑΠ. Η κεντρική εξουσία με πενταετή καθυστέρηση, ως προς τη θέσπιση και με διετή ετεροχρονισμό ως προς την εφαρμογή προχώρησε με το νόμο 2503 στην απόδοση, σε δύο φάσεις το 1999 και το 2000, του φόρου επί των τόκων καταθέσεων. Βέβαια

προηγήθηκε η κατακράτηση αρκετών δισεκατομμυρίων από άλλους πόρους της αυτοδιοίκησης με τη μορφή "συμμετοχικής κατανόησης", όπως αποκλήθηκε της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, προκειμένου να καλυφθούν "μαύρες τρύπες" παλαιότερων κρατικών προϋπολογισμών.

Η διαδικασία κατανομής των ΚΑΠ αλλάζει με το νόμο 2539 για τις αναγκαστικές συνενώσεις δήμων και κοινοτήτων και εγκαταλείπεται η μέχρι τότε πρακτική προσέγγισης των κριτηρίων κατανομής με αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της ΚΕΔΚΕ.

Επισημαίνεται πάντως, ότι ανεξάρτητα από οποιονδήποτε σχολιασμό των κριτηρίων που θεσπίζει ο νόμος 2539, μέχρι σήμερα καμία διαδικασία δεν έχει κινηθεί απ' αυτές που προβλέπει ο νόμος, για την εξειδίκευση των οκτώ γενικών κριτηρίων κατανομής.

Αποτέλεσμα αυτής της κυβερνητικής υπνώσεως, επί ένα και πλέον χρόνο, η προ τριμήνου κυβερνητική τροπολογία, με την οποία αναβάλλεται για το 2000 η εφαρμογή των κριτηρίων κατανομής με τη φρούδα ελπίδα, ότι μέχρι τότε η Κυβέρνηση θα τα έχει επεξεργαστεί.

Έτσι οι νέοι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, προϊόν επιβολής του ψευδεπίγραφου "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", θα αντιληφθούν από την πρώτη στιγμή της λειτουργίας τους, τι σημαίνουν οι μεγαλόστομες ωραιολογίες της Κυβέρνησης που δεν θα έχουν κανένα ουσιαστικό αντίκρυσμα.

Επισημαίνω ότι παρά τις κυβερνητικές υποσχέσεις, συνεχίζεται το ειδικό καθεστώς εκχώρησης πόρων με τη μορφή των λεγόμενων αντισταθμιστικών ανταλλαγμάτων από φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με διαδικασίες που ευτελίζουν και θεσμούς και πρόσωπα.

Η προσπάθεια γιγάντωσης των ποσοστών αύξησης των κονδυλίων που διατίθενται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μέσα στον Προϋπολογισμό οδηγεί σε επιπόνηση λογιστικών προσεγγίσεων που ελάχιστη σχέση έχουν με την πραγματικότητα.

Λόγου χάρι, πώς θα μπορέσει κανένας να δικαιολογήσει την κατά 29% αύξηση των πόρων της Αυτοδιοίκησης από τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, όταν για φέτος η αύξηση αυτών των τελών είναι μηδενική; Και επιπλέον, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι συμβατοί οι διθυραμβικοί τόνοι του κεφαλαίου του Προϋπολογισμού, που συζητούμε για τη μεγάλη αύξηση των πόρων που διατίθεται στην Αυτοδιοίκηση με την επισήμανση του κεφαλαίου της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού με τον τίτλο "Στόχοι οικονομικής πολιτικής", όπου στη σελίδα 5 λέτε "ότι σημαντική εξοικονόμηση των πόρων εκτιμάται ότι θα προέλθει και από τη διοικητική τομή, που έγινε με το πρόγραμμα "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ";

Τα οικονομικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν παρουσιάζουν την ειδυλλιακή εικόνα που προσπαθεί να φιλοτεχνήσει η εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού. Και αυτό το γνωρίζουν οι αιρετοί της Αυτοδιοίκησης, αλλά το βιώνουν καθημερινά οι κάτοικοι των πόλεων και της υπαίθρου.

Έτσι, πρώτον η χώρα μας εξακολουθεί να παραμένει η πιο συγκεντρωτική χώρα της Ευρώπης. Αυτό δεν είναι μόνο η αίσθηση του μέσου πολίτη, αλλά είναι και το συμπέρασμα της διαχρονικής σύγκρισης συγκεκριμένων οικονομικών δεικτών, που έχουν να κάνουν με τα έσοδα της Αυτοδιοίκησης, σε σχέση με τα συνολικά έσοδα του δημόσιου τομέα. Η διαχρονική σύγκριση αυτών των δεικτών για τα τελευταία πενήντα χρόνια δείχνει τη συνεχή μείωση του βαθμού αποκέντρωσης στη χώρα μας. Αυτό σημαίνει ότι η Αυτοδιοίκηση έκανε στην πεντηκονετία αυτή πολύ μικρότερα βήματα απ' όσα έκανε συνολικά ο δημόσιος τομέας στον τόπο μας.

Δεύτερον, ο ν.1828 για τους ΚΑΠ δεν έχει μέχρι σήμερα πλήρως υλοποιηθεί. Έτσι η κεντρική διοίκηση προχώρησε με δικές της ερμηνείες του νόμου που είχαν σαν συνέπεια η Αυτοδιοίκηση να στερείται κάθε χρόνο πολλά δισεκατομμύρια. Αναφέρω σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα τα φορολογικά έσοδα των παρελθόντων οικονομικών ετών.

Τρίτον, η αναφορά της εισηγητικής έκθεσης στη σελίδα 226 ότι "τα ίδια έσοδα των ΟΤΑ έχουν φθάσει σε σημαντικό ύψος", δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Τα στοιχεία δείχνουν ότι τα ίδια

έσοδα των ΟΤΑ, ως ποσοστό των συνολικών τους εσόδων, όχι μόνο δεν αυξάνονται, αλλά αντίθετα έχουν μειωθεί. Έτσι σήμερα η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει μικρότερη οικονομική ανεξαρτησία απ' ό,τι είχε πριν πενήντα χρόνια.

Επιπρόσθετα επισημαίνεται ότι καμία αλλαγή στο θεμικό πλαίσιο που διέπει τα ίδια έσοδα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν έχει γίνει την τελευταία δεκαετία που να δικαιολογεί αυτό που γράφει η εισηγητική έκθεση. Μοναδική εξαίρεση το Τέλος Ακίνητης Περιουσίας, που υποκατέστησε το 1992 το ΦΑΠ και έφερε μία βελτίωση του δείκτη των ιδίων εσόδων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως προς τα συνολικά έσοδα του δημόσιου τομέα, αν και ο δείκτης αυτός παραμένει σαν ποσοστό, ο μικρότερος στην Ευρώπη.

Έτσι οι δήμαρχοι έχουν αναγκαστεί σε πολλές περιπτώσεις να αυξάνουν τα ανταποδοτικά τέλη, περισσότερο από την αύξηση του κόστους των αντίστοιχων υπηρεσιών, για να καλύπτουν και άλλες ανάγκες. Τα στοιχεία δείχνουν ότι όχι μόνο μειώνεται η σημασία των ιδίων εσόδων, αλλά ότι αυξάνει η συμμετοχή των λεγομένων εκτάκτων επιχορηγήσεων, δηλαδή των πλέον αδιαφανών κρατικών ενισχύσεων.

Τέταρτον, η αναφορά της σελίδας 226 ότι "στοιχεία των εσόδων των ΟΤΑ για τεχνικούς λόγους δεν παρουσιάζονται στην παρούσα έκθεση", μόνο ως προσπάθεια συγκαλύψης της πραγματικότητας μπορεί να εκληφθεί. Εκτός αν ως τεχνικούς λόγους ο συντάκτης της έκθεσης εννοεί το γεγονός ότι τα τελευταία στοιχεία που έχει η πολιτεία για τα οικονομικά των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν σημαντική υστέρηση ετών. Η έλλειψη αυτή δείχνει και τη σημασία που αποδίδει η Κυβέρνηση στα οικονομικά της Αυτοδιοίκησης, αλλά και την έλλειψη στοιχείων, προκειμένου να ασκήσει ουσιαστική πολιτική στον τομέα αυτό. Το σύστημα με το οποίο εγγράφονται τα κονδύλια στον προϋπολογισμό των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κατά συνέπεια ο τρόπος που το κράτος παρακολουθεί τα οικονομικά της Αυτοδιοίκησης, είναι αναχρονιστικό.

Για παράδειγμα υπάρχουν εγγραφές για πηγές εσόδων οι οποίες έχουν καταργηθεί εδώ και δεκαετίες, όπως η προσωπική εργασία και η τακτική επιχορήγηση. Αλλά δεν υπάρχει εγγραφή για πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πέμπτον. Το διάτρητο πλαίσιο που χαρακτηρίζει τη μέθοδο απόδοσης των ΚΑΠ προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση αναδεικνύεται στο τέλος κάθε χρόνου, οπότε οι δημότες παρακολουθούν το γνωστό σήριαλ δηλώσεων και αντιδηλώσεων Υπουργείων και δήμων, που μπορεί να διευκολύνουν πρακτικές προβολή και δημοσίων σχέσεων, συγκεκριμένων προσώπων, αλλά ροκανίζουν χρόνο με το χρόνο την όποια αξιοπιστία διαθέτουν οι θεσμοί στη συνείδηση του πολίτη.

Η Κυβέρνηση κατακρατώντας σημαντικό τμήμα των ΚΑΠ, που συντίθεται όπως προαναφέρθηκε από ποσοστά φόρων που ήδη έχει πληρώσει ο πολίτης, οδηγεί τους ΟΤΑ να αναζητούν άλλα έσοδα με αποτέλεσμα οι πολίτες να πληρώσουν ξανά τα ίδια ποσά με την ιδιότητα όμως τώρα του δημότη.

Έκτον. Η ουσιαστική ακύρωση από την Κυβέρνηση συστηματικών αναπτυξιακών πρωτοβουλιών της Αυτοδιοίκησης. Αναφέρεται χαρακτηριστικά τόσο η ίδρυση δημοτικής τράπεζας που συνεχώς μετατίθεται, αν και εξακολουθεί η Κυβέρνηση να διατηρεί τα ληστρικά επιτόκια με τα οποία δανείζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων όσο και τη μείωση της συμμετοχής των ΟΤΑ στη διανομή φυσικού αερίου, που από 49%, που είχε συμφωνηθεί το 1992, κατέληξε να περιορισθεί με νομοθετική ρύθμιση το 1996 σε λίγες εκατοστιαίες μονάδες.

Κλείνοντας και με την ευκαιρία της συζήτησης του Απολογισμού του 1997, είναι ανάγκη να αναφερθώ σε μια ανεκπλήρωτη υποχρέωση της Κυβέρνησης. Πριν τέσσερα χρόνια προχώρησε στη θέσπιση των συμβουλίων περιοχής, τα οποία στη συνέχεια, λόγω αλλαγής Υπουργού, κατήργησε. Ο πολίτης αυτού του τόπου δικαιολογημένα διερωτάται: Δεν αισθάνεται έστω και ένας κυβερνητικός υπεύθυνος την ανάγκη να κάνει έναν απολογισμό, έστω και ετεροχρονισμένο, της δράσης των

Συμβουλίων Περιοχής που στοίχισαν ένα χρόνο "εκλογικής γυμναστικής" στους αιρετούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αρκετές δεκάδες δισεκατομμύρια στις τσέπες των φορολογουμένων; Τέλος, εμφανής είναι η έλλειψη συγκροτημένων ελεγκτικών μηχανισμών αλλά και η σκοπίμως αργή έρευνα συγκεκριμένων καταγγελιών για τον τρόπο λειτουργίας και διαχείρισης σε ΟΤΑ, γεγονόσ που δημιουργεί εύλογα ερωτηματικά. Και αυτό παρά τις συνεχείς εξαγγελίες των κυβερνητικών ιθυνόντων για καθιέρωση πλαισίου ελέγχου και επιθεώρηση για την Αυτοδιοίκηση, ώστε να διασφαλισθεί η διαφάνεια και ο δημόσιος έλεγχος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θέσπιση της αιρετής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης με το νόμο 2218/94 είχε συνδυασθεί με την εντός διετίας υποχρέωση της πολιτείας να καθιερώσει κεντρικούς αυτοτελείς πόρους κατ' αντιστοιχίαν αυτών που ίσχυαν για τους δήμους και τις κοινότητες. Η τήρηση της ρητής αυτής νομοθετικής δέσμευσης θα επέτρεπε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να λειτουργήσει από 1.1.97 με προϋπολογισμούς που θα κατήρτιζαν τα αιρετά νομαρχιακά συμβούλια. Μέχρι σήμερα δεν είχε προχωρήσει η υποχρέωση αυτή της Κυβέρνησης για λόγους που ποτέ δεν εξηγήθηκαν και μόλις προ ημερών κατετέθη νομοσχέδιο για τους οικονομικούς πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που ψηφίστηκε προ τριημέρου στην Αίθουσα αυτή σε εμβόλιμη συνεδρίαση, μετά από έντονες παραστάσεις και διαμαρτυρίες των νομαρχών.

Έτσι η ουσιαστική οικονομική αδυναμία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, με τη συνεχή μείωση των επιχορηγήσεων από τον κρατικό Προϋπολογισμό στην τετραετία που πέρασε, οι συνεχείς κυβερνητικές παλινωδίες στο θέμα των αρμοδιοτήτων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, η ουσιαστική άρνηση της Κυβέρνησης να προχωρήσει, έστω και μια αρμοδιότητα στις τρεις διευρυμένες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, που αντιστοιχούν στο μισό πληθυσμό της χώρας, και η προσπάθεια συρρίκνωσης, τυπικής και ουσιαστικής του νέου θεσμού, έχουν οδηγήσει το νεοσύστατο θεσμό των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων σε ουσιαστική αδιέξοδο με κίνδυνο να απαξιωθούν στη συνείδηση των πολιτών.

Το νομοσχέδιο για τους οικονομικούς πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης δίκαια χαρακτηρίστηκε "δειλό και άτολμο" αφού:

Πρώτον, συνεχίζει τη λογική της τετραετίας που πέρασε.

Δεύτερον, στηρίζει ένα μεγάλο τμήμα των πόρων της νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης σε φόρους και τέλη που με εξαίρεση τον ΦΠΑ δεν φημίζονται για τη δυναμικότητά τους.

Τρίτον, θέτει ασφυκτικούς περιορισμούς και για τον τρόπο με τον οποίο θα διατεθούν οι πόροι, αλλά επιχειρεί και την απόλυτη χειραγώγηση των αιρετών, αφού οποιαδήποτε περισσεύματα - δείγμα το πιθανότερο χρηστής διοίκησης - επιστρέφουν σε ειδικό αποθεματικό στο Υπουργείο και δεν διατίθενται για κάλυψη άλλων αναγκών της συγκεκριμένης περιοχής.

Και εκείνο όμως που κυριολεκτικά εντυπωσιάζει, είναι η σημαντική απόκλιση των ΚΑΠ που αναγράφει ο Προϋπολογισμός για τις νομαρχίες με ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000) δραχμές, σε σχέση με το αναγραφόμενο ποσό των εκατόν πέντε δισεκατομμυρίων (105.000.000.000) στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου που συνόδευσε το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε πριν από λίγες μέρες στη Βουλή.

Η Κυβέρνηση ευρισκομένη προφανώς σε αδυναμία να δικαιολογήσει τη διαφορά αυτή, που αναδεικνύει την προχειρότητα με την οποία χειρίζεται τα οικονομικά της αυτοδιοίκησης, επέλεξε την κατάθεση μιας εμβληματικής τροπολογίας που δίνει μεν για το 1999 δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (14.000.000.000) από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, δηλαδή 5% λιγότερο συνολικά από όσα είχαν συμφωνηθεί με την ΕΝΑΕ, πλην όμως το σημαντικότερο υπονομεύει τη λογική των ΚΑΠ στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση πριν καν αυτοί εφαρμοσθούν. Πρόκειται για μια δυσπλασία που θα υποχρεώσει την Κυβέρνηση ή σε νέα νομοθετική ρύθμιση μέσα στο 1999 ή σε ακύρωση των ΚΑΠ πριν

καν αρχίσουν να λειτουργούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως προαναφέρθηκε, η λογική της εκ των άνω πολιτικής παρέμβασης που χαρακτήριζε την περιφερειακή πολιτική για τριάντα και πλέον χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αναμορφώθηκε στη συνέχεια υπό την επίδραση δύο νέων ισχυρών τάσεων. Πρώτον της αποκέντρωσης στην περιφέρεια κάθε κράτους όπου οι τοπικές αρχές εφαρμόζουν πολιτικές για την ανάπτυξη του ενδογενούς δυναμικού της συγκεκριμένης περιοχής και δεύτερον της ολοκλήρωσης στα ευρωπαϊκά πλαίσια προκειμένου με τη μείωση των ανισοτήτων στην περιφέρεια να επιτευχθεί ο στόχος της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

Η δυναμική που αναπτύχθηκε οδήγησε σε πολυεπίπεδες αλλαγές στους στόχους στα εφαρμοζόμενα μέσα και στο επίπεδο λήψης των αποφάσεων. Έτσι ξεκίνησε η μορφοποίηση της "εκ των κάτω" πολιτικής για την τοπική ανάπτυξη που αντιπαστέλλεται από τη μέχρι τότε λογική των συνολικών ρυθμίσεων σε εθνικό επίπεδο για την αντιμετώπιση των επιμέρους ανισοτήτων.

Αυτή η άποψη διατρέχει τις βασικές συνιστώσες της περιφερειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δίνει ιδιαίτερη έμφαση τόσο στην αποκέντρωση όσο και στις τοπικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες.

Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν οι δομές που έχουν διαμορφωθεί στη χώρα μας επιτρέπουν αυτή τη μετάλλαξη της ανάπτυξης από μία διαδικασία που κινείται "εκ των άνω" σε μία "εκ των κάτω" πολιτική που αναδεικνύει το ενδογενές δυναμικό κάθε περιοχής. Η απάντηση είναι, δυστυχώς, για την ελληνική περιφέρεια αρνητική. Το μοντέλο που έχει διά συρραφής διαμορφωθεί δείχνει να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της ελληνικής περιφέρειας και στις προσδοκίες των πολιτών.

Έτσι οι πόροι που διατίθενται για τις ανάγκες των διαφόρων λειτουργικών επιπέδων της περιφέρειας δείχνουν να μην μπορούν να καλύψουν στοιχειωδώς τις ανάγκες που υπάρχουν. Οι προβλεπόμενες πιστώσεις για τα λειτουργικά έξοδα των περιφερειακών υπηρεσιών εμφανίζουν για το 1999 συνολικά μείωση 2,3% σε σχέση με το 1998.

Δεύτερον, η χρηματοδότηση έργων στις περιφέρειες από τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων διογκώνεται αλλά αυτό γίνεται διότι στον Προϋπολογισμό εγγράφονται να ανεκτέλεστα υπόλοιπα έργων που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι δηλαδή το αποτέλεσμα της σημαντικής υστέρησης στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων για έργα υποδομής όλα τα προηγούμενα χρόνια. Στο χαμηλό ποσοστό απορροφητικότητας λόγω τόσο της κυβερνητικής αδράνειας όσο και της αδιαφάνειας που χαρακτηρίζει το πλέγμα ανάθεσης και κατασκευής των δημοσίων έργων, ήρθε να προστεθεί και η πρόσφατα δημοσιοποιημένη αδυναμία, άλλοτε αθέλητη και άλλοτε ηθελημένη, να έχουμε στη χώρα μας δημόσια έργα που να ανταποκρίνονται ποιοτικά και ποσοτικά στις προδιαγραφές. Η προχειρότητα με την οποία έχουν γίνει από την Κυβέρνηση οι διοικητικές ρυθμίσεις, ιδίως στο επίπεδο της περιφέρειας, έχει ως κατάληξη να θεωρούν οι πάντες τους εαυτούς τους αναρμόδιους και ως Πόντιοι Πιλάτοι να νίπτουν απλώς τα χέρια τους. Και ο χορός των κακοτεχνιών καλά κρατεί στην ελληνική περιφέρεια...

Τρίτον, η συμμετοχή του Υπουργείου Εσωτερικών στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων μειώνεται χρόνο με το χρόνο. Από 10% το 1997 σε 9,2% το 1998 και σε 8,6% το 1999.

Τέταρτον, οι χωρίς συνεκτικό σχεδιασμό επιχειρούμενες από την Κυβέρνηση συνεχείς αλλαγές στις αρμοδιότητες, έχουν δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα σε ολόκληρη τη χώρα, με την εγκατάλειψη ημιτελών πολλών έργων, για τα οποία είτε εξαντλήθηκε το ειδικό ενδιαφέρον κάποιων, αφού τα ανέθεσαν είτε οι κυβερνητικοί υπεύθυνοι αγνοούν κυριολεκτικά τον υπηρεσιακό μηχανισμό, που θα τα ολοκληρώσει.

Το συνολικό συμπέρασμα από την οργάνωση και τη μέχρι τώρα λειτουργία των περιφερειών είναι ότι η Κυβέρνηση

κατάφερε να απλώσει τα πλοκάμια του κράτους σε ολόκληρη τη χώρα, επιβεβαιώνοντας τον έντονο κρατικίστικο και κομματικό χαρακτήρα της πολιτικής της. Δεν μπόρεσε, όμως, να προσδώσει την αναγκαία αναπτυξιακή διάσταση, που είναι απαραίτητη, προκειμένου η χώρα μας να συμμετάσχει ισότιμα στη μετά ONE εποχή της Ευρώπης.

Είναι βέβαιο ότι δεν πρέπει να αρκεί στη χώρα μας η απλή εκπλήρωση των ονομαστικών κριτηρίων σύγκλισης, που η σημερινή Κυβέρνηση έχει θέσει σαν αυτοσκοπό. Πρέπει έγκαιρα να αναστρέψουμε εξελίξεις με ριζοσπαστικές και καινοτόμες δράσεις, ώστε η ένταξη στην ONE να μην αποτελέσει μια ακόμη χαμένη ευκαιρία για την πατρίδα μας.

Σε αυτήν την κατεύθυνση μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά πρώτον, ο περιορισμός των δημοσίων δαπανών με εφαρμογή ειδικού προγράμματος για την καταπολέμηση της σπατάλης στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αποτελεσματικό εργαλείο για την εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής, είναι η καθιέρωση και πάλι του προϋπολογισμού μηδενικής βάσεως. Δεύτερον, η φορολογική μεταρρύθμιση με την απλοποίηση της άμεσης φορολογίας μέσω της αύξησης των αφορολογητών ορίων, της μείωσης των φορολογικών συντελεστών και της κατάργησης των αντικειμενικών κριτηρίων. Και τρίτον, οι αποκρατικοποιήσεις και η απελευθέρωση των αγορών, με στόχο την ανάπτυξη και τη μείωση της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Η διαπιστωμένη αδυναμία της Κυβέρνησης, ακόμα και από το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, να ολοκληρώσει την εφαρμογή νόμων που η ίδια ψήφισε για τις δημόσιες επιχειρήσεις και οι διαδοχικές της αποτυχίες σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς που πέρασε με την Ολυμπιακή, την Ιονική Τράπεζα και τα ΚΑΕ, δίνουν απτά δείγματα όχι μόνο της αναποτελεσματικότητάς της, αλλά και των επιλογών της, που υπαγορεύονται από τη διαπλοκή και τα κομματικά συμφέροντα.

Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε και την αυτάρεσκη διαπίστωση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας σε πρόσφατη συνέντευξή του στον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ" ότι ουσιαστικά έχουν ολοκληρωθεί οι διαρθρωτικές αλλαγές στον τομέα αυτόν, αντιλαμβάνεται καθένας ότι ελάχιστα πια μπορεί να περιμένει ο τόπος από μία κυβέρνηση, που αδυνατεί να συλλάβει τα μηνύματα των καιρών και της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του τόπου, η Νέα Δημοκρατία προσβλέπει σε μία δυναμική πολυκεντρική δομή στην κοινωνία. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι χωρίς ζωντανούς και αποκεντρωμένους θεσμούς, τέτοιους που να διασφαλίζουν τη συμμετοχή των πολιτών και την απρόσκοπτη δράση τους, δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε μόνιμα αναπτυξιακή τροχιά. Για τη μέχρι σήμερα πορεία της αυτοδιοίκησης όλοι έχουν ευθύνες. Εμείς τις έχουμε αναλάβει και προχωρούμε σε ρήξεις, ενώ εσείς του κυβερνώντος κόμματος υπεκφεύγετε, προκειμένου με εμμονή να συνεχίσετε την ανήθικη και αθέμιτη πολιτική χειραγώγησης της αυτοδιοίκησης.

Πρόσφατο δείγμα της νοοτροπίας αυτής, το προωθούμενο προεδρικό διάταγμα για τον τρόπο εκλογής των συλλογικών οργάνων της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης των ΤΕΔΚ και ΚΕΔΚΕ, με τις διατάξεις του οποίου επιχειρείτε την αναγόρευση της μειοψηφίας σε πλειοψηφία. Εφαρμόζεται ένα καλπονοθευτικό σύστημα, που εξισώνει λόγου χάρι σε ένα νομό την εκπροσώπηση εννέα δήμων με συνολικό πληθυσμό εκατόν δεκατριών χιλιάδων κατοίκων και έξι δήμων με συνολικό πληθυσμό είκοσι οκτώ χιλιάδων κατοίκων.

Καταγγέλλουμε την προώθηση αυτού του προεδρικού διατάγματος και σας καλούμε, σεβόμενοι τις δημοκρατικές αρχές, να το ανακαλέσετε άμεσα, προκειμένου να μη δεχθεί η αυτοδιοίκηση ένα ακόμη πλήγμα.

Εμείς τολμούμε, προκειμένου να διαμορφωθεί στη χώρα μας ένα μόνιμο πλαίσιο, ώστε η αυτοδιοίκηση να λειτουργήσει αποτελεσματικά και να συμβάλει αποφασιστικά στην επίτευξη υψηλών ρυθμών οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης του τόπου.

Βασικοί άξονες αυτού του πλαισίου είναι πρώτον, η σαφής διάκριση

σχέσεων και αρμοδιοτήτων κεντρικής εξουσίας και των διαφόρων βαθμίδων αυτοδιοίκησης. Δεύτερον, η οριστική οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων των βαθμίδων της αυτοδιοίκησης, που πρέπει να δράσουν συμπληρωματικά και όχι ανταγωνιστικά.

Τρίτον, η καθιέρωση συγκεκριμένου πλαισίου, ώστε οι διοικητικές και οικονομικές λειτουργίες των αιρετών οργάνων να γίνονται σε συνθήκες διαφάνειας και δημόσιου ελέγχου.

Και τέταρτον, να έχουν οι τοπικές κοινωνίες ανοιχτή πρόσβαση στο γίγνεσθαι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο φειδωλός προϋπολογισμός επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά ότι η σημερινή Κυβέρνηση αδυνατεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες του τόπου αφού προσπαθεί με λογικές του χθες να οδηγήσει τη χώρα στο αύριο.

Στις πρόσφατες εκλογές της αυτοδιοίκησης οι πολίτες απαίτησαν ο τόπος να γυρίσει σελίδα. Οι πολίτες αναζητούν μια κυβέρνηση αντάξια των περιστάσεων, μια κυβέρνηση με όραμα και προοπτική. Μια κυβέρνηση που θα ξεπεράσει το τέλμα της σήψης και της παρακμής που εγκαταλείπει η σημερινή. Μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που έχει και τη δύναμη και την ικανότητα να οδηγήσει τη χώρα με όρους ανταγωνιστικούς στην ενωμένη Οικονομική και Νομισματική Ευρώπη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, ο ειδικός εισηγητής κ. Κοντομάρης όπως και ο κ. Θωμόπουλος θα μιλήσουν μετά τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Και τώρα θα δώσω το λόγο στον κ. Παπαληγούρα ο οποίος έχει τη σειρά μετά τον κ. Κοντομάρη.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοτυπία του Προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 1999 έγκειται στο ότι κατά τίποτα δεν πρωτοτυπεί έναντι των παλαιότερων προϋπολογισμών. Δεν εισάγει τίποτα νέο. Διατηρεί όλα τα κακώς κείμενα και τις αμαρτίες του παρελθόντος.

Η Κυβέρνηση δεν φαίνεται να έχει συνειδητοποιήσει την ανάγκη να επιχειρηθούν βαθιές τομές, γενναίες ρήξεις, τολμηρές διαρθρωτικές αλλαγές, εκτεταμένες μεταρρυθμίσεις.

Ο Προϋπολογισμός εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί την ίδια πρακτική της ωραιοποίησης των οικονομικών μεγεθών, της προσφυγής σε λογιστικές παραποιήσεις και τεχνάσματα.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί το ίδιο αναποτελεσματικό και άδικο φορολογικό σύστημα.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί την ίδια νοοτροπία κατασπατάλησης των δημοσίων πόρων, ανίκανος να περιστέλλει τις κρατικές δαπάνες.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί την ίδια διεστραμένη προσέγγιση που ενδιαφέρεται για την επίτευξη της ονομαστικής σύγκλισης με τις ευρωπαϊκές οικονομίες, σε αντιδιαστολή με την πραγματική σύγκλιση.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί την ίδια διοικητική δομή που δεν επέτρεψε χρόνια τώρα, να απορροφηθεί εμψύχον μόνο περίπου το μισό των κοινοτικών κονδυλίων του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί το ίδιο άρρωστο και διαλυμένο κράτος που αδυνατεί σήμερα να προσφέρει τις στοιχειωδέστερες υπηρεσίες στους πολίτες.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί την ανεργία στα ίδια απαράδεκτα επίπεδα που οδηγούν στην περιθωριοποίηση και απόγνωση εκατοντάδες χιλιάδες νέους και μεσήλικες στους οποίους αμφισβητείται το δικαίωμα στην επιβίωση.

Εξακολουθεί στο ακέραιο να συντηρεί το κλίμα της ίδιας ευρείας διαφθοράς, εκτεταμένης παρανομίας και ηθικής διάβρωσης σημαντικού τμήματος της Δημόσιας Διοίκησης που αντανάκλα στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Ουδέποτε τόσο πολλοί σχεδίασαν τόσα λίγα για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Και τελικά θα πραγματοποιηθούν ακόμη λιγότερα.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι το έτος 1999 θα είναι ο κρισιμότερος ίσως σταθμός στη σύγχρονη πολιτική και οικο-

νομική ιστορία της χώρας μας.

Και αυτό γιατί από τις τελικές επιδόσεις της εθνικής μας οικονομίας στο χρόνο αυτό, θα κριθεί η δυνατότητα της συμμετοχής μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Συμμετοχή που έχει αναγορευθεί από τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων σε πρωτεύουσα εθνική στρατηγική επιδίωξη.

Αυτό το τελευταίο άλμα προς τη σύγκλιση θα ανέμενε κανείς ότι θα απεικόνιζε ο Προϋπολογισμός του 1999. Και δεν το απεικονίζει. Γιατί η εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική ή καλύτερα οι ελλείψεις της, ούτε την επίτευξη του στρατηγικού στόχου διευκολύνει ούτε κατά μείζονα λόγο την πορεία μας μετά την ένταξη στην ΟΝΕ θωρακίζει.

Καμιά σοβαρή παρέμβαση δεν επιχειρήθηκε επί χρόνια στο πανθομολογούμενο άρρωστο φορολογικό σύστημα, ούτε προαναγγέλλεται με τον νέο Προϋπολογισμό. Δεν επιχειρείται καμιά αξιολογή μεταρρύθμιση ούτε του φορολογικού συστήματος, που πρέπει επιτέλους να καταστεί δικαιότερο, αποτελεσματικότερο, φθηνότερο ούτε της υπολειτουργούσας απηρχαιομένης διοικητικής διάρθρωσης που, για να συλλέξει τους φόρους, κοστίζει πάνω από εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές το χρόνο. Ούτε, τέλος, επιχειρείται η σύγκρουση με το διαβρωμένο τμήμα των φορολογικών αρχών και η παραδειγματική τιμωρία του.

Ευθεία συνέπεια της κυβερνητικής παραλυτικής αδράνειας είναι τα βραχυπρόθεσμα ποσά, σε μεγάλη έκταση, να μην ανταποκρίνονται στις πραγματικές φορολογικές υποχρεώσεις των περισσότερων κατηγοριών πολιτών.

Οι αναγνωριζόμενες από όλους κρίσιμες αρνητικές συνέπειες αυτής της κατάστασης κωδικοποιούνται:

Πρώτον -και σε συνδυασμό με τις υπέρογκες κρατικές δαπάνες- στην κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαπενταετίας υπέρμετρη αύξηση του δημόσιου χρέους, καθώς η διοίκηση, ελλείψει φορολογικών εσόδων, κατέφευγε -κακώς, αλλά κατέφευγε- στο συνεχή δανεισμό.

Η επί χρόνια δραματική αύξηση του χρέους ευθύνεται και για την ύφεση που ταλάνισε την ελληνική οικονομία. Όμως και η φετινή, σε απόλυτους αριθμούς, εκτίναξη του χρέους, καθυστέρησε και περιορίσε την έκταση της αναγκαίας ανάπτυξης. Αναγκαίας, για λόγους εθνικούς, οικονομικούς, κοινωνικούς.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης ως ποσοστό του Α.Ε.Π., προβλέπεται να διαμορφωθεί για το 1999 στο 105,3%, ελάχιστα χαμηλότερα από το αντίστοιχο 105,5% του 1998. Και αυτό, παρά το ότι η Κυβέρνηση ηγεμονικά επέβαλε στις κρατικές τράπεζες τέτοιες λογιστικές διαρρυθμίσεις, ώστε να αποκρύπτονται οι τόκοι από το δημόσιο χρέος και από το έλλειμμα ύψους περίπου ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000) δραχμών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Δεύτερη προφανή συνέπεια αποτελεί η άδικη, άνιση και εξοντωτική φορολογική μεταχείριση των πολιτών και η συνακόλουθη ενίσχυση των φαινομένων περιθωριοποίησης, εκτεταμένης παρανομίας, κάμψης της συλλογικής συνείδησης και τραυματισμού της κοινωνικής συνοχής.

Άλλωστε, πέρα από το πανθομολογούμενο δυσβάστακτο βάρος των συνεχών φορολογικών επιδρομών, εξίσου βέβαιο είναι ότι η φορολογία δεν επιβαρύνει σύμμετρα και αναλογικά όλους τους φορολογούμενους. Η φοροδιαφυγή υπολογίζεται, κατά τις μετριοπαθέστερες, τις επιεικότερες εκτιμήσεις στο 30% του Α.Ε.Π. Και πάντως, η εκτεταμένη φοροδιαφυγή είναι αυταπόδεικτη, καθώς μεταξύ των τεσσάρων εκατομμυρίων φορολογουμένων, μόλις τέσσερις χιλιάδες δηλώνουν ετήσιο εισόδημα άνω των δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) δραχμών. Έτσι, στην πράξη, η φορολογική επιβάρυνση δεν είναι ανάλογη του πλούτου, αλλά της δυνατότητας ή αδυναμίας απόκρυψής του.

Ας θυμούνται οι κυβερνώντες, που ανέχονται, αφού δεν ανατρέπουν το απαράδεκτο αυτό καθεστώς, αυτό που η ίδια η ιστορία επιβεβαιώνει: ότι την κοινωνική έκρηξη δεν την προκαλεί η

φτώχεια. Η αδικία και η ανισότητα την προκαλεί.

Τρίτη βασική συνέπεια αποτελεί η επί χρόνια καταφυγή των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην αύξηση των φορολογικών εσόδων με αμφιλεγόμενα, μέχρι και αθέμιτα μέσα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι συνεχείς έκτακτες περαιώσεις των φορολογικών εκκρεμοτήτων, το συνοπτικό κλείσιμο των βιβλίων και οι σχετικές ρυθμίσεις, που και την ανισότητα υπηρετούν, καθώς ευνοούν τους άτακτους φορολογούμενους έναντι των τακτικών στις υποχρεώσεις τους, και βέβαια τη φορολογική συνειδηση στους πολίτες δεν εμπνέουν. Άλλο παράδειγμα, η θέσπιση και η εξακολούθηση της ισχύος των αντικειμενικών κριτηρίων, που διακωμωδούν τη συνταγματική επιταγή ότι οι πολίτες συνεισφέρουν στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Άλλωστε η θέσπιση τέτοιων αντικειμενικών κριτηρίων, την ώρα που κατά το Σύνταγμα θα έπρεπε να είναι υποκειμενικά, αποτελεί ομολογία ότι το κράτος έχει παταγωδών αποτύχει να δημιουργήσει το στοιχειωδέστερο για κάθε κρατική οντότητα μηχανισμό ελέγχου και είσπραξης των φόρων.

Το φορολογικό βάρος είναι κυριολεκτικά πια δυσβάστακτο. Οι αθροιστικές επιπτώσεις των κατά την τελευταία πενταετία νέων φόρων ή αυξήσεων παλαιών φορολογικών βαρών, ξεπέρασαν τα 4,5 τρισεκατομμύρια (4.500.000.000) δραχμές. Άλλωστε η συνολική φορολογική επιβάρυνση στην Ελλάδα είναι υψηλότερη από τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, ως αποτέλεσμα κυρίως της μεγάλης αύξησης των φόρων στην περίοδο 1980-1995, όπως αποδεικνύεται από πίνακα που περιέχεται στη γραπτή εισήγησή μου.

Δεδομένου του υψηλού φορολογικού βάρους επί μακρά σειρά ετών τόσο στο κεφάλαιο όσο και στην εργασία, είναι πολύ πιθανόν ότι η διατήρηση του δυσβάστακτου αυτού φορολογικού καθεστώτος και κατά μείζονα λόγο η συνέχιση της ανόδου των φορολογικών επιβαρύνσεων, θα απέβαινε καταλυτική για τις επιδόσεις της εθνικής μας οικονομίας.

Ως εκ τούτου είναι αναγκαία και για οικονομικούς και για κοινωνικούς λόγους η μείωση των φόρων. Αυτό προϋποθέτει βέβαια ότι η δημοσιονομική εξυγίανση θα πρέπει να στηριχθεί περισσότερο στον περιορισμό των δαπανών και στην αναπροσαρμογή και ανασχεδιασμό της δράσης του κράτους.

Άλλωστε τελικά, η όποια φορολογική πολιτική, δικαίανται ή όχι από το αναδιανεμητικό και συνολικά ευεργετικό για την ανάπτυξη της κοινωνίας, αποτέλεσμα που επιτυγχάνει. Και είναι χρήσιμη νομίζω εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναφορά στο Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης που υπολογίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη και δημοσιεύεται κάθε χρόνο στο "World Development Report" που μετράει τις συνολικές επιτεύξεις κάθε χώρας σε τρεις βασικές διαστάσεις της ανθρώπινης ανάπτυξης: Μακροζωία, γνώση και επίπεδο ζωής. Μετράται δηλαδή από δείκτες, όπως η προσδοκώμενη ζωή, η παιδεία -εγγράμματοι ενήλικες, εγγεγραμμένοι στην πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση- και τέλος στο εισόδημα.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την τελευταία έκδοση του World Development Report των Ηνωμένων Εθνών του 1998 η Ελλάδα κατείχε την εξής θέση κατά περίοδο, ως προς το ρυθμό μείωσης της υστέρησης που είχε κάθε φορά στο Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης. Την περίοδο 1960-1970 η Ελλάδα κατείχε την όγδοη θέση παγκοσμίως. Την περίοδο 1970-1980 η Ελλάδα κατείχε την τρίτη θέση παγκοσμίως. Την περίοδο 1980-1992 η Ελλάδα έφθασε να κατέχει την τεσσαρακοστή έκτη θέση παγκοσμίως.

Η περίοδος αυτή, λοιπόν, χαρακτηρίζεται από σημαντικότερη σχετική υστέρηση της Ελλάδος στη βελτίωση όχι μόνο του βιοτικού επιπέδου, αλλά και των δεικτών παιδείας και φροντίδας για το άτομο.

Είναι ακόμη σκόπιμη και η ακόλουθη παρατήρηση, σχετικά με τους από δω και πέρα προϋπολογισμούς, από την οποία προκύπτει ότι τα δεδομένα του οικονομικού τοπίου αλλάζουν καθοριστικά. Σταδιακά, αλλά δραματικά περιορίζεται η αντικειμενική δυνατότητα άντλησης φόρων σε όλον τον κόσμο.

Αλλά στα δικά μας. Περιορίζεται η δυνατότητα άντλησης φορολογικών πόρων και μάλιστα όχι μόνο νέων φορολογικών πόρων ως εκ του γεγονότος ότι η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων πολιτών έχει εξαντληθεί από τις συνεχείς φορολογικές επιδρομές, αλλά ακόμα και των παλαιών φόρων, ακόμα και των συνήθων, των αποδεκτών φόρων. Άλλωστε η ορθή ευρωπαϊκή στρατηγική επιλογή μας συνεπάγεται ότι ολόένα και περισσότερο οι έμμεσοι φόροι -5,5 τρισεκατομμύρια κατά το φετινό Προϋπολογισμό- και πάντως ο ΦΠΑ που αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος τους -τρία τρισεκατομμύρια (3.000.000.000.000)- θα ανάγονται στον κύκλο των συλλογικών κοινοτικών και όχι εθνικών ρυθμίσεων.

Αυτό επιτάσσει η διακηρυγμένη από τα κράτη-μέλη αρχή της ανάγκης εναρμόνισης των έμμεσων φορολογιών χάριν της εξασφάλισης ίσων όρων ανταγωνισμού στον ευρωπαϊκό χώρο. Απομένει έτσι προς το παρόν και θεωρητικά, βασικά η άμεση φορολογία -3,5 τρισεκατομμύρια κατά τον Προϋπολογισμό- ως πεδίο εφαρμογής της εθνικής φορολογικής πολιτικής.

Αλλά είναι έτσι; Δεν είναι. Γιατί πρώτον, ο εξοντωτικός ανταγωνισμός για την προσέλκυση επενδύσεων, πολύτιμων για την ανάπτυξη και για την αντιμετώπιση της ανεργίας τείνει να μετατρέψει τις χώρες σε συμμετέχοντες σε διεθνής διαρκής μειοδοτικός διαγωνισμός για την προσφορά του ευνοϊκότερου φορολογικού καθεστώτος. Το κεφάλαιο, οι εταιρείες, οι εργαζόμενοι σ'αυτές κατευθύνονται στις χώρες με τους χαμηλότερους φόρους και κυρίως με τους χαμηλότερους φόρους εισοδήματος.

Σημειώω ότι στην περίπτωση της μας ο φόρος εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων ανέρχεται στον Προϋπολογισμό σε τρία από τα 3,5 τρισεκατομμύρια του συνόλου των αμέσων φόρων. Υπενθυμίζω ότι το ιρλανδέζικο θαύμα πραγματοποιήθηκε ακριβώς με τη συνταγή αυτή, με τη μείωση της φορολογίας. Για τους ίδιους λόγους, στις ΗΠΑ ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων είναι περίπου συμβολικός.

Ο δεύτερος παράγοντας, που περίπου ακυρώνει στην πράξη την κατά βούληση άσκηση φορολογικής πολιτικής από τις εθνικές κυβερνήσεις, είναι η διαμόρφωση του νέου διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος που επιτρέπει μεγάλη κινητικότητα στο κεφάλαιο και στις επιχειρηματικές δραστηριότητες, εύκολη δηλαδή μεταφορά των επιχειρήσεων από τη μία χώρα στην άλλη.

Επιπρόσθετα η εκρηκτική ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου και των συναλλαγών μέσω του κυβερνοχώρου καθιστά πρακτικά ασύλληπτο ένα πλήθος εμπορικών πράξεων.

Συμπερασματικά τα φαινόμενα που περιέγραψα προκαλούν αναπόφευκτη μείωση των φορολογικών εσόδων. Έρχονται, αναπόδραστα έρχονται, λιγότερα φορολογικά έσοδα για το κράτος. Πέρα από την ηθική επιταγή είναι πια και η ανάγκη που επιβάλλει στις κυβερνήσεις χρηστή, διαφανή, αποτελεσματική, παραγωγική ανταγωνιστική διαχείριση. Καθώς καλούνται να οργανώσουν τις απαραίτητες για την προστασία των πιο αδύνατων, κοινωνικές παροχές -υγεία, παιδεία, ασφάλιση, εργασία- με λιγότερους πια πόρους. Και ως το ομολογήσουμε ρητά: λιγότερα φορολογικά έσοδα αφ'ενός, αλλά και η ανάγκη διατήρησης, αφ'ετέρου τουλάχιστον του πλέγματος των ούτως ή άλλως ανεπαρκών κοινωνικών παροχών στους πιο αδύναμους -δεδομένης της μεγάλης ανισοκατανομής του εισοδήματος στον τόπο μας- οδηγούν στην εγκατάλειψη της αδιακρίτης και ισοπεδωτικής πολιτικής κοινωνικών παροχών προς όλους φτωχούς και πλούσιους και την επικέντρωσή τους στους ασθενέστερους.

Ενδεικτικά, για να εξακολουθήσει όπως οφείλει το κράτος να παρέχει δωρεάν τα βιβλία στους φοιτητές που έχουν ανάγκη, πρέπει να παύσει να τα παρέχει σ'αυτούς που δεν έχουν ανάγκη.

Επιθυμώ τέλος, σχολιάζοντας τον Προϋπολογισμό του κράτους, να αναφερθώ σε ένα μέγα θέμα που μόνο σε πρώτη ακοή μπορεί να θεωρηθεί μη σχετικό: Την εκτεταμένη πια διαφθορά.

Πέρα από τις επιπτώσεις στον άνθρωπο και την κοινωνία, στους θεσμούς και την πολιτική, η διαφθορά επηρεάζει άμεσα πολλές πτυχές και της αμιγώς οικονομικής ζωής της χώρας -μεταξύ άλλων το εισόδημα, την ανάπτυξη, τις επενδύσεις, τη δημοσιονομική

κατάσταση, το ύψος των φόρων, την ανεργία, την παρασιτική οικονομική δραστηριότητα. Αναδεικνύεται έτσι σήμερα η διαφθορά στο κατ' εξοχήν αντιπαραγωγικό στοιχείο της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.

Η αδιαφάνεια, η διάβρωση και η διαφθορά, είναι πια σε πρωτόγνωρο βαθμό εκτεταμένες και απειλητικές για τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και της οικονομίας.

Η διαπλοκή ορατών και αόρατων οικονομικών συμφερόντων με το χώρο της πολιτικής και η προσπάθεια ποδηγέτησης της τελευταίας, ιδίως όταν παρεισφρεί και η τετάρτη εξουσία, υποσκάπτει και αλλοιώνει τη δημοκρατία. Όπως αντίστοιχα ένα φαύλο τμήμα της Δημόσιας Διοίκησης αναιρεί το ρόλο του κράτους-προστάτη, του κράτους-εγγυητή εγγυητή του νόμου, εγγυητή του δικαίου και της ισότητας των ευκαιριών. Και βέβαια η αποδοχή της διαφθοράς ως μέσου άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτρέφει την ηθική αποδυνάμωση της κοινωνίας συνολικά πια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Τα παραδείγματα της διαφθοράς είναι πια πολλά και οι εστίες της γνωστές, μα δεν τις λέμε και δεν τις ξεριζώνουμε. Εντοπίζονται κυρίως μεταξύ άλλων σε εφορίες, τελωνεία, αστυνομία, δικαστήρια, φυλακές, δημόσια έργα, κρατικές προμήθειες, πολεοδομία, δασικές υπηρεσίες. Και σαν να μην έφθαναν τα κρούσματα σε επίπεδο κεντρικής διοίκησης, τα φαινόμενα πια επεκτείνονται ραγδαία και στην επαρχία με όχημα τις νέες αρμοδιότητες της Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τα φαινόμενα διαφθοράς εκτρέφονται και δυναμώνουν από το καθεστώς της ατιμωρησίας και ανοχής που έχει καθιρθεί σε μεγάλο μέρος της Δημόσιας Διοίκησης.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τούτη την ώρα στην Ομόνοια, στην Καλλιθέα, στο Κερατσίνι, στην Ελευσίνα πωλούνται από εκατοντάδες πρόσωπα, απροκάλυπτα, κάτω από τα βλέμματα των κρατικών οργάνων της Αστυνομίας, του ΣΔΟΕ μεγάλες ποσότητες από αφορολόγητα τσιγάρα, λαθραία αρώματα και καλλυντικά, πειρατικές κασέτες, αδασμολόγητες ηλεκτρικές συσκευές και κλοπιμαία ηλεκτρονικά είδη. Όπως επίσης, όλοι γνωρίζουμε ότι τούτη την ώρα διακινούνται ναρκωτικά, φανερά και χωρίς καμία προφύλαξη στην πλατεία Βάθης, στην Ομόνοια, στην Κουμουνδούρου, στους σταθμούς του Ηλεκτρικού.

Το κοινό βίωμα του μέσου πολίτη είναι ότι πολλές φορές και για τις απλούστερες συναλλαγές του με τις δημόσιες υπηρεσίες, ο παράνομος χρηματισμός είναι στην ημερήσια διάταξη, ενταγμένος στο σύστημα μιας ιδιότυπης "παραοικονομίας της μίζας". Το σύστημα αυτό προσδιορίζει, όπως έχει επανειλημμένα καταγγελλθεί και την όλη λειτουργία του κυκλώματος κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων. Με συνέπεια ένα κράτος το οποίο πέρα από ότι αποτελεί άντρο ανήθικων διαπλοκών, δεν ανταποκρίνεται στα στοιχειώδη κριτήρια της ποιότητας και των πραγματικών αναγκών, δηλαδή της ανάπτυξης.

Όλα αυτά μαρτυρούν ότι σ' ένα βαθμό δεν έχει μόνο η κοινωνία εξοικειωθεί και εθισθεί στα φαινόμενα της ηθικής παρακμής, αλλά ακόμη και οι μηχανισμοί ελέγχου και καταστολής, έχουν πια παραιτηθεί της επιβολής του νόμου και σε πολλές περιπτώσεις έχουν γίνει οι νομείς της διαφθοράς.

Και άρα η ευθύνη της πολιτείας είναι πρωτεύουσα.

Τι πρέπει να γίνει; Θα αποτελούσε εθελουφλία να προσδοκά κανείς την επίδειξη πολιτικής βούλησης για σύγκρουση με τα κατεστημένα κυκλώματα και εξυγίανση, από μία Κυβέρνηση που παθητικά ανέχεται το όλο φαινόμενο της διαφθοράς.

Τα ενδεικνυόμενα για την πάταξη της διαφθοράς μέτρα είναι λίγο πολύ δεδομένα. Ενίσχυση της νομοθεσίας για διαφάνεια στις συναλλαγές, συστηματικός έλεγχος και αυστηρή καταστολή. Ενδυνάμωση, ειδικότερα, του πλαισίου διαφάνειας και ελέγχου προκειμένου για τις κρατικές προμήθειες και τα δημόσια έργα. Διεύρυνση των αρμοδιοτήτων και της

ανεξαρτησίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή άλλης ελεγκτικής αρχής. Επέκταση και ουσιαστικοποίηση του "Πόθεν Έσχες". Υποστήριξη των σχετικών προγραμμάτων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας όπως το σύμφωνο ακεραιότητας, που προτείνεται από την ταχύτατα επεκτεινόμενη οργάνωση "Διεθνής διαφάνεια". Το πρόγραμμα αυτό προβλέπει -είναι νομίζω ενδιαφέρον- δέσμευση των συμμετεχόντων σε κρατικές προμήθειες για αποχή από δωροδοκία και άλλες επιβλαβείς πρακτικές για εξασφάλιση γνήσιου και ανόθευτου ανταγωνισμού και συντριπτικές ποινές που επιβάλλονται από τις ίδιες τις κλαδικές οργανώσεις, τα επιμελητήρια κλπ. σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων αυτών.

Παραδειγματική, ακόμη, τιμωρία όλων των ενόχων διαφθοράς που σήμερα απολαμβάνουν ουσιαστικά καθεστώς ατιμωρησίας. Γιατί ακόμη και στις περιπτώσεις που το κράτος εμφανίζεται διατεθειμένο να αντιδράσει στη διαφθορά, η τιμωρία του γίνεται καρικοτούρα. Παράδειγμα: Μόλις προ ημερών το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης αντιμετώπισε την ύπαρξη κυκλώματος διαφθοράς σε καίριες διευθύνσεις της Αστυνομίας αποπέμποντας συλλήβδην και αδιακρίτως το σύνολο των υπηρετούντων στο Τμήμα Ηθών, στο Τμήμα Λεσχών και στο Τμήμα Όπλων αστυνομικών, αντί να διενεργήσει έλεγχο σε βάθος για να εντοπισθούν και να τιμωρηθούν οι πραγματικοί ένοχοι.

'Όμως έτσι, με την ισοπεδωτική αυτήν αντιμετώπιση, πέρα από το ότι κάποιοι κηλιδώθηκαν και συκοφαντήθηκαν άδικα, εξασφαλίστηκε και η ατιμωρησία των πραγματικών ενόχων. Η ευθύνη επιρρίφθηκε επί δικαίων και αδικών, "κοινωνικοποιήθηκε" επί το σοσιαλιστικότερον, και εξανεμίσθηκε.

Αλλά όλα αυτά και πολλά άλλα αναγκαία μέτρα, για να μη μείνουν νεκρό γράμμα, ακόμη κι αν θεσπιζόνταν, προϋποθέτουν την αποφασιστική ενεργοποίηση του συνόλου του πολιτικού κόσμου, αλλά και των ταγών της κοινωνίας προς την κατεύθυνση της ουσιαστικής εξυγίανσης. Και ίσως πάνω απ' όλα προϋποθέτουν τη συνειδητοποίηση και κινητοποίηση ολόκληρου του κοινωνικού σώματος για την καταπόλεψη της ηθικής και οικονομικής παρακμής.

'Αλλωστε, η καλπάζουσα διάβρωση ακυρώνει όλες τις υγιείς δυνάμεις αυτού του τόπου, ακυρώνει την ίδια την προοπτική και το μέλλον μας. Εν τέλει, αγαπητοί συνάδελφοι, η διαφθορά θα καταπολεμηθεί μόνο όταν πάψει να θεωρείται αφέλεια η προσπάθεια πάταξής της. Μόνο όταν συνειδητοποιηθεί από όλους μας ότι ένας τόπος όπου κυριαρχεί η διαφθορά, είναι ένας τόπος που βαδίζει νομοτελειακά στην καταστροφή του.

Απ'όλες τις παραπάνω παρατηρήσεις, προκύπτει βέβαια ότι εισηγούμαι την καταψήφιση του Προϋπολογισμού του 1999.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 1999 ολοκληρώνεται ο πρώτος κύκλος προσαρμογής της Ελλάδας στις συνθήκες της σύγχρονης παγκόσμιας οικονομίας. Ταυτόχρονα με αυτόν τον Προϋπολογισμό ολοκληρώνεται ουσιαστικά η προσπάθεια ένταξης της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί ήταν προϋπολογισμοί σύγκλισης. Αυτό σήμαινε ότι εάν πέφταμε έξω θα μπορούσαμε να προσδοκούμε ότι στον επόμενο προϋπολογισμό θα ανακουφίσουμε το χαμένο έδαφος. Σήμερα όμως έχουμε φθάσει στον τελικό γύρο. Αυτός είναι ένας Προϋπολογισμός ένταξης στην ΟΝΕ. Έχω την αίσθηση ότι το βάρος αυτής της ιστορικής ευθύνης, όλοι το αντιλαμβανόμαστε. Αντιλαμβάνονται όλοι ο ελληνικός λαός, οι φορείς, τα πολιτικά κόμματα ότι το 1999 θα είναι ένας μοναδικός, ένας ανεπανάληπτος χρόνος στην ιστορία της Μεταπολίτευσης.

Από το 1980 που ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα μέχρι τα πρώτα χρόνια του επόμενου αιώνα δεν πρόκειται να επαναληφθεί το 1999. Τώρα κρίνεται η μεγάλη εθνική μας επιλογή.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μία σύντομη αναδρομή στην πορεία της εθνικής μας οικονομίας τα τελευταία πέντε χρόνια, στη διάρκεια όλης αυτής της μακράς και δύσκολης προσπάθειας που ανέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θέλω να σας θυμίσω ότι ο ιδρυτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., Ανδρέας Παπανδρέου, όταν μιλούσε στη Βουλή τον Οκτώβριο του 1993 για τις Προγραμματικές Δηλώσεις, είχε προσδιορίσει τους στόχους της οικονομικής μας πολιτικής στο τρίπτυχο σταθεροποίηση-ανάπτυξη-κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο σημερινός Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., Κωνσταντίνος Σημίτης, όταν ανήλθε σε αυτό το Βήμα το Σεπτέμβριο του 1996 για να εξαγγείλει τις Προγραμματικές Δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης επανέλαβε το ίδιο τρίπτυχο. 'Αρα εμείς σε αυτήν την πτέρυγα της Αίθουσας κρινόμαστε από την επίτευξη αυτών των τριών μεγάλων στόχων.

Στόχος πρώτος, η σταθεροποίηση. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από το 13,8% του ΑΕΠ το 1993 έπεσε στο 2,2% φέτος και επιτεύχθηκε η δημοσιονομική σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ταχύτητα σύγκλισης της Ελλάδας στα δημοσιονομικά ήταν πολλαπλάσια σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Αυτό το αναγνωρίζουν ρητά και εγγράφως όλοι οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί και πρώτη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή που και αυτή έχει διαπιστώσει την πολλαπλάσια ταχύτητα της Ελλάδας στα δημόσια οικονομικά σε σχέση με όλα τα άλλα κράτη-μέλη.

Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του Α.Ε.Π. μειώθηκε από 112% του ΑΕΠ το 1993 στο 105% φέτος. Για πρώτη φορά αναστρέφεται η γνωστή αυξητική τάση του δημοσίου χρέους. Όσον αφορά τις περιφημες λογιστικές προσαρμογές τις οποίες επαναλαμβάνουν οι εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας το μόνο που αξίζει να πω είναι το εξής: Υπήρξε μια μεγάλη προσπάθεια τα τελευταία χρόνια, με μεγάλη καθυστέρηση και μεγάλο κόπο, για εναρμόνιση των εθνικών λογαριασμών της χώρας μας προς τα ισχύοντα στην Ευρώπη. Σήμερα υπάρχουν στοιχεία σε συγκρίσιμη βάση τα οποία είναι ο μόνος τρόπος για να ενταχθούμε στην ΟΝΕ. Η αξιολόγηση γίνεται πάντα στην ίδια συγκρίσιμη βάση και αυτό επιτεύχθηκε με την εναρμόνιση στα ευρωπαϊκώς ισχύοντα. Όλα τα άλλα που αναφέρετε είναι δικοί σας ορισμοί. Οι ορισμοί της Ευρώπης είναι οι ορισμοί που ενσωματώνονται στην εισηγητική έκθεση του κρατικού Προϋπολογισμού.

Ο πληθωρισμός. Ο πληθωρισμός έπεσε από το 12,3% το 1993 στο 4% φέτος στο τέλος του χρόνου, όπως προβλέπεται. Έχει υποστηριχθεί σε προηγούμενες συζητήσεις στη Βουλή ότι ο βασικός συντελεστής της μείωσης του πληθωρισμού υπήρξε η σταθερή συναλλαγματική πολιτική των τελευταίων ετών. Μας έλεγαν, είχατε σκληρή δραχμή και άρα έπεσε ο πληθωρισμός. Όμως, αυτό το επιχείρημα κατερρίφθη με την υποτίμηση του Μαρτίου. Με την υποτίμηση διορθώσαμε τη συναλλαγματική ισοτιμία. Κατά συνέπεια, ο σημερινός πληθωρισμός 4% ενσωματώνει την υποτίμηση, ενσωματώνει τη διορθωμένη σωστή ισοτιμία της δραχμής. Η ταχύτητα της Ελλάδας όσον αφορά την αντιπληθωριστική της προσπάθεια ήταν πολλαπλάσια σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Σε καμία χώρα της Ευρώπης δεν έπεσε ο πληθωρισμός από το 12,3% στο 4% σε διάστημα τόσο λίγων ετών. Τέτοιες μειώσεις χρειάστηκαν οκτώ και δέκα χρόνια για να γίνουν στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Ξεκίνησαν νωρίτερα και σε μία δεκαετία πέτυχαν ανάλογα αποτελέσματα. Εμείς είχαμε τριπλάσια αποτελεσματικότητα σε σχέση με τους άλλους.

Όσον αφορά τη νομισματική πολιτική, υπήρξε σωστή, παρά το γεγονός ότι υπήρξε αυστηρή. Όμως, μας επέτρεψε κάτι πολύ σημαντικό, να πείσουν τα επιτόκια για επιχειρήσεις και για όσους λαμβάνουν στεγαστικά δάνεια από 28% με 30% το 1995, στο 12%-13% σήμερα. Και όπως επίσης γνωρίζετε, με την προσέγγιση στην ΟΝΕ, τα επιτόκια θα πέσουν παραπέρα στο 6%-7%, διότι όταν την 1.1.2001 δεν θα υπάρχει δραχμή και θα υπάρχει ΕΥΡΩ, εκ των πραγμάτων θα ισχύσουν τα επιτόκια του ΕΥΡΩ που είναι 6% με 7%. Και είναι προφανές ότι τα δραχμικά επιτόκια θα προσεγγίσουν το επίπεδο αυτό

τους επόμενους είκοσι τέσσερις μήνες.

Τέλος, για τη δραχμή ακολουθήθηκε μία πολιτική σταθερής ισοτιμίας για τέσσερα χρόνια που ήταν αναγκαία -όλοι το αναγνωρίζουν- για την εδραίωση της εμπιστοσύνης στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Στις 14 Μαρτίου η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη προχώρησε σε μία διπλή κίνηση. Υποτίμηση της δραχμής, παράλληλα με ένταξη της στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών. Η ένταξη αυτή ήταν ιστορικής σημασίας. Προστάτευσε την εθνική μας οικονομία από την επερχόμενη διεθνή κρίση και επέτρεψε στη χώρα μας να αναδείξει αντοχές και ανθεκτικότητες, ανάλογες με αυτές που επέδειξαν οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ολλανδία, η Γερμανία, η Αγγλία, η Ισπανία, η Πορτογαλία. Δεν υπήρξε καμία πίεση στο εθνικό νόμισμα, δεν υπήρξαν εκροές κεφαλαίων. Και η ιστορία, εκτιμώ, ότι ίσως κρίνει ότι αυτή η υποτίμηση με την ένταξη στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών υπήρξε το ίδιο σημαντική με την ιστορική υποτίμηση του 1953 που προσδιόρισε την πορεία της εθνικής μας οικονομίας για πολλά χρόνια.

'Αρα, στο πρώτο σκέλος του συμβολαίου μας με το λαό, στο σκέλος σταθεροποίησης, είμαστε απόλυτα συνεπείς. Τηρήσαμε το λόγο μας και η σταθεροποίηση είναι γεγονός. Ο ελληνικός λαός έχει σήμερα ισχυρό και σταθερό νόμισμα, έχει χαμηλά επιτόκια, έχει χαμηλό έλλειμμα και έχει ένα χρέος που μειώνεται. Εδραιώσαμε συνθήκες δημοσιονομικής εξυγίανσης μια μεγάλη, ίσως, ανεκτίμητη προσφορά προς τις μελλοντικές γενιές.

Κεφάλαιο δεύτερο του συμβολαίου μας είναι η ανάπτυξη. Ο ρυθμός ανάπτυξης του 1993 είναι γνωστό ότι ήταν αρνητικός, μείον 1,6%. Στην περίοδο 1989-1993 ο μέσος ρυθμός ήταν μόλις 0,6%. Ο μέσος ρυθμός της Μεταπολίτευσης, τα είκοσι χρόνια, ήταν περίπου 1,5%. Σήμερα, την τελευταία τριετία, έχουμε ρυθμό ανάπτυξης 3,5% με ανοδική τάση. 'Αρα, έχουμε τριπλάσιο ρυθμό σε σχέση με τη Μεταπολίτευση και εξαπλάσιο σε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία.

Και ποιος μπορεί, αγαπητοί συνάδελφοι, μέσα στην Αίθουσα αυτή, να σηκωθεί και να πει από το Βήμα αυτό ότι υπάρχει δήθεν έλλειμμα ανάπτυξης στη χώρα μας, όταν είμαστε τρεις έως έξι φορές καλύτερα στην ανάπτυξη, σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη περίοδο της Μεταπολίτευσης, έξι φορές καλύτερα από τη Νέα Δημοκρατία; Η ανάπτυξη στηρίχθηκε σε επενδύσεις, τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου τομέα. Για τις δημόσιες επενδύσεις συνέβαλαν βεβαίως, τα κοινοτικά κονδύλια. Υπάρχει όμως μία ισχυρή και ανάλογη ανάκαμψη στις ιδιωτικές επενδύσεις που αυξάνονται με ρυθμούς της τάξης του 10% σε πραγματικές δραχμές.

Η ανάπτυξη υπήρξε ισόρροπη. Η βιομηχανική παραγωγή, αγαπητοί συνάδελφοι, ο ασφαλέστερος δείκτης της οικονομικής υγείας, αυξάνεται με 5% φέτος, μετά από δεκαπέντε περίπου χρόνια ουσιαστικής στασιμότητας. Είναι ο πρώτος χρόνος που ανακάμπτει δυναμικά η βιομηχανική μας παραγωγή. Αλλά και όλοι οι τομείς της οικονομίας αναπτύχθηκαν και εκσυγχρονίστηκαν. Δείτε τι γίνεται στον τραπεζικό τομέα, τις επικοινωνίες, τις μεταφορές, και τους άλλους τομείς της εθνικής μας οικονομίας.

Και το κυριότερο ότι είναι η πρώτη φορά αφού ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα αλλά και από πριν, από το 1974, που αντί να απομακρυνόμαστε, προσεγγίζουμε την Ευρώπη. Ο αναπτυξιακός ρυθμός της Ελλάδας, είναι ουσιαστικά ανώτερος από τον ευρωπαϊκό. Είμαστε 3,5% και 1,5% με 2% οι άλλοι. Για πρώτη φορά επιτυγχάνεται πραγματική σύγκλιση, όχι συμπτωματικά για ένα χρόνο, αλλά για μία πορεία τριών συνεχών ετών με προοπτική βεβαίως και τα επόμενα χρόνια. Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους και είναι περιττό να επαναληφθούν για πολλοστή φορά από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

'Αρα και στο δεύτερο κεφάλαιο του συμβολαίου μας με τον ελληνικό λαό, του συμβολαίου του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη με τον ελληνικό λαό στο τρίπτυχο, σταθεροποίηση-ανάπτυξη-κοινωνική δικαιοσύνη, είμαστε συνεπείς. Για τρίτη χρονιά

επιτυγχάνουμε ανάπτυξη, πραγματική σύγκλιση.

Αν δεν υπήρχε η διεθνής οικονομική κρίση, η εκτίμησή μου θα ήταν για το 2000 ανάπτυξη 4,5%. Με τα σημερινά δεδομένα αυτή η προοπτική κάπως κάμπτεται. Αλλά εκτιμώ πάλι ότι 3,5% με 4% αποτελεί εφικτό ρυθμό ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία το 2000.

Κεφάλαιο τρίτο: Κοινωνική δικαιοσύνη.

'Όταν μιλάμε για κοινωνική δικαιοσύνη, αναφερόμαστε κατ'αρχήν στην εξέλιξη των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων. Υπάρχει ομοφωνία στη χώρα μας και κομμάτων αλλά και φορέων, αλλά βεβαίως και στους διεθνείς οργανισμούς με τα στοιχεία τα οποία έχουν ετοιμάσει και έχουν παρουσιάσει ότι τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων αυξήθηκαν με θετικούς ρυθμούς σε όλη τη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας, για τον απλό λόγο ότι οι αυξήσεις, συστηματικά, κάθε χρόνο ήταν παραπάνω από τον πληθωρισμό. Αυτό είναι ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. 'Επεσε ραγδαία ο πληθωρισμός, άρα υπήρξε αύξηση του πραγματικού εισοδήματος, της αγοραστικής δύναμης του 'Ελληνα εργαζόμενου. Κατά μέσο όρο τα πραγματικά εισοδήματα αυξήθηκαν κατά 2,5% το χρόνο σε όλη τη διάρκεια της προηγούμενης πενταετίας, ενώ στη διάρκεια της περιόδου της Νέας Δημοκρατίας 1990-1993 τα ίδια στοιχεία τα οποία παρουσιάζει συστηματικά η Τράπεζα της Ελλάδος και επί Νέας Δημοκρατίας και επί των δικών μας ημερών, αυτά τα ίδια στοιχεία δείχνουν μείωση των πραγματικών εισοδημάτων επί Νέας Δημοκρατίας κατά 3,3% το χρόνο, άρα σωρευτικά πολύ περισσότερο. Και αντίστοιχα σωρευτικά τα δικά μας νούμερα, τα οποία έχει αναφέρει πολλές φορές ο κύριος Πρωθυπουργός, είναι πολύ περισσότερο. 'Αρα συν 2,5% το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μείον 3,3% η Νέα Δημοκρατία. Και είναι τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία, τα οποία παρουσιάζουν όλοι οι οργανισμοί, εσωτερικοί και διεθνείς.

Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η φορολογική μας πολιτική ανέτρεψε αυτή την κατάσταση, βάζοντας βαθιά το χέρι στην τσέπη του φορολογούμενου, με αποτέλεσμα το διαθέσιμο εισόδημα, μετά το φόρο, να μην έχει αυτήν την εξέλιξη την οποία διέγραφα. Αυτό είναι λάθος! Το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων, πάλι με τα ίδια στοιχεία που παρουσιάζει η Τράπεζα της Ελλάδος, μετά τους φόρους, αυξήθηκε και αυτό, κάπως λιγότερο βέβαια, αλλά αυξήθηκε κατά 1,7% το χρόνο, τα τελευταία πέντε χρόνια -το διαθέσιμο εισόδημα μετά τους φόρους σε πραγματικές δραχμές- ενώ πάλι στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας μειώθηκε κατά 3,6% το χρόνο. Θυμίζω ότι οι φόροι που επέβαλε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν αποκλειστικά φόροι στο κεφάλαιο και τα κέρδη των επιχειρήσεων.

Θέλω επίσης να σημειώσω ότι οι ρυθμοί ανόδου του διαθέσιμου εισοδήματος στη χώρα μας την τελευταία πενταετία είναι οι υψηλότεροι που επιτυγχάνονται στην Ευρώπη, όπου ουσιαστικά στην Ευρώπη, όπως όλοι γνωρίζουμε, τα τελευταία πέντε χρόνια υπάρχει στασιμότητα στο πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα του εργαζόμενου. Σε μας υπήρξε αύξηση, σύμφωνα με τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία εγχωρίων και διεθνών οργανισμών.

Τέλος, σημειώθηκε μεγάλη βελτίωση στη συμμετοχή των αμέσων φόρων στο σύνολο της φορολογίας.

Το 1993 η συμμετοχή άμεσων στους φόρους ήταν 42,6%. Συγκρατείστε αυτόν τον αριθμό. Φέτος, το 1998 η αναλογία αυξήθηκε στο 61,4%. Η σχέση άλλαξε. Από 42,6% έγινε 61,4%. Υπάρχει πλήρης ανατροπή. Και παρακαλώ τους συναδέλφους που διαρκώς λένε ότι δεν έχει αλλάξει η σχέση, να αναθεωρήσουν τη στάση τους. Η σχέση άλλαξε. Διαβάστε την εισηγητική έκθεση, διαβάστε τα στοιχεία. Οι άμεσοι φόροι είναι η πλειοψηφία των φόρων. Και αυτό προφανώς είναι ένα πολύ θετικό στοιχείο.

Το 1999, μετά τη μείωση των εμμέσων φόρων, στην οποία προχωρούμε, το ποσοστό ανεβαίνει στο 62%. Επειδή οι έμμεσοι φόροι αντιπροσωπεύουν συνήθως υψηλότερο ποσοστό στο εισόδημα των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων, είναι προφανές σε όλους μας ότι η βελτίωση της αναλογίας άμεσων

προς έμμεσους φόρους σημαίνει βελτίωση της σχετικής θέσης των χαμηλόμισθων στη διανομή του εισοδήματος. Ασκήθηκε αναδιανεμητική πολιτική με την ενίσχυση των άμεσων φόρων σε σχέση με τους έμμεσους φόρους. Κάναμε τώρα ένα βήμα στη μακρά πορεία για ένα δικαιότερο φορολογικό σύστημα.

Το συμπέρασμα είναι ότι ο συνδυασμός της εξέλιξης των πραγματικών εισοδημάτων την οποία ανέφερα, λόγω πτώσης του πληθωρισμού, με τη φορολογική πολιτική που έχουμε ασκήσει, έχουν οδηγήσει σε μία σταθερή αύξηση στο διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων στη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας. Αυτά σε ό,τι αφορά τα εισοδήματα.

Κοινωνική δικαιοσύνη όμως προφανώς σημαίνει και αύξηση των κοινωνικών δαπανών. Είναι ασφαλώς τεράστιες, αγαπητοί συνάδελφοι, οι ανάγκες του Εθνικού Συστήματος Υγείας και του εκπαιδευτικού μας συστήματος, και η σημερινή κατάσταση δεν είναι ικανοποιητική. Όλοι το αναγνωρίζουμε, όλοι το βλέπουμε. Είναι όμως βέβαιο, αγαπητοί συνάδελφοι, και μιλάω σαν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας από τότε έως σήμερα ότι ήμασταν το 1993 μία χώρα περίπου χρεοκοπημένη και αν δείτε τις αξιολογήσεις των διαφόρων οργανισμών για την πιστοληπτική μας ικανότητα το 1993 θα το διαπιστώσετε. Μία χώρα που το έλλειμμα άγγιζε το 14% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος, μία χώρα που την έπνιγε ένα τεράστιο και αυξανόμενο δημόσιο χρέος, ενώ τότε, το 1993, θέταμε ως στόχο να ενταχθούμε στην Ο.Ν.Ε., γεγονός που επέβαλε τεράστιες εξοικονομήσεις δημοσίων δαπανών σε όλους τους τομείς.

Τα περιθώρια τα δημοσιονομικά, ήταν πράγματι ασφυκτικά σε όλη τη διάρκεια της περασμένης πενταετίας. Παρ' όλα αυτά εξασφαλίσαμε αυξήσεις στα κονδύλια της υγείας και της παιδείας που ήταν διπλάσιες σε ρυθμό, σε σχέση με την εξέλιξη όλων των υπολοίπων δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού. Αν μάλιστα προστεθούν σε αυτά τα κονδύλια τρεχουσών δαπανών και οι δημόσιες επενδύσεις στο χώρο της υγείας και της παιδείας, τότε σημειώνονται πολύ μεγαλύτερες αυξήσεις σε σχέση με το συνολικό ρυθμό των δημοσίων δαπανών.

Το 1999 είναι έτος ολοκλήρωσης των μεγάλων έργων κοινωνικής υποδομής. Δεκαπέντε νοσοκομεία, τα οποία χρηματοδοτούνται από το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, και χίλιες αίθουσες διδασκαλίας ολοκληρώνονται τους επόμενους μήνες και αποδίδονται για χρήση.

Και θέλω, επίσης, να προσθέσω σε ό,τι αφορά τις δημόσιες δαπάνες, τις σημαντικές δράσεις που έχουμε αναλάβει για τρεις κατηγορίες συμπολιτών μας, που είναι ευάλωτες, είναι αδύναμες και έχουν ανάγκη στήριξης. Είναι οι άνεργοι, είναι οι χαμηλοσυνταξιούχοι, είναι οι εργαζόμενες μητέρες.

Για πρώτη φορά στη χώρα μας ασκείται μία ενεργός πολιτική εναντίον της ανεργίας με προγράμματα ύψους διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών μέσα στη διετία 1998-1999 για νέους άνεργους, για επανένταξή τους στο σύστημα, για εκπαίδευση, για κατάρτιση. Ήδη μέσα στο 1998, τους μήνες που πέρασαν, επιχορηγήθηκε η δημιουργία εξήντα χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας και νέων επαγγελματιών.

Για τους χαμηλοσυνταξιούχους καθιερώσαμε το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μία πράξη κοινωνικής αλληλεγγύης, μία σημαντική ενίσχυση για τριακόσιες χιλιάδες ηλικιωμένους, που έχουν μεγάλη ανάγκη οικονομικής στήριξης. Αυξάνουμε μέσα στα όρια του Προϋπολογισμού κατά 50% το επίδομα αυτό στο φεινό προϋπολογισμό και θα ακολουθούν αυξήσεις σημαντικές τα επόμενα χρόνια στο επίδομα αυτό, γιατί είναι μία πράξη αλληλεγγύης για το τμήμα εκείνο της ελληνικής κοινωνίας, το οποίο έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη, τους φτωχούς ηλικιωμένους.

Για τις εργαζόμενες μητέρες, η Κυβέρνηση ιδρύει πολλούς νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς για τη διευκόλυνση της νέας εργαζόμενης Ελληνίδας, η οποία είναι και μητέρα. Τα προγράμματα αυτά θα συνεχιστούν με επιταχυνόμενους ρυθμούς τα επόμενα χρόνια.

Μπαίνουμε πλέον, αγαπητοί συνάδελφοι, στη θετική φάση του ενάρτετο κύκλου, όπου θα υπάρξει μεγάλη μείωση των τραπεζικών επιτοκίων στο 6% με 7% και θα πέσουν τα επιτόκια των κρατικών τίτλων κατά περίπου πέντε έως έξι μονάδες. Κάθε μονάδα

χαμηλότερο επιτόκιο στα έντοκα γραμμάτια και τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου εξοικονομεί για το Υπουργείο Οικονομικών εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές. Άρα, τα επόμενα δύο χρόνια και με την ένταξη στην Ο.Ν.Ε. θα έχουμε ένα πρόσθετο κονδύλι της τάξης των επτακοσίων δισεκατομμυρίων (700.000.000.000) δραχμών που θα διατεθεί για τους άνεργους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τις εργαζόμενες μητέρες, το Εθνικό Σύστημα Υγείας και τη δημόσια εκπαίδευση. Το Νέο Κοινωνικό Κράτος θα οικοδομηθεί με αυτά τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές, τα οποία είναι τα οφέλη της σύγκλισης και της ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Τα προηγούμενα πέντε χρόνια υπήρξαν χρόνια σποράς. Τώρα μπαίνουμε στην περίοδο συγκομιδής των καρπών της πράγματι αυστηρής και δύσκολης οικονομικής πολιτικής, που είμασταν αναγκασμένοι, για μείζονες εθνικούς λόγους, να ασκήσουμε την τελευταία πενταετία.

Έρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κεφάλαιο της πολιτικής μας που αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές.

Η Κυβέρνηση το Μάρτιο του 1998, όταν εξήγγειλε την υποτίμηση της δραχμής μαζί με την ένταξή της στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών, ανακοίνωσε ένα πρόγραμμα από είκοσι δύο διαρθρωτικές αλλαγές. Θυμάμαι τότε ότι η Αντιπολίτευση αμφισβητούσε ότι μπορεί η Κυβέρνηση να εφαρμόσει ένα τόσο φιλόδοξο, σχεδόν ουτοπικό πρόγραμμα διαρθρωτικών αλλαγών. Σήμερα μετά από οκτώ μήνες εφαρμογής αυτού του προγράμματος, το οποίο έχει χρονικό ορίζοντα είκοσι μηνών, μέχρι το τέλος του 1999, έχουμε υλοποιήσει δεκατρείς από τις είκοσι δύο διαρθρωτικές αλλαγές. Τις αναφέρω.

Πρώτον, Τράπεζα Μακεδονίας-Θράκης: Ιδιωτικοποιήθηκε τον Απρίλιο του 1998.

Δεύτερον, νόμος για την Ολυμπιακή Αεροπορία: Ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 1998.

Τρίτον, Ελληνικά Πετρέλαια: Μετοχοποιήθηκαν τον Ιούνιο του 1998.

Τέταρτον, Τράπεζα Κρήτης: Ιδιωτικοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1998.

Πέμπτον, Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος: Ιδιωτικοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1998.

Έκτον, νόμος για τις εργασιακές σχέσεις: Ψηφίστηκε τον Ιούλιο του 1998.

Έβδομον, πρόγραμμα εξυγίανσης των Ελληνικών Ταχυδρομείων: Εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 1998 και ο σχετικός νόμος ψηφίστηκε το Νοέμβριο από τη Βουλή.

Όγδοον, πρόγραμμα εξυγίανσης του ΟΑΣΑ, της ΕΘΕΛ, των ΗΛΠΑΠ, και των ΗΣΑΠ. Εγκρίθηκε το Σεπτέμβριο του 1998 και ο σχετικός νόμος ψηφίστηκε το Νοέμβριο από τη Βουλή.

Ένατον, ΟΤΕ: Πραγματοποιήθηκε η τρίτη μετοχοποίηση το Νοέμβριο του 1998 με μεγάλη επιτυχία και στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης.

Δέκατον, Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών: Πραγματοποιήθηκε η δεύτερη μετοχοποίηση τον περασμένο μήνα.

Ενδέκατον, πρόγραμμα εξυγίανσης του ΟΣΕ: Εγκρίθηκε το Σεπτέμβριο του 1998 και ο σχετικός νόμος ψηφίστηκε το Δεκέμβριο.

Δωδέκατον, Ασφαλιστικός Νόμος: Ψηφίστηκε προχθές.

Δέκατον τρίτον, "Ολύμπικ Κέτερινγκ". Η εταιρεία εισήχθη στο Χρηματιστήριο χθες, η μετοχοποίηση θα πραγματοποιηθεί εντός του Δεκεμβρίου, αρχές Ιανουαρίου.

Αυτές είναι οι δεκατρείς ενέργειες, οι οποίες από πλευράς ειδικού βάρους καλύπτουν περισσότερο από το ήμισυ του προγράμματος, περιλαμβάνουν τις σημαντικότερες αλλαγές, όπως είναι η μετοχοποίηση δύο μεγάλων δημοσίων οργανισμών, Ελληνικά Πετρέλαια και ΟΤΕ, η ιδιωτικοποίηση τριών τραπεζών, εξυγιάνσεις τριών ζημιολόγων επιχειρήσεων, Ταχυδρομεία - Συγκοινωνίες - Σιδηρόδρομοι, καθώς και οι νομοθετικές παρεμβάσεις στα εργασιακά και στα ασφαλιστικά

που θα καθορίσουν την πορεία των τομέων αυτών για αρκετά χρόνια.

Σε ό,τι αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές, η Κυβέρνηση υπήρξε αποτελεσματική, γρήγορη και τολμηρή. Οι μετοχοποιήσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις αλλάζουν την ισορροπία μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, εισάγουν ιδιωτικά κεφάλαια σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας και συμβάλλουν στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, σε ό,τι αφορά τη διενέργεια των οικονομικών δραστηριοτήτων.

Το συνολικό ποσό που εισπράχθηκε -πρέπει να το σημειώσετε αυτό- είναι επτακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (720.000.000.000) δραχμές, δηλαδή 2,7% του ΑΕΠ. Αν προστεθούν και τα προμήτοχα, που είναι προέκταση μελλοντικών εσόδων μετοχοποίησης, φθάνουμε τα 1.060 δισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό το ποσό εσόδων, αγαπητοί συνάδελφοι, από μετοχοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις, είναι, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, το υψηλότερο στην Ευρώπη, σαν ποσοστό του ΑΕΠ το 1998 και είναι επίσης πολλαπλάσιο σε σχέση με τα αντίστοιχα ποσά της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία ήταν μηδέν τα δύο πρώτα χρόνια, 0,8% του ΑΕΠ το 1992 και 0,2% του ΑΕΠ το 1993. 'Αρα, μαθήματα σε ό,τι αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις και τις διαρθρωτικές αλλαγές, από σας τουλάχιστον δεν είμαστε διατεθειμένοι να δεχθούμε. Εμείς προχωρήσαμε με τόλμη, με αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα και θα συνεχίσουμε αυτό το δρόμο. Οι ιδιωτικοποιήσεις απέδωσαν ουσιαστικά και στις εταιρείες που τις πραγματοποιήσαν, για την πραγματοποίηση και υλοποίηση μεγάλων επενδυτικών προγραμμάτων, αλλά και στο δημόσιο για να πληρώσει χρέη που επιβαρύνουν τις μελλοντικές γενιές.

'Εγιναν με πολύ καλές τιμές. Απόδειξη η τράπεζα Κρήτης και όλες οι τράπεζες που ιδιωτικοποιήθηκαν σε πολύ καλές τιμές, με διαφάνεια και με συναίνεση, πλην της απεργίας της Ιονικής, μια κυρίως πραγματοποιήθηκαν με απόλυτο σεβασμό και κατοχύρωση των εργασιακών και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Δεν υπήρξαν απολύσεις. Οι συντάξεις είναι απόλυτα κατοχυρωμένες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Η Κυβέρνηση στοχεύει παράλληλα, στην αναβάθμιση του ανθρώπινου παράγοντα επενδύοντας, μέσα από την εκπαίδευση και την κατάρτιση, στον Έλληνα εργαζόμενο, στους νέους.

Στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση γίνεται μια συστηματική προσπάθεια αναβάθμισης του ανθρώπινου δυναμικού, για να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας των πληροφοριών που ανατέλει. Το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση έχει ήδη εισέλθει στο στάδιο ταχείας υλοποίησης.

Τέλος, στο κεφάλαιο των διαρθρωτικών αλλαγών, όπως γνωρίζετε, ψηφίστηκαν τέσσερις νόμοι για τον εκσυγχρονισμό της κεφαλαιαγοράς και την στήριξη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

'Εδω η Χρηματιστήριο λειτουργεί σαν οποιοδήποτε μεγάλο ευρωπαϊκό, διεθνές χρηματιστήριο, και τροποποιήθηκε πάλι η χρηματιστηριακή νομοθεσία για να ενισχύσει τη δυνατότητα των ελληνικών επιχειρήσεων να αντλούν με ανταγωνιστικούς όρους τα αναγκαία κεφάλαια για τον εκσυγχρονισμό τους. Παράλληλα έχει βελτιωθεί με τον πρόσφατο αναπτυξιακό νόμο η διαδικασία χορήγησης αναπτυξιακών επιχορηγήσεων για επενδύσεις.

'Ερχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον προϋπολογισμό του 1998. Το 1998 το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης μειώθηκε στο 2,2% του ΑΕΠ και βρίσκεται για πρώτη φορά -όπως είπα και στο ξεκίνημα της ομιλίας μου- κάτω από το όριο του Μάαστριχτ, το 3%. Παράλληλα το δημόσιο χρέος μειώθηκε στο 105% του ΑΕΠ και εδραιώθηκε η καθοδική τάση του δημοσίου χρέους, και άρα εκπληρώθηκε και αυτό το κριτήριο ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Τα φορολογικά έσοδα αυξάνονται με ρυθμό ρεκόρ, 14,5% στο ενδεκάμηνο και δημιουργούν πλεόνασμα της τάξης των διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών σε σχέση με τον αρχικό στόχο. Αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά τα τελευταία είκοσι

πέντε χρόνια.

Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι τα έσοδα από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας αυξάνονται κατά 14%, πολύ ταχύτερα από την ονομαστική αύξηση του εθνικού εισοδήματος, που είναι γύρω στο 8% και αυτό αντανakλά μια ουσιαστική πρόοδο στην πάταξη της φοροδιαφυγής. Αυξάνονται ταχύτερα από τον τζίρο της οικονομίας.

Οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται με ρυθμό 6,6% στο ενδεκάμηνο, πολύ χαμηλότερα από την ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ, συμβάλλοντας επίσης στην επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων. Για το 1998 μειώθηκε το μερίδιο των κρατικών δαπανών στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν.

Τέλος με σειρά νομοθετικών και διοικητικών παρεμβάσεων εξυγιάνθηκε ουσιαστικά ο τομέας των αναλήψεων χρεών και καταπτώσεων εγγυήσεων και περιορίστηκε δραστικά η αντίστοιχη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο χαρακτηριστικά στον προϋπολογισμό του 1998.

Το πρώτο χαρακτηριστικό είναι ότι εκτελέστηκε απόλυτα πιστά. Με το πλεόνασμα των εσόδων, τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές, υπάρχει πιστή εκτέλεση του προϋπολογισμού και μάλιστα υπάρχει και ένα μικρό περίσσευμα στο τέλος.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι ότι για πρώτη φορά επιτεύχθηκε η δημοσιονομική σύγκλιση με την Ευρώπη.

Τα δύο αυτά στοιχεία, η απόλυτα πιστή εκτέλεση και το γεγονός ότι είμαστε κάτω από το όριο της Συνθήκης του Μάαστριχτ, καθιστούν το 1998 έτος σταθμό στη δημοσιονομική ιστορία της χώρας.

'Ερχομαι τώρα στον Προϋπολογισμό του 1999. Το έλλειμμα θα είναι μειωμένο στο 1,9%, που και αυτό προφανώς είναι κάτω από το 3% της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά είναι χαμηλότερο και από το στόχο του προγράμματος σύγκλισης και ο λόγος είναι απλός. Χρειαζόμαστε περιθώρια ασφαλείας για να είμαστε βέβαιοι ότι θα πετύχουμε τους δημοσιονομικούς στόχους.

Στα έσοδα υπάρχει μια σημαντική αλλαγή στη πολιτική μας. Για πρώτη φορά έχουμε λιγότερη αύξηση από το εθνικό εισόδημα. Αυτό έχει μια αυτονόητη πολιτική σημασία. Εως σήμερα τα έσοδα του Προϋπολογισμού, στο πλαίσιο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, αυξάνονταν γρηγορότερα από το εισόδημα των Ελλήνων. Του χρόνου όμως το εισόδημα θα αυξηθεί κατά 6,7% και τα έσοδα κατά 5,8%.

'Αρα αυτό σημαίνει πολύ απλά ότι από το εισόδημά μας όλοι οι Έλληνες θα πληρώσουμε ένα χαμηλότερο μερίδιο σε φόρους. Και αυτό αντανakλά δύο βασικά γεγονότα.

Πρώτο γεγονός: Δεν επιβάλλεται κανένας νέος φόρος.

Δεν αυξάνεται κανένας παλαιός φόρος. Δεν θα υπάρξει φορολογικό νομοσχέδιο τον επόμενο χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: 'Αρα, το ανάποδο ίσχυε για τα προηγούμενα χρόνια.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Δεύτερο γεγονός. Αντίθετα εισάγονται μέτρα μείωσης της έμμεσης φορολογίας, τα οποία θα κοστίζουν στον κρατικό Προϋπολογισμό εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια (170.000.000.000) δραχμές.

Και θα σχολιάσω λίγο αυτά τα μέτρα. Θα συμβάλουν στην ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, γιατί αφορούν προϊόντα λαϊκής κατανάλωσης, πετρέλαιο θέρμανσης, βενζίνη, Φ.Π.Α στη Δ.Ε.Η., αυτοκίνητο, ιδιαίτερα το μικρό και μεσαίο αυτοκίνητο. Στο πετρέλαιο θέρμανσης η τιμή είναι εξήντα οκτώ (68) δραχμές το λίτρο. Πέρσι ήταν εκατόν (100) δραχμές. Αυτό εξοικονομεί ένα σημαντικό κονδύλι σε κάθε οικογενειακό προϋπολογισμό. 'Αρα υπάρχει ουσιαστική ενίσχυση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων.

Θα κάνω όμως και ένα γενικότερο σχόλιο. Υπάρχει σε κάποιο βαθμό η ψευδαίσθηση ότι ο μόνος φόρος που πληρώνουμε είναι ο φόρος εισοδήματος. Αυτό είναι λάθος. Ο

φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων, όλων των Ελλήνων, καλύπτει μόνο το 14% του συνόλου των εσόδων του κράτους. Και αν βάσουμε και τους άλλους άμεσους φόρους, έξω από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, το πολύ πάμε στο 33%. Όλοι οι υπόλοιποι φόροι, το 66%, είναι έμμεσοι φόροι. Κατά συνέπεια όταν μειώνουμε τους έμμεσους φόρους, εμμέσως πλην σαφώς και ουσιαστικώς, συμβάλλουμε στην ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, αυξάνουμε το πραγματικό εισόδημα και ιδιαίτερα για τους χαμηλόμισθους. Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι έμμεσοι πλήττουν τα ευρέα λαϊκά στρώματα.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της φοροδιαφυγής. Πιστεύω ότι σε καμία άλλη περίοδο δεν έχει γίνει τόσο συστηματική δουλειά. Όλοι το αναγνωρίζουν, νομίζω. Το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος λειτούργησε πάρα πολύ αποτελεσματικά. Δεν θα φέρω στοιχεία ελέγχων κλπ., ας δούμε όμως τα αποτελέσματα. Ο Φόρος Προστιθεμένης Αξίας για πρώτη φορά αυξάνεται με ρυθμούς πολύ ταχύτερους από τον τζίρο της οικονομίας. Άρα περιορίσαμε ουσιαστικά τη φοροδιαφυγή στο Φόρο Προστιθεμένης Αξίας. Και αν υπολογίσουμε τι ακριβώς αποδίδει αυτή η επιτάχυνση, είναι περίπου εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια (180.000.000.000) δραχμές το χρόνο, χωρίς επιβολή νέων φόρων απλώς με τη σωστή είσπραξη του Φόρου Προστιθεμένης Αξίας, ο οποίος αυξάνεται με 14%, ενώ ο τζίρος της οικονομίας αυξάνεται περίπου με 8%.

Σε ό,τι αφορά το φόρο εισοδήματος, η Κυβέρνηση απέδειξε ότι δεν φοβάται ούτε επωνύμους ούτε ισχυρούς. Δημοσιοποιεί όλους ανεξαιρέτα τους καταλογισμούς του Υπουργείου Οικονομικών σε ό,τι αφορά τη φοροδιαφυγή. Με την έκθεση που δόθηκε στη δημοσιότητα, βάσει του νόμου, μαζί με τον Προϋπολογισμό, αλλά και με τη δημοσιοποίηση ονομάτων επωνύμων και πλουσίων συμπολιτών μας από το ΣΔΟΕ σε ό,τι αφορά την απόκρυψη μεγάλων εισοδημάτων, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέδειξε ότι δεν φοβάται.

Και θα απευθύνω μια προειδοποίηση σε όσους φοροδιαφεύγουν. Θα συνεχίσουμε αυτήν την πολιτική. Θα είμαστε αμελείκοι στην πάταξη της φοροδιαφυγής. Αποτελεί τη χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας. Αποτελεί μια προσβολή στον συνταξιούχο, τον χαμηλόμισθο, ο οποίος δεν μπορεί να διαφύγει από τις φορολογικές του υποχρεώσεις. Άρα αυτή η πολιτική θα εξακολουθήσει.

Παράλληλα με την ενεργοποίηση του ΣΔΟΕ, προχωρούν με ταχύτατους ρυθμούς μεγάλες διοικητικές μεταρρυθμίσεις στο Υπουργείο Οικονομικών με σκοπό την αποτελεσματικότερη πάταξη της φοροδιαφυγής και την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Το πρόγραμμα μηχανογράφησης "TAXIS" έχει πλέον εισαχθεί σε εκατό δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες, σε εκατό εφορίες και επεκτείνεται σε άλλες δεκαεπτά μέχρι το τέλος του χρόνου. Μέσα στο 1999 θα βρίσκεται σε πλήρη λειτουργία σε ολόκληρο το Υπουργείο Οικονομικών. Πρόκειται για μια διοικητική επανάσταση στο Υπουργείο Οικονομικών. Ήδη πολλοί συμπολίτες μας εξυπηρετούνται μέσα από το σύστημα "TAXIS" στις εκατό εφορίες στις οποίες λειτουργεί το σύστημα "TAXIS". Τον Απρίλιο αυτού του χρόνου λειτουργήσει το Εθνικό Ελεγκτικό Κέντρο, το οποίο διενεργεί ελέγχους σε μεγάλες επιχειρήσεις με τζίρο πάνω από δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δραχμές. Τα αποτελέσματα είναι ήδη θεαματικά. Οι έλεγχοι μέχρι σήμερα απέδωσαν πρόσθετα έσοδα -είναι μέσα στο πλεόνασμα των διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών στο οποίο αναφέρθηκε- της τάξεως των σαράντα δισεκατομμυρίων (40.000.000.000) δραχμών από ελέγχους προηγούμενων ετών πολύ μεγάλων ελληνικών επιχειρήσεων.

Τα έξι περιφερειακά ελεγκτικά κέντρα τίθενται σε λειτουργία την 1.1.1999. Λειτουργεί ήδη αποτελεσματικά η οικονομική επιθεώρηση, προωθείται η κατάργηση και συγχώνευση υπηρεσιών και καταβάλλεται προσπάθεια, μέσα κυρίως από τη μετεκπαίδευση χιλιάδων στελεχών -δυόμισι χιλιάδες στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών έχουν περάσει από τη Σχολή Επιμόρφωσης Υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών- για να υπάρξουν ορατά αποτελέσματα όλων αυτών των μεταρρυθμίσεων στην εξυπηρέτηση του πολίτη.

Το 1999 φιλοδοξία της Κυβέρνησης είναι να υπάρξει μια ουσιαστική και ορατή βελτίωση στην εξυπηρέτηση του πολίτη, σε ό,τι αφορά το το Υπουργείου Οικονομικών.

Έρχομαι τώρα στις πρωτογενείς δαπάνες του Προϋπολογισμού. Αυξάνονται με ρυθμό 5,5%, το Εγχώριο Προϊόν αυξάνεται κατά 6,7% δηλαδή πιο πολύ. Άρα και το 1999, όπως και το 1998, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, θα υπάρξει μία μικρή μείωση στο μερίδιο που λέγεται κράτος, στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της Ελλάδας.

Συνεχίζεται η τάση σαν αποτέλεσμα των μέτρων περιορισμού της σπατάλης στο δημόσιο, που έχει εφαρμόσει η Κυβέρνηση στο πλαίσιο κυρίως του ν.2463 για τις δαπάνες. Περιορισμοί προσλήψεων, περικοπή υπερωριών, αυστηροί δημοσιονομικοί έλεγχοι, κατάργηση και συγχώνευση υπηρεσιών και φορέων, περιλαμβάνονται σ' αυτά τα μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης που συστηματικά, επίμονα, προωθεί το Υπουργείο Οικονομικών όλα τα τελευταία χρόνια.

Η εισοδηματική πολιτική του 1999 θα είναι συγκρατημένη, ώστε να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου για πληθωρισμό 2% στο τέλος του χρόνου. Η αύξηση, όμως, των εισοδημάτων θα καλύπτει πλήρως τον πληθωρισμό και θα εξασφαλίζει, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, συμμετοχή στην πραγματική αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είναι σαφές ότι η μείωση του πληθωρισμού είναι, πλέον, κυρίως ευθύνη των επιχειρηματιών. Πρέπει να περιορίσουν τα κέρδη, να παγώσουν τις τιμές στο πλαίσιο και των συμφωνιών που προωθεί αποτελεσματικά το Υπουργείο Ανάπτυξης, ώστε να επιτευχθεί ταχεία αποκλιμάκωση του πληθωρισμού το 1999 και να πάρουμε μετά βεβαιότητα το εισιτήριο για να ενταχθούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Οι δαπάνες αμυντικού και κοινωνικού χαρακτήρα, αυξάνονται με ρυθμούς αισθητά ανώτερους από τον προβλεπόμενο πληθωρισμό, ακολουθώντας την πολιτική των προηγούμενων ετών. Παράλληλα η Κυβέρνηση προωθεί, όπως εξήγησα, δέσμη μέτρων κοινωνικής πολιτικής για ομάδες που έχουν ανάγκη στήριξης, τους ανέργους, τους φτωχούς ηλικιωμένους, τις εργαζόμενες μητέρες.

Κεφάλαιο τόκοι. Οι τόκοι είναι σχετικά υπερεκτιμημένοι. Εκτιμώ ότι θα είναι λιγότεροι από τα τρία τρισεκατομμύρια τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (3.350.000.000.000) δραχμές που έχουν εγγραφεί, διότι η μείωση των επιτοκίων φαίνεται ότι θα είναι ταχύτερη, από ό,τι προβλέπει ο Προϋπολογισμός. Είναι ένα ακόμα απόθεμα ασφαλείας, πέρα από το πλεόνασμα των διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών που προέκυψε από τον προϋπολογισμό του 1998, για τον κρίσιμο φετινό Προϋπολογισμό, για να είμαστε σίγουροι, χωρίς αμφιβολία ότι θα πετύχουμε το στόχο. Γιατί, όπως είπα, αυτός είναι Προϋπολογισμός ένταξης, όχι σύγκλισης. Δεν υπάρχει το παραπέρα, δεν υπάρχει ο επόμενος χρόνος. Τώρα το 1999 πρέπει να πετύχουμε.

Η νομισματική και συναλλαγματική πολιτική του επόμενου έτους θα είναι και αυτή προσανατολισμένη στο στόχο του πληθωρισμού 2%, καθώς και βεβαίως τη σταθερότητα της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

Έρχομαι στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Θα αναφερθεί ο κ. Πάχτας αναλυτικά. Είναι έντονα αναπτυξιακό. Οι δαπάνες αυξάνονται με 16,5%. Πρόκειται για ένα πρόγραμμα μαμούθ 2,2 τρισεκατομμυρίων δραχμών που οδηγεί στην ολοκλήρωση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η απορροφητικότητα επιταχύνεται εντυπωσιακά το 1998 και φθάνει το 60% τον Δεκέμβριο. Του χρόνου θα ανέλθει στο 80%. Επιτυγχάνουμε τους ταχύτερους ρυθμούς σε όλη την Ευρώπη, όπως αναλυτικά θα εκτεθεί στην ομιλία του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας.

Με το πρόγραμμα αυτό αλλάζει η εικόνα της Ελλάδας. Δρόμοι, λιμάνια, αεροδρόμια, τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, βιομηχανία, τουρισμός, μεταφορές, κοινωνικές υποδομές αναβαθμίζονται, ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα της εθνικής μας οικονομίας.

Έρχομαι στο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που θα καλύψει την περίοδο 2000-2006. Την περίοδο αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, διεξάγονται σκληρές διαπραγματεύσεις στις Βρυξέλλες, για τον ποσοτικό προσδιορισμό αυτού του μεγάλου πακέτου. Η χώρα μας και οι άλλες χώρες της συνοχής, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία έχουμε συγκροτήσει, με προτάσεις που από κοινού υποβάλαμε το καλοκαίρι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ένα ισχυρό μέτωπο για να εξασφαλίσουμε τη συνέχιση και τη βελτίωση των κοινοτικών πολιτικών για σύγκλιση και συνοχή.

Τα πράγματα ασφαλώς είναι δύσκολα, όπως σε κάθε τέτοια διαπραγμάτευση, όμως πιστεύω ότι το μέτωπο αυτό είναι αρκετά δυνατό και το τελικό αποτέλεσμα θα είναι θετικό, θα είναι επιωφελές για τη χώρα μας.

Η προετοιμασία του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έχει ξεκινήσει. Τομέας προτεραιότητας θα είναι η παιδεία. Παράλληλα θα ολοκληρωθούν τα μεγάλα έργα υποδομών, καθώς και οι επενδύσεις της Ολυμπιάδας 2004.

Έρχομαι στο τελικό μέρος της ομιλίας μου που αφορά την ένταξη στην ΟΝΕ, τις διαδικασίες, τα προβλήματα, τους κινδύνους και τις αβεβαιότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το χρονοδιάγραμμα ένταξης στην ΟΝΕ την 1.1.2001 προβλέπει την ολοκλήρωση της επίτευξης των κριτηρίων στο τέλος του 1999, όσον αφορά τον πληθωρισμό και τα επιτόκια. Τα άλλα τρία κριτήρια, το έλλειμμα, το χρέος και η συναλλαγματική σταθερότητα, έχουν ήδη επιτευχθεί. Είμαστε ρεαλιστικοί σ' αυτές τις εκτιμήσεις. Να σημειώσω, ότι κανείς ουσιαστικά δεν αμφισβητεί την επιτυχία μας. Οι διεθνείς αγορές μας ανταμείβουν πιο γρήγορα απ' ό,τι περιμέναμε. Ουδέποτε αναμέναμε -ουδέποτε ανέμενα προσωπικά και νομίζω κανείς από τους συνεργάτες μου- να πέσουν τόσο απότομα τα επιτόκια των τίτλων του ελληνικού δημοσίου όσο αυτούς τους τελευταίους μήνες.

Οι πρόσφατες δημοπρασίες, το έχετε δει, στα δεκαετή ομόλογα, στα τριετή ομόλογα, στα πενταετή ομόλογα κάθε μήνα οδηγούν σε χαμηλότερα επιτόκια έως και κατά δύο ολόκληρες μονάδες. Αυτό σημαίνει ότι οι διεθνείς αγορές προεξοφλούν την ένταξη της Ελλάδας στο ΕΥΡΩ.

Θα έχετε διαπιστώσει ότι όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, ο ΟΟΣΑ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις πρόσφατες εκτιμήσεις τους, συνηγορούν ότι μπαίνουμε στην ΟΝΕ. Επίσης θα έχετε διαπιστώσει ότι οι επενδυτικοί οίκοι του εξωτερικού συνιστούν στους πελάτες τους στους διεθνείς επενδυτές να αγοράζουν τίτλους του ελληνικού δημοσίου. Είναι αυτή η μεγάλη ζήτηση για ελληνικούς τίτλους που οδηγεί τα επιτόκια προς τα κάτω.

Η μείωση των επιτοκίων έχει κατ' εξοχήν κοινωνικό χαρακτήρα. Απελευθερώνει πόρους για να δώσουμε περισσότερα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, στην παιδεία, στις συντάξεις. Η μείωση των τόκων είναι το κλειδί της κοινωνικής πολιτικής που ασκεί αυτή η Κυβέρνηση. Εξοικονομεί πόρους για την οικοδόμηση του Νέου Κοινωνικού Κράτους. Απελευθερώνουμε πόρους που πήγαιναν στους έχοντες και στους κατέχοντες, πήγαιναν στους ραντιέρηδες, πήγαιναν στους μεγάλους θεσμικούς επενδυτές του εξωτερικού.

Τώρα κερδίζουν λιγότερα όσοι αγοράζουν ελληνικούς τίτλους γιατί πλέον αγοράζουν ασφαλείς τίτλους, όχι τους τίτλους που γνώριζαν πριν από πέντε έξι χρόνια που ενσωμάτωναν επισφάλειες, κινδύνους, αβεβαιότητες. Αυτή η εμπιστοσύνη των διεθνών αγορών σε ό,τι αφορά την προοπτική της ελληνικής οικονομίας, είναι όπλο της Κυβέρνησης στην πορεία προς τα εμπρός.

Όμως, πρέπει να επισημάνω ότι υπάρχουν σοβαροί κίνδυνοι. Και ποιοι είναι αυτοί οι κίνδυνοι σε ό,τι αφορά την ένταξή μας στην ΟΝΕ: Ο πρώτος κίνδυνος αφορά την αβεβαιότητα του διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος. Ζούμε σε μία περίοδο που οι οικονομικές εξελίξεις έχουν επιταχυνθεί υπέρμετρα. Πριν από δέκα-δεκαπέντε χρόνια τα οικονομικά γεγονότα χρειάζονταν χρόνια για να διεθνοποιηθούν. Τώρα αυτά τα χρόνια έγιναν μήνες, βδομάδες. Μία κρίση που εκδηλώνεται, διεθνοποιείται μόνο μέσα σε μερικές μέρες. Οι κρίσεις έρχονται, φεύγουν και επανέρχονται με μεγάλη ταχύτητα. Υπάρχει πάντα το φάσμα μιας διεθνούς οικονομικής

κρίσης που συνδέεται με το γεγονός ότι έχει ανοίξει πολύ η διεθνής οικονομία. Υπάρχουν πολλές εστίες ενδεχομένων κρίσεων, και αυτές οι εστίες δεν ελέγχονται πλήρως όσα μέτρα και αν ληφθούν σε διεθνές επίπεδο. Αν εκδηλωθεί κρίση υπάρχει κίνδυνος ταχύτατης μετάδοσής της, με δυσμενείς συνέπειες για όλους και για την ελληνική οικονομία. Γι' αυτό ο Προϋπολογισμός είναι οικοδομημένος με μεγάλα περιθώρια ασφαλείας. Είναι ρεαλιστικός και ασφαλής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει και ο κίνδυνος ότι καμιά φορά πέφτουμε θύματα της επιτυχίας μας. Τώρα λένε ότι μπήκαμε. Δεν μπήκαμε, έχουμε ακόμη ένα χρόνο. Δεν πρέπει να δημιουργηθεί κλίμα υπερβολικής ευφορίας και αισιοδοξίας. Η υπερβολική αισιοδοξία μπορεί να οδηγήσει σε υπερβολικές διεκδικήσεις και για κέρδη από τους επιχειρηματίες και για εισοδήματα από τους εργαζόμενους.

Αυτές οι διεκδικήσεις μπορούν να οδηγήσουν, παρά τη βούληση της Κυβέρνησης, σε παρεκκλίσεις από το πρόγραμμα, σε εκτροπή από την επίτευξη του εθνικού μας στόχου. Οι διεθνείς κρίσεις και το κλίμα υπερβολικής αισιοδοξίας είναι οι δύο μεγάλοι κίνδυνοι, που αντιμετωπίζουμε τον επόμενο χρόνο. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, χρειάζεται συνείδηση της ευθύνης μας, των πολιτικών κομμάτων και των κοινωνικών φορέων. Είμαστε ακόμη μακριά από το τέλος της προσπάθειας.

Κλείνοντας, θέλω να απαντήσω σε τρία ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα αφορά τη δυσκολία της προσπάθειας για ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Μέχρι πριν από λίγους μήνες η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, κατήγγειλλε την Κυβέρνηση για αναποτελεσματικότητα, για ανικανότητα επίτευξης του εθνικού στόχου.

Στη συζήτηση του περσινού προϋπολογισμού ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραμανλής έλεγε: "Η πολιτική που ακολουθείτε είναι αδιέξοδη, είναι αναποτελεσματική, δεν οδηγεί στον στόχο". Τώρα όμως που η προοπτική της ένταξης έχει αναγνωρισθεί από όλους, άλλαξε η μουσική. Η ένταξη προεξοφλείται πλέον, αλλά αποδίδεται σε μαγικούς χειρισμούς που τάχα δεν είχαν χρησιμοποιηθεί προηγουμένως, ενώ γίνονται αβάσιμες αναφορές σε δήθεν έλλειψη πραγματικής σύγκλισης, ανταγωνιστικότητας ή άλλων θετικών χαρακτηριστικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κατανοητή η αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας να καταπιεί, να χωνέψει την επιτυχία της κυβερνητικής πολιτικής. Η ονομαστική σύγκλιση είναι γεγονός. Η πραγματική σύγκλιση όπως απέδειξα, είναι και αυτή γεγονός. Οι επενδύσεις και οι διαρθρωτικές αλλαγές προχωρούν με γοργούς ρυθμούς. Η κοινωνική πολιτική ενισχύεται. Αυτά τα αποτελέσματα δεν προέκυψαν από ουράνια επιφώιση. Είναι προϊόν των κόπων του μόχθου, των θυσιών του ελληνικού λαού.

Μην υποτιμάτε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, τη σκληρή προσπάθεια του ελληνικού λαού και της Κυβέρνησής του για να φθάσουμε στο τέρμα του ανηφορικού, του δύσβατου δρόμου που ακολουθήσαμε τα τελευταία πέντε χρόνια, ξεκινώντας από πολύ δυσμενέστερες θέσεις, σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Υπάρχει και ένα δεύτερο ερώτημα στο οποίο θέλω να απαντήσω. 'Αξιζε τον κόπο η προσπάθεια; Είναι κάτι που μας ρωτάνε οι συμπολίτες μας. Είναι κάτι που μας ρωτάνε οι ψηφοφόροι μας. Η απάντηση που δίνουμε είναι και βέβαια αξίζει τον κόπο. Στην Ελλάδα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, η Ελληνίδα, ο Έλληνας θα διαθέτουν ένα από τα δύο ισχυρά νομίσματα παγκόσμιας εμβέλειας. Το ένα θα είναι το δολάριο και το άλλο θα είναι το ΕΥΡΩ που θα έχει ο Έλληνας, η Ελληνίδα.

Ο πληθωρισμός, το καλάθι της νοικοκυράς θα πάψει οριστικά πλέον να αποτελεί πρόβλημα. Τα επιτόκια θα κινούνται σε πολύ χαμηλά επίπεδα, με αποτέλεσμα η αποπληρωμή των δανείων για επιχειρήσεις, καταναλωτές, όσους αγοράζουν κατοικία, να μειωθεί περίπου στο μισό σε σχέση με σήμερα.

Ένα δάνειο που έχει τοκοχρεολύσιο εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές, σε δύο χρόνια θα έχει τοκοχρεολύσιο πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές. Είναι μία τεράστια βελτίωση στο πραγματικό εισόδημα. Και ο κρατικός Προϋπολογισμός με τη μεγάλη εξοικονόμηση δαπανών για τόκους θα έχει τη δυνατότητα να στηρίξει ουσιαστικά το Εθνικό Σύστημα Υγείας, τη δημόσια εκπαίδευση, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους ανέργους.

Τέλος η συμμετοχή σε μία ισχυρή ένωση κρατών θα διασφαλίσει οικονομική ανάπτυξη, αύξηση εισοδημάτων και προοπτικές απασχόλησης.

Άρα αξίζει τον κόπο. Και σε κάθε περίπτωση, ακόμα και αν δεν υπήρχε η ΟΝΕ, την προσπάθεια που κάναμε, που έκανε αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ήταν επιβεβλημένη για λόγους εθνικούς, δικούς μας.

Η δημοσιονομική εξυγίανση είναι δικό μας κτήμα, του ελληνικού λαού.

Η ανάπτυξη είναι δικό μας κτήμα, του ελληνικού λαού.

Ο χαμηλός πληθωρισμός είναι δικό μας κτήμα, του ελληνικού λαού.

Η ισχυρή δραχμή άσχετα από το ΕΥΡΩ, είναι δικό μας κτήμα, του ελληνικού λαού.

Άρα, άξιζε τον κόπο η προσπάθεια και τώρα, όπως είπα, μπαίνουμε στην περίοδο συγκομιδής των καρπών.

Τέλος, υπάρχει ένα τρίτο ερώτημα στο οποίο θέλω να απαντήσω. Αφορά την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, που είναι αναγκαία για τη θετική πορεία της χώρας μέσα πλέον στην ΟΝΕ.

Υπάρχουν, αγαπητοί συνάδελφοι, πολλοί τρόποι να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, και με Πρωθυπουργό τον Ανδρέα Παπανδρέου και με Πρωθυπουργό τον Κώστα Σημίτη, επέλεξε ένα δρόμο που είναι συνεπής με τη δική μας ιδεολογία, τη δική μας ιδεολογική καταγωγή. Ένα δρόμο ο οποίος είναι συμβατός με τη γενικότερη αντίληψη του ευρωπαϊκού σοσιαλισμού.

Αυτός ο δρόμος συνδυάζει επενδύσεις και διαρθρωτικές αλλαγές με διάλογο και συναίνεση, με σεβασμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ακολούθησαμε το δρόμο αυτό με συνέπεια τα πέντε χρόνια, επιταχύνουμε το βηματισμό μας το 1998, και πετύχαμε μια ουσιαστική αύξηση και της παραγωγικότητας αλλά και της ανταγωνιστικότητας. Πώς πετύχαμε την ανάπτυξη; Γιατί έχουμε ανάπτυξη 3,5%, γιατί η παραγωγικότητα αυξάνεται και αυτή με 3%, γιατί προωθήσαμε επενδύσεις και διαρθρωτικές αλλαγές πάντα όμως με συναίνεση, διάλογο και σεβασμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος δρόμος, ο δρόμος του νεοφιλελευθερισμού, ο δρόμος που αποδοκιμάστηκε σε πολλές εκλογές στην Ευρώπη τα τελευταία δύο χρόνια και οδήγησε στην πτώση συντηρητικών κυβερνήσεων, όπως έπεσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εδώ στη χώρα μας το 1993.

Πώς ξεκίνησαν όλοι οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές και κέρδισαν τις εκλογές το 1997 και 1998 στη Γερμανία, στη Γαλλία, την Αγγλία και στις άλλες χώρες; Καταδικάζοντας τη νεοφιλελεύθερη συνταγή, για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Και ποια είναι αυτή η συνταγή ποιος ήταν ο δρόμος της Νέας Δημοκρατίας, ποιος ήταν ο δρόμος της κ. Θάτσερ; Ήταν ο δρόμος των απολύσεων και της μείωσης των εισοδημάτων, ήταν ο δρόμος της ανεργίας και της συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους.

Τις λύσεις αυτές τις γνώρισε ο λαός την περίοδο 1990-1993 και δεν θα θελήσει να τις ξαναδοκιμάσει, διότι τώρα έχει μια Κυβέρνηση, η οποία προχωρεί σε έναν άλλο δρόμο, ένα δρόμο ανθρώπινο, ένα δρόμο ανταγωνιστικό αλλά ο οποίος συμβαδίζει με ουσιαστικές διασφαλίσεις για κοινωνική προστασία και κοινωνική δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι το επιστέγασμα μιας μακράς και δύσκολης προσπάθειας για την ανόρθωση της εθνικής μας οικονομίας, για την εξασφάλιση συνθηκών σταθερότητας και ανάπτυξης που επιτρέπουν επιτέλους τη δικαίωση των προσδοκιών του λαού μας για ευημερία και δικαιοσύνη.

Χρειάστηκε πολύς κόπος για να φτάσουμε από το 1993 έως σήμερα. Το γνωρίζουμε όλοι και το γνωρίζετε και σεις ειδικά που

στηρίζατε αυτήν την προσπάθεια, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ.

Η υπερψήφιση αυτού του Προϋπολογισμού θα ανοίξει το δρόμο για την ισχυρή Ελλάδα που όλοι ονειρευόμαστε, για την ισχυρή Ελλάδα που οικοδόμησε και θα συνεχίσει να οικοδομεί, και την επόμενη τετραετία, η Κυβέρνηση του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σιούφας Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει κι εγώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα πάρετε το λόγο, κύριε Πρόεδρε, μετά. Υπάρχει η κοινοβουλευτική τάξη...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Να εφαρμόσετε τον Κανονισμό, άρθρο 97.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τον Κανονισμό εφαρμόζω. Προεδρεύοντας του κ. Κακλαμάνη είχε ζητήσει το λόγο ο κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ζήτησα το λόγο πριν αρκετή ώρα και όταν ήρθε η υπάλληλος της είπα ότι πρόκειται για πεντάλεπτη παρέμβαση κατά το άρθρο 37 του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα κάνετε την παρέμβαση μετά την ομιλία του κ. Σιούφα. Υπάρχει κοινοβουλευτική τάξη που απορρέει από την αριθμητική δύναμη των κομμάτων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Βάσει του Κανονισμού υπάρχει προτεραιότητα στους Προέδρους των κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν υπάρχει καμιά προτεραιότητα. Θα ασκήσετε το δικαίωμά σας μετά την ομιλία του κ. Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ο Κανονισμός λέει ότι οι Πρόεδροι των κομμάτων και των κοινοβουλευτικών ομάδων ζητάνε όσες φορές θέλουν το λόγο με παρέμβαση πεντάλεπτου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Υπάρχει όμως και η σειρά, πώς να το κάνουμε. Εδώ, μαζί με τη σειρά, συμπίπτει να έχει προηγηθεί και χρονικά ο κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, άλλο η ομιλία και άλλο η παρέμβαση πέντε λεπτών που προβλέπεται επαναλαμβάνω από το άρθρο 97 του Κανονισμού μόνο για τους Προέδρους των κομμάτων. Απλά το επισημαίνω και αποτελεί αταξία αυτό που κάνετε και μην επιχειρείτε έτσι να παραβιάσετε τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν προβλέπεται όμως προτεραιότητα καμιάς παρέμβασης. Και το Προεδρείο είναι εν απολύτω τάξει σύμφωνα με τη διαδικασία την κοινοβουλευτική και τον Κανονισμό. Ζητά η Αξιωματική Αντιπολίτευση το λόγο και θα προηγηθεί άλλο κόμμα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε πολύ καλά ότι έχετε άδικο. Ο Κανονισμός ορίζει ρητά ότι οι Πρόεδροι των κομμάτων έχουν το δικαίωμα χωρίς κανέναν περιορισμό για πεντάλεπτες παρεμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε το δικαίωμα, αλλά θα το ασκήσετε μετά τον κ. Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Και είναι κατά προτεραιότητα των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Βλέπετε ότι χάνουμε και χρόνο. Θα το ασκήσετε μετά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Όχι μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Τώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι εν αταξία η παρέμβασή σας, όταν ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Σιούφας είναι στο βήμα και δεν μπορεί να αρχίσει την ομιλία

του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι δικαίωμά μου, κύριε Πρόεδρε, να επιλέξω το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ναι αλλά όχι να προηγηθείτε μεγαλύτερο κόμματος. Αυτό είναι εν αταξία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Καταγγέλλω, κύριε Πρόεδρε, αυτή την παραβίαση του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν υπάρχει καμία παραβίαση του Κανονισμού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Παραβιάζετε ευθέως τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο μόλις κατελθών του Βήματος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Παπαντωνίου, προσπαθούσε επί πενήντα πέντε λεπτά απελπισμένα απευθυνόμενος στο συναίσθημα και με συνθήματα των συναδέλφων του της Πλειοψηφίας, για να αποσπάσει κάποιο χειροκρότημα, πλην όμως, δυστυχώς, δεν το κατάφερε. Επί πενήντα πέντε λεπτά ακούσαμε βελτιωμένη την έκδοση των παρωμιθιών που ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας συστηματικά και από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας λέει προς τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σταθώ σημείο προς σημείο σ'αυτήν την ομιλία και θα ξεκινήσω πρώτα-πρώτα από το συμβόλαιο που υπέγραψε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Σημίτη, όχι με τη σταθερότητα, την ανάπτυξη, την κοινωνική δικαιοσύνη και την απασχόληση, αλλά με ένα συμβόλαιο φόρων, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, που ξεκίνησαν το 1994 με 6,5 τρισεκατομμύρια και μέσα σε τρία χρόνια τους φθάσατε στα δέκα τρισεκατομμύρια (10.000.000.000.000). Μόνο οι δύο τελευταίοι σας Προϋπολογισμοί του 1998 και 1999 είναι αυξημένοι σε φόρους, πέρυσι είχε χίλια δισεκατομμύρια (1.000.000.000.000) φόρους και φέτος έχει πεντακάσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) φόρους. Πέρυσι η ελληνική οικογένεια επιβαρύνθηκε κατά διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (270.000) επιπλέον φόρους και φέτος θα επιβαρυνθεί με εκατόν εβδομήντα χιλιάδες (170.000) επιπλέον φόρους.

Συμβόλαιο έχετε κάνει με την ερήμωση της υπαίθρου, με την εγκατάλειψη της και κύρια με την εγκατάλειψη των αγροτών. Έχετε κάνει συμβόλαιο με τη φτώχεια γιατί ραγδαία αυξάνονται στην πατρίδα μας εκείνοι οι οποίοι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Έχετε κάνει συμβόλαιο με την ανεργία, η οποία έχει ξεπεράσει το 10,5% και όπως λέει το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο είναι στο 13,3% και μαζί με την υποαπασχόληση ξεπερνάει το 25%. Και τέλος, συμβόλαιο διωγμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, ο μόλις κατελθών από το Βήμα Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, σας διαβεβαίωσε πριν από λίγο παρουσία του Πρωθυπουργού αλλά και ολόκληρο τον ελληνικό λαό ότι φέτος δεν μπαίνει κανένας νέος φόρος και ότι φέτος δεν αυξάνεται και κανένας παλιός φόρος. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε ψέματα παρουσία του Πρωθυπουργού και όλων σας, κύριοι συνάδελφοι.

Θα σταθώ μόνο σε ένα, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, στην αύξηση της μισθωτικής αξίας στα αντικειμενικά κριτήρια με τροπολογία που κατέθεσε ο Υφυπουργός σας ο κ. Δρυσ πριν από ένα μήνα στο νομοσχέδιο που πρόκειται να συζητηθεί μετά από δεκαπέντε μέρες και η οποία αύξηση κατά 1% της μισθωτικής αξίας θα επιβαρύνει και μάλιστα αναδρομικά από 1-1-98 από 14% έως και 25% τη φορολογική επιβάρυνση των μικρομεσαίων. Και αυτό όταν απ' αυτού του Βήματος είπατε ότι δεν υπάρχει καμία αύξηση παλαιών ή καινούριων φόρων. Ο ελληνικός λαός πληρώνει επιπλέον φόρους και δεν τον ενδιαφέρει αν αυτοί είναι νέοι ή παλιοί. Και σ'αυτό, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, στην πρόκληση που έχετε από τον ομιλούντα δεν έχετε να απαντήσετε τίποτα. Είπατε ψέματα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, λέτε ψέματα ενώπιον του Πρωθυπουργού, λέτε ψέματα ενώπιον του ελληνικού λαού ότι δεν αυξάνει κανένας παλιός φόρος και ταυτόχρονα ότι δεν μπαίνει

και κανένας καινούριος φόρος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την πολιτική, την οποία πριν από λίγο μας περιέγραψε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, το ξέρετε όλοι και το αποδεικνύουν όλες οι έρευνες της κοινής γνώμης, την απορρίπτει το 75% του ελληνικού λαού. Και την καταδικάζει όπως την καταδίκασε στις πρόσφατες εκλογές που έγιναν για τους δήμους και τις νομαρχίες.

Είτε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι στο πρόγραμμα εκσυγχρονισμού της Κυβέρνησης έχουν γίνει πάρα πολλά και αράδιασε μία σειρά από νόμους, οι περισσότεροι των οποίων ψηφίστηκαν τον τελευταίο καιρό.

Δεν γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, ότι άλλο είναι να ψηφίζετε νόμους και άλλο να εφαρμόζετε νόμους είτε αυτό αναφέρεται στην αποκρατικοποίηση είτε στον εκσυγχρονισμό δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ομιλία των πενήντα πέντε λεπτών εκείνο για το οποίο δεν είπατε απολύτως τίποτα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ήταν το φιάσκο με την Ιονική, το φιάσκο με τα ΚΑΕ. Ανέφερε όλα τα άλλα εκτός αυτών των δύο περιπτώσεων, που σηματοδοτούν, που επισημαίνουν, την πλήρη αποτυχία του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων της Κυβέρνησης, με προσωπικές ευθύνες του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

Πρέπει ακόμα να προσθέσω σ'αυτό το σημείο κάτι άλλο. Πέρσι ο προϋπολογισμός συνοδεύονταν από μία έκθεση με τους καταργούμενους, συγχωνευόμενους και μετατρεπόμενους φορείς κατά Υπουργείο. Η φετινή έκθεση επί του Προϋπολογισμού δεν περιλαμβάνει ούτε απολογιστικό κατάλογο των επιδόσεων της Κυβέρνησης σ' αυτόν τον τομέα, αλλά ούτε τα περαιτέρω βήματα, τα οποία πρόκειται να κάνει η Κυβέρνηση, όπου εδώ η αποτυχία της είναι πλήρης.

Χθες, απουσιάζοντας μάλιστα του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ζήτησε η Κυβέρνηση παράταση της προθεσμίας εφαρμογής του ν.2414 για ένα χρόνο. Είναι η τρίτη παράταση που παίρνει και επιβεβαιώνει απόλυτα την πλήρη αποτυχία και σ' αυτόν τον τομέα των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συγκεκριμένα των τελευταίων κυβερνήσεων, με Πρωθυπουργό τον Κώστα Σημίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας πανηγύρισε και για τις ιδιωτικοποιήσεις, έβγαλε έναν ολόκληρο λόγο, αλλά ώφειλε να πει στην Εθνική Αντιπροσωπεία, συγκρίνοντας την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας 1990-1993, ότι σήμερα έχει μια Αντιπολίτευση η οποία σπρώχνει την Κυβέρνηση προς τη σωστή κατεύθυνση για τις αποκρατικοποιήσεις, ενώ την περίοδο 1990-1993 το κόμμα του κατέβαινε με ταμπέλες "Πωλείται η Ελλάς" και ταυτόχρονα με γδυσίματα στους δρόμους. Γνωρίζετε τι έγινε με τις αστικές συγκοινωνίες και με τους συνδικαλιστές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που βρίσκονταν στην πρώτη γραμμή, για να αποτρέψουν τα προγράμματα ιδιωτικοποιήσεων των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι.

Στην ανάλυση την οποία έκανε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δεν είπε στην Εθνική Αντιπροσωπεία αν αυτόν τον ύμνο για τις ιδιωτικοποιήσεις τον έκανε έχοντας προηγουμένως συνηγορήσει με τους συνδικαλιστές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή τουλάχιστον με τον κ. Μαρκάκη. Γιατί ξέρουμε -τα έζησε ολόκληρος ο ελληνικός λαός- τα τραγελαφικά, τα οποία έγιναν στην πρώτη προσπάθεια αποκρατικοποίησης της Ιονικής.

Στις άλλες αναφορές που έκανε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας πρέπει να αναφερθεί και τι πλήρωσε ο ελληνικός λαός σ' αυτή την αποτυχημένη οικονομική πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ιδιαίτερα των τελευταίων, μετά την περίοδο του 1993. Θα σας διαβάσω ορισμένα από αυτά τα στοιχεία: 700 δισεκατομμύρια για την εξυγίανση της Ολυμπιακής, 600 δισεκατομμύρια για την εξυγίανση του Ο.Σ.Ε., 1000 δισεκατομμύρια για την εξυγίανση των αστικών συγκοινωνιών, 800 δισεκατομμύρια για την εξυγίανση της ΕΤΒΑ, 450 δισεκατομμύρια για την ΠΥΡΚΑΛ και την ΕΒΟ, 140 δισεκα-

τομύρια για την εξυγίανση των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά, 650 δισεκατομμύρια για την εξυγίανση του αμαρτωλού Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, πλέον των 1000 δισεκατομμυρίων που έχει κοστίσει η μέχρι σήμερα λειτουργία του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας όπως σας είπα και πριν δεν αναφέρθηκε στα ζητήματα της ανεργίας γιατί λείπουν από την Κυβέρνηση και οι ιδέες και η φαντασία και η ευφυΐα, για να μπορέσει να βάλει την οικονομία σε δρόμο ανάπτυξης, σε αύξηση της απασχόλησης. Γι' αυτό μεγαλώνει ο αριθμός των ανέργων και κυρίως των νέων και των γυναικών.

Ακόμη πρέπει εδώ να σημειώσω ότι, σε μια έρευνα που έγινε επίσης για λογαριασμό της Κομισιόν, εκεί που φανήκαμε να έχουμε πρωτιά είναι στις φωτιές αλλά ταυτόχρονα, είμαστε τελευταίοι στη πυρόσβεση.

Πρώτη σε όλη την Ευρώπη είναι η χώρα μας στα τροχαία.

Τελευταία όμως, στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων. Τελευταία στη προσπάθεια οικονομικής σύγκλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παπαντωνίου υπερηφανεύτηκε, πρώτον για την ένταξη της δραχμής στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών και δεύτερον, για το ότι η πορεία για την οικονομική και νομισματική ολοκλήρωση είναι επιτυχής.

Θα θυμίσω δυο πράγματα περσινά, γιατί τα υποστήκαμε το 1998. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, καταθέτοντας τον Προϋπολογισμό του 1998 έλεγε ότι "Η πολιτική της σταθερής δραχμής θα συνεχίσει να αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της οικονομικής πολιτικής και συνεπώς, το βασικότερο ενδιάμεσο στόχο της νομισματικής πολιτικής", όταν η ίδια η Κυβέρνηση στο πρόγραμμα το οποίο είχε κάνει, το αναθεωρημένο, για τη σύγκλιση, ζητούσε υποτίμηση γύρω στο 12%, ζητώντας ταυτόχρονα τη στήριξη της δραχμής, αν δεχόταν επιθέσεις. Από τότε το είχε προετοιμάσει. Και το πραγματοποιήσε το Μάρτιο μήνα, υποτιμώντας κατά 14% τη δραχμή, κάνοντας φτωχότερους όλους τους Έλληνες. Και ταυτόχρονα, στο μεταξύ χρονικό διάστημα, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της υποτίμησης έχει χαθεί, γιατί η δραχμή έχει υπερτιμηθεί.

Να έρθω, όμως, στο σημαντικότερο των θεμάτων. Είπε τότε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στην ίδια συνέντευξη: "Κατά συνέπεια η Κυβέρνηση δεν θα επιδιώξει τη συμμετοχή της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος. Θα διατηρεί σταθερή την ισοτιμία της δραχμής ως προς το ΕCU και στη συνέχεια ως προς το ΕΥΡΩ, τόσο κατά την παρούσα περίοδο όσο και κατά το ενδιάμεσο χρονικό διάστημα μεταξύ 1.1.1999 και 2001, που είναι η προβλεπόμενη ημερομηνία ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ."

Τι συνέβη, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, όσον αφορά και τα δύο αυτά θέματα, που διαβεβαιώνατε πέρσι στις 12 Νοεμβρίου τον ελληνικό λαό και πέρασε έξω και έγινε ακριβώς το αντίθετο;

Και έρχεστε σήμερα και υπερηφανεύεστε για την ένταξη της δραχμής στο σύστημα των συναλλαγματικών ισοτιμιών, όταν πέρσι διαβεβαιώνατε αυτά; Και ταυτόχρονα, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, αν δεν κάνω λάθος, ευρισκόμενος στο Λονδίνο, είχε κάνει την ίδια δήλωση με τον Πρωθυπουργό Μπλερ, ότι δεν θα μπει ούτε η Ελλάδα ούτε η Αγγλία στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών. Και κάνατε, επαναλαμβάνω, ακριβώς το αντίθετο.

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα, το οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι επίσης κρίσιμης σημασίας. Μίλησε για το δημόσιο χρέος. Πρέπει να θυμίσουμε στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ότι οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβαν το 1981 εξακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (670.000.000.000) δραχμές το δημόσιο χρέος και το παρέδωσαν το 1989 στα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια (15.000.000.000.000) δραχμές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, 6,8...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Και το 1993 παρέλαβαν το δημόσιο χρέος στα είκοσι δύο τρισεκατομμύρια (22.000.000.000.000) δραχμές. Και σήμερα το δημόσιο χρέος έχει τον αυτοκρατορικό αριθμό των σαράντα πέντε τρισεκατομμυρίων (45.000.000.000.000) δραχμών.

Αυτή είναι η οικονομική πολιτική που άσκησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που έφεραν την Ελλάδα τελευταία στην προσπάθεια σύγκλισης και με κίνδυνο να μην προσεγγίσει τον εθνικό στόχο, που είναι η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Γιατί η Ελλάδα -όπως πολύ σωστά είπε χθες ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας-

πληρούσε το 1981 όλα τα κριτήρια της σύγκλισης πλην ενός, του πληθωρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα το αντιληφθήκατε και σεις ότι τα προβλήματα δεν μπορεί να λυθούν ούτε με τα χαμόγελα του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, όταν βάζει φόρους, ούτε με τα χαμόγελα του Πρωθυπουργού, που είτε πρέπει να γελάσει είτε δεν δεν πρέπει να γελάσει κανείς. Τα προβλήματα απαιτούν συγκεκριμένη, σοβαρή και υπεύθυνη πολιτική και ταυτόχρονα πρόγραμμα τέτοιο, που να μπορεί να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα, που εσείς οι ίδιοι δημιουργήσατε.

Και σήμερα, προσπαθείτε να εμφανιστείτε ως σωτήρες, όταν είσατε οι κατεδαφιστές, όχι μόνο της οικονομίας αλλά και της ελληνικής κοινωνίας.

Και όταν σας άκουγαν να μιλάτε πριν λίγο από αυτό το Βήμα για την κοινωνική σας πολιτική, είτε οι συνταξιούχοι είτε οι μισθωτοί, που πληρώνουν σκληρά και θυσιάζουν από το υστέρημά τους και από τον ιδρώτα τους, για να παρακολουθήσουν τη δική τους αδιέξοδη πορεία προς την ανάπτυξη και προς την οικονομική ολοκλήρωση με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, είμαι βέβαιος ότι δεν θα πανηγυρίζε κανένας τους, όπως άλλωστε και οι πολύτεκνοι με τη δοκιμασία που είχαν πριν από δύο χρόνια, όταν προσπαθούσατε να βγάλετε από τη μύγα ξύγκι, βάζοντας ένα άθλιο γραφειοκρατικό σύστημα, για να εισπράξετε τα πολυτεχνικά επιδόματα ή την ισόβια σύνταξη από την πολύτεκνη μάνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ήθελε κανείς να κωδικοποιήσει τις αποτυχίες αυτής της Κυβέρνησης γι' αυτήν την περίοδο, θα τις συνόψιζε στα εξής. Πρώτον, απέτυχε στον κεντρικό εθνικό μας στόχο να εντάξει στην πρώτη ομάδα κρατών, στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Και σήμερα με πολλές θυσιές προσεγγίζει με τη δημιουργική λογιστική αυτόν το στόχο για το 2001. Ταυτόχρονα, όμως, δεν διερωνώνται ούτε διερωνήθηκαν ποτέ οι κύριοι της Κυβέρνησης και ο Πρωθυπουργός, τι είδους χώρα πρόκειται να μπει την 1.1.2001, κάτω από ποιες συνθήκες θα μπορεί να αντέξει το σοκ, γιατί όλα τα μεγέθη βρίσκονται στην επιφάνεια, κινούνται μόνο με τη δημιουργική λογιστική και όχι με την πραγματική σύγκλιση, όπως έπρεπε να είναι το χρέος αυτής της Κυβέρνησης.

Απέτυχε στην αντιμετώπιση της ανεργίας, σας έδωσα ήδη τους αριθμούς. Απέτυχε στην ποιοτική βελτίωση του κοινωνικού κράτους και αυτό αποδεικνύεται από τους αριθμούς και από την κατάσταση στην οποία είναι οι υπηρεσίες υγείας. Δεν επισκέφθηκε φαίνεται ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κάποιο κρατικό νοσοκομείο, για να δει κάτω από ποιες συνθήκες παρέχονται οι υπηρεσίες υγείας. Δεν επισκέφθηκε κάποιον από τους παιδικούς σταθμούς, για τους οποίους μίλησε ότι δημιουργεί, πόσοι απ' αυτούς είναι κενοί και δεν λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα. Δεν επισκέφθηκε κάποιο από τα ιδρύματα, που έχουν τα αναξιοπαθούντα άτομα, τους γέροντες ή τα άτομα με ειδικές ανάγκες, για να δει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες λειτουργούν. Απέτυχε στον τομέα της παιδείας. Περνάει η χώρα μας αυτή την περίοδο τη σοβαρότερη κρίση, γιατί βρίσκεται το κράτος, η πολιτεία, αντιμέτωπη με τη νεολαία, με τους γονείς και με τους καθηγητές. Και οι κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πανηγυρίζουν ότι τα κατάφεραν τόσο καλά, την ώρα που το σύστημα της παιδείας έχει φθάσει σε παράλυση και στη σοβαρότερη κρίση που πέρασε ποτέ. Μάλιστα δε, σ' αυτό το θέμα η Αξιωματική Αντιπολίτευση στάθηκε με δύο τρόπους απέναντι στην Κυβέρνηση, για να βοηθήσει την έξοδο από την κρίση με πρόταση νόμου την οποία κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία και πρώτος υπογράφων ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο Κώστας Καραμανλής, για να υπάρξει διέξοδος από την κρίση και εθνικός διάλογος και εθνική συνεννόηση με προοπτική την

εικοσαετία και η Κυβέρνηση κωφεύει. Όπως επίσης απέτυχε στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, στην καταπολέμηση της διαφθοράς, απέτυχε στον περιορισμό της φοροδιαφυγής, απέτυχε στις αποκρατικοποιήσεις, απέτυχε στην ενίσχυση του ανταγωνισμού. Στο μόνο πράγμα που πέτυχε είναι να βάζει συνεχώς φόρους που επιβαρύνουν δραματικά τα εισοδήματα όλων των εργαζομένων, όλων των μη εχόντων κατά τον Πρωθυπουργό. Γιατί οι έχοντες κατά την επίσης προσφιλή διάκριση που έχει κάνει ο φίλος του Πρωθυπουργό ο Νομπέρτο Μπόμιο, είναι οι μόνοι που πανηγυρίζουν απ' αυτήν την πολιτική, την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ σε ένα θέμα το οποίο θεωρώ ιδιαίτερα κρίσιμο: Την αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο των αγροτών. Γιατί εκεί τα πράγματα είναι τόσο φανερά, όχι μόνο με τη διάλυση των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας, όχι μόνο με την παράλυση που όλο το σύστημα του Υπουργείου Γεωργίας, έχει είτε εξαιτίας του προηγούμενου Υπουργού -έχουν αλλάξει τα τελευταία χρόνια τέσσερις Υπουργοί Γεωργίας και ήταν το πιο άτυχο των Υπουργείων αλλά με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι βαμβάκοπαργωγοί, οι καπνοπαργωγοί, οι παραγωγοί ελαιολάδου, γενικά δεν υπάρχει κλάδος στον αγροτικό τομέα, η κτηνοτροφία, η οποία βρίσκεται στα πρόθυρα πλήρους κατάρρευσης από την αποτυχημένη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Το γάλα, για να αναφέρω ένα απ' αυτά τα προϊόντα, τα εσπεριδοειδή, τα οποία περιμένουν όχι μόνο δεν μαζεύονται αλλά και ταυτόχρονα θεωρούν οι παραγωγοί ότι αν έλθουν και τα πάρουν για να τα καταστρέψουν με μια δραχμή το κιλό ή να τα χυμοποιήσουν οι βιομηχανίες, αυτό θα είναι μάνα εξ ουρανού.

Αυτήν την αποτυχημένη πολιτική ο ελληνικός λαός και περιμένει για να δώσει μια σκληρή απάντηση στη σημερινή Κυβέρνηση, να την καταδικάσει και ταυτόχρονα να δώσει με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας μια τελειώς διαφορετική πορεία, μια πορεία πραγματικής ανάπτυξης, μια πορεία πραγματικής κοινωνικής προστασίας, μια πορεία που να συμπλέουμε σε όλα τα θέματα προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και όχι μόνο με τη δημιουργική λογιστική και μόνο στους δείκτες. Γιατί πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να έχουμε υπηρεσίες παιδείας ευρωπαϊκές. Γιατί πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να έχουμε υπηρεσίες παιδείας ευρωπαϊκές. Γιατί πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να έχουμε στήριξη του αγρότη, του μικρομεσαίου, του εργαζόμενου, του συνταξιούχου. Στήριξη επιπέδου αντίστοιχου αυτού που παρέχουν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις.

Για όλα αυτά απάντηση από την πλευρά της Κυβέρνησης δεν δίνεται ούτε με αυτόν τον Προϋπολογισμό του 1999 και γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει και αυτόν τον Προϋπολογισμό του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ. Δεν είναι παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να αποφεύγονται οι παρεμβάσεις, για να διευκολύνουμε τη συζήτηση.

Θα καλέσω τώρα τον ειδικό εισηγητή...

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Δεν έχει το δικαίωμα ο Υπουργός να απαντήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παράκληση έκανα να αποφεύγονται οι παρεμβάσεις.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Μα, εδώ ελέχθησαν έκτροπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Γικονόγλου. Να προχωρήσουμε τη συζήτηση. Σας παρακαλώ.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Τους καταδίκασαν τους αγρότες. Μίλησαν για τους αγρότες, που αυτοί τους καταδίκασαν τους αγρότες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θέλετε αγόρευση, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι, θα δώσω μία απάντηση στον κ. Σιούφα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ωραία, δώστε μία σύντομη απάντηση. Καλό, όμως, είναι να αποφεύγονται οι παρεμβάσεις, για να προχωρήσει η συζήτηση με τον κατάλογο, όπως έχει διαμορφωθεί, Υπουργών, εισηγητών, και Βουλευτών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Σιούφας στην τοποθέτησή του μας προκάλεσε λέγοντας ότι η αναφορά του κυρίου Υπουργού, ότι κανένας νέος φόρος και καμία αύξηση παλαιού φόρου δεν θα υπάρξει το 1999, δεν είναι ακριβής.

Θα ήθελα να πω στον κ. Σιούφα ότι έκανε βαρύτατο σφάλμα, διότι στην τοποθέτησή του δεν ανέφερε την επιβολή νέου φόρου ο οποίος θα επιβληθεί το 1999. Επομένως δέχεται ότι θα υπάρξει αύξηση παλαιών φόρων, με ιδιαίτερη αναφορά στο φόρο που προκύπτει από τον προσδιορισμό του ελάχιστου φορολογητέου εισοδήματος με τα αντικειμενικά κριτήρια.

Οφείλω να ενημερώσω τη Βουλή -και βεβαίως πιστεύω ότι καλοπροαίρετα θα τα αναγνωρίσει και ο κ. Σιούφας- ότι όχι μόνο δεν κάναμε αύξηση, αλλά κάναμε μείωση, κύριε Σιούφα. Οφείλετε να γνωρίζετε και εσείς, όταν μιλάτε υπεύθυνα στο Κοινοβούλιο, ότι για τον προσδιορισμό του ελάχιστου φορολογητέου εισοδήματος πρέπει να ληφθεί υπόψη, πρώτον, η εμπορική αμοιβή και, δεύτερον, η μισθωτική αξία.

Το ύψος της εμπορικής αμοιβής δεν προσδιορίζεται με απόφαση του Υπουργού, αλλά είναι ο μισθός εμποροϋπαλλήλου πέντε ετών, που προσδιορίζεται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Και η αύξηση την οποία έχει το 1999 σε σχέση με το 1998 είναι εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές εισόδημα.

Δεύτερον, η μισθωτική αξία προσδιορίζεται με βάση την αντικειμενική αξία των ακινήτων. Αυτό το οποίο κάναμε, κύριε Σιούφα, είναι να αυξήσουμε το συντελεστή από 7,25% σε 8,25%, εφαρμόζοντας όμως τις αντικειμενικές αξίες του 1993. Αν κάναμε εφαρμογή του νόμου με τα δεδομένα του 1998, η αύξηση θα ήταν της τάξης του 70%. Άρα, με την απόφασή μας αυτή όχι μόνο δεν αυξήσαμε το ελάχιστο ποσό φορολογητέου εισοδήματος, των μικρομεσαίων, αλλά το μειώσαμε. Έτσι η μεσοσταθμική αύξηση του φόρου, που θα καταβάλουν οι μικρομεσαίοι, θα ανέλθει στο 14%.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός εισηγητής κ. ΘωμάςΠουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 κατατίθεται σε μια περίοδο που σημειώνονται ιδιαίτερα θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία και η χώρα προετοιμάζεται για την ένταξή της στην ΟΝΕ.

Η βελτίωση των βασικών οικονομικών μεγεθών την τελευταία πενταετία δείχνει ότι η Ελλάδα έχει ήδη εισέλθει σε τροχιά ταχείας προσέγγισης των κοινοτικών μέσων όρων, τόσο σε ονομαστικούς όσο και σε πραγματικούς όρους.

Είναι γενική η εκτίμηση ότι η συνέχιση της πορείας αυτής και το επόμενο οικονομικό έτος θα έχει ως φυσική κατάληξη την είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Η προοπτική ενσωμάτωσης της χώρας στον ενιαίο οικονομικό και νομισματικό χώρο, που συγκροτούν τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκτά ιδιαίτερη αξία την περίοδο αυτή, που παρατηρούνται όλο και πιο συχνές ανακατατάξεις στην παγκόσμια οικονομία.

Η τελική ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ θα απαλλάξει οριστικά την ελληνική οικονομία από την αβεβαιότητα των διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών και θα της επιτρέψει να εκμεταλλεύεται καλύτερα τα πλεονεκτήματα της ενιαίας αγοράς των χωρών του ΕΥΡΩ.

Στη διάρκεια της πενταετίας 1994-1998 οι επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας ακολουθούν σταθερή πορεία βελτίωσης και όπως όλα δείχνουν, με τη λήξη του τρέχοντος έτους η Ελλάδα θα ικανοποιεί ουσιαστικά τα περισσότερα από τα πέντε κριτήρια σύγκλισης.

Ήδη, από το 1996 ο ρυθμός μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας υπερβαίνει σημαντικά τον κοινωτικό μέσο όρο και είναι από τους υψηλότερους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η θετική πορεία συνεχίζεται και το 1998, ενώ οι προοπτικές για το 1999 διαγράφονται ευόαινες.

Οι πραγματοποιούμενες αναπτυξιακές επιδόσεις δείχνουν ότι η σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας προς τις οικονομίες των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι μόνο ονομαστική, αλλά ταυτόχρονα και πραγματική. Η διαπίστωση αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική, αφού σηματοδοτεί πορεία προσέγγισης των αντιστοίχων βιοτικών επιπέδων με ευνοϊκές επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριο προωθητικό παράγοντα των βελτιωμένων αναπτυξιακών επιδόσεων αποτελεί η ισχυρή ανάκαμψη που εμφανίζουν, τόσο οι ιδιωτικές όσο και οι δημόσιες επενδύσεις. Στην ανάκαμψη αυτή των επενδύσεων συμβάλλει καθοριστικά και η αυξημένη εμπιστοσύνη με την οποία περιβάλλει ο παραγωγικός κόσμος την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και οι προοπτικές που η πολιτική αυτή διανοίγει.

Παράλληλα με την ανάπτυξη, η ελληνική οικονομία την ίδια περίοδο σημειώνει σημαντική πρόοδο προς τη σταθεροποίηση. Η πρόοδος αυτή οφείλεται κυρίως στο σημαντικό περιορισμό του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης, τη μείωση του δημοσίου χρέους και την άσκηση αντιπληθωριστικής νομισματικής πολιτικής.

Όμως, παρά τη σημαντική πρόοδο που σημειώνεται, ο αριθμός πληθωρισμού εξακολουθεί να απέχει σημαντικά από την τιμή του αντιστοίχου κριτηρίου σύγκλισης. Το άλμα που πρέπει να πραγματοποιηθεί για μείωση του πληθωρισμού μέχρι το τέλος του 1999 στο επιθυμητό επίπεδο είναι δύσκολο αλλά πολύ σημαντικό.

Μετά από μια προσπάθεια πέντε χρόνων, στο τέλος του τρέχοντος έτους, η δημοσιονομική σύγκλιση αποτελεί πραγματικότητα. Για πρώτη φορά το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ θα είναι σαφώς μικρότερο από την τιμή του αντιστοίχου κριτηρίου και το δημόσιο χρέος μειώνεται για δεύτερη συνεχή χρονιά ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Η επίτευξη του στόχου του ελλείμματος οφείλεται κατά βάση στη μείωση των δαπανών και δευτερευόντως στην αύξηση των εσόδων. Με την ολοκλήρωση της δημοσιονομικής σύγκλισης η μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος παύει τυπικά να είναι αυτοσκοπός και μετατρέπεται παράλληλα σε μέσο επιδίωξης και άλλων στόχων πολιτικής, με πρώτο στόχο τον πληθωρισμό.

Έτσι, η δημοσιονομική διαχείριση θα επιδιώξει τη μεγιστοποίηση του αντιπληθωριστικού αποτελέσματος κατά την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

Η αλλαγή προτεραιότητων στην άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής σηματοδοτείται και από την τελευταία μείωση στην έμμεση φορολογία, στα καύσιμα, στον ειδικό φόρο κατανάλωσης, στο Φ.Π.Α. κλπ. Το μέτρο αυτό, παρόλο που έχει αρνητική επίδραση στο δημοσιονομικό έλλειμμα, χρησιμοποιείται τόσο για τη μείωση του πληθωρισμού όσο και για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, διότι προκαλεί φορολογική ελάφρυνση και δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών.

Για ταυτόχρονη και ταχύτερη προώθηση και των δύο στόχων, δηλαδή τη συρρίκνωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και την πτώση του πληθωρισμού, η Κυβέρνηση θα στηρίζει την επιθυμητή δημοσιονομική προσαρμογή στη μείωση των τρεχουσών δαπανών και δευτερευόντως στην αύξηση των εσόδων. Και βέβαια, η πολιτική εσόδων και δαπανών δεν θα παραβλέπει την προώθηση και άλλων στόχων πολιτικής, όπως την ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας, την αύξηση της απασχόλησης, τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και την κοινωνική προστασία.

Οι δαπάνες εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους αναμένεται να σημειώσουν σημαντική κάμψη, λόγω της προσδοκώμενης αποκλιμάκωσης των επιτοκίων δανεισμού και λόγω της αποτελεσματικότερης διαχείρισης του δημοσίου χρέους.

Αντίθετα, οι κοινωνικές δαπάνες αυξάνονται στο μέτρο του εφικτού

και θα συνεχίσουν να ενισχύονται συνεχώς με τη δημοσιονομική προσαρμογή και την εξοικονόμηση δαπανών για την πληρωμή τόκων.

Στη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας επίσης, βασικός στόχος της νομισματικής πολιτικής ήταν η συγκράτηση των πληθωριστικών πιέσεων και η μείωση του πληθωρισμού σε επίπεδα που θα επιτρέψουν στη χώρα μας να ενταχθεί στην ΟΝΕ. Ο στόχος αυτός προωθήθηκε ικανοποιητικά και στο τέλος του Φεβρουαρίου του 1998 ο αριθμός υποχώρησε στο χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας εικοσιπενταετίας. Στις 16 Μαρτίου η δραχμή εντάχθηκε στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, καθώς η ένταξη και η διατήρηση της συναλλαγματικής σταθερότητας αποτέλεσε μία από τις προϋποθέσεις για την είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Όπως ήταν φυσικό, η υποτίμηση της δραχμής, που προήλθε από το νέο καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών είχε ως συνέπεια την άνοδο του ρυθμού του πληθωρισμού στους επόμενους μήνες. Η άνοδος αυτή όμως περιορίστηκε μόνο σε μία ποσοστιαία μονάδα και ήδη έχουν αρχίσει να διαμορφώνονται πτωτικές τάσεις με προοπτική ο πληθωρισμός να περιοριστεί, όπως και περιορίστηκε, στο 4,2%.

Κατά συνέπεια η μείωση του πληθωρισμού κατά δυόμισι μονάδες μέχρι το Δεκέμβριο του 1999 αποτελεί έναν εθνικό στόχο όλων των παραγωγικών δυνάμεων, καθώς η μείωση αφορά πλέον το σκληρό πυρήνα του πληθωρισμού, δηλαδή τον πληθωρισμό που δεν εξαρτάται από συγκυριακούς ή άλλους παράγοντες και απαιτείται η ευρύτερη κοινωνική συναίνεση για συγκράτηση του κόστους εργασίας, συγκράτηση των τιμών των πρώτων υλών και απρόσκοπτη λειτουργία των κανόνων του ανταγωνισμού.

Η διεθνής συγκυρία είναι ευνοϊκή για τη δημιουργία τάσεων αποπληθωρισμού, που προκαλείται από τη μείωση των τιμών των αγαθών. Η πτώση συνεπώς των τιμών των εισαγομένων σε συνδυασμό με τη σταθερότητα της συναλλαγματικής ισοτιμίας μετακυλύει το βάρος της προσπάθειας για περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού στους εγχώριους συντελεστές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μας τα χάλασε πάντως το Ιράκ με την άνοδο του πετρελαίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Πάλι κατέβηκε σήμερα.

Στο χώρο της εργασίας και της παραγωγής οι συνεχώς μεταβαλλόμενες διεθνείς οικονομικές συνθήκες διαμορφώνουν ένα νέο περιβάλλον. Η ανεργία, αν και είναι η μικρότερη από τον κοινωτικό μέσο όρο, συνεχίζει να κινείται σε υψηλά επίπεδα και να δημιουργεί σοβαρά προβλήματα σε ένα σημαντικό μέρος του εργατικού δυναμικού.

Τα κύρια χαρακτηριστικά είναι η διατήρηση της σε υψηλά επίπεδα για μεγάλο χρονικό διάστημα και η άνιση κατανομή της ανάμεσα στις πληττόμενες ομάδες του πληθυσμού. Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο ελληνικό, είναι ευρωπαϊκό. Είναι, λοιπόν, θέμα κοινού ενδιαφέροντος και πρέπει να αντιμετωπιστεί στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά προτεραιότητα και παράλληλα με την οικονομική ανάπτυξη.

Με βάση τις τελευταίες εκτιμήσεις η εκτέλεση του τρέχοντος κρατικού Προϋπολογισμού εξελίσσεται ομαλά και δεν θα σημειωθούν αξιόλογες αποκλίσεις από τους αρχικούς στόχους. Ειδικότερα, τα συνολικά έσοδα του εκτελούμενου Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα διατηρήσουν για πέμπτο συνεχή χρόνο τον υψηλό ρυθμό αύξησής τους.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η πρόοδος που σημειώνεται στο σκέλος των δαπανών. Ειδικότερα οι πρωτογενείς δαπάνες εκτιμάται ότι θα αυξηθούν με ρυθμό σημαντικά μικρότερο του ρυθμού αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ. Αυτό θα έχει ως συνέπεια την περαιτέρω υποχώρησή τους ως ποσοστό του ΑΕΠ, από 24,6%, που ήταν το 1997, σε 24,3%, που είναι το 1998.

Η πρόοδος αυτή συνδυάζεται με την υποχώρηση των καταναλωτικών δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού πλην των τόκων, κατά 0,4 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, ενώ οι πρωτογενείς δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύ-

σεων εκτιμάται ότι θα αυξηθούν κατά 0,3% του ΑΕΠ.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα υποχωρήσουν κατά 0,6 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ και ότι θα ανέλθουν σε τρεις χιλιάδες διακόσια δισεκατομμύρια (3.200.000.000) ή 9,2% του ΑΕΠ έναντι του 1997 που ήταν 9,8%.

Η σχετικά μικρή υποχώρησή τους οφείλεται κατά κύριο λόγο στην μικρότερη του αναμενόμενου αποκλιμάκωση των επιτοκίων δανεισμού και δευτερευόντως στην προσαρμογή της συναλλαγματικής ισοτιμίας της δραχμής κατά την είσοδό της στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος.

Γενικά, οι εξελίξεις στο σκέλος των εσόδων και των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού κρίνονται ικανοποιητικές, αφού συνδυάζουν συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών και των δαπανών εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους με ταυτόχρονη αύξηση των επενδυτικών δαπανών.

Ωστόσο μία ταχύτερη υποχώρηση των πρωτογενών καταναλωτικών δαπανών, που θα οδηγήσει σε σταθερή και μόνιμη εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, εξακολουθεί να αποτελεί επιθυμητό στόχο υψηλής προτεραιότητας.

Οι εξελίξεις αυτές στα έσοδα και στις δαπάνες της κεντρικής κυβέρνησης υπολογίζεται ότι θα οδηγήσουν σε υπερκάλυψη των δύο κεντρικών στόχων της δημοσιονομικής μας πολιτικής για το τρέχον έτος. Συγκεκριμένα, το πρωτογενές πλεόνασμα της κεντρικής κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα φθάσει στο 4,8% του ΑΕΠ, έναντι 3,5% το 1997 και το καθαρό έλλειμμα στο 4,2% του ΑΕΠ έναντι 6,1% το 1997.

Είναι ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε εδώ ότι και το 1998 το μεγαλύτερο μέρος των συνολικών δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού διατέθηκε για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους σε ποσοστό 30,9% και για πληρωμές δαπανών προσωπικού, δηλαδή μισθούς, συντάξεις, το 35,7%.

Οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις αυξήθηκαν σημαντικά το 1998 και οι αυξήσεις οφείλονται στην κατάρτιση και εφαρμογή μέσα στο 1998 νέων μισθολογίων για υπαλλήλους του διπλωματικού κλάδου, στην υποτίμηση της δραχμής, η οποία αύξησε τα δραχμικά ποσά των επιδομάτων αλλοδαπής, στην ολοκλήρωση της εφαρμογής μέσα στο 1998 των νέων μισθολογίων, τα οποία καταρτίστηκαν το 1997, πλην όμως οι πληρωμές πραγματοποιήθηκαν το 1998, στο γεγονός ότι τα νομοσχέδια για όλες τις κατηγορίες των συνταξιούχων που ολοκληρώθηκαν μέσα στο 1998, ίσχυσαν αναδρομικά από 1.8.97 και οι πληρωμές έγιναν το 1998.

Με την εκτέλεση και του προϋπολογισμού του 1998 καθίσταται αναμφισβήτητο ότι τα τελευταία χρόνια συντελέστηκαν σημαντικά βήματα και επιτυχίες στο μέτωπο της οικονομίας.

Βασικοί ποσοτικοί στόχοι, που εξυπηρετήθηκαν με τους πέντε προϋπολογισμούς που προηγήθηκαν, ήταν η συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών και η δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων, που οδήγησαν με τη σειρά τους στον περιορισμό των καθαρών δανειακών αναγκών του δημοσίου. Παραμένουν οι στρατηγικοί στόχοι της έγκαιρης συμμετοχής της χώρας μας στην ΟΝΕ, της ισχυροποίησης της χώρας μας στα Βαλκάνια, της επιτάχυνσης των διαδικασιών εκσυγχρονισμού της οικονομίας και της κοινωνίας, των μεταρρυθμίσεων που ήδη πραγματοποιήθηκαν στην υγεία, την παιδεία, τη Δημόσια Διοίκηση και την αυτοδιοίκηση, της διατήρησης, επέκτασης και εδραίωσης ενός συγχρόνου κράτους κοινωνικού, που θα ενισχύει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη και θα βασίζεται σε εύρωστη και γρήγορα αναπτυσσόμενη οικονομία.

Αυτοί οι στόχοι επιδιώκονται ταυτόχρονα και παράλληλα και κατατείνουν στη μεγιστοποίηση της εθνικής μας ισχύος και την αναβάθμιση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 διαμορφώθηκε με βασικό γνώμονα την εξυπηρέτηση του στόχου του πληθωρισμού, αφού στο τέλος του 1998 η χώρα μας θα ικανοποιεί ουσιαστικά όλα τα κριτήρια σύγκλισης, πλην του κριτηρίου της νομισματικής σταθερότητας. Η

διαπίστωση αυτή ανάγει τη μείωση του πληθωρισμού σε στόχο υψίστης προτεραιότητας. Αυτό σημαίνει ότι η δημοσιονομική πολιτική του 1999 θα πρέπει να διατηρήσει και να ενισχύσει ακόμα περισσότερο το σταθεροποιητικό χαρακτήρα της, που συνεπάγεται περαιτέρω μείωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού και μεγιστοποίηση του αντιπληθωριστικού αποτελέσματος.

Η εξυπηρέτηση αυτών των στόχων υπαγορεύει: α) στο σκέλος των εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού αλλαγή του μίγματος άμεσης-έμμεσης φορολογίας υπέρ της πρώτης, κάτι που εξυπηρετεί και την επιδίωξη της δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών.

β) Στο σκέλος των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού περαιτέρω βελτίωση της σχέσης επενδυτικών-καταναλωτικών αγαθών προς όφελος των πρώτων. Παράλληλα απαιτείται επανεισκόληση των καταναλωτικών δαπανών, με στόχο την περικοπή εκείνων που θεωρούνται χαμηλής κοινωνικής προτεραιότητας και ενίσχυση εκείνων που ικανοποιούν πιεστικές ανάγκες των πλέον ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων.

Σε επίπεδο γενικής κυβέρνησης ο βασικός ποσοτικός στόχος για το 1999 είναι η μείωση του καθαρού ελλείμματος στο 1,9% του ΑΕΠ, από 2,2% που αναμένεται να διαμορφωθεί το 1998. Η επίτευξη του στόχου αυτού απαιτεί μείωση του καθαρού ελλείμματος σε επίπεδο κεντρικής κυβέρνησης σε εθνικολογιστική βάση στο 4% του ΑΕΠ, από 4,2% το 1998. Η επίτευξη των στόχων αυτών θα βασιστεί κατά κύριο λόγο στη μείωση των τρεχουσών καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου. Αντίθετα οι δαπάνες κοινωνικού, αμυντικού και επενδυτικού χαρακτήρα αυξάνονται στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Ιδιαίτερα οι επενδυτικές δαπάνες θα είναι ένας από τους βασικούς προωθητικούς παράγοντες της αναπτυξιακής διαδικασίας με ευνοϊκές επιπτώσεις στην οικονομική δραστηριότητα, στην απασχόληση και στην αναδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης.

Η πολιτική εσόδων θα περιοριστεί σε επίτευξη ενός ρυθμού αύξησής τους πλησίον του ρυθμού αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ, χωρίς να επιβληθεί καμία φορολογία. Η ανάδειξη του στόχου του πληθωρισμού σε στόχο πρώτης προτεραιότητας καταδεικνύει τη βούληση της Κυβέρνησης για ολοκλήρωση της πορείας σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας στη διάρκεια του επόμενου έτους.

Τα βασικά μεγέθη του Προϋπολογισμού. Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού ως ποσοστό επί του ΑΕΠ προβλέπεται να μειωθούν κατά 0,2 εκατοστιαίες μονάδες και να φθάσουν το 20,3% από 20,5% του ΑΕΠ το 1998. Μεγαλύτερη μείωση προβλέπεται να σημειώσουν οι δαπάνες της εξυπηρέτησης του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης, οι οποίες από 9,2% το 1998 θα φθάσουν το 8,8% το 1999. Η προβλεπόμενη περιστολή των συνολικών δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού σημαδεύεται με σημαντική ανακατανομή του υπέρ των κοινωνικών δαπανών. Οι επενδυτικές δαπάνες προβλέπεται να αυξηθούν κατά 0,5 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, 5,8% του ΑΕΠ έναντι 5,3% το 1998.

Η αύξηση του μεριδίου των επενδυτικών δαπανών και η ταυτόχρονη μείωση του μεριδίου των καταναλωτικών δαπανών δείχνει ότι συνεχίζεται για πέμπτο χρόνο μία πολύ σοβαρή διαρθρωτική μεταβολή στα δημόσια οικονομικά της χώρας μας. Από την άλλη πλευρά τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού ως ποσοστό επί του ΑΕΠ προβλέπεται να μείνουν ουσιαστικά στα ίδια επίπεδα του 1998, που σημαίνει ότι το σύνολο της δημοσιονομικής προσαρμογής τον επόμενο χρόνο θα πραγματοποιηθεί μέσω μειώσεως των μη επενδυτικών δαπανών του δημοσίου.

Με βάση τις προβλέψεις του κρατικού Προϋπολογισμού για τα έσοδα και τις πρωτογενείς δαπάνες θα προκύψει ένα πρωτογενές πλεόνασμα, που θα αντιπροσωπεύει το 4,8% του προβλεπόμενου ΑΕΠ, όσο δηλαδή και το 1998. Το πλεόνασμα αυτό, πέρα από τη σταθεροποιητική του επίδραση, θα συνεισφέρει αξιόλογα και στη μείωση των δανειακών αναγκών του δημοσίου, μείωση η οποία με τη σειρά της θα ασκήσει πτωτικές πιέσεις στα επιτόκια και στον πληθωρισμό.

Το καθαρό έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης, που από-

τελεί τη διαφορά ανάμεσα στο πρωτογενές πλεόνασμα και στις δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης, υπολογίζεται ότι θα υποχωρήσει περαιτέρω στο 4% του ΑΕΠ έναντι του 4,2% του 1998.

Οι δαπάνες προσωπικού θα φθάσουν το 1999 τα 3.289 δισεκατομμύρια. Θα σημειώσουν αύξηση 3,7%. Ανάλογους ρυθμούς αύξησης θα σημειώσουν και οι δαπάνες για επιχορηγήσεις αποδοχών νοσηλευτικών ιδρυμάτων, ιδρυμάτων πρόνοιας κλπ.

Οι δαπάνες για τη γεωργία θα είναι αυξημένες κατά 7,8% έναντι αυτών του 1998. Οι συνολικές εισροές στη γεωργία από πόρους προβλέπεται να φθάσουν το 1999 τα 1.782,9 δισεκατομμύρια. Απ' αυτά, τα 809,6 δισεκατομμύρια θα διατεθούν από εθνικούς πόρους και 973,3 δισεκατομμύρια από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού για την παιδεία αυξάνονται 8,2%, ενώ οι επενδυτικές δαπάνες αυξάνονται κατά 25,3% και συνολικά ανέρχονται σε 1.304 δισεκατομμύρια για το 1999 και αντιστοιχούν στο 9,9% του Προϋπολογισμού και 3,4% του ΑΕΠ.

Οι δαπάνες για την άμυνα αυξάνονται κατά 6,5%.

Οι δαπάνες για την υγεία και πρόνοια του τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 4,6%, ενώ οι επενδύσεις αυξάνονται κατά 46,2%.

Οι δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση από τον τακτικό Προϋπολογισμό αυξάνονται κατά 4,3%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματοποίηση της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ βασίζεται στην ικανοποίηση διαφόρων κριτηρίων, ένα εκ των οποίων είναι η εξέλιξη του δημοσίου χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ. Και μόνο αυτό το γεγονός αρκούσε για να δείξει τη σημασία που έχει η πορεία του δημοσίου χρέους για τη μελλοντική πορεία όλης της οικονομίας. Η μείωση όμως του δημοσίου χρέους πρέπει να αποτελεί ούτως ή άλλως μία σταθερή επιδίωξη της οικονομικής πολιτικής, έτσι ώστε η συνακόλουθη μείωση των δανειακών επιβαρύνσεων να οδηγή στην αυξημένη διαθεσιμότητα πόρων για αναπτυξιακούς και κοινωνικούς σκοπούς.

Από το 1997 άρχισε η δραστική μείωση του χρέους της Κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ, η οποία συνεχίζεται εντονότερα και κατά το τρέχον έτος, επιβεβαιώνοντας την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται.

Το 1998 το χρέος της γενικής Κυβέρνησης θα μειωθεί κατά 4% του ΑΕΠ, ποσοστό που αποτελεί τη μεγαλύτερη αποκλιμάκωση χρέους στην πρόσφατη δημοσιονομική ιστορία.

Όμως, παρά τη θετική εξέλιξη της πορείας του δημοσίου χρέους κατά τα τελευταία έτη, το σημερινό ύψος είναι τέτοιο, που θα εξακολουθήσει να αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Το πρόβλημα δημιουργείται από τις μεγάλες δαπάνες εξυπηρέτησής του, που επιβαρύνουν τον κρατικό Προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα όχι μόνο να περιορίζονται οι δυνατότητες άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής, αλλά και να προκαλούνται πιέσεις στις αγορές χρήματος και κεφαλαίου.

Το χρέος της γενικής κυβέρνησης στο τέλος του 1997 ανήλθε σε 35.863 δισεκατομμύρια, ή 109,5% του ΑΕΠ, ενώ για το τέλος του 1998 εκτιμάται ότι θα φθάσει στα 37.500 δισεκατομμύρια, ή 105,5% του ΑΕΠ.

Παρατηρείται μείωση κατά τέσσερις (4) εκατοστιαίες μονάδες και είναι εμφανής η συνεχής καθοδική πορεία του χρέους και η προσέγγιση των στόχων της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Η επιτυχία αυτή είναι ακόμα μεγαλύτερη και σημαντικότερη, αν ληφθεί υπόψη η κατά δύο μονάδες επιβάρυνση του χρέους λόγω της υποτίμησης του νομίσματος το Μάρτιο του 1998.

Οι δαπάνες για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, δηλαδή για πληρωμή τόκων, έχουν καθοριστική σημασία στη διαμόρφωση των ελλειμμάτων του κρατικού Προϋπολογισμού και των δανειακών αναγκών του δημοσίου, γι' αυτό η Κυβέρνηση δίνει πρωταρχική σημασία στη συγκράτηση και μείωσή τους.

Στο τέλος του 1999 εκτιμάται ότι το ύψος των τόκων θα διαμορφωθεί στο 8,8% του ΑΕΠ, δεδομένου ότι θα υπάρξει αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος του 1998 έναντι του 1997, μείωση των πραγματικών επιτοκίων δανεισμού, που αποτελούν και τον κυριότερο παράγοντα του κόστους εξυπηρέτησης του χρέους και περαιτέρω αύξηση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

Παρά όμως τη μείωση των δαπανών για τόκους, αυτές παραμένουν σε υψηλά επίπεδα συγκριτικά με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω του υψηλού κόστους δανεισμού της χώρας μας, που είναι αποτέλεσμα των υψηλών πραγματικών επιτοκίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι ο Προϋπολογισμός ένταξης στην Ο.Ν.Ε. που σφραγίζεται η σειρά των προηγούμενων προϋπολογισμών σύγκλισης. Αποτελεί το τελικό βήμα για την έγκαιρη συμμετοχή μας στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα και ταυτόχρονα προάγεται η εθνική μας στρατηγική για οικονομική ανάπτυξη, απασχόληση και κοινωνική συνοχή.

Εξασφαλίζει τη δίκαιη κατανομή του κόστους της αναγκαίας προσαρμογής ανάμεσα στα έσοδα και τις δαπάνες και ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές ομάδες, χωρίς νέες φορολογικές επιβαρύνσεις και ενίσχυση των δαπανών κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής.

Βασίζεται στη στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων μέσα στις δυνατότητες εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, ενώ αυξάνει σημαντικά τις ενισχύσεις των και των οικονομικά ασθενεστέρων.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι το επιστέγαστρο μίας μακράς πορείας, που ξεκίνησε το 1994 με στόχο την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας και την εδραίωση συνθηκών σταθερότητας, που επιτρέπουν την ικανοποίηση των απαιτήσεων του ελληνικού λαού για ευημερία και δικαιοσύνη.

Τα αποτελέσματα αυτής της μακράς προσπάθειας, που οφείλεται αποκλειστικά στην ενεργό στήριξη της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα των εργαζομένων, είναι ορατά.

Τελικός μας στόχος του συνόλου των προσπαθειών της Κυβέρνησης είναι η δημιουργία μιας ισχυρής και ανταγωνιστικής οικονομίας, ικανής να προσφέρει ευημερία και ασφάλεια στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Έτσι θα εξασφαλίσουμε και την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση, που θεωρείται θεμελιώδης προϋπόθεση για την επιτυχία της όλης προσπάθειας.

Γι' αυτό σας καλώ όλους να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός εισηγητής κ. Ευτύχιος Κοντομάρης, Βουλευτής Κερκύρας, έχει το λόγο.

Ευτυχίσате να ανέλθετε στο Βήμα έστω και μετ'εμποδίων, κύριε Κοντομάρη! Αλλά η Κέρκυρα αγρυπνά και σας ακούει, από Λευκήμη μέχρι Αυλιώτες και πέραν αυτών μέχρι Οθωνούς.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Και η Εύβοια τον ακούει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Και η Εύβοια, διότι έχει δεσμούς εκεί υπηρεσιακούς, επειδή υπηρέτησε εκεί ως Νομάρχης.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Δεν υπάρχουν εμπόδια για τους ανθρώπους της αυτοδιοίκησης!

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά, χαίρομαι γιατί για πρώτη φορά στο φετινό Προϋπολογισμό υπάρχει ειδική εισήγηση για τον τομέα αυτοδιοίκησης και διοικητική αποκέντρωση. Και χαίρομαι γιατί είναι ένα θέμα που το ΠΑ.ΣΟ.Κ έχει μία προνομιακή σχέση από το 1974, από την ίδρυσή του, στη συνέχεια με το πρώτο σοβαρό κυβερνητικό πρόγραμμα το 1978 και την υλοποίηση στα πρώτα χρόνια της πρώτης τετραετίας 1982 και 1984 με το ν. 1235 και το ν. 1426 με τον αείμνηστο Γεώργιο Γεννηματά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικά πιστεύουμε στο κράτος-στρατηγείο. Πραγματικά, είναι επίκαιρη η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου πριν από λίγες ημέρες, που έρχεται με νομοσχέδιο στις αρχές του 1999 στην Εθνική Αντιπροσω-

πεία, ώστε πραγματικά το κράτος να είναι στρατηγείο, τα Υπουργεία να είναι επιτελικά και να μην εκδίδουν βέβαια ατομικές διοικητικές πράξεις, που δυστυχώς αυτό ακόμα γίνεται.

Στο βαθμό που αυτό υλοποιείται με τον Προϋπολογισμό του 1999 πραγματικά πετυχαίνουμε έναν πολύ σοβαρό στόχο, ένα όραμα χρόνων, που το είχε η ελληνική κοινωνία και που εμείς όλοι μας το παλεύαμε και είχε γίνει στάση ζωής.

Πρέπει να τονίσω ότι ήδη η περιφέρεια είναι αυτοδύναμη διοικητική και προγραμματική μονάδα. Βέβαια πρέπει να γίνουν ακόμα σοβαρά βήματα. Ήδη όμως και αυτό είναι στο άμεσο μέλλον. Αρχές του 1999 Φλεβάρης, Μάρτης, διαμορφώνεται και ο οργανισμός των περιφερειών και όλες οι περιφέρειες αποκτούν μία διοικητική, όπως είπαμε, και προγραμματική μορφή, που σχεδόν όλα τα Υπουργεία αντιστοιχισμένα θα βρίσκονται στην περιφέρεια και θα εξυπηρετείται ο πολίτης τοπικά και βέβαια πολύ περισσότερο θα συντονίζονται και οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και οι δήμοι.

Πρέπει να τονίσω ακόμα ότι και για τον αιρετό νομάρχη και για τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση γενικότερα, ήδη τώρα συμφωνούν όλοι. Είναι μία δικαίωσή μας και βέβαια είναι σίγουρο ότι αύριο θα συμφωνήσουν όλοι και για τους "καποδιστριακούς δήμους".

Ακούσαμε προηγούμενα, κυρίως από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας αλλά και από το Βήμα εδώ της Βουλής, συναδέλφους που μίλησαν για το γεγονός ότι υπήρχαν έξι χιλιάδες κοινότητες και μάλιστα είχαμε και την αποχώρηση στη δημιουργία των "καποδιστριακών δήμων". Και αυτό εξεφράσθη ως μία αδυναμία μας ότι δεν είχαμε κάνει τίποτα για την αυτοδιοίκηση. Εδώ πρέπει να θυμίσω ότι το μεγάλο βήμα είχε γίνει ήδη με το ν. 1416/84 για τους μεγάλους δήμους των πολεοδομικών συγκροτημάτων, για τους δήμους που ήταν στις πρωτεύουσες των νομών, αλλά κυρίως και για τους δήμους που θελοντικά είχαν δημιουργηθεί μέσα από την ένωση των κοινοτήτων. Και εκεί πραγματικά υπήρχαν συγκεκριμένα αποτελέσματα, εκεί υπήρχε το πέταγμα της αυτοδιοίκησης σε πρωτοβουλίες, σε δράσεις, σε ανάπτυξη.

Πρόσφατα ψηφίσαμε το νομοσχέδιο για τα οικονομικά της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης. Ο Προϋπολογισμός ήδη είναι εναρμονισμένος και σε ό,τι αφορά τα λειτουργικά και σε ό,τι αφορά το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων. Εδώ πρέπει να τονίσουμε τη δημιουργία του αποτεματικού κεφαλαίου της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, το λεγόμενο ΑΚΝΑ, που πραγματικά δίνει με τη σύμφωνη γνώμη της ΕΝΑΕ μία ασφαλιστική δικλείδα για τα οικονομικά της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης στην προοπτική του χρόνου.

Πρέπει να τονίσουμε -γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία πορεία για την αυτοδιοίκηση- το ν. 1828/89.

Αυτός ο νόμος για πρώτη φορά με τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους για τον πρώτο βαθμό αυτοδιοίκησης, που έδινε πραγματικά μια δυναμική, στόχευε -και γινόταν πραγματικότητα- στη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Δεν μιλάω για αυτοδυναμία. Η αυτοδυναμία, σε τελική ανάλυση, είναι ένα ποσοτικό θέμα. Μιλάμε για τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Αυτού, λοιπόν, του νόμου, που πραγματικά καταξιώνει τον πρώτο βαθμό και που έχει μια δυναμική, σαφώς τα χαρακτηριστικά του έπρεπε να αξιοποιηθούν. Και αυτό κάναμε και για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Πρέπει να θυμίσω ότι οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχουν πραγματικά ποιοτικά χαρακτηριστικά. Και θα υπενθυμίσω ότι 2% του Φ.Π.Α. πηγαίνει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Το 2% έχει και μια προοπτική. Το θέμα είναι ότι αγγίζονται θέματα που πραγματικά τα είχε ανάγκη η αυτοδιοίκηση, η αποκέντρωση, η ελληνική επαρχία.

Πάρα πολλές φορές ακούμε, δικαιολογημένα, τους πολίτες των περιοχών μας να λέμε: "Μα, τόσα λεφτά προσφέρουμε στον κρατικό προϋπολογισμό. Εμείς γιατί να μην έχουμε ένα αντίκρισμα από αυτά που δίνουμε;".

Και ειλικρινά, αυτό το 2%, αυτό το 15%, του ποσοστού από το φόρο των τόκων, που για πρώτη φορά δίνεται στην αυτοδιοίκηση από

1.1.1999 στον πρώτο βαθμό και σε ποσοστό 20% που δίνεται από 1.1.2000, ανοίγουν δρόμους και είναι κατάκτηση για την περιφέρεια, για την επαρχία, για τους πολίτες συνολικά όλης της χώρας.

Η Ο.Ν.Ε. σαφώς δεν είναι μόνο για το αθηνοκεντρικό κράτος που λέμε, σαφώς δεν είναι μόνο νούμερα, είναι κυρίως και περιφερειακή ανάπτυξη και αποκέντρωση και πολίτες και κοινωνία και τελικά και άνθρωποι.

Πρέπει να τονίσω ακόμη ότι υπάρχει πρόβλεψη στον Προϋπολογισμό για το ειδικό πρόγραμμα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το Ε.Π.Τ.Α. Και είναι συγκεκριμένες οι πιστώσεις, είναι συγκεκριμένα τα κονδύλια που διατίθενται, ακριβώς, για να υλοποιηθεί ο νόμος για τους "καποδιστριακούς δήμους".

Επίκαιρος πάντα στόχος παραμένει η παροχή υπηρεσιών στους πολίτες από τον πρώτο βαθμό, από το δεύτερο βαθμό. Και δεν είναι τυχαίο που προχθές περάσαμε τις διατάξεις για το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, αξιοποιώντας όλη την τεχνολογία, ώστε πραγματικά ο πολίτης εκεί που βρίσκεται, στον τόπο που εργάζεται και κατοικεί, να εξυπηρετείται, να του παρέχονται υπηρεσίες.

Κάτι θα ήθελα να πω για το θέμα των τοπικών φόρων. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε προς όλες τις κατευθύνσεις ότι κανείς δεν μπορεί να επιβάλει φόρους, μόνο η Βουλή με νόμο. Άλλο τα ανταποδοτικά τέλη. Αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Αυτά πάντα υπήρχαν, πάντα χρειάζεται να υπάρχουν και πάντα οι τοπικοί φορείς έχουν τη δυνατότητα να τα αξιοποιήσουν. Δεν είναι όμως φόροι.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τι είναι;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Τα ανταποδοτικά τέλη, κύριε Κόρακα, είναι ανταποδοτικά τέλη, δεν είναι τοπικοί φόροι. Είναι κάτι που βρίσκεται στην εθελοντική δυνατότητα των πολιτών ενός δήμου, μιας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, για να κάνουν κάτι που αυτοί εκτιμούν, πέρα από το αναγκαίο, πέρα από τα απαραίτητα, πέρα από το συνηθισμένο, για να αναλάβουν κάποιες πρωτοβουλίες, για να κάνουν ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα.

Θέλω να τονίσω και κάτι ακόμα. Χαίρομαι, γιατί και η Τοπική Αυτοδιοίκηση και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μπαίνουν δυνατά απ' αυτήν τη χρονιά στα Προγράμματα της Επαγγελματικής Κατάρτισης. Μαζί με τα ιδιωτικά ΠΕΚ, τα οποία πέρασαν από μία διαφάνεια, υπάρχουν και τα δημοτικά και τα νομαρχιακά, όχι βέβαια σε όλη την Ελλάδα, αλλά πάντως όπου υπήρχαν και τεκμηριωμένες προτάσεις και σοβαρές υποδομές, αξιολογήθηκαν και ήδη ξεκινάει αυτήν τη δράση. Αυτό σημαίνει ότι η αυτοδιοίκηση έχει τη δυνατότητα να δει τοπικά και τα θέματα της επαγγελματικής κατάρτισης και επιμόρφωσης. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Επίσης, πρέπει να τονίσουμε ότι επιστημονικά στελέχη, μπροστά στις τεχνολογικές εξελίξεις, μπροστά στις ανάγκες του 21ου αιώνα, ήδη στελεχώνουν και τον πρώτο βαθμό και το δεύτερο βαθμό και υπάρχουν συγκεκριμένες πιστώσεις για όλα αυτά.

Να θυμίσω τις προγραμματικές συμβάσεις που ήταν κατάκτηση από το 1984 και που αξιοποιούνται στο μέγιστο δυνατό βαθμό, όπου, επαναλαμβάνω, υπάρχουν συγκεκριμένες, τεκμηριωμένες προτάσεις και που επιβάλλεται και από τα κεντρικά Υπουργεία και από τους κεντρικούς φορείς να προχωρούν αποφασιστικά, γιατί πραγματικά τότε έχουμε τοπική ανάπτυξη, τότε έχουμε αξιοποίηση του τοπικού δυναμικού, έχουμε αξιοποίηση των ανθρώπινων πόρων, αλλά και των φυσικών πόρων των περιοχών.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν τη δυνατότητα και έχουν δώσει δείγματα γραφής στη συνεργασία τους με το Υπουργείο Παιδείας και τον Ο.Σ.Κ., όσον αφορά κυρίως την κατασκευή των κτιριακών συγκροτημάτων των σχολείων μας, των διδακτηρίων μας.

Ακόμη, πρέπει να πούμε ότι δεν είναι τυχαίο -και είναι κάτι που πρέπει να το τονίσουμε και να το αξιοποιήσουμε ως κοινωνία- το πρόγραμμα με το Εθνικό Κτηματολόγιο. Ήδη έχει ξεκινήσει, είναι σε μία προοπτική και υπάρχουν συγκεκριμένες πιστώσεις στον Προϋπολογισμό, μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για πολλούς δήμους στις

περιοχές της πατρίδας μας. Και είναι πρωτοβουλία και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης να προχωρήσουν αυτά τα θέματα.

Νομίζω ότι γι' αυτήν τη χρονιά θα πρέπει να ενεργοποιήσουμε την υποδομή, το σχεδιασμό, την προοπτική και για την Πολιτιστική Ολυμπιάδα με τους δήμους μας, με τις νομαρχίες μας, που πραγματικά η κάθε μία έχει να δώσει στον τόπο, στην αναπτυξιακή προσπάθεια, στον τουρισμό και σε πολλά άλλα θέματα. Αλλά ταυτόχρονα πρέπει να δούμε και ήδη είναι σε εξέλιξη πρόγραμμα με τους δήμους της χώρας για τη μεγιστοποίηση του μαζικού αθλητισμού, σε σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

Γιατί είναι βέβαιο ότι όλα αυτά τα βήματα με την αυτοδιοίκηση, με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με την περιφέρεια, πραγματικά, θα μας οδηγήσουν και σε ρεαλιστικούς στόχους και συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Θα μου επιτρέψετε να πω κάτι σημαντικό και για την περιφέρεια. Υπάρχουν συγκεκριμένες πιστώσεις και για λειτουργικά και για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για τις περιφέρειες της χώρας. Νομίζω ότι έχουν συγκεκριμένες προοπτικές για το Ρακέτο Σαντέρ, που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη. Και, αν θέλετε, η πορεία μας προς την ΟΝΕ δεν είναι μόνο νούμερα που κερδίζουμε σ' αυτά, δεν είναι μόνο η ονομαστική σύγκλιση, είναι και η πραγματική σύγκλιση. Και η πραγματική σύγκλιση είναι η συμμετοχή των πολιτών, είναι η δράση συνολικά της χώρας, είναι η ανάπτυξη της περιφέρειας, είναι η αξιοποίηση κάθε γωνιάς ελληνικής γης, είναι η συμμετοχή του κάθε πολίτη. Αυτό είναι το ζητούμενο και σε τελική ανάλυση το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα είναι σοσιαλιστικό κίνημα, δεν το χαρίζουμε....

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Αυτό το ξέρουμε από παλιά.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Είναι σοσιαλιστικό και πάνω από όλα υπάρχει στάση ζωής. Στο κέντρο είναι ο άνθρωπος, ο πολίτης. Αυτό μην το ξεχνάμε ποτέ. Και είμαστε περήφανοι γι' αυτήν την πορεία, όσα ξεκινήσαμε από το 1974 μέχρι σήμερα ...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Από πού ξεκινήσατε και πού φθάσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ:... γι' αυτό που πετύχαμε και στην Ελλάδα και στον ευρύτερο χώρο.

'Ελεγα, λοιπόν, ότι πραγματικά θα πρέπει να δούμε την περιφέρεια σ' αυτήν την προοπτική. Και ήδη βρίσκεται σε μία εξέλιξη αυτό που είπαμε στην αρχή, η διοικητική της αυτοδυναμία, ώστε να λειτουργήσει ως προγραμματική μονάδα. Και εδώ θα χρειασθούν ίσως και περισσότερα κονδύλια, όσον αφορά την άμεση έναρξη όλων των διοικητικών υπηρεσιών, όλου του δυναμικού που ήδη θεσμικά έχουμε περάσει και που περνάει στην περιφέρεια.

Μην ξεχνάτε τα θέματα του τουρισμού, που περάσαμε πριν από ένα, ενάμιση μήνα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, που αρμοδιότητες του ΕΟΤ ήδη μεταβιβάζονται στις περιφέρειες και ήδη ασκούνται - και πρέπει να ασκηθούν - στα πλαίσια ενός εκπροσώπου της Κυβέρνησης, που είναι ο περιφερειάρχης, που σαφώς πρέπει να έχει ευθύνη για όλον το χώρο του και για όλα τα θέματα που αφορούν την περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο Προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός για την περιφερειακή ανάπτυξη, είναι Προϋπολογισμός για την αποκέντρωση, είναι Προϋπολογισμός για την αυτοδιοίκηση, είναι Προϋπολογισμός για τον άνθρωπο. Ο φετινός Προϋπολογισμός δίνει προοπτικές στην αποκέντρωση και είναι βέβαιον ότι θα υπερψηφισθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσουν και τρεις Βουλευτές και μετά ένας Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχει δικαίωμα ο κύριος Υπουργός να πάρει το λόγο. Μετά τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών είναι ο μόνος Υπουργός που παίρνει το λόγο απόψε. Να να μην μιλήσουν και δύο Υπουργοί;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Επειδή τελευταία πουλιούνται όλα, έχει το δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 αποτυπώνει την επιδίωξή μας για ισχυρή και ευημερούσα Ελλάδα, με δυνατή οικονομία, κοινωνική συνοχή, αλληλεγγύη, στο κέντρο των ευρωπαϊκών αποφάσεων και όχι πλέον στο περιθώριο, ισότιμη με τους λοιπούς ευρωπαϊκούς εταίρους.

Στζητάμε τον Προϋπολογισμό ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα. Οι μέρες που μένουν είναι μετρημένες, είναι τριακόσιες εβδομήντα πέντε. Η κυβερνητική πολιτική παρέχει πλέον οικονομική σταθερότητα, διασφαλίζει την ανάπτυξη, την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο ελληνικός λαός με αυτήν την Κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος του Κώστα Σημίτη, αισθάνεται σιγουριά για το παρόν, σιγουριά για το μέλλον. Ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών έχει πλέον κλείσει. Οι θυσίες του ελληνικού λαού μετατρέπονται σε επένδυση. Έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα σε όλα τα κρίσιμα μεγέθη. Πριν λίγα χρόνια, όταν μας παρέδιδε η Νέα Δημοκρατία μια κατεστραμμένη χώρα το Σεπτέμβριο του 1993, σε δραματική κυριολεκτικά κατάσταση, με πλήρη αποτυχία του προγράμματος εξυγίανσης που είχε τότε ετοιμάσει, με πλήρη αποτυχία του προγράμματος σύγκλισης που είχε ετοιμάσει, με πλήρη αποτυχία σε όλους τους στόχους, κανείς δεν θα πίστευε ότι σήμερα έχουμε φτάσει το κρατικό έλλειμμα μόνο στο 2,2% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Κανείς δεν θα πίστευε ότι θα έχουμε αυτές τις δραματικές μειώσεις του δημόσιου χρέους, κανείς δεν θα πίστευε ότι ο πληθωρισμός σήμερα θα ήταν σε 4,2%, κανείς δεν θα πίστευε ότι το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν τα τελευταία τρία χρόνια θα αναπτυσσόταν πάνω από το μέσο όρο της Ευρώπης.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Απίστευτα πράγματα!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Πράγματι, απίστευτα πράγματα για εκείνη την εποχή. Και όμως επιτεύχθηκαν με σκληρή δουλειά, με τις θυσίες του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός αισθάνεται δικαιωμένος που εμπιστεύθηκε αυτήν την Κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Σας απάντησε στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Θα πάρετε την απάντησή σας.

Σταθεροποίηση και ανάπτυξη συμβαδίζουν πλέον. Παράγουμε κοινωνικό πλούτο. Υπάρχει πλέον περίσσειμα για επενδύσεις. Για να φθάσουμε όμως σε αυτό το σημείο, έπρεπε να γίνουν τομές, να γίνουν μεταρρυθμίσεις, να ληφθούν μέτρα, να μπει τάξη.

Η Κυβέρνηση τόλμησε. Δεν υπολόγισε το πολιτικό κόστος. Προέταξε το γενικότερο δημόσιο συμφέρον. Δεν χάιδεψε αφτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απελευθέρωση των αγορών είναι πραγματικότητα. Ο ανταγωνισμός σε παγκόσμιο επίπεδο είναι σκληρός. Σε αυτό το περιβάλλον οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί καλούνται να αναπτυχθούν. Γι' αυτές και για μας γενικότερα ο ανταγωνισμός δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι εργαλείο, είναι μοχλός και τον χρησιμοποιούμε για την ανάπτυξή μας, για να διεκδικήσουμε τη θέση που μας αξίζει στο παγκόσμιο χωρίο, για να συνάψουμε στρατηγικές συμμαχίες, για να προσελκύσουμε ιδιωτικές επενδύσεις.

Έπρεπε όμως να εξυγιανθούν για να επιβιώσουν οι δημόσιες επιχειρήσεις, να βγουν από την απομόνωση, τον εφησυχασμό, το λήθαργο, να αποβάλουν ταμπού δεκαετιών, να εκσυγχρονίσουν δομές και λειτουργίες, να αναπτύξουν νέα προϊόντα και υπηρεσίες, να διεκδικήσουν διαρκώς περισσότερο μερίδιο από την αγορά, να στραφούν στον πολίτη, να είναι έτοιμες για τον ανταγωνισμό.

Στο χρόνο που πέρασε ολοκληρώσαμε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης των βασικών ΔΕΚΟ, όπως ΕΛΤΑ, αστικές συγκοινωνίες, σιδηρόδρομοι. Δώσαμε τα εργαλεία για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό. Υπάρχουν πλέον επιχειρησιακά και στρατηγικά σχέδια με συγκεκριμένους στόχους, υπάρχουν δεσμεύσεις, υπάρχουν κανόνες που έχουμε θέσει για τον υγιή ανταγωνισμό. Οργανώσαμε τις αγορές.

Όπως θα θυμάστε, πριν ένα, δύο μήνες συζητήσαμε εδώ την οργάνωση της ταχυδρομικής αγοράς. Επί τριάντα και πλέον χρόνια υπήρχε μια αγορά ανοργάνωτη, η οποία λειτουργούσε στην πραγματικότητα σε βάρος των ελληνικών ταχυδρομείων. Έπρεπε λοιπόν να την οργανώσουμε και μέσα από αυτή την οργάνωση να προσπάρουμε και το ρόλο των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

Έτσι αναδείξαμε το ρυθμιστικό και εποπτικό ρόλο του κράτους. Κατοχυρώσαμε το δικαίωμα του πολίτη να έχει πρόσβαση σε υπηρεσίες υψηλής ποιότητας και σε προσιτές τιμές. Έχουν τεθεί οι συγκεκριμένοι στόχοι και γίνονται πολύ συγκεκριμένα βήματα.

Θέση αμετακίνητη του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, της Κυβέρνησης, είναι η προστασία του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος. Λέμε όχι στη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους. Αντιπάρουμε λύσεις στους μονοδρόμους της αγοράς. Εφαρμόζουμε αναδιανεμητικές πολιτικές που αποτρέπουν τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Το κράτος για μας είναι εργαλείο και μοχλός που συνενώνει οικονομία και κοινωνία. Η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει και με την πρακτική της, όταν κλήθηκε την περίοδο 1990-1993 ή με την προηγούμενη πολιτική της προ του 1981 κύρια όμως από το 1990 έως το 1993- αλλά και με την πολιτική που θέλει να μας δείξει ότι έχει σήμερα, ότι προσβύει το γενικό ξεπούλημα. Τα σχέδιά της εννοούν απαξίωση, αδράνεια και καθήλωση των ΔΕΚΟ. Όλη της η πολιτική στην πραγματικότητα είναι λαϊκίστικη πολιτική. Το έδειξαν οι συζητήσεις που είχαμε στα νομοσχέδια για την αναδιάρθρωση των ελληνικών ταχυδρομείων, των αστικών συγκοινωνιών, των σιδηροδρόμων.

Να σας θυμίσω τις θέσεις της Ν.Δ. ; Να σας θυμίσω ότι στην δική μας πρόταση να οργανώσουμε την αγορά των ταχυδρομείων, έλεγε όχι, πιστεύοντας ότι πρέπει να υπάρχει αναρχία και ασυδοσία, γεγονός που στην πραγματικότητα έπληττε έναν οργανισμό που λειτουργούσε με τους κανόνες που του επέβαλε το δίκαιο, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

Να σας θυμίσω τη θέση της για της αστικές συγκοινωνίες, όπου ζητούσε ουσιαστική αποκρατικοποίηση. Εμείς βέβαια πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι οι αστικές συγκοινωνίες είναι κατ'εξοχήν τομέας που αφορά το δημόσιο συμφέρον και ήρθαν να μας πουν ότι πιστεύουν σε ουσιαστική αποκρατικοποίηση, τουτέστιν να δώσουμε τα λεωφορεία σε λαϊκή μικροσυμμετοχή, δηλαδή να αφανίσουμε πάλι κάποιους ανθρώπους, αλλά τα ΗΛΠΑΠ που έκαναν απεργίες και τον ΗΣΑΠ, πρέπει να τους διατηρήσουμε να είναι δημόσιες επιχειρήσεις.

Να θυμίσω για τους σιδηρόδρομους, όπου, όταν εμείς ακολουθούσαμε μία πολιτική που στηρίζαμε την υποδομή ώστε να ανήκει αυτή στο κράτος, αλλά ταυτόχρονα να δίνει τις δυνατότητες αυτή η υποδομή να αναπτυχθεί ο τομέας, να υπάρχει πρόσβαση στις συνδρομητικές επιχειρήσεις, να αναπτυχθούν σιδηροδρομικές πρωτοβουλίες, έρχονταν και μας έλεγαν ότι όλα αυτά τα θέλουμε να είναι κρατικά. Αυτό έλεγε και αυτό πρέσβευε η Ν.Δ.

Ταυτόχρονα να σας πω ότι όχι μόνο οι Βουλευτές, αλλά ο ίδιος ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας πήγαινε και έβρισκε τους εργαζόμενους για να υποδουλίσει απεργίες σ'αυτόν τον τομέα, όπως και σε πολλούς άλλους τομείς. Με λίγα λόγια αυτός είναι λαϊκισμός. Και η τακτική της Ν.Δ. είναι να ενισχύει τη σκανδαλολογία, χωρίς όμως να τολμά να χτυπήσει την πόρτα της δικαιοσύνης.

Επεχείρησε να υπονομεύσει τις προγραμματικές συμφωνίες, ένα ισχυρό αναπτυξιακό εργαλείο για τις ΔΕΚΟ. Θέλησε να μιλήσει για τον ΟΤΕ ξεχνώντας ότι προσπάθησε να προχωρήσει στο ξεπούλημά του αντί πινακίου φακής και απέτυχε και κρίθηκε από τον ελληνικό λαό γι'αυτό. Σήμερα ο ΟΤΕ είναι ο δυναμικότερος και διαρκώς αναπτυσσόμενος οργανισμός της χώρας. Ένας μεγάλος

παίκτης στην αγορά.

Με μεθοδικό σχεδιασμό προχωρήσαμε το πρόγραμμα της μετοχοποίησής του. Το δίκτυό του ψηφιοποιείται με ταχύτατους ρυθμούς. Φέτος θα ξεπεράσουμε το 70%. Το 1999 θα ξεπεράσουμε το 90%. Ένα επενδυτικό πρόγραμμα που δεν σταματάει στα ελληνικά σύνορα αλλά επεκτείνεται και στο διεθνή χώρο με πρόσβαση, με παρουσία, με διεθνείς επενδύσεις.

Επίσης, να θυμίσω και την πορεία της COSMOTE. Να τη θυμίσω για δυο λόγους. Πρώτον, γιατί το 1992 η Νέα Δημοκρατία απαγόρευσε την είσοδο του ΟΤΕ στην κινητή τηλεφωνία, χωρίς να υπάρχει κανόνας δικαίου που να επέβαλε αυτή την απαγόρευση. Εμείς δε λέμε καλώς έγινε, προχώρησε, δόθηκε άδεια λειτουργίας στις δύο εταιρείες, TELESTET και PANAFON Για ποιο λόγο όμως, κύριοι, εσείς που πρεσβεύατε δήθεν τον ανταγωνισμό δεν δώσατε το δικαίωμα στον ΟΤΕ να ανταγωνισθεί και του το απαγορεύσατε; Μάλιστα απαγορεύσατε βάζοντας και ρήτρες για μεγάλο χρονικό διάστημα, για μία εξαετία και πλέον, ώστε να μην μπορεί ο ΟΤΕ να μπει στην κινητή τηλεφωνία.

Ο δεύτερος λόγος που αναφέρω αυτό το παράδειγμα είναι γιατί, όπως θα θυμόσαστε στις αρχές του 1998 η COSMOTE είχε θέσει στόχο να φθάσει τους εκατόν είκοσι χιλιάδες συνδρομητές. Είχε γίνει μια μεγάλη διαφήμιση, είχε γίνει ένα "μπουμ". Τότε βέβαια δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει πάνω από πενήντα, εξήντα χιλιάδες συνδρομητές, γιατί αυτή ήταν η υποδομή της. Βέβαια είχαν εμφανιστεί εκατόν είκοσι χιλιάδες συνδρομητές από την πρώτη στιγμή.

Προχωρήσαμε λοιπόν ταχύτατα και αναδιάρθρωσαμε το πρόγραμμα για να ανταποκριθούμε σε αυτήν τη ζήτηση και αρχίσαμε να το υλοποιούμε, όχι από 1ης Ιανουαρίου, αλλά από 1ης Απριλίου του 1998.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να σας πω ότι σήμερα που τελειώνει ο χρόνος, όχι μόνο ξεπεράσαμε το στόχο των εκατόν είκοσι χιλιάδων συνδρομητών, αλλά έχουμε φθάσει τους διακόσιους εβδομήντα χιλιάδες συνδρομητές και η Cosmote έχει μπει δυναμικά και στην καρτοτηλεφωνία.

Έχουν εγκατασταθεί πάνω από πεντακόσιες κεραιές σε όλη την Ελλάδα. Έχουμε αυξήσει δραστικά τη συμμετοχή της COSMOTE στο σύνολο της αγοράς της κινητής τηλεφωνίας και με αυτόν τον τρόπο και οι τρεις επιχειρήσεις λειτουργούν μέσα σε πλαίσια ανταγωνιστικά και αυξάνουν την κίνησή τους. Έχουν ξεπεράσει τους ενάμισι εκατομμύριο συνδρομητές και πιστεύουμε ότι στα επόμενα χρόνια η αγορά της κινητής τηλεφωνίας θα φθάσει στα τρία εκατομμύρια συνδρομητές.

Είχε δε ως αποτέλεσμα, κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο ανταγωνισμός που έπαιξε η δημόσια επιχείρηση που λέγεται COSMOTE να μειωθούν οι τιμές στον πολίτη-χρήστη της κινητής τηλεφωνίας κατά 30%.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Μακάρι για να σταματήσει η ληστεία του κόσμου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Θέλω να αναφερθώ και στα Ελληνικά Ταχυδρομεία για άλλη μια φορά. Θυμόσαστε βέβαια πώς ήταν εγκατελειμμένα. Θυμόσαστε ότι από οργανισμός, που ήταν πρώτος στην Ευρώπη για την παροχή υπηρεσιών, εγκατελείφθη πλήρως κατά περίοδο 1990-1993. Σήμερα ο ΕΛΤΑ έχει ένα καινούριο σχέδιο. Το 2000 αναμένεται να είναι κερδοφόρος. Προχωρεί σε στρατηγικές συμμαχίες, συνεργάζεται με δημόσιους και ιδιωτικούς οργανισμούς, για την ανάπτυξη νέων προϊόντων.

Φέτος άνοιξαν δεκαπέντε νέα ταχυδρομικά γραφεία στο Λεκανοπέδιο της Αττικής. Άλλα δεκαπέντε προγραμματίζονται για το 1999. Το καλοκαίρι λειτουργήσαν εκατό ταχυδρομικά πρακτορεία σε τουριστικές περιοχές και το 1999 θα λειτουργήσουν πεντακόσια ταχυδρομικά πρακτορεία στις τουριστικές περιοχές.

Έχουμε παρεμβάσεις αναβάθμισης και ευπρεπισμού των χώρων υποδοχής του κοινού, αλλά και των συστημάτων εξυπηρέτησης. Ήδη, παίρνουμε προσφορές για ένα καινούριο

κτίριο κέντρο διαλογής που θα ανεγερθεί στην Αθήνα.

Λαϊκή αποταμίευση. Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Είναι ένας γίγαντας. Έχει καταθέσεις ένα τρισεκατομμύριο επτακόσια δισεκατομμύρια (1.700.000.000.000) δραχμές. Πέντε εκατομμύρια πελάτες. Ο ένας στους δύο Έλληνες εμπιστεύεται τις αποταμιεύσεις του στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Και αυτός που την εμπιστεύεται είναι η γερόντισσα, είναι ο νέος άνθρωπος, γιατί εκεί δεχόμαστε καταθέσεις από μία δραχμή και ανεξαρτήτως ποσού από εκεί και πάνω.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πάντως, δεν έχετε όσα υποκαταστήματα ζητήσαμε και έχετε μία δέσμευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η Ιστορία δεν έχει;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε συνάδελφε, εδώ ακριβώς είναι ο συνδυασμός Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και ταχυδρομικών γραφείων. Αλλά πρέπει να γίνουν και άλλα. Ακριβώς αυτό είναι που το 1999 προχωρούμε σε πλήρη αναβάθμιση του Οργανισμού Λαϊκής Αποταμίευσης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αναμένουμε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Όλα στην ώρα τους, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ήλθε η ώρα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να σας πω ότι από την Πρωτοχρονιά μειώνονται τα επιτόκια και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, όπως ξέρετε, προσφέρει δάνεια, φθηνά δάνεια σε χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους. Αυτή η μείωση σημαίνει ότι για εκείνους που παίρνουν δάνεια της τάξεως των είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) δραχμών που είναι περίπου ο μέσος όρος, γλιτώνουν από την 1η Ιανουαρίου περί τις τριάντα χιλιάδες δραχμές το μήνα σε τοκοχρεωλύσια. Ταυτόχρονα την ίδια στιγμή για να ενισχυθεί η λαϊκή αποταμίευση κρατείται ο τόκος καταθέσεων κατά μία μονάδα περίπου παραπάνω από το συνήθη τόκο, που υπάρχει στην αγορά.

Για τις αστικές συγκοινωνίες, κύριοι συνάδελφοι, πρόσφατα συζητήσαμε στη Βουλή. Το μόνο που θέλω να πω είναι ότι με αυτό το πρόγραμμα επενδύσεων που καλούμεθα να ψηφίσουμε δίνουμε τη δυνατότητα να υλοποιηθεί η μεγαλύτερη επένδυση ανανέωσης του στόλου των αστικών συγκοινωνιών. Εκατόν τριάντα τέσσερα δισεκατομμύρια (134.000.000.000) δραχμές, επτακόσια πενήντα εννέα σύγχρονα λεωφορεία, εκατόν ενενήντα δύο τρόλλεϋ, εκατόν είκοσι βαγόνια του ηλεκτρικού σιδηρόδρομου.

Τη Δευτέρα, κύριοι συνάδελφοι, σε δύο μέρες θα κυκλοφορήσουν τα πρώτα έντεκα αρθρωτά λεωφορεία στις γραμμές Αθήνα-Ίλιο-Καματερό, Δέλτα Φαλήρου-Κηφισιά, Δέλτα Φαλήρου-Χαλάνδρι, Αθήνα-Νέα Ερυθραία, Αθήνα-Γαλάτσι.

Μέχρι την Πρωτοχρονιά, σε άλλες δέκα μέρες πρόκειται να κυκλοφορήσουν σαράντα τέσσερα νέα αρθρωτά λεωφορεία και εξήντα mini bus. Και αυτό θα συνεχίζεται όλη τη χρονιά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Προκηρύσσεται διαγωνισμός για προμήθεια λεωφορείων με φυσικό αέριο. Σήμερα στο Υπουργικό Συμβούλιο υπογράψαμε την πράξη, για να συσταθεί διακομματική επιτροπή για το σχετικό διαγωνισμό. Θα μπου και πράσινα λεωφορεία στις γραμμές της Αθήνας.

Τον Ιανουάριο εγκαθίσταται πιλοτικό σύστημα τηλεματικής στα τρόλεϋ. Προσλαμβάνονται διακόσιοι πενήντα οδηγοί και αναμένεται στα δρομολόγια αιχμής να έχουμε ενίσχυση της τάξεως του 10% και πλέον.

Έχουμε εκδώσει οδηγούς πόλης, για να ενημερώνεται ο πολίτης. Έχουμε αναρτήσει πινακίδες δρομολογίων στις αφετηρίες και στις κυριότερες στάσεις. Σύντομα θα διατεθούν χάρτες στις πόλεις με όλες τις λεωφορειακές γραμμές, ώστε ο πολίτης να ξέρει πώς θα κινηθεί και πώς θα πάει στη δουλειά του.

Μέρα με τη μέρα αντιστρέφουμε την εικόνα. Στα αεροδρόμια επενδύουμε πάνω από τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δραχμές, για να γίνουν σύγχρονα και

ανθρώπινα. Μέσα στο 1997 και 1998 οι επενδύσεις ξεπέρασαν τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000). Εξήντα πέντε χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα ήταν οι νέοι χώροι που φτιάξαμε. Έχουμε προχωρήσει όλες τις μελέτες σχεδιασμού για τα μεγάλα αεροδρόμια. Το 1999 προκηρύσσονται και τα λοιπά μικρά αεροδρόμια. Σε ελάχιστο χρόνο φτιάξαμε τις νέες αίθουσες Σένγκεν στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Κέρκυρα, Ηράκλειο και Ρόδο.

Μέσα στην περίοδο 1999-2001 θα έχουν προχωρήσει οι αεροσταθμοί της Ρόδου, Σκιάθου, Μυκόνου, Πρέβεζας και Ηρακλείου. Στο 1999 δημοπρατούνται οι σταθμοί της Ζακύνθου και Σαντορίνης. Τώρα ολοκληρώνονται οι σταθμοί της Καβάλας, της Λήμνου, της Σκύρου και Κηθύρων.

Το σύστημα οπτικών αγγελιών θα ολοκληρωθεί σε δεκαοκτώ αεροδρόμια αιχμής και θα συνδέεται με την κινητή τηλεφωνία και το INTERNET.

Από την άνοιξη, Φεβρουάριο με Μάρτιο του 1999, θα βάλουμε μπροστά το νέο σύστημα ραντάρ, που θα ελέγχει τον εναέριο χώρο της Ελλάδας. Και μια και μίλησα για τα ραντάρ, θα πρέπει να σας πω ότι ολοκληρώθηκαν ήδη οι εργασίες των νέων τερματικών ραντάρ και εκείνος ο περίφημος σταθμός για τον οποίο γινόταν πέρσι κουβέντα, για την Περαία. Δηλαδή έχει ολοκληρωθεί της Θεσσαλονίκης, -της Περέας- της Ρόδου, της Κέρκυρας και βρίσκονται σε τελικό στάδιο οι εργασίες για τα ραντάρ Ηρακλείου Κρήτης.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ελεγκτές συμφωνούν;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Αυτό σας είπα, κύριοι συνάδελφοι, ότι μπαίνει το σύστημα ραντάρ της εναέριας κυκλοφορίας στη χώρα από το Φεβρουάριο-Μάρτιο του 1999.

Αυτά όμως όλα θα τα δούμε στο άμεσο χρονικό διάστημα. Εργαζόμαστε, συνεννοούμαστε και με τους εργαζόμενους και με τη EUROCONTROL, γιατί είναι θέμα που κατ' εξοχήν ενδιαφέρει τη EUROCONTROL, για να προχωρήσουμε και θα προχωρήσουμε σ' αυτόν τον τομέα.

Κατασκευάζονται δεκαεπτά σύγχρονα πλήρως εξοπλισμένα ελικοδρόμια στα νοσοκομεία. Δεν το λέω για το μέγεθος της επένδυσης, που είναι πολύ μικρότερο απ' όλα όσα σας ανέφερα προηγούμενα, αλλά για τον ποιοτικό στόχο, που είναι να φτιαχτούν στα ελικοδρόμια νοσοκομεία, όπως στα νοσοκομεία της Αλεξανδρούπολης, των Γιαννιτών, της Δράμας, Καβάλας, Ελευσίνας, Ηρακλείου, Ιωαννίνων, Κατερίνης, Λαμίας, Λάρισας, Θεσσαλονίκης, Πατρών, Πτολεμαΐδας, Ρόδου, Σπάρτης και Χανίων.

Τέλος, αν αναφερθεί κανείς στο σιδηρόδρομο, θα σας υπενθυμίσω, γιατί έγινε πρόσφατα συζήτηση στη Βουλή, το μεγάλο επενδυτικό πρόγραμμα Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Ειδομένη και βέβαια με το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το επενδυτικό πρόγραμμα για τη γραμμή Πάτρα-Κόρινθος-Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Ειδομένη. Καινούργιο τροχαίο υλικό, καινούργιες υποδομές, καινούργιες δυνατότητες.

Προχωρούμε για την οδική ασφάλεια στην κατασκευή σύγχρονων κέντρων εξέτασης και εκπαίδευσης οδηγών. Τα πρώτα θα γίνουν στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα και Ηράκλειο Κρήτης. Γι' αυτό ακριβώς έχουμε ζητήσει τη συνεργασία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να μιλήσω για τις διεθνείς μεταφορές της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας είχε απομονωθεί και γνωρίζουμε τους λόγους. Κατ' εξοχήν έπαιξε δραστικό ρόλο την απομόνωση της χώρας η εξωτερική πολιτική, που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία κατά την περίοδο 1990-1993. Θυμόμαστε πώς είχε απομονωθεί η χώρα; Θυμόμαστε τη δραματική κατάσταση να υπονομεύει τον τότε Πρωθυπουργό της Χώρας ο Υπουργός Εξωτερικών εκείνης της περιόδου, ο οποίος έκανε επισκέψεις στις γειτονικές χώρες, δημιουργούσε προβλήματα και βέβαια έβαζε ζητήματα να εγκαταλείψει η ελληνική παρουσία τις γειτονικές μας χώρες. Ασφαλώς θα τα θυμόσαστε αυτά.

Οι προσπάθειες που έχουμε κάνει έχουν αρχίσει και αποδίδουν. Ήδη έχουμε υπογράψει προσύμφωνο με τις χώρες ανάπτυξης του δέκατου διαδρόμου, του μεγάλου εκείνου οδικού και σιδηροδρομικού άξονα, που συνδέει την Ελλάδα, το Αιγαίο, τη Μεσόγειο με τη Βαλτική και Βόρεια Θάλασσα.

Έχουμε προχωρήσει σε συμφωνία με 11 χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης για να υπάρχει διαφάνεια στα τέλη, για να υπάρχει δυνατότητα χωρίς ποσοτώσεις να περνάνε τα φορτηγά μας δίνοντας διέξοδο στους Έλληνες μεταφορείς. Όμως, δεν κάνουμε μόνο αυτό. Συνδέουμε τη Θεσσαλονίκη και τη Βόρειο Ελλάδα και με τη Μεσόγειο και με τη Μαύρη Θάλασσα και με την Αδριατική. Κάνουμε συμφωνίες με την Αλβανία για σύνδεση του Δυρραχίου με τη Θεσσαλονίκη, συμφωνίες με τη Βουλγαρία για σύνδεση της Αλεξανδρούπολης με Μπουργκάς. Έτσι συνδέουμε τη Μαύρη Θάλασσα με την Αδριατική, συνδέουμε το Αιγαίο και τη Μεσόγειο με τις τρεις θάλασσες, τη Βαλτική και την Βόρειο επίσης. Και τέλος αναδεικνύουμε τον διεθνή ρόλο της χώρας μας που πραγματικά μπορεί να είναι ηγετικός ρόλος στη μείζονα περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης, να είναι προωθητής των συμφερόντων των λαών όλης αυτής της περιοχής.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό δείχνει ότι έχουμε μια στρατηγική και με παρόν και με προοπτική. Ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται αυτήν την πολιτική. Έζησε δραματικές καταστάσεις, έζησε απολύσεις. Θυμάμαι δραματικά στις 30 Σεπτεμβρίου 1990 όπου πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες εργαζόμενοι απολύθηκαν απο την τότε Κυβέρνηση. Θυμάμαι την άλλη εικόνα, δυο μέρες μετά την προκήρυξη των εκλογών το Σεπτέμβριο του 1993, με τις έξι χιλιάδες παράνομες και φαύλες προσλήψεις στη ΔΕΗ, που χρέωσαν τη ΔΕΗ με είκοσι δισεκατομμύρια το χρόνο μέχρι σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, τελειώνετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Θυμάμαι, κύριοι συνάδελφοι, την κατάσταση που επικρατούσε και πώς έχει σήμερα η πατρίδα μας και πώς προχωρεί η χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός έχει εμπιστοσύνη σ' αυτήν την πολιτική, γιατί την είδε να δοκιμάζεται, ο ελληνικός λαός έχει εμπιστοσύνη επίσης, όχι μόνο για το παρόν αλλά και για το μέλλον της χώρας και βέβαια αυτό θα το δείξει όταν θα έρθει η ώρα, όταν θα κάτσει να εκτιμήσει ποιος προσέφερε και τι προσέφερε σ' αυτόν τον τόπο και όταν θα αναλογιστεί ποιο είναι το μέλλον κάτω από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Το ευτύχημα είναι ότι θυμάται ο ελληνικός λαός και ότι δεν θυμάσθε εσείς.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, καλό είναι να μη σχολιάζετε από τα έδρανα. Όταν ζητάτε για τον εαυτό σας ο καθένας την επιείκεια του Προεδρείου, είναι καλά. Όταν πρόκειται, όμως, για οποιονδήποτε άλλον δεν είναι καθόλου καλά. Σας παρακαλώ.

Ο κ. Κηπουρός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Εδώ και πολλά χρόνια στον προϋπολογισμό η Νέα Δημοκρατία προτείνει μια πολιτική νεοφιλελεύθερη, η οποία κινείται σε ορίζοντα δημοσιονομικό, αλλά και οι συνάδελφοί μου καταθέτουν έναν Προϋπολογισμό επίσης δημοσιονομικό.

Ο περιορισμός όμως στα δημοσιονομικά δεν επιτρέπει να αναπτυχθεί μια γενικότερη συζήτηση για την οικονομία, για τους νόμους του οίκου μας, δηλαδή, το μοντέλο διοίκησης, το μοντέλο διακυβέρνησης. Έτσι κάθε χρόνο ανακυκλώνομαστε. Δεν υπάρχει μια αναπτυξιακή πολιτική, δεν υπάρχει αύξηση του ΑΕΠ. Η όποια αύξησή του οφείλεται στους κοινοτικούς πόρους, τους οποίους

όμως δεν τους κάνουμε ανάπτυξη.

Η δημοσιονομική αυτή μονοτονία μας πάει στην επανάληψη του ίδιου έργου σ' αυτό που ένας φίλος μου διανοούμενος και πολιτικός γράφει πως μεταβάλλει τους εργαζόμενους αλλά και τη χώρα σε Σίσυφο, στα πλαίσια μιας οικονομίας πληρωμής χρεών, με την Ελλάδα να έχει μεταβληθεί σε μια χώρα εξαγωγής κεφαλαίων μέσα από τους αόρατους μηχανισμούς του χρέους. Όλα αυτά, φυσικά, είτε υπό τη μορφή του δεξιού κράτους είτε υπό τη μορφή του λεγόμενου κεντροαριστερού, το οποίο παραμένει και αναπαράγεται ως συγκεντρωτικό και συντεχνιακό.

Είπα "λεγόμενου κεντροαριστερού", γιατί είδατε αυτοί που είναι πραγματικά κεντροαριστεροί δέχονται τον Οτσαλάν, ενώ αυτοί που είναι ψευδεπίγραφοι, δεν τον δέχονται, τον διώχνουν. Τι να πούμε για την παραδοσιακή αριστερά και για το ΚΚΕ και για το Συνασπισμό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Χρόνια πολλά να πούμε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Στο τέλος του 2000 ανακάλυψαν τους Κούρδους.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Γιατί δεν τον έφεραν στην Ελλάδα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να λείπουν τα σχόλια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Και η πολιτική του ΔΗ.Κ.ΚΙ. ήταν να πάει στην ιταλική Πρεσβεία.

Δεν λέω τίποτα για τη Νέα Δημοκρατία, γιατί εκείνη μας γύρισε στο 1950. Τουλάχιστον ο παλιός Κωνσταντίνος Καραμανλής λειτουργούσε σε συνθήκες δύσκολες, ψυχρού πολέμου και διπολισμού. Ο νέος Κώστας Καραμανλής τι φοβάται και έδωσε διαταγή να μην υπογράψουν οι Βουλευτές του;

Άντε να μην πω και για τον Αβραμόπουλο, γιατί τελικά πρωτεύουσα είναι η Ρώμη όχι το αθηναϊκό χωριό. Ο Ρουτέλι, ο Δήμαρχος της Ρώμης, έκανε ύμνο στον κουρδικό αγώνα, στη Ρώμη, όταν έγινε συνεδρίαση του κουρδικού κοινοβουλίου.

Είναι γνωστή η ευρωπαϊκή εμπειρία, σύμφωνα με την οποία η οικοδόμηση ενός κοινωνικού κράτους πρέπει να θεμελιωθεί στις περιφέρειες, ότι ένα κράτος για να είναι κοινωνικό, πρέπει να είναι περιφερειακό.

Το ζητούμενο, δηλαδή, για τη χώρα μας αυτό ήταν. Ήταν ένα άλλο πρότυπο διακυβέρνησης, μία άλλη παιδεία και ηθική αυτής της διακυβέρνησης. Μία δομημένη στις περιφέρειες και αποκεντρωμένη νέα ελληνική δημοκρατία. Αντ' αυτών, εμείς φθάσαμε στην αναγέννηση της παρακμής και του αθηναϊσμού, σε μία πρωτεύουσα που ακόμη και ο Όθωνας την αγαπούσε περισσότερο από τους χθесινούς ή σημερινούς μουχτάρηδες της. Αφού οι Βαυαροί άφησαν τουλάχιστον κάποια μνημεία και σύμβολα μιας ιστορικής περιόδου. Τι αφήνουν, αλήθεια, οι επιγενόμενοι -εννώω επιγενόμενοι του Όθωνα- ιδιαίτερα κατά το δεύτερο ήμισυ του 20ού αιώνα; Έναν απέραντο αθηναϊκό Κορυθαλλό, μία απέραντη φυλακή ή μια χωματερή, όπως την λέει ο Προβελέγγιος, και μια χώρα χωρίς σώμα, ασώματη.

Ο 20ός αιώνας υπήρξε ένας αιώνας τραγικός, όχι μόνο για το εθνικό μας γίνεσθαι, αλλά το ίδιο τραγικός, αν όχι περισσότερο, ήταν για το αθηναϊκό γίνεσθαι. Και αυτά, ο αθηναϊκός λαός που από τους αποστολικούς ακόμη χρόνους είναι φιλόκαινος -φίλος του καινούριου- τα κατανοεί καλύτερα από κάθε άλλον και φυσικά από όλες τις υπαρκτές, κομματικές γραφειοκρατίες. Ανάπτυξη δεν μπορεί να γίνει ούτε με τη μετρομανία ούτε με το νέο Μπαϊκούρ των Σπάτων. Ούτε με τους 2004 εμπαιγμούς της περιφέρειας ή τις 2004 νέες υπερφορτώσεις και παραμορφώσεις του αθηναϊκού λεκανοπεδίου.

Αντί γι' αυτά έπρεπε να βρούμε ή να ξαναβρούμε το γεωοικονομικό μας προσανατολισμό σε όλους αυτούς τους προϋπολογισμούς. Όμως, αν και τόσα χρόνια σας το προτείναμε, δεν φαίνεται να το αντιλαμβάνεσθε ότι αποτελεί τη μοναδική αναπτυξιακή μας προοπτική στη μεταδιπολική εποχή, τουλάχιστον σ' αυτήν την εποχή, γιατί την προηγούμενη περίοδο μπορούσαν να πάρουν το τρένο των τροφίμων. Προτίμησαν το τρένο του κράτους. Τελικά έχασαν και το

τρένο του κράτους και το τρένο των τροφίμων και σήμερα δεν έχουν κανένα τρένο.

Ιδιαίτερα σήμερα επιβάλλεται να υπάρξει ένας επανασχεδιασμός της χώρας.

Αν συνέβαιναν όλα αυτά, τότε οι δρόμοι της ελληνικής σύγκλισης θα συνέπιπταν με τους δρόμους Ηγουμενίστας-Μπουργκάς, Ηγουμενίστας-Βόλου και Ηγουμενίστας-Πύλου. Από αυτούς τους δρόμους, δηλαδή, θα περνούσε η ΟΝΕ και όχι από τη Σοφοκλέους και από τη Σταυρού-Ελευσίνας. Και όταν μπορούμε στην ΟΝΕ, οι ιστορικές μας περιφέρειες δεν πρόκειται να μπουν. Θα παραμείνουν έξω από αυτή.

Όπως ο μεγαλύτερος, όμως, πόρος των πολιτισμένων εθνών είναι η πολιτική, έτσι και ο μεγαλύτερος πόρος για τις περιφέρειες είναι η ιστορική και η πολιτισμική τους συνειδηση. Διά μέσου του πόρου αυτού πρέπει να αναζητηθεί η λύση για τον ελλαδικό Γόρδιο Δεσμό. Το λέει η ιστορία, το λέει η ευρωπαϊκή εμπειρία, ακόμα και η ελληνική μυθολογία. Εάν διαβάσει κανείς το μύθο του Σίσυφου, που σας έλεγα πριν, τα βλέπει αυτά εκεί μέσα.

Ένα, λοιπόν, έργο που έρχεται από την ιστορία και τις προκλήσεις του μέλλοντος, της οικονομίας, της γνώσης, της επιστήμης και των νέων τεχνολογιών, με ταυτότητα πράγματι αναπτυξιακή, η ελληνική πρόταση για την ανάπτυξη είναι η νέα πόλη της Ρωμανίας. Μας πιρά όλους ιδιαίτερος και τους διακόσιους τέσσερις Βουλευτές που προσυπογράψαμε την ιδέα αυτή τον Μιχάλη Χαραλαμπίδη. Στις δημοκρατικές και πολιτισμένες χώρες αποφασίζει η ιστορία και η δημοκρατία, αποφασίζουν οι δημοκρατικοί θεσμοί. Ούτε παράγοντες ούτε αναθέσεις ούτε σύμβουλοι ούτε οτιδήποτε άλλο.

Στην περίπτωση της Ρωμανίας έχουμε μια πρωτοβουλία πρωτόγνωρη, ιστορικού επιπέδου. Κανείς δεν μπορεί να την αμαυρώσει με λαθραίες κινήσεις και επιλογές.

Για το τι μορφή θα πάρει ο τεχνοπόλος, οφείλει να αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς συμποσίου, που μπορεί να το αναλάβει και να το διοργανώσει η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Δεν είμαστε τρίτος κόσμος. Στη Θράκη αρκετά κουφάρια έγιναν βιομηχανικά. Να μην έχουμε και τεχνολογικά. Πολλοί έκαναν λεφτά με τη Θράκη. Να μην κάνουν και άλλοι.

Κύριε Πάχτα, να μην τη ρίξουμε άλλο χαμηλά την ιδέα αυτής της πόλης. Αυτά τα δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) δώστε τα και αυτά στον Άγιο Ευγένιο της Ρωμανίας. Εκεί θα πιάσουν τόπο, όπως έπιασαν και τα προηγούμενα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Κηπουρέ.

Ο κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα μικρό σχόλιο για τον κ.Κηπουρό, σε σχέση με τη νέα Ρωμανία.

Είμαστε αλληλέγγυοι. Έχουμε ένα ιδιαίτερο σεβασμό προς την ιδέα του ποντιακού ελληνισμού και τον πόνο του ποντιακού ελληνισμού ιστορικά, διαχρονικά. Θυμίζω ότι διοικητικά δεν μείναμε ούτε αδιάφοροι ούτε απαθείς, αλλά νωρίς επελήφθημεν, όσο οι συνθήκες το επέτρεπαν, το επέβαλαν, για την υποδοχή των αδελφών μας Ποντίων εδώ στον τόπο τους, μετά τις δραματικές εξελίξεις στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού στα χρόνια '90-'91 και επέκεινα. Αδικείται όμως και η υπόθεση της Ρωμανίας και η υπόθεση του εκλεκτού διανοητή και φίλου κ. Χαραλαμπίδη, όταν εν είδει παντιέρας προβάλλεται η συμβολή του στην κοινή εθνική αυτή υπόθεση.

Σημειώνω, εν παρενθέσει, ότι ο ομιλών -και θα με συγχωρήσετε, απολογούμαι τρεις φορές γ'αυτό- ήταν ο πρώτος, ως Υπουργός, που έσπασε σιωπή εβδομήντα τριών - εβδομήντα τεσσάρων ετών για τη γενοκτονία των Ποντίων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Για τη γενοκτονία των Ποντίων πρώτος πολιτικός που μίλησε ήταν ο Χαραλαμπίδης.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εγώ μιλάω για το ειδικό βάρος που έχει μια δήλωση ενός Υπουργού μιας ελληνικής κυβέρνησης. Δεν θέλω να

μιλήσω για κάποια πατρότητα πολιτικού κήρυκος, γιατί θέλω να πω ότι πολλοί προηγήθηκαν της δηλώσεως εκείνης. Το αναφέρω για την εγκυρότητα του επιχειρήματος από άποψη ιστορικής ακρίβειας.

Τα σβήνω αυτά, για να επαινέσω ιδιαίτερα την παράγραφο του κ. Κηπουρού γύρω από το θέμα Οτσάλαν. Όμως, γιατί να καταφύγω στην υπόθεση Οτσάλαν, η οποία εκθέτει την Ελλάδα και να μην καταφύγω στην ειδήμονα σιγή της ελληνικής Κυβερνήσεως για του βομβαρδισμούς της Βαγδάτης χθες, προχθές; Από θέση αρχής έπρεπε να μην υπάρχει σιωπή στις Βρυξέλλες, όπου μετέσχε ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, όπως και στη σύνοδο του ΝΑΤΟ. Παρεκάμφθη και η Ατλαντική Συμμαχία, παρεκάμφθη και το Ευρωπαϊκό και διαμορφώθηκε αυτός ο άξονας Ουάσιγκτον-Λονδίνου, ο οποίος είναι ισοδύναμος με δυνάτοτατο κώδωνα για όλους εμάς τους μικρούς λαούς, που θέλουμε να επικαλούμεθα ζητήματα αρχής.

Αργά ή γρήγορα, όταν εμπεδωθεί στη διεθνή σκηνή το ζήτημα του δίκαιου του ισχυροτέρου, είναι ζήτημα χρόνου για το πότε και πώς θα το πληρώσουμε.

Σημειώνω δε, ότι γίναμε και βασιλικότεροι του βασιλέως στην Ευρώπη, αλλά και εδώ στην Ελλάδα -για την ελληνική Κυβέρνηση ομιλώ- όταν ο Αμερικανός, το αμερικανικό κόμμα, ο ρεμπουτλικάνος έσπασε παράδοση αιώνων με το να μην τάσσεται αλληλέγγυος σε πολεμική επιχείρηση, την οποία αναλαμβάνει ο Πρόεδρος. Ερμηνεύστε, σας παρακαλώ, τα γινόμενα, τα οποία αφορούν την εξωτερική πολιτική της χώρας, αφορούν τη θέση της Ελλάδος στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον. Και ξεκινάμε φυσικά από το, από του Βήματος αυτού, "ευχαριστώ" του κ. Σημίτη την επομένη της νύκτας της ντροπής. Συζήτηση προϋπολογισμού, κατά παράξενη σύμπτωση.

Ο κατελθών προ ολίγου του Βήματος Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών ήταν μια ζώσα ειρωνεία. Δηλαδή η πραγματικότητα και ο ίδιος. Ο απολογισμός του για το κυβερνητικό έργο μόνον ως τραγική ειρωνία μπορεί να χαρακτηριστεί από εμένα τον καλής θελήσεως και καλοπροαίρετο, που έχει τη θέληση και τη δύναμη να αποδεχθεί το καλό. Αλλά να αποδεχθώ το καλό για τον εθνικό αερομεταφορέα που λέγεται Ολυμπιακή, με την τόση απαξίωση που έχει συντελεστεί και με το μέλλον όχι αβέβαιο, δεν ξέρουμε τι θα γίνει, αλλά με το μέλλον βεβαιότατο; Απαξίωση, χαμηλό τίμημα, ξεπούλημα ως πτώμα, αντί για εύρωστο εθνικό αερομεταφορέα, ο οποίος θα μπει στη διαδικασία της αποκρατικοποίησης με τους όρους που έχουμε υποδείξει ως καλοπροαίρετοι και κυρίως ως σύμμαχοι στην ορθή οικονομική πολιτική.

Στο κεφάλαιο της αποκρατικοποίησης, κατά τον Απολογισμό όπως τον διέτυπωσε ο κ. Παπαντωνίου, συνολικά εξέθεσε όλη την Κυβέρνηση. Γιατί μας είπε νόμους, μας είπε διατάξεις, προβλέψεις. Και το μόνο που έβλεπα, μέσα από αυτήν την έκθεση ιδεών και την περιπλάνηση στους νόμους, στα σχεδιάσματα και στους αριθμούς - την ευδαιμονική γι' αυτόν, από πλαναίσθηση ή πονηρία, περιπλάνηση στους αριθμούς- ήταν η Τράπεζα Κρήτης. Όλα τα άλλα, ασαφή, θολά. Παρέκαμψε το φιάσκο της Ιονικής με μια συλλαβή, με ένα μονοσύλλαβο. Και διερωτώμαι και εγώ: Αυτήν την ευδαιμονική περιπλάνηση στους αριθμούς του κ. Μαντέλη, του κ. Παπαντωνίου, για εκτιμήστε την πολιτικά. Εγώ νομίζω ότι είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα. Ότι δεν συναισθάνεται τα γινόμενα και τα έργα της, έτσι ανάποδα που τα πράττει, η Κυβέρνηση και φέρνει εξωραϊστικούς προϋπολογισμούς, που τους χαρακτηρίζει και ως "ένταξης". Τους άλλους τους είχε χαρακτηρίσει προϋπολογισμούς "σύγκλισης". Αλλά εδώ η αλήθεια είναι δεινή.

Εμείς προχωρούμε στην ΟΝΕ, η οποία θα πάψει να είναι κατόρθωμα, επίτευμα. Ήρθε, συνετελέσθη και δεν σας δικαιολογεί παρά μόνο τακτικισμούς, όχι ουσία πραγμάτων.

Οδηγούμεθα στην ΟΝΕ, μπαίνουμε στην ΟΝΕ χωρίς παραγωγική βάση -σας το λέμε επίμονα- χωρίς ανάπτυξη, χωρίς μονάδες γεωργικές, βιομηχανικές, βιοτεχνικές, εμπορίου, υπηρεσιών. Και ως πού θα πάει αυτό; Για ποια κατάσταση αναπτύξεως ομιλεί η Κυβέρνηση, όταν υπάρχει ο έλεγχος σε όλα αυτά, ένας έλεγχος ο οποίος είναι αδυσώπητος; Είναι ανάπτυξη, με τις αστικές συγκοινωνίες που έχουν μετατραπεί

σε χοάνη για σας, κύριε Υπουργέ; Και έρχεται η κυβερνητική Πλειοψηφία και υπερψηφίζει τα εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000), τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές για τις αστικές συγκοινωνίες του Κολλά, όπως λέμε; Μα, δεν θα συσχετιστεί το παραγόμενο έργο, δηλαδή, τι προσφέρουν, τι παράγουν και πόσο κοστίζει αυτό;

Παραγωγική βάση για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών: Μα, μιλάτε τώρα για τον Ο.Τ.Ε., όταν νομίζω σε κάποια άλλη αίθουσα της Βουλής αυτές τις μέρες εξετάζεται το σκάνδαλο του Ο.Τ.Ε. με το γενικό διευθυντή, ο οποίος απολύεται ή δεν παραιτείται; Έχει μία ουρά από σοβαρά θέματα, που αφορούν δισεκατομμύρια και τη γενικότερη τηλεπικοινωνιακή πολιτική της χώρας και θα μιλάει με έπαρση, με οίηση, ότι εδώ έχουμε τηλεπικοινωνίες τις οποίες διαχειρίζεται ο κ. Μαντέλης ευδοκίμως;

Θέλω να σας πω μία λέξη για τους γενικούς διευθυντές και για την πατέντα των μονάδων του δημοσίου τομέα, δηλαδή των ΔΕΚΟ, που είναι στον τομέα των επιχειρήσεων. Είναι ένα εκτεταμένο σκάνδαλο. Κάνουν τις ανώνυμες εταιρείες του δημοσίου, με μία μετοχή που ανήκει στο δημόσιο. Μπορεί να κάνουν και μερική μετοχοποίηση. Εκεί υπάρχουν τα εξής πλεονεκτήματα του απόλυτου κομματικού φαυλισμού. Λέω πλεονεκτήματα σαρκάζοντας. Το πρώτο είναι ότι διορίζουν στο διοικητικό συμβούλιο μετέρους υψηλόμισθους. Διορίζουν γενικούς διευθυντές υψηλόμισθους. Διορίζουν προσωπικό συνήθως έξω από το ν. 2190. Και το χειρότερο, μέσω αυτού του αγωγού διαχειρίζονται, καναλιζάρουν δισεκατομμύρια έξω από τον έλεγχο του δημοσίου λογιστικού, εν ονόματι της ιδιωτικοποίησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ιδιωτικοποίηση -που δεν είναι αυτό που κηρύττει η Νέα Δημοκρατία ή η σύγχρονη διεθνής οικονομία- σημαίνει ότι θα βάλει λεφτά, θα πάρει τη μονάδα και θα αναλάβει το μάναντζμεντ, που σημαίνει και το ρίσκο το επενδυτικό. Ταυτόχρονα το κράτος, εάν υπάρχει κράτος, θα ορίσει τους όρους με τους οποίους θα αναπτύσσεται η μονάδα αυτή μέσα στην κοινωνία. Θα προστατεύσει τον καταναλωτή, θα προστατεύσει το προσωπικό, όσον αφορά τις απολύσεις. Ποιος είναι ο φιλελευθερισμός; Εμείς μιλήσαμε να σταθεί το κράτος κοντά στον αγρότη, να στηρίξει την παραγωγική βάση, να σταθεί το κράτος κοντά στο μικρόεμπορο, κοντά στο μικροβιοτέχνη. Να υπάρχει στο τέλος του δρόμου και στην ένταξη στην ΟΝΕ, μία οικονομία εύρωστη με τα στοιχεία της ελληνικής οικονομίας ζωντανά, όχι πεθαμένα ή ακρωτηριασμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Καταλήγω με μία λέξη.

Ο Προϋπολογισμός είναι λογιστικός και ψεύτικος. Ο δρόμος προς την ΟΝΕ, που μας ενώνει, είναι ένα τέχνασμα, για να παραπλανάται ο ελληνικός λαός. Δεν είμαστε το ίδιο. Είσατε υπέρ της λοβιτούρας, υπέρ της μίζας, υπέρ της ρεμούλας. Είσατε υπέρ της πραγματικής δημιουργίας και υπέρ της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μπούτας έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γνωρίζω αν το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας συμφωνεί ή συμμερίζεται τις απόψεις του κ. Πολύδωρα για την τοποθέτηση που έκανε σχετικά με την γκαγκστερική επέμβαση των Αμερικάνων στο λαό του Ιράκ.

Πάντως εμείς χαϊρόμαστε, που και άλλες δυνάμεις καταδικάζουν τον επικίνδυνο τυχοδιωκτισμό, αυτήν τη γκαγκστερική επίθεση τόσο των Αμερικάνων όσο και των Άγγλων σοσιαλιστών κεντροαριστέρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ήταν ένα χτύπημα του τρίτου δρόμου!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Ναι. Να τους χαιρεστείτε. Μαζί να πάτε.

Εμείς, ως Κομμουνιστικό Κόμμα, ζητάμε έστω και τώρα να υπάρξει στροφή από την ελληνική Κυβέρνηση, να καταδικάσει απερίφραστα την αυθαίρετη, παράνομη και εγκληματική επιδρομή. Να ζητήσει να σταματήσει άμεσα κάθε παραπέρα επιθετική ενέργεια. Να δηλώσει ότι δεν θα υπάρξει καμία άμεση ή έμμεση ελληνική συμμετοχή και να εξασφαλίσει ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί το ελληνικό έδαφος με κανέναν τρόπο για τη στήριξη των στρατιωτικών δυνάμεων των επιδρομέων. Μόνο μία τέτοια στάση θα είναι σύμφωνη με τα αισθήματα του ελληνικού λαού και θα ανταποκρίνεται στους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Ζητήσαμε χθες να ενεργοποιηθούν οι διατάξεις του άρθρου 142 Α' του Κανονισμού της Βουλής, για να υπάρξει συζήτηση με τον Πρωθυπουργό σ' αυτήν την Αίθουσα. Δυστυχώς η Κυβέρνηση αρνήθηκε.

Θέλουμε, πραγματικά, να πούμε ότι είναι επίκαιρο το σύνθημα, που φωνάζει ο λαός μας, "Αμερικάνοι, φονιάδες των λαών". Πρέπει, πραγματικά, να βγουν μαζικά στους δρόμους οι φιλεργιστές, για να διαδηλώσουν την αντίθεσή τους σ' αυτήν την γκαγκστερική επίθεση, για να μπορέσουν να διαφυλαχθούν, αν θέλετε, όπως είπε και ο αγαπητός Πολύδωρας, από τους κινδύνους που θα υπάρξουν στο μέλλον απ' αυτές τις ενέργειες οι μικροί λαοί και οι μικρές χώρες, όπως είναι η δική μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στον Προϋπολογισμό. Ο Προϋπολογισμός του 1999, που συζητάμε αυτές τις μέρες, είναι βαθιά αντιλαϊκός, φοροπηχτικός και αντανάττυξιακός. Είναι προσαρμοσμένος στην πορεία για την ΟΝΕ, όπως άλλωστε το λέει και η ίδια η Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση για άλλη μία φορά καλεί τα λαϊκά στρώματα να δεχθούν αδιαμαρτύρητα θυσίες, για να πιαστούν οι δείκτες για τη σύγκλιση, για να πραγματοποιηθεί ο λεγόμενος, τάχα, εθνικός στόχος της ΟΝΕ.

Κύριοι Βουλευτές και ιδιαίτερα οι παλιότεροι, αλλά και ο ελληνικός λαός θυμόμαστε ότι πάντα οι κυβερνήσεις, όταν ήθελαν να περάσουν αντιλαϊκές πολιτικές, επικαλούνταν το καλό του έθνους, το καλό του λαού. Βέβαια, μαζί με τη φράση ότι "εμείς παλεύουμε για το καλό" και "εμείς θέλουμε το καλό σας", έβαζαν και τον εκβιασμό ότι "αν δεν γίνει αυτό, που εμείς ζητάμε, θα καταστραφείτε, εσείς θα την πληρώσετε, εσείς που αγωνίζεσθε, εσείς που θέλετε να ανατρέψετε αυτήν την πολιτική, θα καταστραφεί η χώρα μας". Πάντα αυτά τα επιχειρήματα. Αναλογιστείτε τι θυσίες έχει κάνει αυτός ο λαός τη μια φορά, για να φτιάξουμε την υγεία, την άλλη φορά για να φτιάξουμε την παιδεία, την άλλη φορά για να φτιάξουμε την άμυνα, την άλλη φορά για την ανάπτυξη, για να γίνει βιομηχανία. Τώρα να κάνουμε θυσίες για να μπούμε στην ΟΝΕ.

Η Κυβέρνηση έχει φορτώσει τα βάρη στις πλάτες του λαού, όπως φόρους, ακρίβεια, λιτότητα, ανεργία, κατάργηση εργασιακών σχέσεων, οκτάωρο, λουκέτα στους μικροεμπόρους και μικροεπαγγελματίες, ξεκλήρισμα της μικρομεσαίας αγροτιάς. Μαστιγώνει αυτό το λαό καθημερινά, για να φτάσει στις Βρυξέλλες, που είναι η έδρα της ΟΝΕ.

Δεν μας είπε όμως, όταν φτάσει εκεί στην ΟΝΕ, ο λαός τι θα ωφεληθεί; Θα αυξηθούν οι μισθοί και τα ημερομίσθια των εργαζομένων; Θα έχουν λιγότερους φόρους; Θα σταματήσει η λιτότητα; Θα βρουν απασχόληση οι άνεργοι; Θα επανέλθει το οκτάωρο και το πενήνήμερο που καταργήσατε; Θα ανοίξουν πάλι τα μαγαζιά που έβαλαν λουκέτο; Θα ξαναγυρίσουν οι μικρομεσαίοι αγρότες στη γη τους και στα χωριά τους; Θα απαλλαχθούν από τα χρέη και θα σταματήσουν οι κατασχέσεις από την Αγροτική Τράπεζα; Τίποτα απ' όλα αυτά δεν θα γίνει. Άλλωστε φρόντισε η ίδια η Κυβέρνηση -και φροντίζει καθημερινά- να μας υπενθυμίζει ότι η λιτότητα είναι διαρκείας, ότι οι αλλαγές που γίνονται θα διαρκέσουν για χρόνια. Γι' αυτό άλλωστε πάρθηκαν και οι γνωστές αποφάσεις για τα σύμφωνα σταθερότητας, δηλαδή μέτρα για να μην μπορεί η χώρα μας να παρεκκλίνει από την ΟΝΕ, μετά την ένταξη.

Πιστεύω όλοι να θυμόμαστε τα γνωστά επιχειρήματα του πρώην Υπουργού Γεωργιάς, του κ. Τζουμάκα και του Πρωθυ-

πουργού, κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων, ότι δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των αγροτών, γιατί αν έδιναν είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές, θα τους επιβάλλονταν τριπλάσια πρόστιμα. Αυτά ήταν τα επιχειρήματα.

Έ, λοιπόν, μετά την ένταξη στην ΟΝΕ σε κάθε διεκδίκηση για προοδευτικές αλλαγές, το μόνο επιχείρημα που θα ακούγεται, όποιος και αν κυβερνάει -γιατί και η Νέα Δημοκρατία δεν διαφωνεί σε αυτήν την προοπτική και πολιτική- θα είναι "δεν μπορούν να γίνουν δεκτά τα αιτήματά σας, γιατί παραβιάζουν την ΟΝΕ και θα μας επιβληθούν πρόστιμα". Δηλαδή μία ζωή ο λαός θα είναι στο καναβάτσο και θα δέχεται το γρονθοκόπημα των πολυεθνικών και των κυβερνήσεων με την αιτιολογία, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε, γιατί θα καταστραφούμε, δεν θα μας δώσουν εκείνη την επιχορήγηση, δεν θα μας δώσουν τα διάφορα πακέτα. Άρα, πάνε να αποκλείσουν και το μαζικό κίνημα μ'αυτήν τη λογική.

Κύριοι Βουλευτές, τη χρονιά που πέρασε και με την πολιτική προς την ΟΝΕ εκφράστηκε με μεγάλη ένταση η αντιαγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κυβέρνησης, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες από τη μεριά της Κυβέρνησης για να εξαπατήσει τους αγρότες και την κοινή γνώμη και να συγκαλύψει τις ευθύνες της πολιτικής της.

Είναι πρωτοφανείς οι μειώσεις των τιμών στα αγροτικά προϊόντα, στο λάδι, στον καπνό, στο βαμβάκι, στα οπωροκηπευτικά, στα τεύτλα, στα σιτηρά, στην κτηνοτροφία, και πρωτοφανής είναι η αύξηση του κόστους παραγωγής που εξανέμισε το αγροτικό εισόδημα, ιδιαίτερα των μικρομεσαίων αγροτών.

Με βεβαιότητα μπορούμε να πούμε ότι η μείωση του αγροτικού εισοδήματος για το 1998 θα είναι μεγαλύτερη από τη μείωση του 1997, που σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία ήταν 4,4%.

Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να συγκαλύψει αυτήν την πραγματικότητα με διάφορα μέτρα κοροϊδίας, όπως τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα γεωργικά καύσιμα κατά 30%. Δηλαδή, μοιράζει τρία δισεκατομμύρια δραχμές στους αγρότες τη στιγμή που αφαιρεί εξήντα δισεκατομμύρια μόνο από τους ελαιοπαραγωγούς.

Δεν μπορεί να συγκαλυφθεί αυτή η αγροτική πολιτική με τα λεγόμενα μέτρα για τους νέους αγρότες, όπου δίδονται κίνητρα και η αύξηση που δίνεται μόνο για τα επιτόκια στους νέους αγρότες είναι της τάξης του 7,4%.

Πολλοί νέοι αγρότες, η συντριπτική πλειοψηφία, δεν πληρεί τους όρους που βάζει η εθνική νομοθεσία και η ευρωπαϊκή νομοθεσία, για να μπορεί να απολαύσει έστω αυτά τα μέτρα κοροϊδίας, που είναι ανεφάρμοστα, γιατί δεν έχουν τις προϋποθέσεις, γιατί την ίδια ώρα που η Κυβέρνηση διαφημίζει αυτά τα μέτρα, επιβάλλονται πρόστιμα και περιορισμοί στην καλλιέργεια. Δεν μπορούν να καλλιεργήσουν οι αγρότες, δεν μπορούν να έχουν εισόδημα οι νέοι αγρότες. Πώς θα μείνουν οι νέοι αγρότες στη γη τους, στα χωράφια τους, πως θα μπορέσουν να συνεχίσουν αυτήν την καλλιέργεια;

Κατατίθεται αυτός ο Προϋπολογισμός και δεν προβλέπεται κανένα κονδύλι την ώρα που η συντριπτική πλειοψηφία των μικρομεσαίων αγροτών απειλείται με κατασχέσεις αφού είναι καταχρεωμένοι, την ώρα κατά την οποία η Αγροτική Τράπεζα αρνείται να δώσει τις επιδοτήσεις για τα σιτηρά, επικαλούμενη τη χρεώ των αγροτών. Βέβαια, δεν έχει δικαίωμα να τα πάρει πίσω. Όταν έχει υπογράψει κάτω από την απειλή ότι δεν θα ξαναπάρει δάνειο ο αγρότης, τότε μάλλον μπορεί να τα κρατήσει. Και αυτή όμως η υπογραφή είναι υπό ψαρπαγή.

Τα κονδύλια που είναι εγγεγραμμένα στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων -και φαίνονται ότι είναι μεγάλα- δεν απηχούν την πραγματικότητα, γιατί και το 1992, όταν τελείωνε το πρώτο Πακέτο Ντελόρ, αυτήν την αύξηση παρουσίαζε, αλλά επιδοτήσεις και αύξηση των παγίων κεφαλαίων και στοιχείων δεν υπήρξαν όλα αυτά τα χρόνια. Τέτοια αλχημεία γίνεται και τώρα και παρουσιάζεται ότι θα γίνουν πράγματα και θαύματα με την αγροτική οικονομία.

Υπάρχει μία σειρά ζητήματα. Ο νέος ΟΓΑ στον Προϋπολογισμό, δεν φαίνεται καθαρά. Για πρώτη φορά οι "μεγαλοσυνταξιοχόι" αγρότες των τριάντα χιλιάδων θα πληρώσουν και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη δεκαεννέα δισεκατομμύρια (19.000.000.000) δραχμές,

και για τη χρονιά που μας έρχεται θα πληρώσουν τριάντα πέντε εκατομμύρια (35.000.000) δραχμές.

Θέλω να ολοκληρώσω λέγοντας ότι τα μέτρα αυτά, όπως και όλη αυτή η πολιτική δείχνουν ποια είναι η ΟΝΕ. Ο λαός δεν το ψάχνει. Αρνείται η Κυβέρνηση αλλά εμείς ζητήσαμε να γίνει και συζήτηση. Αρνείται ο κόσμος να ενημερωθεί τι σημαίνει ΟΝΕ. Αυτό σημαίνει ΟΝΕ. Επιπλέον σημαίνει "Ατζέντα 2000", δηλαδή ότι θα μειώσει τις δαπάνες για τη γεωργία, όπου θα πάρει καινούρια μέτρα εις βάρος των λαϊκών στρωμάτων και των αγροτών.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι εμείς καταψηφίζουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό. Θα ενισχύσουμε με κάθε τρόπο τους αγώνες των αγροτών και όλου του λαϊκού κινήματος για να μην εφαρμοστεί και να ανατραπεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αρχίσω την εισήγησή μου για τον Προϋπολογισμό θα ήθελα να πω και εγώ, ότι η Κυβέρνηση είναι εκτεθειμένη για τη σιγή που τηρεί, για τα εγκλήματα που διαπράττει ο Μπιλ, επικαλούμενος τα αμερικάνικα συμφέροντα. Ποιος θα δικάσει αυτόν τον επικίνδυνο πλανητάρχη που προσπαθεί να κρατηθεί στην εξουσία σκοτώνοντας γυναίκοι και παιδιά; Ο Συνασπισμός καλεί την Κυβέρνηση να αρνηθεί άμεσα τη στήριξή της προς αυτές τις ενέργειες και να αναζητήσει στα πλαίσια του Ο.Η.Ε. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ειρηνική διέξοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και φέτος κατατέθηκε ο Προϋπολογισμός στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Θα γίνει πάλι μία συζήτηση ρουτίνας χωρίς τη δυνατότητα διαλόγου και διορθωτικών κινήσεων του Προϋπολογισμού. Για μία ακόμη φορά θα αποδειχθεί ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν νομοθετεί και ότι οι απόψεις και προτάσεις των άλλων κομμάτων, που κατά τη γνώμη μου είναι αρκετά χρήσιμες για την πολιτική ζωή του τόπου θα μπουν στο καλάθι των αχρήστων. Η υπεροψία της Κυβέρνησης και οι ντε φάκτο αποφάσεις θα αφήσουν έξω από τον κοινωνικό διάλογο και την πολιτική συνεννόηση σε θέματα αιχμής για την ελληνική κοινωνία.

Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες ακούγοντάς μας σήμερα πρέπει να κατανοήσουν ότι η Κυβέρνηση έχει την αποκλειστική ευθύνη της σύνταξης και υλοποίησης αυτού του Προϋπολογισμού. Δεν δέχθηκε καμία πρόταση και νομοθετεί κομματικά και όχι πολιτικά, χωρίς τη συμμετοχή και των πέντε κομμάτων του ελληνικού Κοινοβουλίου που εκφράζουν το σύνολο του ελληνικού λαού.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι προσανατολισμένος προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Οι πολιτικές όμως που κατατίθενται προς αυτό το δρόμο δεν έχουν κοινωνικές ευαισθησίες και δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα που δημιουργούν οι σκληρές οικονομικές πολιτικές των τεχνοκρατών και των χρηματιστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι η πολιτική έχει μπει στο περιθώριο των αποφάσεων που κατευθύνουν την πολιτική ζωή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βέβαια της χώρας μας.

Η σημερινή πολιτική που ασκείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας είναι εγκλωβισμένη σε μία νεοφιλελεύθερη και μονεταριστική κατεύθυνση και τα κράτη-μέλη δεν είναι σε θέση να διαμορφώσουν πολιτικές που στόχο θα έχουν τον άνθρωπο και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει όπως τη φτώχεια, την απασχόληση, την κοινωνική προστασία, πολιτικές που θα εξασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή, την ισονομία και ισοτιμία των πολιτών, ανδρών και γυναικών και την εδραίωση της δημοκρατίας, πολιτικές που θα απομακρύνουν τον κίνδυνο των κοινωνικών εκρήξεων και της περιθωριοποίησης εκατομμυρίων συμπολιτών μας σε όλη την Ευρώπη και την Ελλάδα.

Ας δούμε, λοιπόν, τι θα φέρουν στον κάθε Έλληνα και στην κάθε Ελληνίδα οι αριθμοί του Προϋπολογισμού που έχουν την τιμητική τους. Ας δούμε πως μεταφράζονται στην καθημερινή μας ζωή. Δηλαδή, αν οι αριθμοί που υπερασπίζεται η Κυβέρνηση ενισχύονται έτσι ώστε να απομακρύνουν τις αιτίες

της ανεργίας, της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού, της εκμετάλλευσης και της κακοποίησης των παιδιών και βέβαια τις πολιτικές που βάζουν στο περιθώριο το 50% του ενεργού πληθυσμού, τις γυναίκες, αν αυτοί οι αριθμοί αναβαθμίζουν τη δημόσια περίθαλψη, την υγεία και την παιδεία.

Όλα αυτά είναι σοβαρά πολιτικά προβλήματα που απασχολούν σήμερα τη χώρα μας. Ο Προϋπολογισμός δεν μπορεί να είναι μακριά από τις προσδοκίες του Έλληνα και της Ελληνίδας για το 1999.

Ακούσαμε τους Υπουργούς να μεταφέρουν μία εικόνα ευτυχίας και ανάπτυξης για την ελληνική κοινωνία. Μάλλον ζουν σε άλλη χώρα ή δεν έχουν καταλάβει τι γίνεται γύρω τους. Σήμερα ζούμε όλη την αναστάτωση στο χώρο της παιδείας και την ποινικοποίηση της πολιτικής έκφρασης των νέων. Τα νέα παιδιά, οι πολίτες άνδρες και γυναίκες του μέλλοντος που καλούνται να ζήσουν σε μία παγκοσμιοποιημένη κοινωνία με έντονα στοιχεία ανταγωνισμού, αρνούνται να δεχθούν το χαρτζιλίκι, την ελεημοσύνη και την έλλειψη στρατηγικής που θα αντιμετώπιζε τα προβλήματα της εκπαίδευσης και της παιδείας στη χώρα μας.

Αρνούνται τις πολιτικές εκείνες που επιμένουν να κρατούν τα παιδιά έξω από το σχολείο. Συγκεκριμένα με βάση τα στοιχεία του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού, πρώτον, δύο στα δέκα παιδιά δεν γράφονται ποτέ στο σχολείο. Δεύτερον, δώδεκα στο εκατό παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο πριν το τέλος της εννεαετούς υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Αρνούνται τις πολιτικές σας που επεκτείνονται αυθαίρετα και στη προσωπική τους ζωή, πολιτικές που σκοτώνουν τον ελεύθερο χρόνο των παιδιών και πνίγουν τα όνειρα και τις επιθυμίες τους, στην εποχή της εφηβίας, που είναι μοναδική, γιατί μπορούν να ερωτευτούν και να σχεδιάσουν το δικό τους τρόπο ζωής. Μια ευκαιρία λοιπόν στα 14 δεν μπορεί να γίνει πολιτική.

Πουθενά σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό δεν είδαμε ενισχυμένα κονδύλια που να αντιμετωπίζουν τα λεπτά αυτά θέματα της παιδείας. Οι δαπάνες του 1997, στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν ήταν 3,5%. Το 1998 3,52% και το 1999 θα είναι 2,9%.

Τι θα μας απαντήσετε, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, για αυτούς τους αριθμούς; Γιατί πρέπει επιτέλους να κατανοήσετε ότι το παιδί και ο νέος δεν είναι εχθροί της κοινωνίας μας ή άβουλα όντα που χρειάζονται κηδεμόνευση και προστασία. Ο νέος υπερασπίζεται τη δική του πολιτική με το βλέμμα στραμμένο στο αύριο. Οι νέοι είναι σύμμαχοί μας σε μια πορεία δημιουργικής ανάπτυξης της κοινωνίας.

Κάθε σπίτι έχει σήμερα κι ένα νέο ή μια νέα που εναγωνίως ψάχνουν για δουλειά. Δεν υπάρχει ελληνική οικογένεια που να μην αναζητά μια θέση απασχόλησης για τα παιδιά της. Συγκεκριμένα με βάση τα στοιχεία της ΓΣΕΕ στη διάρκεια της πενταετίας 1993-1997, η απασχόληση των νέων μειώθηκε κατά 14% και χάθηκαν 55.538 θέσεις εργασίας. Την ίδια στιγμή ένα επιστημονικό προλεταριάτο έχει δημιουργηθεί και πιέζει την ελληνική κοινωνία. Οι μεταβολές στο εργασιακό και οικονομικό επίπεδο σηματοδοτούν αναγκαστικά τους χαμένους και τους κερδισμένους. Οι χαμένοι στην προκειμένη περίπτωση είναι μεγάλες κοινωνικές ομάδες εργαζομένων, όπως οι νέοι, οι γυναίκες, οι πτυχιούχοι και οι μακροχρόνιοι άνεργοι. Ειδικότερα η μακροχρόνια ανεργία δεν πλήττει εξίσου τα δύο φύλα. Το 42,3% των ανέργων νέων ανδρών δεν έχουν εργαστεί για περισσότερο από ένα χρόνο, ενώ στις νέες γυναίκες, το ποσοστό φτάνει το 60,2%. Το σύνολο της ανεργίας στη χώρα είναι 10,3% και η δημόσια δαπάνη για τη στήριξη της απασχόλησης είναι η χαμηλότερη σ' όλη την Ευρώπη, ανέρχεται στο 0,71% από το οποίο το 0,45% πηγαίνει στα επιδόματα των ανέργων. Θύματα λοιπόν, των πολιτικών σας επιλογών και του σημερινού σας προϋπολογισμού, πέρα από τους άνδρες είναι οι νέοι, αγόρια και κορίτσια, και οι γυναίκες με ποσοστά τρομακτικά.

Ταυτόχρονα αναμένεται κερδοφόρο το 1999 για τη βιομηχανία, σύμφωνα με έρευνα της ICAP, ενώ στάσιμη θα παραμείνει η απασχόληση. Συγκεκριμένα το 40% της ελληνικής βιομηχανίας αναμένει αύξηση των κερδών για τον επόμενο χρόνο, ενώ το 71%

περιμένει αύξηση των πωλήσεων. Ακόμα η Ελλάδα είναι η χώρα με τις υψηλότερες αποδόσεις σε επενδύσεις σε μακροχρόνιους τίτλους μεταξύ εκείνων που βρίσκονται έξω από τη ζώνη του ΕΥΡΩ.

Καλέστε να αντιμετωπίσετε αυτές τις αντιφάσεις και να εξασφαλίσετε την κοινωνική συνοχή. Είναι σίγουρο ότι οι πολιτικές που ασκείτε δεν βοηθούν την ουσιαστική αντιμετώπιση της ανεργίας. Περιθωριοποιείτε τους πολίτες, άνδρες και γυναίκες και τους απαγορεύετε να συμμετέχουν στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, αχρηστεύοντας με την πολιτική σας συμπεριφορά την κοινωνία των πολιτών. Από τον Προϋπολογισμό του 1999 λείπουν τα στοιχεία κοινωνικής συνοχής και οι προτάσεις που θ' αντιμετωπίζουν τα θέματα της ανεργίας υποχρεωτικά και όχι προαιρετικά. Ο Συνασπισμός λέει, όχι στις χρηματιστηριακές αγορές, στην οικονομίστικη λατρεία της παραγωγικότητας και της αποδοτικότητας, στις πολιτικές που επιτρέπουν την αναβίωση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και του φασισμού. Λέμε να στην υποχρεωτική εφαρμογή του Χάρτη των Δικαιωμάτων των Εργαζομένων και στην ενιαία και υποχρεωτική αντιμετώπιση της ανεργίας και της φτώχειας.

Το μέλλον της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης στη χώρα έχει παραπεμφθεί στις καλές και οι ιδεολογικές αγκυλώσεις και τα ποικίλα συμφέροντα δεν προωθούν τον ουσιαστικό εκδημοκρατισμό του ψυχιατρικού πλαισίου. Δεν με παίρνει ο χρόνος.

Τα ναρκωτικά, το AIDS και οι εξαρτήσεις, ανησυχούν το 41% της νεολαίας μας, με βάση τα στοιχεία του ΕΚΚΕ (Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών). Ο Προϋπολογισμός του 1999 αγνοεί προκλητικά αυτό το μεγάλο πρόβλημα και προσπαθεί με ψίχουλα να το αντιμετωπίσει στα αστικά κέντρα των Αθηνών, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης. Η περιφέρεια έχει διαγραφεί από τις πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης. Προγράμματα πρόληψης και ενημέρωσης δεν είναι καταγεγραμμένα πουθενά. Φέρνουν στην επιφάνεια την ανάγκη της θεραπευτικής παρακολούθησης και στήριξης των τοξικομανών από τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας.

Η θεραπεία των τοξικομανών και ειδικά στην περιφέρεια είναι ανάγκη να ενταχθεί και να ενισχυθεί στους προϋπολογισμούς των δημόσιων νοσοκομείων.

Οι πολιτικές καταστολής που εφαρμόζονται σήμερα εντείνουν το πρόβλημα και είναι ανάγκη η Κυβέρνηση να υιοθετήσει πολιτικές αποποινικοποίησης, για να μπορέσουν ο ασθενής και η οικογένειά του να έχουν πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες, προκειμένου να ζητήσουν βοήθεια χωρίς το φόβο της φυλάκισης και της τιμωρίας.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 διαπνέεται από νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις του οικονομικού και κοινωνικού ανταγωνισμού. Πουθενά δεν καταγράφεται η αγωνία της καθημερινής ζωής για τις συνθήκες εργασίας, τα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, για πολιτικές ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και σεβασμό στη διαφορετικότητα, αλλά και στην προστασία του περιβάλλοντος.

Ο Συνασπισμός καταψηφίζει αυτές τις επιλογές που είναι εχθρικές στο κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολιδής): Ο κ. Δημαράς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη Δευτέρα ψηφίζουμε. Και οι της Πλειοψηφίας -λένε οι πληροφορίες- δεν θα ψηφίσουν τον Προϋπολογισμό. Δηλαδή, θα πέσει η Κυβέρνηση; Μη με κοιτάτε με απορία! Είναι μια σκέψη και την καταθέτω. Όχι βέβαια, δεν πρόκειται να συμβεί κάτι τέτοιο. Το ζήσαμε και πριν από λίγο καιρό. Ακούστε την αιτιολογία της σκέψης και ίσως με δικαιώσετε.

Ούτε η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία θα αρνηθεί την υποχρέωσή της. Αλλά η αναρωτιέμαι πολλές φορές, τι είδους είναι αυτή η υποχρέωση όταν λέμε, ότι οι Βουλευτές ψηφίζουν με τη συνείδησή τους στο Κοινοβούλιο, έτσι ώστε λοιπόν και ο Προϋπολογισμός να ψηφιστεί και η Κυβέρνηση βέβαια να μην πέσει;

Άρα, όταν η Βουλή συζητά για τον Προϋπολογισμό, άραγε

τι σηματοδοτεί αυτό; Τι σημαίνει; Τι φτάνει ως απόηχος έστω στον ελληνικό λαό; Μήπως ότι οι της πλειοψηφίας ενιστάμενοι που υπάρχουν -και τους ακούσατε από το Βήμα- θα δικαιωθούν; Εύλογο το ερώτημα, η απορία και έντιμη παραλήλως. 'Οχι βέβαια, λοιπόν! Αυτό το οποίο όλοι έχουμε εισπράξει εδώ, είναι ότι δεν πρόκειται ποτέ κανείς εκ των ενιστάμενων εν Βουλή να δικαιωθεί, εννοώ εξ εκείνων οι οποίοι ανήκουν σε αυτό που ονομάζουμε κυβερνητικό χώρο. Τότε τι σημασία έχει και πόσο αξίζει για τον ελληνικό λαό αυτή η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ ότι ακόμα μια φορά η αντινομία αυτή την οποία έχουμε επισημάνει και η αντίφαση, που χαρακτηρίζει σήμερα τη λειτουργία της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, θα διαπιστωθεί τα μεσάνυχτα της Δευτέρας. 'Οποιοι και αν είναι οι επιφυλάξεις, οι ενστάσεις, η Πλειοψηφία που ανήκει στο κυβερνών κόμμα θα ψηφίσει τον Προϋπολογισμό. Δηλαδή η μειοψηφία του ελληνικού λαού, αυτή που έχει την πλειοψηφία στη Βουλή, ελέω εκλογικού νόμου -και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, είναι ένα τεράστιο πολιτικό θέμα, που έχει ανακινήσει και καλώς έχει ανακινήσει τις ημέρες αυτές- μπορεί να αποφασίζει και στην ουσία να διατάσσει; Μπορεί να γίνει αυτό; Γίνεται, το ζούμε!

Ξέρετε, αγαπητοί φίλοι εν ΠΑ.ΣΟ.Κ. ευρισκόμενοι σήμερα, την ίδια αγωνία έχετε και εσείς. Και έχουμε συμμεριστεί όλοι όσοι πιστεύουμε στη λειτουργία της Δημοκρατίας αυτήν την αγωνία, αν θα υπάρξουν δηλαδή και αν θα δικαιωθούν οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί. Γιατί ο πατέρας αυτού του λεγόμενου κεντροαριστερού ή κεντρώου χώρου είναι ο μέγας Ελευθέριος Βενιζέλος. Τί έχει πει για όλα αυτά; 'Οτι οι ασθένειες της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας δεν καταπολεμούνται με την κατάργηση του κοινοβουλευτισμού, δεν καταργούνται με την κατάργηση της δημοκρατίας. Και θέλω να πιστεύω και είμαι βέβαιος ότι το συμμερίζεσθε.

Πώς θα πορευθούμε στο μέλλον με μια μειοψηφία του ελληνικού λαού να ελέγχει απολύτως το ελληνικό Κοινοβούλιο; Γι' αυτό και ξεκίνησα μ' αυτή την αποφορά του λόγου αν θέλετε και με το παιχνίδι της σκέψης ότι τη Δευτέρα δεν θα ψηφίσει η Πλειοψηφία τον Προϋπολογισμό, αλλά αυτό θα γίνει βέβαια.

'Όταν συζητάμε για όποιον προϋπολογισμό που καταθέτουν οι κυβερνήσεις, γνωρίζουμε ασφαλώς ότι ακόμη και αν υπάρχουν επιχειρήματα οικονομικά, πολιτιστικά, κοινωνικά, πολιτικά που θα μπορούσαν ενδεχομένως να ανατρέψουν αυτά τα επιχειρήματα, δεν πρόκειται να γίνουν δεκτά από την Πλειοψηφία. Επομένως ο ρόλος μας τι ρόλος άραγε θα είναι για τη συνέχεια; Και τι επιφυλάσσει ο καθένας από μας για την παρουσία του στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Για να γραφτεί ο λόγος μας κάποια στιγμή στα Πρακτικά και να πάμε στους ψηφοφόρους να πούμε "εμείς παιδιά, αυτά είπαμε, ξαναψηφίστε μας"; 'Η μπορούμε εν τω μεταξύ να πούμε ότι η ουσία να παρέμβουμε και να αλλάξουν κάποια δεδομένα που πρέπει να αλλάξουν; Σας μιλάω ειλικρινά ότι με βασανίζει απολύτως αυτό το ερώτημα. Αν με ψηφίζουν για να είμαι απλά στη Βουλή δεν θέλω να είμαι. Και είμαι απολύτως βέβαιος ότι το ίδιο επιθυμείτε και εσείς. 'Η υπάρχει Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και λειτουργεί ή δεν υπάρχει και να την καταργήσουμε. Κάτι πρέπει να κάνουμε πάντως.

Αναρωπιέμαι άραγε ποιος να είναι ο ουσιαστικός λόγος της παρέμβασης των συναδέλφων που ενίστανται. 'Ακουσα πριν από λίγο να ακούσατε τον κ. Κηπουρό. Δεν κατάλαβα σε ποιο πολιτικό χώρο ανήκει. Και δεν απευθύνθηκε βέβαια σε μας. Απευθύνθηκε σε σας και είναι ένα μέγα θέμα. Δεν κατάλαβα πώς είναι δυνατόν χτες κιόλας ογδόντα Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή να υπογράφουν αυτό το κείμενο για τη βάρβαρη και εγκληματική επίθεση των Ηνωμένων Πολιτειών στο Ιράκ και το μεσημέρι κιόλας ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ο κ. Ρέππας να δηλώνει άλλα στην αίθουσα Τύπου και άλλα να δηλώνει ο Υπουργός των Εξωτερικών; Αυτά είναι τεράστια διλήμματα και μεγάλα προβλήματα πολιτικά που πρέπει να μας απασχολήσουν. Δε λέω μόνο να "σας" απασχολήσουν. Κάτι πρέπει να κάνουμε, κάτι πρέπει να γίνει. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα νέα δεδομένα της πολιτικής πραγματικότητας. Και σ' αυτό έχουμε ευθύνη όλοι όσοι και αν είμαστε εδώ, όποιο ιδεολογικό ή κοινωνικό χώρο και αν εκφράζουμε στη Βουλή. 'Ετσι όμως -σας δηλώνω ειλικρινά αυτό που νοιώθω και αισθάνομαι και πιστεύω- δεν πάμε πουθενά. Απλά αν πρόκειται να

γίνει κάτι είναι να πάμε ακόμη ένα βήμα στην παρακμή και στο έρεβος και πρέπει να πάρουμε θέση απέναντι στα νέα δεδομένα της εποχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτήθηκα πολλές φορές ποιος να είναι ο ουσιαστικός λόγος της παρέμβασης των συναδέλφων -σας είπα τις σκέψεις και τις απόψεις μου, πέρασε η ώρα και δεν πρόλαβα να σας πω όλα όσα θα ήθελα- για τον Προϋπολογισμό και γι' αυτήν τη διαδικασία μέσω των αριθμών να προσεγγίσουμε τις αγωνίες της κοινωνίας, να καταγράψουμε τον αληθινό σφυγμό της και να απαντήσουμε σε κάποια ερωτήματα έτσι όπως σήμερα τουλάχιστον τα εισπράττω -και εγώ και εσείς είμαι βέβαιοι- τα βασανιστικά ερωτήματα του ελληνικού λαού "πού πάμε;" "τι θέλουμε;" "πώς και τι επιδιώκουμε;" "πού είναι οι ήρωές μας και τα οράματά μας;" "πώς δικαιώνονται αυτά;" "ποιοι οι θυσιές τις οποίες πρέπει να υποστούμε για να κάνουμε ένα βήμα παραπέρα;" και "γιατί;". Αν σε όλα αυτά δεν απαντήσουμε, δεν θα πάμε πουθενά. Αυτή η αλήθεια ή τουλάχιστον βεβαίως είναι η αλήθεια έτσι όπως εγώ την πιστεύω, την προσεγγίζω και σας την καταθέτω.

Επειδή τελειώνει ο χρόνος επιτρέψτε μου να σταθώ σε δυο-τρεις παρατηρήσεις απ' αυτά που κατεγράψαν τον τελευταίο καιρό σε σχέση με τους νέους και με κάποιες δημοσκοπήσεις που έγιναν και με όσα δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Ένωση τον τελευταίο καιρό, χτες κιόλας.

Νεολαία για παράδειγμα. Προσεγγίζοντας αυτόν τον κοινωνικό χώρο που ουσιαστικά είναι και το μέλλον της πατρίδας μας θα καταφύγω στα συμπεράσματα δύο πρόσφατων μετρήσεων.

Πρώτον, αναδεικνύει μια φοβερή πραγματικότητα ότι δηλαδή στους θανάτους από τη χρήση των ναρκωτικών, η Ελλάδα είναι σε ποσοστά επί τοις εκατό πρώτη πια στην Ευρώπη. Μέγα θέμα στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε.

Η δεύτερη, ότι μόνο το 1,8% πιστεύει στους Έλληνες πολιτικούς και εμπιστεύετε αυτούς. Άρα, εκ των συνεπειών και συμπερασμάτων θα πρέπει να δεχθώ ότι το 98,2% μας έχει ήδη -να μην χρησιμοποιήσω άλλη φράση- στείλει; Ποια είναι η σχέση μας με τη νεολαία; Και γιατί συμβαίνει το ένα και γιατί συμβαίνει το άλλο; Και έχουμε ευθύνη γι' αυτό.

Επειδή ο χρόνος πέρασε, θα παρακαλούσα την ανοχή του Προεδρείου για δύο λεπτά μόνο και θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Όχι, γιατί είπαμε να τηρήσει αυστηρά το δεκάλεπτο. Με συγχωρείτε, μακάρι να μπορούσα, αλλά δεν μπορώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρατήρησα ότι αυτήν την ανοχή τη δείξατε και σε άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σε κανέναν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Δύο λεπτά ζητώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Δημαρά, σε κανέναν. Έγινε μόνο στους ειδικούς αγορητές και φθάσανε τριάντα ένα λεπτά και είκοσι ένα δευτερόλεπτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αυτή ήταν η ομόφωνη απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων. Δεν άφησα κανέναν και δεν θα χαριστώ σε κανέναν.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Είναι για τους άρχοντες και όχι για τους πληβείους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε. Η συμπεριφορά και η στάση σας, ως κυβερνητικής Πλειοψηφίας, απέναντι στο κόμμα μας απεδείχθη πριν, όταν ζήτησε το λόγο ο κ. Τσοβόλας, ως έχων δικαίωμα εκ του Κανονισμού, και δεν του το δώσατε.

Θα τελειώσω. 'Ηθελα να μιλήσω και για δύο άλλα πράγματα, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, για τον Προϋπολογισμό και για τις δαπάνες στην εθνική άμυνα. Εμείς θα ψηφίσουμε τις δαπάνες για την εθνική άμυνα, αλλά θα σας πω ένα πράγμα

που έχει απασχολήσει για πολλά χρόνια τώρα.

'Ενας 'Ελληνας πισιστικός, το παιδί μας, που υπηρετεί παντού, στα σύνορα, στην πόλη, όπου, πληρώνεται με ένα χιλιάριο το μήνα. Αυτά τα λεφτά του αρκούν για να ζήσει; Και βέβαια όχι. Ποιος πληρώνει τα υπόλοιπα που πρέπει να ζήσει; Η ελληνική οικογένεια. Επομένως, είναι οι άδελφοι πόροι της ελληνικής οικογένειας που στηρίζουν ένα μεγάλο μέρος, άδηλο, του κρατικού Προϋπολογισμού. Πρέπει να πάρουμε κάποτε απόφαση και να πούμε: 'Όποια οικογένεια έχει ένα παιδί στο στρατό, αναλογικά να δέχεται μείωση της φορολογίας εισοδήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Δημαρά, πρέπει να τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Και όποιοι έχουν δύο και τρία, να μην πληρώνουν φόρο.

Κάποτε πρέπει να τα πούμε και να μιλήσουμε και για τη γιαγιά, την ελληνίδα μητέρα. Δεν προλαβαίνω τίποτε άλλο να πω. Είστε κύριε Πρόεδρε, καταπληκτικός! Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Δημαρά.

Ο κ. Γκόνονγλου έχει το λόγο. Και γι' αυτό που είπατε, κύριε Γκόνονγλου, κανένας συνάδελφος δεν μίλησε πάνω από το δεκάλεπτο. Δεν υπάρχουν εδώ διακρίσεις. Πήγε ο κύριος Υπουργός στα τριάντα ένα λεπτά, όταν και οι ειδικοί εισηγητές πήγαν όλοι τριάντα ένα λεπτά.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Τα παρακολουθούμε, κύριε Πρόεδρε. Ας μη λέμε τώρα κουβέντες άδικα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος προϋπολογισμός αντικατοπτρίζει ποια πολιτική ασκήθηκε από όλες τις κυβερνήσεις στον αγροτικό τομέα. Ήταν μια πολιτική περιστασιακή, επεμβαίνοντας πυροσβεστικά στη λύση των κατά καιρούς διαφορών προβλημάτων, τις περισσότερες φορές όμως, χωρίς επιτυχία. Όλες οι κυβερνήσεις άσκησαν η κάθε μια τη δική της πολιτική, δηλώνοντας ότι λειτουργούν υπέρ των αγροτών. Όλες όμως είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό: Να υπηρετούν με ευλάβεια τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών των αγροτών και να χρεωκοπούν τους αγρότες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Φωτεινό παράδειγμα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην περίοδο 1990-1993. Μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα πενταπλασίασε το κόστος παραγωγής των προϊόντων, με αποτέλεσμα να χρεωθούν σχεδόν όλοι οι αγρότες, διότι δεν παρήγαγε ο 'Ελληνας αγρότης ανταγωνιστικά προϊόντα.

Η πολιτική που άσκησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν μία πολιτική, η οποία μέσα στο πρώτο εξάμηνο αύξησε τα επιτόκια δανεισμού από την ΑΤΕ από 16% σε 35%, ανέβασε την τιμή του πετρελαίου κίνησης από σαράντα δύο (42) δραχμές σε εκατόν τριάντα έξι (136) δραχμές το λίτρο, αύξησε το ΦΠΑ από 8% σε 18%, αύξησε σε μία νύχτα την τιμή των λιπασμάτων κατά 470%, πενταπλασίασε την τιμή των φυτοφαρμάκων, αύξησε υπέρογκα την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούσαν οι αγρότες, με αποτέλεσμα με την πολιτική της αυτή να εξαφανίσει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και οι αγρότες τις περισσότερες φορές να πωλούν τα προϊόντα κάτω από το κόστος παραγωγής.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη χρεοκοπία όλων των αγροτών μας. Και όμως αυτή η παράταξη, η Νέα Δημοκρατία, είχε το θράσος, μέσω του Κοινοβουλευτικού της Εκπροσώπου, σήμερα που είναι Αντιπολίτευση, να κατηγορεί την κυβέρνηση για την αγροτική της πολιτική, γιατί δεν μειώνει το κόστος παραγωγής των παραγομένων αγροτικών προϊόντων, κατεβάζοντας τις τιμές των συντελεστών που διαμορφώνουν το κόστος παραγωγής. Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία κατηγορεί τη σημερινή Κυβέρνηση διότι δεν κατεβάζει τις τιμές που η ίδια ανέβασε. Και έρχεται τώρα και λέει: "Κατέβασε το ΦΠΑ από 18% σε 8%" και δεν ντρέπονται καθόλου.

Αλλά την ευθύνη τη φέρνει μόνο η Νέα Δημοκρατία; Το ΚΚΕ και ο

Συνασπισμός δεν φέρνουν ευθύνη; Και ήρθε τώρα ο εκπρόσωπός τους εδώ να μας μιλήσει για ανταγωνιστική πολιτική. Δεν συμπράξαν παρά φύση και έκαναν τη Νέα Δημοκρατία Κυβέρνηση έτσι διέπραξαν τα εγκλήματα εις βάρος των αγροτών; Πως έχουν το θράσος να μιλούν και το ΚΚΕ και ο Συνασπισμός και η Νέα Δημοκρατία και να ασκούν πολιτική εναντίον της Κυβέρνησης;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αυτά μόνο έχεις να πεις;

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Αλλά, κύριε Υπουργέ, ευθύνεται μόνο η Νέα Δημοκρατία, το ΚΚΕ και ο Συνασπισμός; Η Κυβέρνηση τι κάνει;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αφού κυβερνά το ΚΚΕ!

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Η Κυβέρνηση μείωσε τις τιμές των συντελεστών που διαμορφώνουν το κόστος παραγωγής; Σας πληροφορώ πως όχι.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν φταίει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

(Θορυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ας ακούσουμε τον ομιλητή με ηρεμία.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Όχι μόνο δεν τις μείωσε, αλλά σε πολλές περιπτώσεις έχουμε και αυξήσεις, με αποτέλεσμα όχι μόνο να μην διαμορφώνεται η δυνατότητα ανταγωνιστικότητας, αλλά να δημιουργείται θέμα μη ανταγωνιστικότητας για τον αγρότη.

Ο αγρότης γιατί δεν μπορεί να είναι ανταγωνιστικός; Δυο είναι οι συντελεστές που διαμορφώνουν συνθήκες ανταγωνιστικότητας;

Ο πρώτος συντελεστής είναι η παραγωγικότητα της γης που την ευθύνη φέρει ο αγρότης και ο αγρότης κατορθώνει να αυξάνει την παραγωγικότητα. Επί παραδείγματι σπέρνει ένα στρέμμα βαμβάκι, του λένε "θα παράγεις διακόσια κιλά" και ο αγρότης κατορθώνει και παράγει τετρακόσια και τετρακόσια πενήντα κιλά. Και ξέρετε ποιο είναι το τραγελαφικό; Του δίνουν επιδότηση μόνο για τα διακόσια κιλά που έβαλαν οι γεωπόνοι των διευθύνσεων γεωργίας και για την καλή του λειτουργία που αύξησε την παραγωγικότητα της γης, τα υπόλοιπα διακόσια πενήντα κιλά δεν έχουν επιδότηση. Άρα υποχρεώνετε στην Κυβέρνηση τον παραγωγό να μην αυξήσει την παραγωγικότητα της γης κατά συνέπεια και την ανταγωνιστικότητά.

Ο δεύτερος συντελεστής που διαμορφώνει το κόστος παραγωγής είναι οι τιμές των συντελεστών είτε λέγεται πετρέλαιο είτε λέγεται λιπάσματα είτε λέγεται ΦΠΑ είτε, είτε, είτε. Αυτά δεν τα μείωσε η Κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να συνεργεί και η Κυβέρνηση στη χρεοκοπία των αγροτών.

Οι αγρότες όμως χρεώθηκαν μόνο από αυτό; Ας δούμε γιατί χρεώθηκαν οι αγρότες. Όλη την ευθύνη για τη χρεοκοπία των αγροτών τη φέρουν οι Κυβερνήσεις που κυβερνούσαν.

Το πρώτο θέμα που αφορά τη χρεοκοπία των αγροτών είναι η Κυβερνητική πολιτική που αναγκάζει τον αγρότη να πουλάει κάτω από την τιμή του κόστους παραγωγής.

Το δεύτερο θέμα είναι, ότι η κυβερνητική πολιτική δεν υποχρεώνει τον ΕΛΓΑ να αποζημιώνει τον αγρότη αμέσως μόλις παθαίνει τη βλάβη ή αν η ημερομηνία πώλησης του προϊόντος είναι ο Σεπτέμβριος, να πει: "Αν εσύ ΕΛΓΑ πληρώνεις το Φεβρουάριο θα έχεις τόκο ίσο με αυτό που βάζει η Αγροτική Τράπεζα στις οφειλές των αγροτών, το οποίο δεν πληρώθηκε και χρεώνει τον αγρότη με υπέρογκα επιτόκια".

Πέρα από αυτό φέρει την ευθύνη η Κυβέρνηση διότι επιτρέπει σε όλους του λωποδύτες να ασκούν εμπορία αγροτικών προϊόντων.

Πάνε και αγοράζουν τα αγροτικά προϊόντα, δεν πληρώνουν τον αγρότη, θα πουλήσουν το προϊόν που αγόρασαν, και όταν και εφόσον εισπράξουν χρήματα, τότε θα πάνε να πληρώσουν τον αγρότη. Δηλαδή, μετά από έξι μήνες ή μετά από δώδεκα μήνες. Και οι τράπεζες που έχουν να εισπράξουν δεν σταματούν τα επιτόκια, οι τόκοι υπερημερίας δουλεύουν, τα πανωτόκια δουλεύουν. Να, γιατί χρεώνονται οι αγρότες.

Και μετά έρχονται οι τράπεζες, κύριε Υπουργέ, στέλνουν κατασχετήρια λέγοντας ότι σας κατάσχουμε τα χωράφια, τα σπία, οτιδήποτε έχετε διότι δεν ήσασταν ειλικρινής απέναντί

μας, όταν η ίδια η Κυβέρνηση φέρνει την ευθύνη.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά ένα από τα εκατοντάδες κατασχετήρια, που έχω στα χέρια μου για να δείτε που έχουν φθάσει οι αγρότες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μόσχος Γικόνογλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήταν φρόνιμο, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση να φέρει μία διάταξη να την ψηφίσουμε και η οποία θα λέει ότι αυτοί οι οποίοι θα ασκούν την εμπορία των αγροτικών προϊόντων, πρέπει να έχουν συγκεκριμένες προδιαγραφές και πάνω απ' όλα πρέπει να έχουν χρήματα όταν αγοράζουν το προϊόν, να πληρώνουν αμέσως, για να μην χρεοκοπούν τον αγρότη. Να υπογράφουν διγράμμες επιταγές, να πάει στην τράπεζα η διγράμμη επιταγή και να εισπράττει τα χρήματα αμέσως ο αγρότης, αν και εφόσον θέλουμε να προστατεύσουμε τα συμφέροντα των αγροτών, αν νοιαζόμαστε για τον αγρότη και δεν νοιαζόμαστε για τους σαλτιμπάγκους και τους λωποδύτες που εκμεταλλεύονται τον αγρότη. Να, γιατί κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, χρεοκόπησαν οι αγρότες.

Μετά από τα παραπάνω θα μου επιτρέψετε να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι όχι μόνο δεν επιβάλλεται να χαρίζετε χρέη σε όλους αυτούς που χρεοκοπούν -γιατί κλέβουν τα λεφτά και δεν φέρει ευθύνη η Κυβέρνηση- αλλά να δείτε στοργικά και να ρυθμίσετε -όχι να χαρίσετε- τα χρέη των αγροτών και να μην επιτρέψετε ο αγρότης ποτέ να πληρώσει πάνω από τρεις φορές το κεφάλαιο που εισέπραξε. Δηλαδή, αν πήρε δάνειο ένα εκατομμύριο (1.000.000) να πληρώσει το πολύ-πολύ τρία εκατομμύρια (3.000.000), να μην παίρνει ένα και να πληρώνει είκοσι πέντε.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, μπορεί να μου πείτε ότι έγιναν ρυθμίσεις αγροτικών χρεών. Οι ρυθμίσεις που κάνατε, κύριε Υπουργέ, ήταν ληστρικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γικόνογλου, με μία φράση σας παρακαλώ να τελειώσετε. Με μία φράση, σας παρακαλώ.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές που πήρε ως δάνειο αυτήν τη στιγμή με τη ρύθμιση έγινε δεκατέσσερα εκατομμύρια (14.000.000). Αυτή η ρύθμιση έγινε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ πείτε στην Αγροτική Τράπεζα, όπως κάνουν οι τράπεζες για τα δάνεια των σπιτιών, τα στεγαστικά, να παραχωρήσουν δάνεια τώρα την άνοιξη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γικόνογλου, έχετε τελειώσει.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: ... ώστε αυτήν τη ρύθμιση που έκαναν οι αγρότες με επιτόκιο 22% και 24% να την εξοφλήσουν. Και να πάρουν νέο δάνειο με επιτόκιο 8%. Να ανακουφιστούν λίγο οι αγρότες. Να νοιώσουν ότι υπάρχει μία Κυβέρνηση που τους σκέφτεται, που τους νοιάζεται και που τους έχει κάποια στοργή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γικόνογλου, με αυτήν τη σωστή πρόταση τελειώσατε.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Βλέπετε, έχω πολλά να πω, αλλά το Προεδρείο με τη βάρβαρη συμπεριφορά του δεν με αφήνει να συνεχίσω. Τι να κάνω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έπρεπε να φροντίσετε μέσα στο χρόνο σας να τελειώσετε.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Θα τελειώσω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Με αυτή, λοιπόν, τη σωστή σας πρόταση τελειώσατε και να έλθει στο Βήμα ο κ. Παπαγεωργόπουλος.

Πρέπει να ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει απόφαση στο δεκάλεπτο να τελειώνουν οι ομιλίες.

Ορίστε, κύριε Παπαγεωργόπουλε, έχετε το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, σε δύο από τα βασικά στοιχεία πολιτικής θέλω να αφιερώσω τη

σύντομη εισήγησή μου και να αναφερθώ στα ζητήματα της απασχόλησης και στο ασφαλιστικό πρόβλημα.

Στο ζήτημα της απασχόλησης η υπόθεση της ανεργίας έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, την ώρα που οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν καταφέρει να ρίξουν σε σημαντικά ποσοστά το ποσοστό της ανεργίας. Το επίπεδο του μέσου ευρωπαϊκού όρου από το 10,7% πέρσι, το τρίτο τρίμηνο του 1998 πήγε στο 9,9%, ενώ στην Ελλάδα σύμφωνα με τις πρόσφατες θέσεις του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Απασχόλησης, το ποσοστό ανεργίας είναι στο 14% με τάση συνεχούς αύξησης.

Η πραγματικότητα βέβαια, για όλους όσους τη ζούνε, είναι ακόμη πιο ζοφερή. Οι πραγματικοί ρυθμοί είναι πραγματικά ανατριχιαστικοί.

Η Κυβέρνηση, αντί να δει το πρόβλημα της ανεργίας, ακολουθεί τακτική στρουθοκαμήλου. Χρησιμοποιεί τις αναξιόπιστες -το τονίζω αυτό- μετρήσεις -αναξιόπιστες έχουν χαρακτηριστεί και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τον ΟΟΣΑ που δεν δέχεται να περιλάβει την Ελλάδα στους δημοσιευόμενους καταλόγους- του ΟΑΕΔ, όπως επίσης και της Στατιστικής Υπηρεσίας.

Αλλά ακόμα και μ'αυτές τις αναξιόπιστες και μη αποδεκτές από τους διεθνείς οργανισμούς και την Ευρωπαϊκή Ένωση μετρήσεις, η αύξηση είναι πραγματικά θεαματική και αυτές οι εικονικές μετρήσεις δείχνουν ότι από το περσινό 7% πήγαμε εφέτος στο 10%. Βέβαια, η Κυβέρνηση αρκείται σ'αυτά και δηλώνει ευτυχής, όπως είδαμε από την εισήγηση του γενικού εισηγητή της και από την αναφορά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος όλα τα παρουσιάζει ωραιοποιημένα.

Κύρια θύματα της ανεργίας -και σ'αυτούς θα έπρεπε να απευθυνθεί κυρίως και να ρωτήσει αν είναι ευτυχείς- είναι οι νέοι, οι γυναίκες, καθώς και ορισμένες γεωγραφικές περιοχές που έχουν πληγεί καίρια. Με την ανεργία να καλπάζει σ'έναν από τους υψηλότερους ρυθμούς σε ολόκληρο τον κόσμο πια, η Κυβέρνηση παρακολουθεί απαθής τις εξελίξεις, χωρίς να έχει χαράξει συγκεκριμένη πολιτική για την απασχόληση.

Αυτό δεν είναι μόνο δική μας εκτίμηση -για να μη θεωρηθεί ότι είναι μία συνήθης αντανάκλαστική αντιπολιτευτική αναφορά- αλλά περιέχεται στην πρόσφατη έκθεση για την απασχόληση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Επισημαίνει, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ότι το ελληνικό σχέδιο δράσης του 1998 για την απασχόληση δεν περιέχει επαρκώς διαρθρωμένη στρατηγική απασχόλησης, ότι οι μετρήσεις της ανεργίας δεν είναι αξιόπιστες, ότι δεν υπάρχει κατάλληλα διαρθρωμένο σχέδιο δράσης, αλλά μόνο γενικές αναφορές και -αναφέρει επί λέξει- "φλύαρα, ασύνδετα μεταξύ τους, πολυάριθμα προγράμματα".

Έτσι σχολιάζει η αρμόδια Ευρωπαϊκή Επιτροπή την ελληνική πολιτική για την απασχόληση. Τη λέει φλύαρη, ασύνδετη, αλληλοσυγκρουόμενη, ασαφής. Απουσιάζει δηλαδή με μια κουβέντα η πολιτική απασχόλησης.

Ας έρθουμε τώρα στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης, που τα αδιέξοδα είναι πλέον ορατά. Το ζήτημα μεταβάλλεται σε βραδυφλεγή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας. Το γεγονός είναι ότι η Κυβέρνηση Σημίτη σε επίπεδο διαπιστώσεων πάει καλά. Διαπιστώνει ότι υπάρχει πρόβλημα, ότι υπάρχει ζήτημα, ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα, ότι πρέπει να ληφθούν αποφάσεις και να γίνουν οι αναγκαίες τομές. Αλλά στην πράξη, στην εφαρμογή, τα χαλάει πάντα. Ισχύει για την Κυβέρνηση Σημίτη "το πνεύμα πρόθυμο, η σαρξ ασθενής". Ο λόγος είναι ότι, όταν χρειάζεται να προβεί σε υλοποίηση αποφάσεων, έρχεται αντιμέτωπη με τον κακό εαυτό της, με τον κακομαθημένο κομματικό στρατό της, με τους εν τω πυρηνείω σιτιζόμενους πολυάριθμους αξιωματούχους του ΠΑΣΟΚ, γι'αυτό δεν είναι σε θέση να πάρει την παραμικρή απόφαση και να προχωρήσει στο παραμικρό μέτρο.

Είναι γεγονός ότι δεν απουσιάζει μόνο το απαραίτητο στρατηγικό σχέδιο μακρόπνοης και μακρόχρονης αντιμετώπισης του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά απουσιάζει ακόμα και η πολιτική βούληση, απουσιάζει και η στοιχειώδης γενναιότητα να γίνουν τα αναγκαία. Θα προσέθετα ότι απουσιάζει η πρόβλεψη, ακόμα και για το επόμενο βήμα. Πορευόμαστε έτσι,

χωρίς πρόγραμμα, ως έτυχε, όπου μας βγάλε, αυτοσχεδιάζοντας.

Έτσι, λοιπόν, και στα δύο ζητήματα της απασχόλησης, της ανεργίας και της κοινωνικής ασφάλισης, η Κυβέρνηση Σημίτη αποδεικνύεται κατά πολύ καλύτερη των περιστάσεων. Η Κυβέρνηση χαρακτηρίστηκε ότι είναι η Κυβέρνηση των μικρών πραγμάτων, των μικρών παρεμβάσεων.

Μετά το μίνι εργασιακό έρχεται το μίνι φορολογικό, το μίνι συνταξιοδοτικό την άνοιξη και χθες ακόμη το μίνι ασφαλιστικό.

Δεν έχει η Κυβέρνηση Σημίτη τη στοιχειώδη γενναιότητα να πάρει τις αποφάσεις που απαιτούνται. Οι αναγκαίες και απαραίτητες ρυθμίσεις αναβάλλονται. Αναβάλλονται με τη μικρόψυχη λογική ότι θα έρθουν άλλοι πιο υπεύθυνοι να ασχοληθούν με τα μεγάλα ζητήματα του τόπου, με τα μεγάλα ζητήματα της πολιτικής, με τα μεγάλα θέματα της κοινωνίας και της οικονομίας.

Γνωρίζει η Κυβέρνηση Σημίτη την ανικανότητά της να δώσει λύσεις, την απεργκεία της να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και γι' αυτό συντηρεί τους μύθους. Πριν ακόμη τελειώσει το μικρό ασφαλιστικό -μόνη της το ονόμασε έτσι- ανοίγει την κουβέντα, διά στόματος Πρωθυπουργού για το μεγάλο ασφαλιστικό. Πριν τελειώσει το μικρό εργασιακό, ανοίγει την κουβέντα για το τριανταπεντάωρο. Πρέπει να έχουμε τις σημαίες αναπτεταμένες, πρέπει να έχουμε τους μύθους ζωντανούς εν όψει εκλογών, μπας και βρεθούν κάποιοι ακόμα αφελείς.

Η Νέα Δημοκρατία αντιμετωπίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σαν μια υπόθεση που αποτελεί παρελθόν πλέον, γιατί προς αυτήν στρέφεται ο ελληνικός λαός, αυτήν βλέπει. Κύριε Υπουργέ, τα γυαλιά τα φορέσατε ανάποδα πιο μπροστά, όταν μας λέγατε ότι ο ελληνικός λαός στηρίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πού το είδατε; Κάνατε μια βόλτα στους δρόμους; Είδατε δημοσκοπήσεις και τις εκλογές; Μια κατακραυγή ή οποία δημιουργεί μια απόσταση ασφαλείας από το δεύτερο κόμμα που είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο θα παλαίψει πια για το αν θα είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση ή όχι. Όμως, για ρόλο και αξίωμα αντιπολίτευσης πια είναι η μοίρα του.

Η Νέα Δημοκρατία λοιπόν, με δύναμη ευθύνης και προοπτικής πιστεύει ότι κομβικό σημείο για την ανάπτυξη της απασχόλησης είναι η αντιμετώπιση της υπόθεσης της ανάπτυξης. Αλλά μόνο η ανάπτυξη δεν αρκεί. Απαιτούνται διαρθρωτικές παρεμβάσεις, γενναία μέτρα. Απαιτούνται ενεργητικά και παθητικά μέτρα για την αντιμετώπιση της απασχόλησης, μέτρα για την υποβολή των λιγότερο ευνοημένων ομάδων και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού.

Όσον αφορά δε το ασφαλιστικό, πιστεύουμε ότι είναι αναπόφευκτη η μεταρρύθμιση και ο ανασχεδιασμός του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Χρειάζεται να θεσμοθετηθούν διαδικασίες, να αναθεωρηθούν πολιτικές σαν τις σημερινές που θεωρούν το ασφαλιστικό σύστημα εργαλείο κομματικής φαυλότητας και τα ασφαλιστικά ταμεία κομματικά λάφυρα της Κυβέρνησης. Χρειάζεται να υπάρξουν επιθετικές πολιτικές, θετικές δράσεις, ριζικές μεταρρυθμίσεις, γενναίες αποφάσεις, ώστε να προχωρήσουμε από την κοινωνική ασφάλιση στην κοινωνική ασφάλεια, από το κράτος πρόνοιας σε μια κοινωνία αλληλεγγύης. Κυρίως, όμως, χρειάζεται - και αυτό έχει ανάγκη ο τόπος πλέον- να έρθουν άλλοι άξιοι και ικανοί να αντιμετωπίσουν τα μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και τις προκλήσεις της πολιτικής. Και αυτό μόνο η Νέα Δημοκρατία μπορεί να το εγγυηθεί.

Σε αυτόν τον γκρίζο Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα, αναγνωρίζω μόνο ένα θετικό στοιχείο, ότι είναι αναμφίβολα και οπωσδήποτε ο τελευταίος Προϋπολογισμός που ψηφίζουμε με Κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτό είναι το μόνο βέβαιο.

Δεν μπορούμε να ταξιδέψουμε στο 2000 με εισητήριο του χθες. Η Νέα Δημοκρατία προβάλλει, ως δύναμη ελπίδας και προοπτικής και σ' αυτήν προσβλέπει ο ελληνικός λαός, για να βγει ο τόπος από τα δραματικά αδιέξοδα που τον έχετε οδηγήσει. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Παπαγεωργόπουλο.

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, έρχεται μια ακόμη δύσκολη χρονιά και οφείλουμε να το ομολογήσουμε με ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό.

Επισημαίνω προς όλες τις πλευρές ότι η ΟΝΕ δεν είναι το ιδεολογικό μας ορόσημο, αλλά μια αναγκαία συνθήκη. Ένας συμβιβασμός που οφείλουμε να αποδεχθούμε. Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι ευκαιρία, αλλά απειλή κυρίως για το ισχνό οικονομικό μας μέγεθος. Η επόμενη μέρα της ευρωπαϊκής ενοποίησης δεν θα είναι παράδεισος. Το ευρώ δεν θα μας κάνει πιο πλούσιους ούτε πιο φτωχούς, αλλά πιο υπεύθυνους και προσεκτικούς στη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών μας. Το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα δεν θα μας φέρει την ευημερία. Ο ενιαίος οικονομικός χώρος επιδιόκτεινε να μας δώσει σχετική ασφάλεια στην εδαφική μας ακεραιότητα.

Η Ευρώπη δεν είναι πρότυπο. Η ανεργία στην Ισπανία με 18,5% και σε όλες τις μεγάλες χώρες στο ύψος του 12% περίπου δεν εγγυώνται ασφάλεια για τους εργαζόμενους με βάση την αποτίμηση των μοντέλων εφαρμογής των συστημάτων εκεί. Δεν μπορούμε να ξεκινάμε με γνώμονα κάποιες δικές μας ελπίδες, ότι έρχονται από εκεί καλύτερες μέρες. Πρέπει να κάνουμε εμείς το δικό μας αγώνα, για να τα καταφέρουμε.

Οι εισροές που κάποιοι θεωρούν ότι είναι το μέσον, το οποίο λύνει τα χέρια στην Κυβέρνηση να ασκεί την πολιτική της, δεν είναι αυτές που καθορίζουν τα μεγέθη της οικονομίας μας. Γιατί πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι η ευρωπαϊκή συμβολή στην ενίσχυση τομέων της οικονομίας είναι και αυτό μέρος της επιστροφής του υπερκερδούς, που ωφελήθηκε η ευρωπαϊκή οικονομία με την άνιση ανταλλαγή προϊόντων του μητροπολιτικού κέντρου με τον ευρωπαϊκό νότο, το φτωχό νότο.

Μην ξεχνάμε ότι εμείς δεν αναπτυχθήκαμε ως χώρα, γιατί στο παρελθόν είμαστε απλά συμπληρωματική οικονομία στις ανάγκες τους και τους αιμοδοτούσαμε διαρκώς με επτακόσιες χιλιάδες εργατικά χέρια, που έφτιαζαν τα δικά τους θαύματα.

Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να δούμε την πορεία των πραγμάτων, έχοντας κάποια δεδομένα, που αφορούν τις δικές μας πρωτοβουλίες. Έχουμε συνέπεια αυτού του στρεβλού μοντέλου της ελληνικής οικονομίας, μία πραγματικότητα όπου το εξωτερικό χρέος είναι διογκωμένο, ο εισαγόμενος δομικός πληθωρισμός που οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος και στην παραοικονομία είναι σημαντική παράμετρος, αρνητική για την πορεία των δικών μας οικονομικών πραγμάτων.

Η Αντιπολίτευση από τη μεριά της κάνει μια καταστροφική πολιτική αντιπαράθεση. Μιλάει για κρυφό δημόσιο χρέος. Αυτό είναι μία προσφιλής μέθοδος, η οποία στοχεύει απλά να πλήξει το κύρος, την οικονομία, την αξιοπιστία και μόνο ζημιές επιφέρει, το χρέος είναι μεγάλο και εμφανές και αφορά όλους μας, γιατί ξέρουμε πολύ καλά την πραγματικότητα. Δεν υπάρχει κανένα ζήτημα να αποκρυσταλώσει το παραμικρό μέγεθος, γιατί εξάλλου υπάρχουν και διεθνείς εκθέσεις.

Το ζητούμενο για να επιβιώσουμε όμως είναι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, που έχουμε ένα τραγικά ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο. Και αυτή πρέπει να είναι η ανησυχία μας, η βιωσιμότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, που βρίσκονται πράγματι σε δυσχερή θέση, ανεξάρτητα αν ανεβαίνουν τα μεγέθη της βιομηχανικής παραγωγής, τα οποία δεν αφορούν πάντοτε τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Το πρόβλημα το πραγματικό είναι η διείσδυση του ξένου κεφαλαίου. Ο αφελληνισμός του τομέα τροφίμων παραδείγματος χάρι έχει συντελεστεί ολοσχερώς. Ελέγχουν τα δίκτυα διανομής. Εξαγοράζουν τις ελληνικές αλυσίδες σουπερ-μάρκετ. Είμαστε σε μια εξέλιξη, στην οποία τα καταναλωτικά πρότυπα που είναι εισαγόμενα, θα επιβληθούν, στο τέλος θα σταματήσει η παραγωγή που λέμε της εξωτερικής αγοράς του να παράγει. Και αυτή είναι σκληρή πραγματικότητα. Και δεν αφορά μια πλευρά του πολιτικού μας κόσμου, αφορά όλους μας, γι' αυτό οφείλουμε να κάνουμε εθνικό οικονομικό μέτωπο ελληνικών συμφερόντων. Γιατί έτσι θα προχωρήσουμε. Και ο Προϋπολογισμός είναι μια

ευκαιρία τέτοιου διαλόγου και όχι αφορισμών, που απλά δημιουργούν μια αναστάτωση στην πολιτειακή μας σταθερότητα και μεγαλώνουν ακόμα, αν θέλετε, και την αναξιοπιστία του πολιτικού κόσμου. Γιατί κάποιος συνάδελφος πριν είπε οι ενιστάμενοι γιατί ψηφίζουν τον Προϋπολογισμό; Γιατί αν κάποιος έχει κάποιες ενστάσεις, έχει προσωπική γνώμη, δεν θα ψηφίσει τον Προϋπολογισμό, που στο σύνολό του έχει μια συγκεκριμένη κατεύθυνση; Μα και ο ίδιος σε πολλά κονδύλια του Προϋπολογισμού συμφωνεί απόλυτα, που είναι κονδύλια προορισμένα για κοινωνική ασφάλεια, μέριμνα και αλληλεγγύη. Γιατί τον καταψηφίζει λοιπόν;

Αυτά είναι ζητήματα, τα οποία πρέπει κάποτε να λυθούν εδώ μέσα και μάλιστα με τον κοσμιότερο τρόπο. Να προαχθεί η πολιτική σε κάποια επίπεδα, στα οποία δεν έχει φτάσει. Μάλιστα, οι άκριτοι οπαδοί του ιδιωτικού ιδεώδους είναι όμηροι μιας απάτριδας καταναλωτικής αντίληψης. Υπηρετούν ένα ασαφές συμφέρον, που συχνά είναι ξένο. Αυτό είναι κύριο γνώρισμα του πολιτικού και οικονομικού μεταπρασισμού. Ως διαμεσολαβητές της εξουσίας αδυνατείτε να αντιληφθείτε κάποιοι από σας την ουσία των λαϊκών προβλημάτων. Μας ακολουθείτε ως μαύρη σκιά, αλλά δίχως οντότητα. Λυπάμαι που το λέω αυτό, αλλά έτσι προκύπτει.

Υπάρχουν πολύ σοβαρά προβλήματα στη χώρα μας και προβλήματα τα οποία βλέπει κανείς καθημερινά. Φοβάμαι πάρα πολύ, ότι στους εθνικούς στόχους και πάνω στο ζήτημα της εθνικής οδοποιίας, η κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης ολόκληρων εθνικών δρόμων, όπως ακούω για τον δρόμο Πάτρας-Κορίνθου, όπου έχουμε τον τελευταίο χρόνο πάνω από εκατό δολοφονημένους από την ιστορική αδράνεια της πραγματοποίησης του συγκεκριμένου έργου, θα δημιουργήσει προβλήματα. Διότι πάνε να το δώσουν σε ιδιωτική επιχείρηση, να το διαχειριστεί, να το κατασκευάσει κλπ. Είναι λάθος η κατεύθυνση.

Επίσης, γνωρίζω πολύ καλά όπως θα το ξέρουν και οι συνάδελφοι από την Αχαΐα, ότι το φυσικό αέριο δεν προβλέπεται να έρθει εκεί. Μάλλον θα αναγκαστούμε, κάποιοι από μας να συνάψουμε ειδική προνομιακή σχέση με το λυβικό φυσικό αέριο, που έχει φθάσει στη νότιο Ιταλία.

Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα για τις αρχές του επόμενου έτους. Τι θα γίνει με τους ανασφάλιστους; Αυτούς που είναι πλάσματικά εγγεγραμμένοι στον ΟΓΑ και δεν θα πληρώσουν εισφορές; Είναι διακόσιες πενήντα χιλιάδες άτομα. Είναι το πρόβλημα εκρηκτικό και θα μείνουν δίχως ασφαλιστικό βιβλιário.

Θα πρέπει να ληφθούν έκτακτα μέτρα και να γίνει αναθεώρηση κάποιας πολιτικής πρακτικής, για να μη συναντήσουμε τον επόμενο μήνα αυτό το κόσμο στους δρόμους, που δεν θα βρίσκει λύσεις.

Πάνε δυο χρόνια αφ' ότου είχα ζητήσει και με επιστολή προς τον Πρωθυπουργό, αλλά και στη Βουλή τοποθετήθηκα, να σταματήσει η υπουργοκεντρική διανομή δισεκατομμυρίων. Και ενώ καταργήθηκε για τις κοινότητες, ισχύει για σωματεία και συλλόγους, που δεν έχουν ούτε καν βιβλία εσόδων και εξόδων και παίρνουν δεκάδες ή εκατοντάδες εκατομμύρια. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Πρέπει, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, το διπλότυπο επιχορηγούμενων φορέων, που ψηφίσαμε νόμο στη Βουλή, κάποτε να εφαρμοστεί για να μιλάμε για ορθή διαχείριση των δημοσίων οικονομικών υποθέσεων. Γιατί δεν είναι μόνο η ορθή κατανομή των κονδυλίων, αλλά είναι και ο τρόπος διαχείρισής τους.

Ένα μεγάλο θέμα είναι η εγγραφή στον τακτικό προϋπολογισμό των εσόδων και εξόδων όλων των οργανισμών που υπόκεινται σε κρατική διαχείριση, για να σταματήσει αυτό που προηγούμενα έβιζα. Το ενιαίο λογιστικό σύστημα να είναι υποχρεωτικό και όχι προαιρετικό για τους δήμους, για το 1999. Χάος θα προκύψει στη συνέχεια. Να κοιτάσουμε τους παλιούς μεγάλους δήμους που έχουν να κλείσουν και δέκα χρόνια ισολογισμό.

Οφείλουμε να προσέξουμε, και απευθύνομαι στην Κυβέρνηση, διότι η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική, δεν αγκαλιάζει όσο οφείλει πάντοτε με στοργή και κατανόηση τις δοκιμαζόμενες κοινωνικές κατηγορίες. Σ' αυτό υποβοηθείται από μια ανύπαρκτη Αντιπολίτευση. Η Νέα Δημοκρατία δειλή και σιωπηλή, για να γίνει

αποδεκτή από τα διεθνή κατεστημένα, το αποδειχνει καθημερινά και στις πρόσφατες συμπεριφορές. Ο κ. Πολύδωρας, μιλούσε ως πρόσωπο. Η ηττοπαθής αριστερά συνεπικουρεί και παράλληλα μηχανισμοί αποσταθεροποίησης του συστήματος προωθούν μεθοδικά την διάσπαση των πολιτικών κομμάτων και τη δημιουργία νέων πολιτικών χώρων, νέου πολιτικού σκηνοικού, όπου ένα νέο πολιτικό και κοινωνικό κέντρο θα έρθει στο προσκήνιο και θα γίνει ρυθμιστής.

Αναβιώνουν σενάρια που θέλουν να σμίξουν την κλασική σοσιαλδημοκρατία με το νεοφιλελευθερισμό. Και οφείλουμε να απαντήσουμε απέναντι σ' αυτούς με τη συγκεκριμένη μας πολιτική στάση και πράξη, να απαντήσουμε σ' αυτούς που καταγγέλουν τις παροχές και αυτό έχει να κάνει και με κομμάτι της Κυβέρνησης, αλλά και με μεγάλο κομμάτι της Αντιπολίτευσης νεοφιλελεύθερο, το οποίο θεωρεί τις παροχές που έδωσε το ΠΑΣΟΚ σαν αποκατάσταση ιστορικής αδικίας απέναντι στις εργαζόμενες τάξεις, ότι ήταν καταστροφικές στη συνέχεια, γιατί δημιούργησαν, αυτές οι παροχές που ήταν απαραίτητος ο ισοσκελισμός μιας ιστορικής αδικίας, δημιουργήσαν τεράστια προβλήματα στο εξωτερικό χρέος. Κάνουν μεγάλο λάθος. Ήταν κινητήρας και ένας δρόμος ανάπτυξης, γιατί συνοδεύτηκαν και με πολλά άλλα μέτρα αναπτυξιακού χαρακτήρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ τελειώσατε. Είπαμε ότι μόνο δέκα λεπτά θα μιλάτε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω.

Δεν πρέπει να αντιπολιτευόμαστε την ίδια μας την ιστορία. Πρέπει να την τιμούμε, να την προάγουμε στη κατεύθυνση που μας έχει τάξει ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Λαμπρόπουλος έχει το λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι, είπαμε ότι ακριβώς στα δέκα λεπτά τελειώνουμε -γι' αυτό προειδοποιούμεθα ένα λεπτό πριν- για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον Προϋπολογισμό του κράτους η ψήφιση του οποίου θεωρείται και ως ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Δικαιούται όμως αυτή η κυβερνητική πολιτική να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης; Μα, υπάρχει σήμερα Έλληνας που να δηλώνει ευτυχής ως πολίτης ενός τέτοιου κράτους, που για τέσσερις τετραετίες έχουν φιάξει οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ένα κράτος που αδυνατεί να προστατεύσει τους πολίτες του από μια βροχή, από ένα έκτακτο γεγονός όπως οι φωτιές του περασμένου καλοκαιριού, από το έγκλημα που βρίσκεται σε έξαρση, από τους λαθρομετανάστες που έχουν κατακλύσει τη χώρα μας, ένα κράτος που ταλαιπωρεί τους πολίτες του όταν χρειάζονται τη Δημόσια Διοίκηση, όταν πηγαίνουν στην εργασία τους, όταν αρρωστήσουν και χρειαστούν νοσοκομείο, ένα κράτος που τα κρούσματα διαφθοράς και σήψης πολλαπλασιάζονται καθημερινά. Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε και στη σημερινή διάλυση που βλέπουμε γύρω μας; Και με αυτό τον Προϋπολογισμό οι φτωχοί φτωχότεροι, οι νεόπλουτοι πλουσιότεροι και η παραοικονομία στις δόξες της. Είμαστε πρώτοι στην Ευρώπη.

Ο λαός μας έχει δείξει πως είναι διατεθειμένος να κάνει θυσίες για να πετύχουμε τον εθνικό στόχο της ΟΝΕ. Πώς να πεισθεί όμως ο συνταξιούχος της πενιχρής σύνταξης, ο μισθοσυντρήτης, ο μικροεπαγγελματίας που αγωνίζεται να κρατήσει το μαγαζί του, ο μικροεπιχειρηματίας στην επιχείρησή του, ο αγρότης να μείνει στο κτήμα του, όταν από την άλλη μεριά βλέπει το κράτος να μη νοικοκυρεύεται, όταν βλέπει να χαρίζεται η κυβέρνηση ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) στις συγκοινωνίες, χωρίς να έχουμε συγκοινωνίες κ. Μαντέλη; Όταν βλέπει να χαρίζει οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) στην Ολυμπιακή. Αυτά να τα θυμόμαστε, κύριε Μαντέλη, και να μη τα ξεχνάμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και

Επικοινωνιών): Είναι τα χρέη που κάνετε. Τα ξεχάσατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εκατοντάδες δισεκατομμύρια στο σιδηρόδρομο, στα ΕΛΤΑ, στους συνεταιρισμούς. Όταν ακούει ότι ο διαβόητος οργανισμός ανασυνγκρότησης επιχειρήσεων είναι ένα τρισεκατομμύριο και πάνω χρεωμένος. Και θα έρθει πάλι η Κυβέρνηση να τα σβήσει και αυτά μέσα σε μια βραδιά. Αλήθεια, με αυτά τα τρισεκατομμύρια που σπαταλήσατε, δεν θα μπορούσαμε να έχουμε σήμερα τα καλύτερα νοσοκομεία, καλύτερη παιδεία, καλύτερη άμυνα, καλύτερους δρόμους, καλύτερες συντάξεις και μισθούς των υπαλλήλων, των φρουρών των συνόρων μας, της ασφάλειας μας; Δεν θα είχαμε λιγότερους φόρους στους απλούς πολίτες;

Στο προηγούμενο τεύχος του ο "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ" είχε ένα αφιέρωμα με τον τίτλο "Η λεηλασία της ελληνικής οικονομίας". Το δημοσίευμα πολύ εύστοχα ρωτάει πού πήγαν τα εκατόν εξήντα και πλέον τρισεκατομμύρια δραχμών που προήλθαν από ποταμούς - χαρακτηριστική λέξη - φόρων, κοινοτικών πόρων και δανείων χωρίς να ολοκληρωθεί ούτε ένα μεγάλο έργο υποδομής την τελευταία εικοσαετία, που με εξαίρεση ένα μικρό διάλειμμα, εσείς κυβερνάτε.

Επικαλέσθε σήμερα την πτώση του πληθωρισμού. Μα, τον έριξε η φτώχεια, η ανέχεια, και η έλλειψη ζήτησης από τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Ευτυχίσατε σαν Κυβέρνηση να διαχειριστείτε τους ποταμούς των κοινοτικών εισροών για τη γεωργία μας και για δημόσια έργα. Δυστυχώς αποτύχατε και εδώ. Στην γεωργία δεν δημιουργήσατε υποδομή και αναδιάρθρωση, για αύξηση του εισοδήματος, στα δε μεγάλα έργα είσατε ανίκανοι να απορροφήσετε τα κονδύλια. Δηλαδή, μας δίνουν χρήματα να φτιάξουμε δρόμους για να μη σκοτωνόμαστε και σεις αδιαφορείτε. Είπε προηγουμένως ο συνάδελφος του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. ότι στο δρόμο Κορίνθου-Πατρών είχαμε φέτος εκατό νεκρούς. Πέρσι στο δρόμο Τριπόλεως-Καλαμάτας είχαμε είκοσι νεκρούς και πάνω από εκατό τραυματίες. Υπάρχει λοιπόν μεγαλύτερο έγκλημα σε βάρος του λαού μας απ' αυτό, να μην απορροφάτε τα κονδύλια, να μην κάνετε τα έργα, να μην κάνετε τους δρόμους; Για τον δρόμο Τρίπολης Καλαμάτας η απορρόφηση μόλις που φθάνει το 5,7%. Έτσι, πέντε και πλέον χρόνια από τότε που ήρθατε στην εξουσία δεν έχει παραδοθεί στην κυκλοφορία ούτε ένα χιλιόμετρο δρόμος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Για να δούμε και έναν άλλο κρίσιμο τομέα, αυτόν των εισαγωγών-εξαγωγών. Όπως συμπληρωματικά και ο προηγούμενος ομιλητής του ΠΑΣΟΚ έθιξε το ίδιο θέμα. Δυστυχώς έχουμε γίνει χώρα εισαγωγική. Σε λίγο δεν θα παράγουμε, αλλά μόνο θα εισάγουμε, που σημαίνει αυτό λουκέτο σε βιοτεχνίες, σε βιομηχανίες και που σημαίνει ακόμη αν θέλετε διόγκωση της ανεργίας στους νέους μας που σήμερα πλέον φτάνει το 13%.

Για παράδειγμα το έτος 1997 το έλλειμμα στο ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων έφτασε τα διακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (280.000.000.000) δραχμές. Οι εισαγωγές αγροτικών προϊόντων έφτασαν το 1,16 τρισεκατομμύρια και οι εξαγωγές μόνο τα οκτακόσια ογδόντα εννέα δισεκατομμύρια (889.000.000.000) δραχμές. Μόνο για εισαγωγές κρεάτων δώσαμε στο εξωτερικό σε συνάλλαγμα 220,3 δισεκατομμύρια δραχμές. Για γάλα και αυγά 142,8 δισεκατομμύρια δραχμές.

Όταν λοιπόν μια χώρα σαν τη δική μας κατ'εξοχήν αγροτική με ασχολούμενο πληθυσμό στον αγροτικό τομέα τουλάχιστον ή γύρω στο 25% αναγκάζεται να ξοδεύει 1,16 τρισεκατομμύρια για εισαγωγές αγροτικών προϊόντων, τι μέλλον μπορούμε να έχουμε σαν κράτος και τι μπορούν να ελπίζουν οι αγρότες μας που σήμερα περνούν μαύρες μέρες, αφού οι τιμές έχουν καταρρακωθεί όπως π.χ. το ελαιόλαδο και το κόστος παραγωγής έχει ανέβει στα ύψη.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη μεγάλη φιλελεύθερη δημοκρατική παράταξη που έκτισε την Ελλάδα μετά τον πόλεμο, που έκανε τις μεγάλες και ιστορικές επιλογές, όπως η σταθερή προσήλωση στη Δύση και η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με συνέπεια τόλμη και σύνεση δίνουμε τώρα τις δικές μας θέσεις και προτάσεις που θα ακολουθήσουμε αύριο.

Προτείνουμε πρώτα απ'όλα νοικοκύρεμα στα δημόσια οικονομικά.

Προτείνουμε φορολογική μεταρρύθμιση και κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων. Προτείνουμε την αναμόρφωση της

Δημόσιας Διοίκησης ώστε να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης. Προτείνουμε ένα νέο κράτος πρόνοιας. Προτείνουμε εκτεταμένες αποκρατικοποιήσεις που θα δίνουν έναν άλλον αέρα στην ανάπτυξη της οικονομίας μας με ό,τι συνεπάγεται αυτό και για τη μείωση της ανεργίας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι ο τελευταίος του αιώνα μας. Θα περιμέναμε και θα θέλαμε να ήταν η ελπίδα για μια άλλη καινούρια Ελλάδα, στην ανατολή του 21ου αιώνα.

Οι ευκαιρίες χάθηκαν και χάθηκαν από εσάς. Πολλοί και ο ίδιος ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας έχουν μιλήσει για χαμένη δεκαπενταετία. Ένα όμως είναι βέβαιο. Πως αυτός ο Προϋπολογισμός θα είναι και ο τελευταίος Προϋπολογισμός αυτής της Κυβέρνησης του παλιού, του κουρασμένου, του ανήμπορου και του ανίκανου. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ.Λαμπρόπουλο.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι με την υπ'αριθμόν 6055/4842/18.12.98 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπές Εσωτερικών Θεμάτων της Βουλής, Οικονομικών και Βιβλιοθήκης της Βουλής για τη Γ' Σύνοδο της 9' Περιόδου των Εργασιών της Βουλής.

Η σχετική απόφαση θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και θα κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους κυρίους Βουλευτές.

(Η σχετική απόφαση έχει ως εξής:

"**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Αθήνα, 18.12.98

Πρωτ.: 6055

Αριθμ.

Διεκπ.: 4842

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση των Επιτροπών Εσωτερικών Θεμάτων της Γ' Συνόδου της Β' Περιόδου των Εργασιών της Βουλής

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. τα άρθρα 46, 47 και 48 του Κανονισμού της Βουλής και σε συνδυασμό με το άρθρο 25 παρ. 9 του Κανονισμού της Βουλής (μέρος κοινοβουλευτικό),
2. τις έγγραφες υποδείξεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,

α π ο φ α σ ί ο υ μ ε

συνιστούμε τις προβλεπόμενες από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπές Εσωτερικών Θεμάτων της Βουλής, Οικονομικών και Βιβλιοθήκης της Βουλής για την Γ' Σύνοδο της 9' Περιόδου των Εργασιών της Βουλής, ως ακολούθως:

1. Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, αποτελούμενη από τους Βουλευτές:

1. Αλευρά Αθανάσιο
2. Γιαννακόπουλο Ιωάννη
3. Ζήση Ροδόλα
4. Θωμόπουλο Ιωάννη
5. Καραμάριο Αναστάσιο
6. Πολύδωρα Βύρωνα
7. Κωστόπουλο Δημήτριο

2. Επιτροπή της Βιβλιοθήκης της Βουλής, αποτελούμενη από τους Βουλευτές:

1. Αλευρά Αθανάσιο
2. Ανουσάκη Ελένη
3. Ζήση Ροδόλα
4. Ντούσκα Δημήτριο

5. Καραμάριο Αθανάσιο
6. Σημαιοφορίδη Κωνσταντίνο
7. Μπόσκου Μαρία

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Κοινοποίηση:

1. Γραφείο Προέδρου Βουλής
2. Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
3. Αναφερόμενους κυρίου Βουλευτές
4. Διεύθυνση Κοινοβουλευτικών Επιτροπών").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 8 Δεκεμβρίου 1998 και της Τετάρτης 9 Δεκεμβρίου 1998.

Ερωτάται το Σώμα: Επικυρώνεται;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα Πρακτικά της Τρίτης 8 Δεκεμβρίου 1998 και της Τετάρτης 9 Δεκεμβρίου 1998, επικυρώθηκαν.

Ορίστε, κύριε Κουράκη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού του 1999 αποτελεί μία ξεχωριστή διαδικασία για το Κοινοβούλιο γιατί συνδέεται με τον κορυφαίο στόχο της ελληνικής οικονομίας, την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ.

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός αυτός έχει τα χαρακτηριστικά της σταθερότητας, της ανάπτυξης και της προοπτικής και στοχεύει στη συνέχιση και ολοκλήρωση της πορείας για μια οικονομία πιο ανταγωνιστική, πιο ισχυρή που θα προσφέρει σιγουριά στον Έλληνα πολίτη.

Η Κυβέρνηση έχει δώσει εξετάσεις αξιοπιστίας στον ελληνικό λαό, στη διεθνή κοινότητα και έχει αξιολογηθεί για τη συνέπεια, την ικανότητα και την αποτελεσματικότητα στην επίτευξη των στόχων της.

Οι παρεμβάσεις που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στην οικονομία, δεν είναι απλά η βελτίωση των οικονομικών δεικτών στα επίπεδα του μέσου όρου της κοινότητας, ούτε η θωράκιση της οικονομίας μας στις νομισματικές και άλλες κρίσεις.

Σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να ισχυριστεί ότι καθιέρωσε μία άλλη αντίληψη στη στρατηγική και στη διαχείριση της οικονομίας, που στηρίζεται στη λογική ότι δεν θυσιάζουμε το μέλλον στις όποιες σκοπιμότητες του παρόντος και κυριαρχείται από τη συνέπεια, το ρεαλισμό και την προοπτική της ολοκληρωμένης ανάπτυξης. Αυτή είναι και η ουσιαστική διαφορά μας από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που οριοθετούν την πολιτική τους στη δημιουργία κλίματος παροχολογίας και εξαντλούνται στην υποβάθμιση και συκοφάντηση του κυβερνητικού έργου.

Είναι λογικό και αναμενόμενο ότι μία πολιτική που δεν συναρτάται από το εφήμερο αποτέλεσμα και έχει ως στόχο να συνδέσει τη μοίρα της Ελλάδος με αυτήν της Ενωμένης Ευρώπης, δεν μπορεί παρά να συναντά δυσκολίες και προβλήματα. Πολύ περισσότερο δε, όταν οι διεθνείς συνθήκες δεν είναι οι ευνοϊκότερες, ούτε και η χώρα μας από πλευράς τεχνολογίας, υποδομών, διάρθρωσης και οικονομικών μεγεθών συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό σημαίνει ότι η επίτευξη των στόχων μας περνά από ατραπούς και ότι οι επιτυχίες μας στη μείωση του πληθωρισμού, στη σταθεροποίηση, στην επίτευξη ικανοποιητικών ρυθμών ανάπτυξης αποκτούν ιδιαίτερη σημασία, κύριοι συνάδελφοι και αυξάνουν το κύρος και την αξιοπιστία της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντικειμενικότητα είναι το μέτρο για να κριθεί αυτό το έργο και η προδιαγραφόμενη πορεία μέσα από τον Προϋπολογισμό.

Ο ελληνικός λαός, στη μεγάλη του πλειοψηφία, στηρίζει και συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια για την επίτευξη των στόχων της σύγκλισης. Αυτός ο λαός του οποίου οι θυσίες, πρέπει να ομολογήσουμε, πιάνουν τόπο, στηρίζει, κρίνει, απαιτεί δίνοντας όποτε χρειάζεται με το δικό του τρόπο το στίγμα για τις

διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται.

Αυτό που σήμερα ο λαός απαιτεί, είναι να προχωρήσουν πιο γρήγορα τα μεγάλα έργα που στηρίζουν την αναπτυξιακή προσπάθεια, να αλλάξει ο χάρτης της Δημόσιας Διοίκησης, μιας δημόσιας διοίκησης και ενός δημόσιου τομέα που παρά τις νομοθετικές πρωτοβουλίες, βελτιωτικές, που έχουν γίνει, χρήζει εξυγίανσης και ανδιοργάνωσης. Μιας δημόσιας διοίκησης που χρειάζεται ριζικές αλλαγές, ποιοτική αναβάθμιση των προσφερομένων υπηρεσιών για καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών. Μιας δημόσιας διοίκησης πιο παραγωγικής και πιο αποτελεσματικής.

Επίσης, πρέπει να προχωρήσουν οι τομές στον τομέα της υγείας και της ασφάλισης. Και εδώ πρέπει να τονίσω για τον τομέα της ασφάλισης την κυρίαρχη επιλογή της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για ενίσχυση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης και όχι απλά τη συνέχισή της. Το πρώτο βήμα έγινε με τη χθεσινή ψήφιση του νομοσχεδίου για την κοινωνική ασφάλιση με τη συγχώνευση των ταμείων.

Πρέπει, όμως, μέσα από διαδικασίες που θα βασίζονται στον κοινωνικό διάλογο, να tolμήσουμε το επόμενο διάστημα να πάρουμε ριζικά μέτρα, να κάνουμε τις απαραίτητες εκείνες τομές που η ανασφάλεια, η αμφισβήτηση και ο κίνδυνος κατάρρευσης του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης θα δίνουν τη θέση τους στο μέλλον, στην προοπτική, στη βιωσιμότητα, στην αποτελεσματική λειτουργία και στην εξυπηρέτηση του πολίτη. Και νομίζω ότι σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να προχωρήσει και να προχωρήσει ολοκληρωμένα, είναι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θετική στάση του ελληνικού λαού και συνάμα η κριτική του θέση, δείχνουν ξεκάθαρα την απαίτηση για πιο γρήγορους ρυθμούς για την ανάδειξη του κοινωνικού προσώπου, που συνδέεται με τα θέματα της ανεργίας, της απασχόλησης, της κοινωνικής ασφάλισης, της κοινωνικής προστασίας.

Και πρέπει να πούμε για την ανεργία ότι ο συνδυασμός των νέων τεχνολογιών, η αλλαγή του πολιτικού κλίματος, η διεθνοποίηση με γοργούς ρυθμούς της οικονομίας, έχει αρνητικές συνέπειες για την απασχόληση και την προστασία της κοινωνικής μισθωτής εργασίας. Και παρά το γεγονός ότι η οικονομία και οι οικονομίες παρουσιάζουν θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και κέρδη, οι δείκτες της ανεργίας βρίσκονται σε υψηλά επίπεδα και η περίοδος πλήρους απασχόλησης φαίνεται ότι βαίνει προς το τέλος της. Το πρόβλημα της ανεργίας, ως κοινωνικό φαινόμενο, αν συνεχισθεί, θα σηματοδοτήσει αρνητικά τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, την κοινωνική συνοχή, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, το ίδιο το σύγχρονο και ισχυρό κράτος που εμείς οραματιζόμαστε και θέλουμε να οικοδομήσουμε. Πρέπει λοιπόν για τα ζητήματα της ανεργίας και της απασχόλησης να tolμήσουμε και να καταθέσουμε τη διαφορετική άποψη. Πρέπει να καταδείξουμε -και καταδείχνουμε- στον ελληνικό λαό, αλλά πρέπει να καταδείξουμε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι για μας έχουν ενδιαφέρον και προέχουν οι πραγματικοί στόχοι της οικονομικής ανάπτυξης, όπως επενδύσεις, ανάπτυξη και απασχόληση.

Πρέπει επίσης να καταδείξουμε ότι οι ονομαστικοί στόχοι, που προωθεί η νεοφιλελεύθερη οικονομική σκέψη, όπως η καταπολέμηση του πληθωρισμού και των δημοσίων ελλειμμάτων, μεταβάλλουν το μέγεθος της απασχόλησης με αρνητική φορά. Πρέπει σε αυτήν την πορεία να αντισταθούμε και να προτείνουμε τη διαμόρφωση όρων και κανόνων, που θα λύνουν το πρόβλημα. Η λύση του προβλήματος είναι η άμεση κοινωνική και πολιτική προτεραιότητα. Και πιστεύω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνηση -είμαι σίγουρος- έχουν άμεσους στόχους.

Πιστεύω λοιπόν ότι η χώρα μας πρέπει να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για το θέμα που συζητείται σήμερα και που είναι το θέμα της τριανταπεντάωρης απασχόλησης, της μειωμένης απασχόλησης, χωρίς μείωση αποδοχών. Και αυτό βέβαια είναι ένα θέμα που, σε συνδυασμό και με άλλα συνοδευτικά μέτρα, μπορεί να απαντήσει στο θέμα της ανεργίας.

Πρέπει επίσης να ομολογήσουμε ότι η Κυβέρνηση και το

Υπουργείο Εργασίας το τελευταίο διάστημα, αλλά και πριν, έχουν πάρει σημαντικές πρωτοβουλίες.

Κύριοι συνάδελφοι, παρά τη σημαντική αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής σε όλους σχεδόν τους κλάδους, παραμένει ανησυχητικά το φαινόμενο του αφελληνισμού αρκετών επιχειρήσεων. Και έχουμε ανάγκη να αναδείξουμε και να υλοποιήσουμε στρατηγικές θωράκισης των ελληνικών επιχειρήσεων, κύρια των μικρομεσαίων.

Επίσης, ένας τομέας ιδιαίτερα κρίσιμος είναι ο αγροτικός τομέας, που βρίσκεται στη δίνη της απειληθέρωσης της κοινής αγροτικής πολιτικής, χωρίς μηχανισμούς προστασίας και με χαμηλούς ρυθμούς προσαρμογής. Η ανάγκη αναδιοργάνωσης του συνεταιριστικού κινήματος, η προώθηση νέων μορφών επιχειρηματικής δράσης στη γεωργία, η αναδιάταξη των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας και τα έργα υποδομής, αποτελούν προϋποθέσεις για να σταθεί η ελληνική γεωργία και να διατηρήσει τη σημαντική της θέση στην ελληνική κοινωνία. Είναι ανάγκη και πρέπει να αντικαταστήσουμε την ποσότητα με την ποιότητα. Πρέπει να υποστηρίξουμε, με όλα τα μέσα, τεχνολογικά προγράμματα κατάρτισης και άλλα.

Πιστεύω επίσης, κύριε Υπουργέ, ότι για λόγους κοινωνικής ευαισθησίας, αλληλεγγύης και φροντίδας, πρέπει και για τους συνταξιούχους του ΟΓΑ η Κυβέρνηση να καθιερώσει το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, θέλω να σας πω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο καθρέφτης των επικείμενων εξελίξεων στην οικονομία. Είναι το διαβατήριο για την είσοδό μας στο χώρο της ανάπτυξης και της προόδου. Δεν έχουμε αυταπάτες για τις δυσκολίες, ούτε όμως απεμπολούμε τα κοινωνικά μας, εντός ή εκτός εισαγωγικών, δικαιώματα στη λογική μιας αριθμητικής ανάπτυξης. Ο κοινωνικός διάλογος είναι το κλειδί για τις εσωτερικές αποφάσεις. Και η συναίνεση στις βασικές κατευθύνσεις είναι το ζητούμενο από τον ελληνικό λαό για την εθνική μας αντιπροσωπεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, οι αλήθειες που προκύπτουν για την άμυνα της χώρας από την ανάλυση των στοιχείων του Προϋπολογισμού αυτού ο οποίος καταρτίστηκε με την αντίληψη της "δημιουργικής λογιστικής" είναι απογοητευτικές.

Οι δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ως ποσοστό του ΑΕΠ έχουν μειωθεί από 3,4% το 1993 σε 2,3% το 1998 και προβλέπονται στο 2,6% στον Προϋπολογισμό του 1999, ποσοστά πρωτοφανή στη μεταπολεμική περίοδο.

Το μερίδιο των δαπανών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας στο σύνολο των κρατικών δαπανών υποβαθμίστηκε από 9,2% το 1993, σε 6,7% το 1998 και γίνεται πρόβλεψη για 6,5% στον Προϋπολογισμό του 1999.

Συνολικά, σε πραγματικούς όρους οι δαπάνες του Υπουργείου έχουν συρρικνωθεί κατά μέσο όρο σε 18,3% στην περίοδο του εκσυγχρονισμού έναντι του 1993, ενώ η κατάσταση επιδεινώνεται συνεχώς. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου είναι γενικά από αμελητέο έως ανύπαρκτο. Από ενάμισι δισεκατομμύριο (1.500.000.000) έχει πέσει στα διακόσια εκατομμύρια (200.000.000), δηλαδή έχουμε μείωση 750%. Εάν στις απώλειες αυτές προσθέσουμε και τις περιορισμένες δαπάνες για εξοπλισμούς στην περίοδο του εκσυγχρονισμού, αντιλαμβανόμαστε το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για την άμυνα της χώρας στην κρίσιμη αυτήν περίοδο του αναβαθμισμένου περιφερειακού ρόλου της Τουρκίας και του επεκτατισμού της.

Ενδεικτικά θα αναφέρω κάποιους αριθμούς.

Ο προϋπολογισμός του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού μειώνεται κατά 6% και του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας κατά 13%. Η εκπαίδευση, που είναι βασική για τις Ένοπλες Δυνάμεις, από ενιακόσια οκτώ εκατομμύρια (908.000.000), μειώνεται στα επτακόσια τριάντα τέσσερα εκατομμύρια (734.000.000). Και ποια νούμερα είναι αυτά που ανεβαίνουν; Το Επιτελείο του Υπουργού

από 3,2 δισεκατομμύρια που ξοδεύει τώρα μέχρι τέλος του 1998, αυξάνεται σε 7,2 δισεκατομμύρια. Οι δε δαπάνες της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών από 5,3 δισεκατομμύρια το 1998, αυξάνονται σε 13,2 δισεκατομμύρια το 1999. Και οι δαπάνες για κινητή τηλεφωνία του Επιτελείου του Υπουργού προβλέπεται να αυξηθούν κατά 100%, της δε Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών κατά 76% το 1999.

Μιλάμε για ποσά τα οποία αντί να διοχετευθούν στον επιχειρησιακό τομέα των Ενόπλων Δυνάμεων παραμένουν στα επιτελεία.

Στον πίνακα στον οποίο θα καταθέσω μαζί με το διάγραμμα απεικονίζεται η διαχρονική εξέλιξη των στρατιωτικών δαπανών Ελλάδος, Τουρκίας σε απολύτως συγκρίσιμα στοιχεία από το Διεθνές Ερευνητικό Ινστιτούτο της Στοκχόλμης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος καταθέτει στα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι οι στρατιωτικές δαπάνες της Ελλάδας το 1988 ήταν στο 135% των στρατιωτικών δαπανών της Τουρκίας. Σήμερα έχουν πέσει στο 76% και πάμε ακόμα χειρότερα.

Το μέγεθος της τουρκικής απειλής που εγκυμονεί αυτή η πολιτική απεικονίζεται στα στοιχεία του πίνακα 4, τον οποίο επίσης θα καταθέσω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Από το 1990 και μετά παρατηρείται μία σημαντική έξαρση στους εξοπλισμούς της Τουρκίας, η οποία δεν οφείλεται μόνο στην ανατροπή της ισορροπίας στον ετήσιο όγκο των στρατιωτικών δαπανών που επισημάναμε προηγουμένως, αλλά είναι και αποτέλεσμα της δραστηκής ανακατανομής των στρατιωτικών δαπανών υπέρ των εξοπλισμών.

Η Ελλάδα με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ανησύχησε για την πρωτόγνωρη αυτή εξοπλιστική προσπάθεια της Τουρκίας, με αποτέλεσμα οι αντίστοιχες δαπάνες εξοπλισμών της Ελλάδος από διπλάσιες σχεδόν στη δεκαετία του 1980, να αντιπροσωπεύουν σήμερα λιγότερο από το μισό του ετήσιου όγκου εξοπλισμών της Τουρκίας, μόλις το 45%. Θα καταθέσω το σχετικό διάγραμμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν διάγραμμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η δε σύγκριση με τον προϋπολογισμό του τουρκικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είναι συντριπτική. Υπάρχει αύξηση κατά 10%, όπως επίσης, και αύξηση κατά 10% των κονδυλίων του εξοπλισμού μέσα στον προϋπολογισμό του τουρκικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Βεβαίως, προκύπτει το εξής ερώτημα: Μα, θα ακολουθούμε αυτήν την κούρσα των εξοπλισμών της Τουρκίας κατά βήμα; Βεβαίως όχι. Συμφωνούμε όλοι ότι προέχει ο ποιοτικός χαρακτήρας των εξοπλισμών προκειμένου να επιτύχουμε κάποιο ισόρροπο αποτέλεσμα.

Η θέση της Νέας Δημοκρατίας πάνω στο θέμα αυτό είναι η εξής: Δαπάνες για εξοπλισμούς μέχρι εκεί που αντέχει η εθνική μας οικονομία και από εκεί και πέρα συμπληρώνεται με την πολιτικοδιπλωματική ισχύ της χώρας, η οποία ατυχώς είναι μειωμένη. Τα τελευταία δύο-τρία χρόνια ειδικότερα μετά την ταπείνωση των Ιμίων, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει τοποθετήσει την Ελλάδα στη θέση του ασθενέστερου, ο οποίος πιέζεται συνεχώς και υποχωρεί.

Οι ετήσιες δαπάνες για το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων ήταν υπερδιπλάσιες της Τουρκίας το 1988. Η στασιμότητα των αμοιβών και η φθορά τους από τον πληθωρισμό, είχαν σαν αποτέλεσμα αυτές να εξισωθούν με εκείνες της Τουρκίας. Την αλήθεια των στοιχείων αυτών αποδεικνύουν οι μισθοί και οι συντάξεις των στρατιωτικών, οι

οποίες είναι κατώτερες των περιστάσεων. Και για να αποδείξω τον εμπαιγμό της Κυβέρνησης προς το προσωπικό αυτό, προς τους αγωνιστές της ειρήνης, θα έλεγα, αναφέρω το εξής:

Στις 17 Ιουλίου το συντονιστικό όργανο των Ενώσεων των Αποστράτων Αξιωματικών επισκέφθηκε όλους τους κυβερνητικούς παράγοντες που έχουν σχέση με τα οικονομικά τους. Η απάντηση που πήραν ήταν η εξής: "Τα αιτήματα θα εξεταστούν για ικανοποίηση με τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού του 1999". Δεν υπάρχει τίποτα τέτοιο στον Προϋπολογισμό. Απεναντίας συντηρείται η ίδια κατάσταση και βεβαίως, οι δαπάνες για την άμυνα εξακολουθούν να μειώνονται.

Οι εξελίξεις αυτές αν και εξαιρετικά δυσάρεστες και επικίνδυνες, εντούτοις δεν αποτελούν έκπληξη για τους μελετητές. Ήταν απολύτως γνωστό το δεκαετές πρόγραμμα της Τουρκίας, το οποίο μάλιστα ολοκληρώθηκε με εξαιρετική συνέπεια. Είναι εξίσου γνωστό το νέο δεκαετές πρόγραμμα ύψους εκατόν πενήντα δισεκατομμυρίων (150.000.000.000) δολαρίων, το οποίο ήδη έχει τεθεί σε εφαρμογή και το οποίο προβλέπει περαιτέρω ένταση των εξοπλισμών με στόχο την πλήρη υπεροπλία στην νοτιοανατολική Μεσόγειο σε όλα τα επίπεδα.

Η Τουρκία διεξάγει σήμερα, ως γνωστό, ένα πολυμέτωπο αγώνα για να γίνει δεκτή ως πλήρες μέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να προωθήσει τις επιδιώξεις της στο Αιγαίο και για να αναδειχθεί ως τοπική υπερδύναμη στην περιοχή των Βαλκανίων, της Μέσης Ανατολής και της Κεντρικής Ασίας. Δεδομένων των εσωτερικών προβλημάτων της χρειάζεται για την υλοποίηση των στόχων ισχυρή διπλωματική υποστήριξη από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τον πυρήνα των αναπτυσσόμενων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τη διπλωματική αυτή υποστήριξη επιδιώκει να την εξασφαλίσει συν τοις άλλοις αφ'ενός μέσω του ανοίγματος της αγοράς στα προϊόντα της Ευρώπης και αφ'ετέρου μέσω των διαπλεκόμενων συμφερόντων της παγκόσμιας αμυντικής βιομηχανίας, η οποία μετά το πέρας του ψυχρού πολέμου διέρχεται τη χειρότερη κρίση της.

Οι τουρκικές αγορές έστω και με τη μορφή συμπαράγωγής και η ασφυκτική πίεση που ασκείται ταυτόχρονα σε όλες τις γειτονικές χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, για αύξηση των αμυντικών δαπανών, αποτελεί για τη σκληρά δοκιμαζόμενη αμερικανική, ευρωπαϊκή αλλά και τη ρωσική αμυντική βιομηχανία, σανίδα σωτηρίας.

Κατά συνέπεια, τα πολιτικά οφέλη που προσδοκά να αποκομίσει η Τουρκία αποδεικνύονται σημαντικότερα των στρατιωτικών. Και βεβαίως εμείς και πληρώνουμε και πολλές φορές χάνουμε στο πεδίο των πολιτικών και διπλωματικών διαβουλεύσεων και συμφερόντων.

Αυτό έπρεπε σοβαρά να έχει απασχολήσει τη Κυβέρνηση για να λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Όμως, τίποτα απ' αυτά δεν έχει γίνει όπως θα έπρεπε να γίνει και όπως αρμόζει στις περιστάσεις.

Το ψευδοδίλημα που έχει θέσει επανειλημμένα η Κυβέρνηση είναι "άμυνα ή ανάπτυξη". Και η επιλογή της τελευταίας πενταετίας του εκσυγχρονισμού είναι να μειωθούν οι δαπάνες της άμυνας. Η μείωση, όμως, αυτή των δαπανών με κανένα τρόπο δεν μετατρέπεται σε αύξηση δαπανών για την ανάπτυξη γι' αλλά συντηρείται ένα κομματικό κράτος και εξυπηρετούνται ιδιοτελείς κομματικές επιδιώξεις. Αντίθετα, η αναπτυξιακή μας πορεία ωφελείται τα μέγιστα, όταν η χώρα μας δείχνει αποφασισμένη να διεκδικήσει το ρόλο της στη περιοχή, διασφαλίζοντας πρώτιστα την ακεραιότητα και τα δικαιά της. Η Νέα Δημοκρατία έχει επανειλημμένα επισημάνει το πρόβλημα. Επανειλημμένα έχει καταγγείλει και για άλλη μία φορά το λέμε, ότι οι μέχρι σήμερα υποχωρήσεις σε μείζονα εθνικά θέματα συνδυαζόμενες με την αδυναμία ισχυρής οικονομικής στήριξης της εθνικής μας άμυνας, πλήττουν ευθέως την αξιοπιστία και τη σοβαρότητα της αποτροπής.

Παρά τα όσα ανησυχητικά συμβαίνουν γύρω μας σήμερα, το πολυδιαφημισμένο εξοπλιστικό πρόγραμμα καθυστερεί επικίνδυνα. Η πυραυλική θωράκιση της Κύπρου και ως πολιτικό και ως στρατιωτικό επιχείρημα αναίρεθηκε.

Η μισθολογική κατάσταση και οι όροι διαβίωσης και η εξέλιξη του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων εν ενεργεία και εν

αποστρατεία, είναι προβληματική ενώ το ποσοστό του ΑΕΠ που διατίθεται για την άμυνα έχει μειωθεί. Τρία σχεδόν χρόνια μετά την ταπείνωση των Ιμίων -προ της οποίας επικρατούσε στην Κυβέρνηση η ίδια επιζήμια λογική της μείωσης των στρατιωτικών δαπανών- οι δαπάνες πάλι μειώνονται, ο δε συσχετισμός των δυνάμεων με την Τουρκία παραμένει ποιοτικά και ποσοτικά σε βάρος μας. Και χωρίς ισορροπία αποτελεσματικότητας, δεν υπάρχει αποτροπή.

Η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό και ως προς τις δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και επισημαίνει για μια ακόμη φορά την επείγουσα ανάγκη, για την αναβάθμιση της αποτρεπτικής ισχύος των Ενόπλων μας Δυνάμεων θέτοντας την Κυβέρνηση προ των σοβαρών ευθυνών της.

Και ένα τελευταίο: Πρέπει να πάψει επιτέλους η Κυβέρνηση να εμπναιζει τον ελληνικό και τον κυπριακό λαό, με το πολυδιαφημισμένο δόγμα ενιαίου αμυντικού χώρου, αφού αδυνατεί να τον στηρίξει στρατιωτικά. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ.Γκεσούλης έχει το λόγο. Είναι και ο τελευταίος ομιλητής για σήμερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πάντα ένας προϋπολογισμός αποτελεί το πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής μιας κυβέρνησης, αποτελεί όμως και το ευρύτερο πλαίσιο πολιτικής μιας κυβέρνησης. Από τις ιεραρχήσεις και τις προτεραιότητες που έχει αυτός ο Προϋπολογισμός μπορεί να δεχθεί και τα επίθετα, τους χαρακτηρισμούς που λέμε.

Φέτος, αυτός ο Προϋπολογισμός κατά τη δική μου εκτίμηση, είναι ένας Προϋπολογισμός ένταξης της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. και στο EURO. Είναι ένας Προϋπολογισμός εισιτήριο της εισόδου της χώρας μας στην προσχώρηση προς τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτός ο Προϋπολογισμός έχει ορατές κοινωνικές προτεραιότητες και επιλογές.

Οι δαπάνες για την παιδεία αυξάνονται κατά 5,7%, ενώ οι επενδυτικές δαπάνες στο χώρο της παιδείας και της εκπαίδευσης κατά 25,3%. Είναι μια επιλογή ιδιαίτερης σημασίας και μάλιστα αυτήν την περίοδο με την ένταση στο χώρο της παιδείας. Θα ήθελα να κάνω και μια υπενθύμιση σε όλους ότι ο χώρος της παιδείας είναι εθνικός χώρος, είναι εθνικό μέγεθος η παιδεία και δεν μπορεί να την προσεγγίζει κανείς χωρίς ειλικρίνεια, χωρίς υπευθυνότητα και με διάθεση δημαγωγίας και δημοκοπίας. Στα παιδιά αξίζει να φερόμαστε με ειλικρίνεια και υπευθυνότητα και όχι να τα σέρνουμε στους δρόμους. Πρέπει να τους πούμε ότι το σχολείο είναι ο χώρος τους.

Όμως, τα οικονομικά στοιχεία αυτού του Προϋπολογισμού δείχνουν ότι η χώρα μας βρίσκεται σε μια πορεία οικονομικής ανάπτυξης. Το κρατικό έλλειμμα είναι στην περιοχή του 2,2% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Το δημόσιο χρέος είναι σε πτωτική τάση. Ο ρυθμός ανάπτυξης το '98 ήταν 3,5% με στόχο το 3,7% για την νέα χρονιά. Ο πληθωρισμός σε πτώση. Φέτος, κλείνει στο 4,2%. Περιμέναμε λιγότερο, αλλά είχαμε την υποτίμηση της δραχμής. Βέβαια, τότε προέβλεψε η Νέα Δημοκρατία ότι θα είχαμε εκτίναξη στο 7%. Διαψεύστηκε και μάλιστα θα έλεγα ως μάντης, ότι είναι κακός μάντης.

Ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων είναι σημαντικός για τη χώρα μας και σπάνιος. Στο 15,3% οι δημόσιες επενδύσεις, στο 9,8% οι ιδιωτικές επενδύσεις.

Ο ρυθμός ανάπτυξης της βιομηχανίας στην περιοχή του 6,2%. Η ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών θωράκισε τη δραχμή τη χρονιά που μας πέρασε. Βέβαια, ο κύριος προωθητικός παράγοντας της οικονομίας μας είναι οι βελτιωμένες αναπτυξιακές επιδόσεις οι οποίες οφείλονται στην ανάκαμψη που εμφανίζουν οι επενδύσεις, οι δημόσιες και οι ιδιωτικές και οι οποίες όμως προέκυψαν από την αυξημένη εμπιστοσύνη που δείχνει το επενδυτικό κοινό, ο επενδυτικός κόσμος, τόσο ο ελληνικός, όσο και ο διεθνής στην Κυβέρνηση και στην πολιτική της.

Εδώ πρέπει να τονίσουμε το εξής: Δεν είναι αυτονόητη η επιτυχία που δημιουργείται σ'αυτόν τον τόπο. Έτσι θέλουν να

το περάσουν τόσο η Αντιπολίτευση όσο και τα Μέσα Ενημέρωσης, που πολλές φορές σε μια αγαστή συμφωνία δημιουργούν το γκριζο και το μουντό. Δεν είναι αυτή η αλήθεια.

Δεν είναι αυτονόητες λοιπόν οι επιτυχίες, γιατί επιτεύχθηκαν με τον κόπο του ελληνικού λαού, με την προσπάθειά του. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς για να μπορέσει να συνεχίσει μία προσπάθεια προόδου που έκανε μέχρι εδώ.

Η κοινωνική πολιτική για μας είναι ουσιαστικό στοιχείο της αναπτυξιακής στρατηγικής μας. Τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα βρίσκονται σε διαλεκτική σχέση. Εμείς στην αγορά προσθέτουμε κοινωνικά αντισταθμίσματα. Η αναπτυξιακή διαδικασία σήμερα είναι κυρίως διαδικασία διαρθρωτικών αλλαγών. Η αναπτυξιακή πορεία κατά το στάδιο της εξέλιξης δημιουργεί και θύματα. Εμείς αυτά τα θύματα δεν θα τα αφήσουμε στο κοινωνικό περιθώριο. Δημιουργούμε για αυτούς τους ανθρώπους ένα αποτελεσματικό σύστημα κοινωνικής και πολιτικής προστασίας, ώστε να μη δημιουργηθεί κοινωνικό περιθώριο.

Οι κοινωνικές δαπάνες από το 1990 έως το 1993 μειώθηκαν ενώ τα χρόνια που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται στην εξουσία έχουμε αύξηση. Δεν είμαστε ευχαριστημένοι. Μέσα στα περιθώρια που αφήνει η δύσκολη πορεία της οικονομίας, δηλώνουμε ότι βλέπουμε όλη την πολιτική μας ανθρωποκεντρικά.

Οι δαπάνες για την υγεία είναι για μας επένδυση ζωής. Οι δαπάνες για την παιδεία είναι επένδυση στη γνώση. Είναι η πιο παραγωγική επένδυση και έτσι τις αντιμετωπίζουμε. Οι δαπάνες στην κοινωνική πολιτική είναι επένδυση στην αξιοπρέπεια του Έλληνα πολίτη. Είναι πολιτισμός για μας και έτσι τις προσεγγίζουμε.

Η σύγκλιση δεν μπορεί να γίνεται βλέποντας το παρόν και το χθες. Πολλοί κάνουν αυτό το λάθος. Η χώρα έχει ανάγκη για σύγκλιση με το μέλλον και αυτό κάνουμε εμείς. Γι' αυτό, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί προσδοκούμε ένα μέλλον πολύ καλύτερο για τα παιδιά μας και για όλους μας. Το κοινωνικό πρόσωπο και η κοινωνική ευαισθησία είναι υποχρεωτικό να κινούνται ανάμεσα σε δύο περιορισμούς, ανάμεσα από τα περιθώρια που αφήνει η σύγκλιση που θέλουμε να κάνουμε -είναι απαραίτητη για τη χώρα μας- αλλά και ανάμεσα από τα εξοπλιστικά προγράμματα που οφείλουμε στη χώρα μας για να θωρακίσουμε την άμυνά της.

Θέλουμε μια Ελλάδα που να μπορεί να προστατεύει τον ανήμπορο. Θέλουμε μια Ελλάδα που να δίνει σε όλους ευκαιρίες και δυνατότητα για επιτυχίες, θέλουμε την Ελλάδα που να δίνει τη δυνατότητα για διάκριση στον κάθε Έλληνα που θέλει να μοχθήσει και να δημιουργήσει επιτυχίες. Θέλουμε την Ελλάδα της κοινωνικής αλληλεγγύης και προς τα εκεί οδεύουμε. Θέλουμε πολίτες και όχι υπηκόους όπως θα ήθελαν κάποιοι άλλοι. Δεν θέλουμε κατοίκους σ' αυτόν τον τόπο, θέλουμε πολίτες.

Εμείς λέμε ναι στο κοινωνικό όφελος, λέμε ναι στο εθνικό συμφέρον και προσδοκούμε και πολιτικό όφελος, αλλά μέσα από αυτές τις δύο παραμέτρους. Δεν βάζουμε το κομματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό και το κοινωνικό. Δεν μπορούμε να τρέξουμε με την ταχύτητα που θα μπορούσαμε να τρέξουμε σαν χώρα, η οποία βρίσκεται πίσω από τους άλλους και να κοιτάμε προς τα πίσω, όπως κάνουν πολλοί μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και εξαπατούν με το λόγο τους δημαγωγώντας προς τους Έλληνες πολίτες.

Μιλάμε πολλές φορές για εκσυγχρονισμό. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κέρδισε τις εκλογές και διακυβέρνησε επί οκτώ χρόνια την χώρα με την αλλαγή. Προσδοκούμε να κυβερνήσουμε άλλη μια οκταετία με τον εκσυγχρονισμό. Πιστεύουμε ότι ο εκσυγχρονισμός είναι απαραίτητο στοιχείο που πρέπει να υπάρχει σε όλη την πολιτική μας. Για μας εκσυγχρονισμός και ΟΝΕ δεν σημαίνουν δείκτες, δεν σημαίνουν νούμερα, αφήνοντας τον άνθρωπο στο περιθώριο. Για μας αυτή η πορεία που είναι μια πορεία σύγκλισης μια πορεία εκσυγχρονισμού σημαίνει απλά -για να κατανοήσει ο Έλληνας πολίτης- ότι θέλουμε να κάνουμε σε όλους τους τομείς το άλμα που ταιριάζει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παραδείγματος χάρι το ελληνικό πανεπιστήμιο να είναι σε θέση αποδοχής από τους υπόλοιπους ευρωπαίους. Θέλουμε ένα ελληνικό πανεπιστήμιο, τέτοιο που να έρχονται εκείνοι εδώ και όχι να τρέχουν τα δικά μας παιδιά εκεί. Θέλουμε ένα ελληνικό νοσοκομείο που να παρέχει υπηρεσίες υγείας εφάμιλλες των ξένων, ώστε να έρχονται εκείνοι εδώ και όχι να πηγαίνουμε εμείς εκεί. Θέλουμε την ελληνική επιχείρηση να παράγει προϊόντα ποιότητας, ανταγωνιστικά στην Ευρώπη. Θέλουμε την Ολυμπιακή Αεροπορία, θέλουμε το σιδηρόδρομο, θέλουμε τον ΟΤΕ, γενικά όλες τις υπηρεσίες του δημόσιου τομέα να παρέχουν υπηρεσίες υψηλού επιπέδου στον Έλληνα πολίτη που το αξίζει αλλά και για να σταθούν. 'Αρα κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια. Αυτό σημαίνει πορεία προς την πρόοδο και την προκοπή. Αυτό πρέπει να το κατανοήσει κάθε Έλληνας. Βέβαια αυτό προϋποθέτει δουλειά από όλους. Η οκνηρία δεν έχει θέση στην πρόοδο.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει με σαφήνεια και υπευθυνότητα να μιλήσουμε. Ο κάθε πολίτης πρέπει στη δουλειά του όποια και αν είναι να την κάνει με τον καλύτερο τρόπο για να οικοδομήσουμε την άλλη Ελλάδα. Είναι υπόθεση όλων μας.

Η Αντιπολίτευση μέχρι τώρα λέει ναι σε όλες τις κοινωνικές διεκδικήσεις για να εισπράξει την κοινωνική δυσφορία από το φόβο και την αγωνία του καινούριου που προσδοκούμε εμείς να οδηγήσουμε τη χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία εκτελεί από τα δύο καθήκοντά της μόνο το ένα. Εκτελεί το καθήκον της κριτικής προς την Κυβέρνηση και είναι δικαίωμά της. Όμως δεν εκτελεί το άλλο καθήκον που είναι να καταθέτει προτάσεις. Το κάνει σκοπίμως γιατί δεν θέλει να εισπράξει κοινωνική δυσφορία στις προτάσεις της και μάλιστα θα καταδικαστεί αν τις πει, γι' αυτό δεν καταθέτει πρόταση.

Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι η πρότασή της είναι γνωστή από το παρελθόν. Αποτελεί ένα κόμμα με αυτήν τη συμπεριφορά, ένα κόμμα του παρελθόντος όχι σύγχρονο, δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο μέλλον. Οι πολίτες, όσο και αν δυσανασχετούν με το ΠΑΣΟΚ και την πολιτική του, γνωρίζουν ότι είναι η χρήσιμη πολιτική αυτή που πρέπει να κάνουμε όσο και αν μας κουράζει γιατί είναι αυτή που θα δώσει την πρόοδο και την προκοπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω ότι δεν είναι του χαρακτήρα μου να κινδυνολογώ. Το Γκονζάλες όμως στην Ισπανία τον υπονόμευσαν τόσο οι αντίπαλοί του, όσο τα μέσα ενημέρωσης και κάποιοι μέσα από το κόμμα του, σε μια πορεία προόδου της χώρας του. Αυτό δεν πρέπει να επαναληφθεί εδώ. Γι' αυτό πρέπει να βγάλουμε τους παραμορφωτικούς φακούς και να δούμε την αλήθεια κατάματα, γιατί αυτός ο τόπος για πρώτη φορά περπατάει το δρόμο της προόδου.

Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι Προϋπολογισμός που οδεύει σ' αυτήν την πορεία και γι' αυτό πρέπει να τον ψηφίσουμε όλοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γκεσούλη.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.36', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Σάββατο 19 Δεκεμβρίου 1998 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία:

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ